

گی دو موپاسان

پۆمان

پییر و جان

و: همه که ریم عارف

پپرست

زمان که رسته‌ی ... همه‌که‌ریم عارف

وته‌یه‌ک

پیبروجان

فه‌ره‌ه‌نگۆک

زمان که رسته‌ی سهره کی ئه ده به

ن: حه مه که ریم عارف

زمان یه کی که له داهینان و دهستکه و ته هه ره گرینگه کانی تیره ی به شه رو له گیانله به ره کانی دیکه ی جیا کردوو ته وه، له وساوه ی که به شه ر زمانی داهیناوه له هه موو ئاستیکی جفاکی و حه یاتی و فهلسه فی و هونه ربیه وه، که وتوو ته خو گپرانه وه له گومناوی رزگاری بووه. دیاره ئامیان و به ردی بناغه ی هونه ر، که لیره دا ئه ده بیاتمان مه به سته، زمانه و زمان بوخوی به به ردی بناغه ی ژیار و شارستانیته ی هه ر کومه لگه یه کی به شه ری دپته ژماردن و. شارستانیته ی که له پوور و میراتی خه لک و خوا و کومه لگه ی به شه ری جیاوازه و، یه کی که له دهستکه و ت و تاییه تمه ندیه کانی تیره ی به شه ر.. خود گپرانه وه یان گپرانه وه تا کو ئه مرپوش یه کی که له ره گه زه گرینگ و هه ستیاره کانی ئه ده بیات، ئه ده بیاتیش بیژی نه بیژی به شیکه له ژیار و شارستانیته، یانی ئه گه ر نه بیته به پرکیشی و زیده پوی دکارم بیژم ده فی ئه ده بی، به تاییه ته ی ئه ده بیاتی گپرانه وه، وه کو دیارده یه کی ئیستاتیکی واقعی ده کاته میژوو یه کی تاییه ته ی و هونه ری، میژوو ئه گه ر راستگوییانه و بی لایه نانه نووسرابی، ده کاته چیروکیکی ناهونه ری.. بویه هه ندیچار ئه وه ی تیگستیکی ئه ده بی ده رباره ی رهوش و حال و ئه حوالی خه لکی سهرده میکی دیاریکراو ده مانداتی، زور زیاتره له وه ی توامری میژوو ده مانداتی.. ئه مهش سهر بو ئه وه ده کیشت که نووسه ر ته نیا له ژیر هه ژموون و کاریگه ری و باندوری کومه لگه دا نییه، به لکو ئه ویش کاریگه ری و باندوری به سهر کومه لگه وه هه یه وه ره دوو لای ئه م هاوکیشه یه له کارلیکی ته واودان.. واته هه ولی هونه ری ته نیا کوپی کردنی موو به مووی واقع و ژیان، وه کو خوی نییه، به لکو هونه راندنیته ی.. بویه ده شیت لیکولینه وه ی ئه و گورانکاریانه ی به سهر ئه ده بیاتی هه ر کومه لگه یه کدا دیت، یارمه تیده ر بیت بو ناسین و په ی بردن به و گه شه ونه شه و گورانانه ی به سهر که لتوور و ژیرخانی فه ره نگه ی و شارستانی ئه و کومه لگه دا هاتوو. راسته ئه ده بیات له پیناسه گشتیه که یدا ده کاته به ره مه یانی هونه ریانه و ئیستاتیکی زمان و له زه تیکی ئیستاتیکی به وه رگر ده به خشیت، به لام هه ندی به ره مه ی ئه ده بی هه ن، ئه وه نده به قوولی هه لومه رگی کومه لایه ته ی و جفاکی سهرده می خویان شه ن و که و کردوو که هه ندیچار له سهرچاوه گرینگه کانی کومه لناسی زیاتر پشتیان پیده به سترئ و متمانه یان پیده کریت.. له م باره یه وه بالزاک و چارلز دیکنز به نمونه ده هیئرینه وه ده گوترئ ئه گه ر شاره زایی ونورپینی وردی کومه لناسیان نه بوایه هه رگیز وه کو پیشه نگانی رومانی ریالیستی له میژوودا به نه مری نه ده مانه وه.. به هه رحال راوبوچوونی زور و هه مه جوور و ته نانه ت هه فدژیش سه باره ت به کومه لناسی ئه ده بیات و هونه ر هه یه، هه ندیک پییان وایه که " کومه لناسی هونه رو ئه ده بیات، لقیکه له زانستی کومه لناسی که له پیکهاته و باندوری جفاکی هونه ر و ئه ده بیات و په یوه ندی نیوان کومه لگه و هونه ر ده کولیته وه. به هه رحال له مه وه ده گه یه نه ئه م ئه نجامگیرییه که ده فی ئه ده بی، چه ندیش خه یالی بی، ره گی ده چپینه وه سهر واقع و که م وزور، دوور ونزیک، راسته وخو و

ناراسته‌وخۆ، بویه‌ر و واریقاتی سهرده‌می خۆی ده‌نوینیّت. واته به‌م پێیه، ده‌کری له رێگه‌ی موتالا و‌خویندنه‌وه‌ی ده‌قی ئەده‌بی ره‌سه‌نه‌وه، که‌م دابێژیک په‌ی به‌ میژوو و شیوه‌ی ژیا‌نی خه‌لکی سه‌رده‌م و قو‌ناغی‌کی دیاریکراو ببریّت... هه‌لبه‌ته هونه‌ر و ئەده‌بیاتی‌ش به‌ گوێره‌ی پێدا‌و‌یستی‌یه‌کانی ژیا‌نی به‌شه‌ر ده‌گو‌رپێت وله‌ پرۆسه‌ی گو‌ران ناخه‌له‌سیّت.. هه‌ر له‌م پێوه‌دانگه‌وه، گه‌لیک له‌ تیوری‌سینی ئەده‌بی ئەمه‌رۆ، پێیان وایه هه‌ر خویننه‌ریک که‌ ده‌قی ده‌خویننیته‌وه وه‌ه‌رجاری که‌ هه‌مان ده‌ق ده‌خویننیته‌وه، به‌جو‌ریکی جیا‌واز ده‌خویننیته‌وه، چوونکه له‌ سایه‌ی هه‌لو مه‌رج وزه‌مینه‌یه‌کی جیا‌وا‌زا ده‌خویننیته‌وه، وه‌کو ئەوه وایه ده‌قیکی جیا‌واز بخویننیته‌وه، به‌م پێیه وله‌م پروانه‌یه‌وه " کۆمه‌لناسی ده‌ق " وه‌کو لقیک له‌ کۆمه‌لناسی ئەده‌بیات ده‌خړیته‌روو.. ئیدی به‌مجۆره هه‌ندیک له‌ پسپو‌ران و شاره‌زایانی ئەم بواره پێیان وایه کۆمه‌لناسی ئەده‌بیات له‌ چه‌مک و مانا گه‌شتیه‌که‌یدا، هاوتای " ره‌خنه‌ی جفاکی " ده‌قی ئەده‌بییه و، هه‌ندیک له‌ شاره‌زایان ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، به‌ لقیکی دیکه‌ی کۆمه‌لناسی ئەده‌بیات ده‌زانن.

***

ئینسان بوونه‌وه‌ریکی بیرکهره‌وه، زماندار، کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی و ئەزموونگه‌رایه، هه‌ر کاروکرده‌وه‌یه‌کی به‌نده به‌ بیرکردنه‌وه‌و ئاستی هۆشیا‌ری ئەوه‌وه، واته به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌شتی بیر وکرده‌وه، له‌ یه‌کدی نایه‌نه داب‌ران و هه‌میشه، له‌ کارلیکی به‌رده‌وامدان و یه‌کدی ته‌واو ده‌که‌ن، بیر وکرده‌وه په‌یوه‌ندی‌یه‌کی دیالکتیکیان به‌یه‌که‌وه هه‌یه. بیر له‌ بو‌ته‌ی ئەزموون و کرده‌وه‌دا، گه‌شه و نه‌شه ده‌کات و ده‌خه‌ملی و به‌رجه‌سته ده‌بیّت وکرده‌وه، به‌ پشتیوانی بیر ده‌خه‌ملی و پێده‌گات. به‌رخورد و مامه‌له‌ی بیروکردار، هۆشیا‌ری مه‌عریفه‌تی لێده‌که‌ویته‌وه واته هۆشیا‌ری مه‌عریفه‌ت، به‌ره‌نجامی به‌رخورد و مامه‌له‌ی دوو لایه‌نه‌ی بیر وکرداره. ئینسان به‌ درێژایی میژوو، دنیا‌یه‌ک زانست و هۆشمه‌ندی به‌ده‌ست هه‌یناوه و پو‌ژ به‌ پو‌ژیش زو‌رتری کردووه و زیاتری ده‌کات. هۆشیا‌ری وئاگایی له‌ رێگای پرۆسه‌ی مه‌عریفه‌ته‌وه به‌رجه‌سته ده‌بیّت و‌قالبی خۆی وه‌رده‌گریّت، زاده و به‌ره‌نجامی به‌رخورده له‌ گه‌ل ژینگه‌ی سروشتی و جفاکی ده‌وروبه‌ری مه‌دا. هه‌موو هۆشیا‌ری و ئاگاییه‌کیش دره‌نگ یان زوو کرداری لێده‌که‌ویته‌وه.. گوتمان مه‌عریفه‌ت به‌ره‌نجامی به‌رخورده له‌گه‌ل ژینگه‌دا، کرده‌وه‌و ئەزموون مه‌عریفه‌ی لێده‌که‌ویته‌وه مه‌عریفه‌ش، کردار (عمل) ده‌خه‌ملینی.. به‌هه‌رحال ئینسان وه‌کو بوونه‌وه‌ریکی ئەزموونگه‌را، هه‌ر که‌شفیکی کردووه‌و هه‌ر مه‌عریفه‌تیکی په‌یدا کردووه، له‌ باندو‌ری ئەزموونی ژیا‌نی خۆی به‌ده‌ر نه‌بووه. به‌لام ئەمه به‌و مانایه‌ نییه که هه‌ر تاکیک بو‌ وه‌ده‌ست هه‌ینانی ئاگایی، ده‌بی به‌خۆی شته‌که‌ی ئەزموون کردبێ، چوونکه ئەزموونی هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک، بو‌ نه‌وه‌ی دوای خۆی ده‌مینیته‌وه‌و ده‌بی به‌ که‌له‌پووری ئەو، سه‌ره‌تای ژیا‌نی هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک، درێژه‌ی ژیا‌نی نه‌وه‌ی پێش خۆیه‌تی، بو‌یه ئەزموونی نه‌وه‌کانی پێشوو به‌ هۆی ئاوه‌ز وئیدراکه‌وه، ده‌بیّت به‌ ئەزموونی نه‌وه‌ی ئیستا و ئیدی پێویست ناکات بو‌ نمونه ئەزموونه‌که‌ی گالیلۆ دووباره بکاته‌وه.

هه‌لبه‌ته ئاگایی یان مه‌عریفه‌ت، له‌ میانی پرۆسه‌ی تاییه‌تی خۆیه‌وه به‌رجه‌سته ده‌بیّت، فۆرمی خۆی وه‌رده‌گریّت، نه‌شه وگه‌شه ده‌کات و پێده‌گات و به‌ره‌به‌ره له‌ قو‌ناغه‌کانی دواترا

که له که ده بیټ و پهوتی خوۍ وهرده گریټ و ناگایی و مه عریفه ی زانستی وهونه ری لیده که ویتته وه.. هه ر مه عریفه یه که له دوو په گه زی ئیدراکی و عاتیفی پیک دیت، واته مه عریفه هه م په نگدانه وهی واقعی ده ره کییه وهه م په نگدانه وهی باری ده روونیه. ئیدراک په نگدانه وهی واقعی ده ره کییه له زهینی ئینساندا و، سوژ و عاتیفه ، کاردانه وهی ده روونیه مروقه له هه نبر ئیدراکدا، پهیدا ده بیټ... که واته مه عریفه، له هه موو حالیکدا هه م هه لگری په گه زی ئیدراکیه وهه م هه لگری په گه زی عاتیفه. دیاره هه ندیچار عاتیفه به سه ر ئیدراکدا زال ده بیټ و هه ندیچار به پیچه وانه وه. مه عریفه ش که به ته واوی به رجه سته بوو و گه ییه حالی سیستماتیک ، سه ر بو مه عریفه ی زانستی یان هونه ری ده کیشیت، واته نه گه ر په گه زی ئیدراک له هاماگی ناگاییدا زال بی، نه وا مه عریفه ی زانستی لیده که ویتته وهو، نه گه ر په گه زی عاتیفی زال بی، مه عریفه ی هونه ری لیده که ویتته وه.. جوړه مه عریفه یه کی دیکه ش هه یه، که نه ویش مه عریفه ی فه لسه فییه، که له راستیدا و به حوکی نه وهی بایه خ به هه ردوو واقعی بیرونی و هندوری ده دات، به هه وین و نامیانی هه ردوو مه عریفه ی زانستی و هونه ری دیته ژماردن. به هه رحال، هه ر سی مه عریفه زانستی، هونه ری و فه لسه فییه که، بیژی نه بیژی په گ و پریشه یان که م وزوړ، راسته وخو و ناراسته وخو ده چیتته وه سه رییه ک و به ئاسانی لیکدی هاویر ناکرین.. چونکه لایه نی ئیدراکی و لایه نی عاتیفی به ریژه ی که متر یان زیاتر له هه ر بواریکی نه وه مه عریفانه دا هه ن، بو نمونه لایه نی ئیدراکی له زانسته ماتماتیکیه کاندانا زاتره تا له بواره زانستیه کانی دی، یان لایه نی عاتیفی له موسیقادا زیاتره تا له بواره هونه رییه کانی دی.

***

هه لبه ته هه رجوړه هونه رییک سه رچاوه و که ره سته ی تاییه تی خوۍ هه یه و، وه کو چو ن شیوه کاری سوود له بو یه و په نگ و فلچه وهرده گریټ، وه کو چو ن هونه ری په یکه رسازی سوود له گه چ و کانزا و که ره سته ی دیکه وهرده گریټ، به و ناوایه که ره سته ی نه ده بیات زمانه و، به زمان وله ناو زماندا به رجه سته ده بیټ و فورم وقالبی خوۍ وهرده گریټ، واته که ره سته ی نه ده بیات زمانه... جا له بهر نه وهی زمان له چاو په نگ و بو یه و گه چ و کانزا و که ره سته ی سر وشتیه وه، زندووتره و له هزره وه نزیکتره، ده شیت هه لگری هه م لایه نی ئیدراکی و هه م لایه نی عاتیفی بیټ. هه رکاتی ده ربړینه نه ده بییه که، به میتافور، خه یال، ته نر، نه فسانه سازی، جوړه ها سوژ و گوداز بارگاوی بیټ و زیاتر بایه خ به لایه نه سایکولوژیه کان و راقه وشروقه ی ده روون و دیوی ناوه وه بدات، تای ته رازووی هونه ر قورستر ده بیټ و، هه رکاتی ده ربړینه که زیاتر شه قلی ده لاله تی و سه لماندن وهر بگریټ، تای ته رازووی ئیدراکی و زانستی مه عریفه به شه رییه که قورستر ده بیټ.. زمان و هزر و بیر په یوه نندییه کی دوولایه نه یان هه یه، به راده یه ک تیکه ل ده بن ده شیت بگوتری زمان، بیریکی زندووه، زمان قالبی هزر و بیره.. به هه رحال باندوړ و کاریگه ری زمان به سه ر هزر و بیره وه شتیک نییه نکولی لیبرکیټ و زمان خوۍ له خویدا کروک و جه وهه ر وماهییه تیکی که لتووری و فه ره نگی هه یه زمان خو به خو، بناغه ی نه پیستمولوچی وکه لتوور و فه ره نگی گشتی هه ر کو مه لگه یه که وفاکته ریکی هه ره سه ره کی په یوه ندی کو مه لایه تی هه ر کو مه لگه یه که، هه لبه ته زمان ته نیا نه وزاری په یوه ندی نییه، به لکو ده زگا و سازیه کی ئیدارکی و عاتیفیه،

کۆکەرەو و خالی یهکانگیری هه‌موو کایه ئه‌پستمولوجیه‌کانی زانست و فهلسه‌فه و هونه‌ره، ده‌زگای زمان به‌را‌ده‌یه‌ک گرینگه، ده‌توانرئ بگوترئ، هیچ شتیک له‌ ده‌ریی زماندا نییه، هه‌ربۆیه‌ش داگیرکه‌رانی کورد، هه‌میشه له‌ هه‌ولئ ئه‌وه‌دان زمانی کوردی که‌ره‌تی سفر بکه‌ن، ئه‌مه‌ جگه له‌ خه‌مساردی خو‌شمان!..

دیاره هونه‌ر، له‌ گۆرانکاریه‌ کۆمه‌لایه‌تیه - میژووییه‌کان به‌ده‌ر نییه و نابیت. تو‌یژینه‌وه و زانینی گۆرانکاریه هونه‌رییه‌کانی هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک، رۆلئیکی گه‌وره له‌ تو‌یژینه‌وه و زانینی گۆرانکاریه‌ که‌لتووری و فه‌ره‌نگی و ژیرخانیه‌کانی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌دا ده‌بینئ. واته هونه‌ر بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکه‌ی ده‌گه‌ل کۆمه‌لگه‌دا هه‌یه.. ئه‌و که‌سانه‌ی بانگه‌شه‌ی " هونه‌ر بۆ هونه‌ر " ده‌که‌ن، باوه‌ریان وایه هونه‌ر نابیت هیچ ئالیگریه‌کی سیاسی هه‌بیت و ئه‌مانه به‌و بۆچوونه‌ی خو‌یان، په‌یوه‌ندییه‌ دیالکتیکیه‌که‌ی نیوان هونه‌رو کۆمه‌لگه‌ فه‌رامۆش ده‌که‌ن.. ئیدی هونه‌ر به‌گو‌یره‌ی پیداوایسته‌یه‌کانی ژیانئ مرۆف، له‌ هه‌ر قۆناغ و سه‌رده‌می‌کدا گۆرانی به‌سه‌ردا دیت. ئیدی چ هونه‌رمه‌ند و چ زانا هه‌ردووکیان بایه‌خ به‌ گۆران و گۆرینی واقع ده‌ده‌ن و له‌ پرۆسه‌ی گۆران به‌ده‌ر نین. ئه‌گه‌ر زانا له‌به‌ر رۆشنایی واقعی ده‌روونی (هندووری) واقعی بپرونی که‌شف ده‌کات، ئه‌وا هونه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی واقعی بپرونییدا واقعی هندووری ده‌ناسینئ و که‌شف ده‌کات.. واته هه‌ردووکیان عه‌ودالئ حه‌قیقه‌ت دۆزین، ئه‌ویان عه‌ودالئ حه‌قیقه‌تی زانستییه‌ ئه‌میان عه‌ودالئ حه‌قیقه‌تی هونه‌ری یان ئیستاتیکیه‌..

وه‌کو پێشتر ئاماژه‌مان کردئ، زمان که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی هه‌ر به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بییه‌.. دیاره زمان، خو‌به‌خۆ بریتی نییه له‌ کۆمه‌لئیک وشه و په‌یقی بئ سنوور و بئ کۆتایی، ئه‌وه‌ی بئ سنوور و بئ کۆتاییه، مانایه نه‌ک وشه، بۆیه میتافۆر و به‌کاربردنی میتافۆرئ، زمان له‌ سنوورداری ده‌رباز ده‌کات.. میتافۆر و خوازه و خواستن، بریتییه له‌ به‌کاره‌ینانی وشه بۆ مانا و مه‌به‌ستیکی دی.. جا به‌م پێیه وله‌م پێوه‌دانگه‌وه، گه‌وره‌ترین و کاریگه‌رت‌ترین کاری میتافۆر و خواستن، ده‌کاته دا‌هینان و ئه‌فراندنی زمانئیکه‌ی تازه، که‌ تا که‌لتوور و فه‌ره‌نگ و شارستانیته‌ی به‌شه‌ری ئالۆزتر بیت، به‌گو‌یره‌ی پیداوایسته‌یه‌ حه‌یاتیه‌کان زیاتر په‌نای ده‌بریتئ و پتر سوودی لپوه‌رده‌گیریت.. هه‌لبه‌ته میتافۆر و خواستن، شیان و توانای ده‌رکی مه‌ له‌ دنیای ده‌وروبه‌رمان و فامکردنی مه‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات. پێویسته ئاماژه بۆ ئه‌وه‌ش بک‌رئ که‌ میتافۆر و خواستن، له‌ ئه‌ده‌بیاتدا زیاتر به‌کار ده‌برئ تا له‌ کایه ئه‌پستمولوجیه‌کانی دیکه و، میتافۆر و خواستن ته‌نیا به‌مه‌به‌ستی به‌رکردنه‌وه‌ی ئاستی ئاگای ئیدراکی به‌کار نایه‌ت، به‌لکو به‌مه‌به‌ستی ده‌رپرینی هه‌ست و سۆز و چۆنیته‌ی ئیستاتیکی ئه‌ده‌بیه‌ش به‌کار ده‌بریت، یانی له‌م حاله‌دا زمان له‌وه‌ ده‌رباز ده‌بئ که‌ ئه‌وزاریکی ساده بیت و ده‌بیت به‌ ده‌زگا و سازیه‌کی ئیدراکی و عاتیفی.. که‌واته زمان کۆمه‌لئیک په‌یف و وشه‌ین دیاری کراوه، به‌کۆمه‌کی میتافۆر و خواستن و خوازه، توانایه‌کی مانایی بئ سنوور په‌یدا ده‌کات.

دیاره که‌ زمان پێش میتافۆره‌و ره‌گه‌زیکی بونیادینی فه‌ره‌نگی و شارستانییه. که‌لتوور و شارستانیته‌ پوخته و کاکله‌ی ژیانئ کۆمه‌لایه‌تیه و جیاوازیه‌کی سه‌ره‌کی نیوان ئینسان

وحه‌یوانه. هه‌ندیك پێیان وایه كه زمان ئاوینه‌ی واقیع نمای فهره‌نگ و كه‌لتور و شارستانیته‌، به‌هموو چه‌مك و ماناكانیه‌وه. به‌م پێیه ئه‌ده‌بیات وه‌كو دیارده‌یه‌كه‌ی فهره‌نگی كه‌لتوری، ئاوینه‌ی ئه‌و دنیا و واقیعه‌یه كه‌ تیایدا له‌دايك بووه و ئه‌ده‌بیات پایه و بنه‌مایه‌كه‌ی كۆمه‌لایه‌تیه و، له‌ رێگه‌ی زمانه‌وه، كه‌ ئه‌ه‌ویش ده‌سكه‌وتی‌كه‌ی كۆمه‌لایه‌تیه، گوزارشت له‌خۆی ده‌كات.. بۆیه هه‌ندیك، به‌ره‌می ئه‌ده‌بی، به‌ ره‌نگدانه‌وه‌یه‌كه‌ی واقیعی كۆمه‌لایه‌تی نازانن به‌لكو به‌جۆره به‌ره‌مه‌ینانی‌كه‌ی كۆمه‌لایه‌تی ده‌زانن. واته به‌ره‌می ئه‌ده‌بی، به‌ كۆمه‌كه‌ی هه‌ندی كه‌ره‌سته‌ی خاوی وه‌كو زمان، ده‌قین ئه‌ده‌بی دیکه و ته‌كنیکی تاییه‌تی، ئه‌و كه‌ره‌سته‌ی خاوانه ده‌گۆرێ بۆ شتی‌كه‌ی تازه و قالبی‌كه‌ی تازه‌یان پێده‌به‌خشیت.. یانی له‌م پێو دانگه‌وه به‌رای هه‌ندیك له‌ خاوه‌ن نه‌زه‌ر و شاره‌زایان ناتوانرێ به‌وه‌نه‌فه‌سه‌وه مامه‌له‌ ده‌گه‌ل تیكستی ئه‌ده‌بییدا بكرێ كه‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی واقیعی میژووویه، چونكه زمان ناتوانێ جیهان بنوینێته‌وه، به‌لكو ته‌نیا ده‌توانێ وه‌سفی جیهان بكات..

دیاره‌ زمانیش دیارده‌یه‌كه‌ی یه‌جگار ئالۆزه، به‌ گویره‌ی واقیعی چینایه‌تی، جوگرافی، ناوچه‌یی، ره‌گه‌زی و نه‌ژادی، پێگه‌ی كۆمه‌لایه‌تی و... هتد ده‌گۆرین. جا به‌م پێیه ئه‌ده‌بیات ره‌نگدانه‌وه‌یه‌كه‌ی پووتی واقیعی كۆمه‌لایه‌تی و میژووویه نییه، به‌لكو هه‌ر به‌ره‌می‌كه‌ی ئه‌ده‌بی به‌خۆی بویه‌ری‌كه‌ی كۆمه‌لایه‌تیه. ئه‌ده‌بیات هه‌ر زاده‌ی میژوو نییه، به‌لكو چالاكانه به‌شداری له‌ دروستکردنی میژووشدا ده‌كات.. واته ئه‌ده‌بیات ته‌نیا ره‌نگدانه‌وه‌ی واقیعی كۆمه‌لایه‌تی نییه، به‌لكو خودی واقیعه. هه‌لبه‌ته بونیادی زمانه‌وانی له‌ باندۆر و کاریگه‌ری بونیادی كۆمه‌لایه‌تی و هه‌لومه‌رجی میژووویه به‌ده‌رنییه. بۆیه هه‌ر توێژ و چینیی‌كه‌ی كۆمه‌لایه‌تی شیوازی گوزارشت و ده‌ربڕینی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، توێژه‌ران پێیان وایه لایه‌نی كه‌می ئه‌ركی ئه‌ده‌بیات سوودمه‌ند بوون و له‌زه‌ت به‌خشینه، ئه‌ده‌بیات و خویندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیات ته‌نیا بۆ وه‌خت به‌سه‌ر بردن نییه، به‌لكو په‌یامه، په‌یامی‌كه‌ی جدیه، بۆ ناساندنی ئینسان به‌ خودی خۆی و زه‌رووره‌تی پزێد بوونی له‌ سه‌ر ئینسانیه‌تی خۆی به‌ هه‌موو ئه‌رك و مافه‌كانیه‌وه.. ئه‌مه‌ش بۆخۆی جۆره له‌زه‌تی‌كه‌ی به‌سووده، كه‌وایه سوودمه‌ندی و له‌زه‌تی ئیستاتی‌كه‌ی دوو پووی یه‌ك دراون.. هه‌ندیجار هه‌ندی ده‌قی ئه‌ده‌بی ره‌نگه له‌ زۆر سه‌ره‌چاوه‌ی ده‌رووناسی، كۆمه‌لناسی، و میژووویه ئاگایی و بیداری، زیاتر و واقیعی تر به‌خوینه‌ر بدات. ماكسیم گورکی پێی وایه ئه‌ده‌بیات یارمه‌تی ئینسان ده‌دات تا خۆی باشت‌ر بناسیت و متمانه‌ی پتر به‌خۆی په‌یدا بكات. ئه‌ده‌بیات مه‌یلی حه‌قیقه‌ت دۆزی و خه‌پتین دژی گه‌نده‌لی له‌ بوونی خه‌لكیدا بیدار ده‌كات‌وه، تا بتوانیت، خه‌سه‌له‌ته باش و مرو‌فانه‌ی‌كه‌ی خۆی بدۆزیت‌وه و به‌ده‌ست بێنیت‌وه..

ئه‌ده‌بیاتی ره‌سه‌نی هه‌ر سه‌رده‌می‌كه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی خولیا ده‌روونی وباری سایكۆلۆژی و هه‌وراز و نشیوه كۆمه‌لایه‌تی - میژووویه‌كانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه... ئه‌ده‌بیات به‌ شیوه‌یه‌كه‌ی گشتی جۆره خه‌باتی‌كه‌ له‌ پیناوی به‌ده‌ست هینانی ئاگایی و گه‌یشتن به‌ حه‌قیقه‌ت، كه‌واته بابه‌تی سه‌ره‌كه‌ی ئه‌ده‌ب مرو‌ف و ئازادی مرو‌فه... مرو‌ف به‌ ته‌بیعه‌ت ده‌یه‌وێ ئه‌وه نه‌بیت كه‌ هه‌یه، به‌لكو له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه، ئه‌و شته‌بێ كه‌ پێویسته ببیت. له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه كه‌هوشه‌نی ئه‌و واقیعه به‌زینیت كه‌ هه‌یه و بگات به‌ حه‌قیقه‌تی ئایدیال، بۆ ئه‌مه‌ش ده‌بێ ره‌وش و بارودۆخه باو

وبه رقه راره که بگوریت. ئەده بیات له ریگه ی دهر برین وگوزارشتی ئیستاتیکیه وه کار بو ناگادار کردنه وه ی خه لکی ده کات، بویه زور جار ده گوتری له ریگه ی ده قین ره سنی ئەده بیه وه ده کری، میژوو و هه لومه رج و رهوشی واقعی ژبانی خه لکی سه رده میکی تاییه تی بخوینریتته وه، هه لبه ته ئەم شیه و گوزارشت و دهر برینه، خو ی له خویدا کاریکی کومه لناسانه یه .

به کورتی کومه لناسی ئەده بیات، به شیکی زانستییه که جگه له ره خنه ی کومه لایه تی ئەده بیات که به توانا و ئیمکاناتیکی تاییه تیه وه هه لومه رجی کومه لایه تی و میژووی ئەو سه رده م و ده ورانه ده خاته بهر ورده بیانی لیکولینه وه وه، که به ره مه ئەده بیه که ی تیا خو لقی نرا وه .

***

وه کو ئاماژه مان کردی، زمان که ره سته و ئەوزاری سه ره کی هه ر ده ق و ژانریکی ئەده بیه یه . بیر، چ له ئەده بیات دا و چ له هه ر گوتار و نووسینیکی دیکه دا، له ریگه ی زمانه وه دیتته دهر برین و ده خریته روو و خودی زمانه که ش له میانی ئەم پرۆسه و جهریانه دا نه ش و نما ده کات، په ره ده ستینیت و ده وله مه ند ده بییت و ده خه ملیت و پوخته ده بییت .

به هه رحال، فه ره هه نگ و که لتوو و شارستانییه ت و ئەپستمولوجیا، یه کیکه له وه ده سکه وته به شه ریانه ی که دنیا ی به شه ری و حه یوانی لیکدی جیا ده کاته وه . هه وین و ئامیان و ره گه زی هه ره سه ره کی و بناغه ی فه ره هه نگه ی هه ر کومه لگه یه که . ئەده بیاتیش له هه ر دوو لایه نی هه زری و هونه رییه وه، به ره گه زیکی گرینگی که لتوو و فه ره هه نگه ی، به تاییه تی که لتوو و فه ره هه نگه مه عنه وی، دیتته ژماردن .. جا چونکه ماک و هه وینی سه ره کی ئەده بیات زمانه، بویه ئاویتته بوونی زمان و ئەده بیات، شوین و پیگه یه کی زور گه وه ی له فه ره هه نگه ی هه ر کومه لگه یه کدا هه یه .. به هه رحال زمان داهینانیکی ئەوه ند ه گرینگی ژبانی تیره ی به شه ره ره نگه نه بی به زیده رووی گه ر بگوتری، هه یچ شتیکی له ده ریی زماندا نییه و تیره ی به شه ره، به ده ره جه ی یه که م قه رزارباری زمانه .. هه ندیک له زمانه وان هه اوچه رخه کان و تیوریسینه ئەده بیه کان پپیانوایه زمان به مانا فراوان و ده لالیه کانی زمان ته نیا له کومه لگادا، ئیدی له خانه واده وه بیگه ره تا ده گاته کومه لگه به شه رییه کان، په یدا ده بییت ، واته گروپیکی جفاکی ده توانی نیشانه و ره مز و ده لاله ت به زمان به خشییت . تاک ده توانی هه ندی ده نگه بی مانا به ره مه بیی، به لام ئەو ده نگانه تا له بازنه ی تاکایه تیدا بمینیته وه، مانایه کی ئەوتویان نابی و به ره مز و نیشانه نایه نه ژماردن . واته نیشانه و ره مز له تاکایه تی وته نیاییدا به ره مه نایه ن و ته نیا له واقع و ژینگه ی کومه لایه تیدا، سیسته می زمانه وانی په یدا ده بییت و به ره مه دیت، واته زمان له گه ل کومه لگه داو له ناو کومه لگه دا په یدا بووه و په یدا ده بییت . زمان، پراکتیکی ترین ئەوزاره بو گویزانه وه ی ئەزمونه جوړاوجوره هه زری و کرده بیه کان و کارامه ترین ئەوزاره بو به رخور و مامه له کردن ده گه ل ده وره به ردا، ده گه ل سه روشتی بی گیان، گیانداران و ده گه ل به شه ردا . که واته وشه به ته نیا و له خودی خویدا ناکاته هه یچ، به لکو له به کارهیناندا بایه خ و ره مزیه ت و ده لاله ت په یدا ده کات .. بویه زور جار ده گوتری زمان و هه ز دوو رووی یه ک دراون، نه زمانی بی هه ز هه یه و نه هه زری بی زمان هه یه .. یان زمان سییه ری بیره . هه لبه ته زمان که ره سته ی سه ره کی

ئەدەبىياتە، ۋەكو چۆن بەرد و برۆنز كەرەستەى خاۋى پەيكەر سازىيە، پىنگ كەرەستەى نىگار كىشىيە، دەنگ كەرەستەى موزىقايە.. بەلام دەبى ئەۋەمان لەبىر بى كە زمان ۋەكو بەرد، برۆنز و ئەو جۆرە شتانه، خۆرسك و سروشتى نىيە، بەلكو دەستكردى بەشەرە و پەگەزى بىنەرەتى كەلتور و فەرەنگە. ھەلبەتە زمانى كايە ئەپستمولوجى و مەعرفىيەكان جىاوازن، بۆ نمونە زمانى ئەدەبى، زمانى پوژانە و ، زمانى زانستى جىاوازن و ھەر يەككە لەو زمانانە تاييەتمەندى خۆى ھەيە. بۆ نمونە زمانى زانستى بەشيوەيەكى سەرەكى دەلالەتى و نىشانەيىيە، بەلام زمانى ئەدەبى مەرج نىيە دەلالەتى بى، بەلكو دەرپرېنى ھالەت و بارە دەرۋونىەكانىش لە خۆ دەگرېت. زمانى ئەدەبى زياتر گىپرانەۋەيىيە، زياتر بە گىپرانەۋە بارگاۋيىيە، بەشيوەيەكى گشتى دەتوانرې بگوترې بىنئادەم دەكاتە زمان و زمان دەكاتە كۆمەلگە. واتا ۋەكو پىشتر ئامازەمان كرى ئەدەبىيات پەگەزىكى ھەرە گرېنگ و ھەستىارى فەرەنگ و كەلتوروى كۆمەلگەيە و زمانىش بەردى بناغە و ماكى فەرەنگ و كەلتوروى كۆمەلگەيە و ئەوزارېكى ھەرە سەرەكى پەيوەندى نىۋان بەشەرانە..

***

ھەلبەتە پەيوەندىيەكى دىنامىكى و ئورگانىكى چالاک لە نىۋان دەقى ئەدەبى، نووسەر و خوينەرەدا ھەيە و، ئامانجى كارى ئەدەبى ئەۋەيە كە خوينەر بكات بە شەرىكى بەرەمھىنانى دەق نەك بە بەكاربەرى دەق. ديارە گوتارى نووسراۋ يان دەق لە رېگەى زمانەۋە ئەنجام دەدرېت وئىدى خۆبىۋونى خۆى ۋەردەگرېت وپەيوەندى بە نووسەرەۋە نامىنى و بەدەم پەوتى پوژگارەۋە توۋشى دەبېت بەتۋوشى خوينەرانى زور ۋەمە جۆرەۋە... بۆيە دەقى ئەدەبى، كە بلاۋ دەبېتەۋە، لە نووسەر دادەپرېت وپەيوەندى لەگەل خوينەرەدا پەيدا دەكات. زندوۋيەتى دەق بە خوينەرەۋە دەق تەنيا لە پروسەى خويندەنەۋەدا ۋە ميانى ئەزمونى خويندەنەۋەى خوينەرەدا، مادىيەت و دەقايەتى پەيدا دەكات، دەنا لەناۋ پەفەى كتېپخاناندا، ناكاتە ھىچ و بۆيە دەقى ئەدەبى بەبى خوينەر و لە دەرىي خوينەرەدا تەنيا پەش كرىنەۋەى پەرانە و ھىچ بايەخىكى ئەدەبى نابېت. واتە بەبى ئەم بەشدارىيە ئورگانىكىە زندوۋ و بەردەۋامەى خوينەر ھىچ جۆرە ئەدەبىيەتتىك نايەتە دى.. راستە خوينەر ئازادە لە خويندەنەۋە و پاقەى دەقدا، بەلام بەۋ رادەيە ئازاد نىيە كە بە كەيف و مايەشای خۆى، بەكەيفى دلى خۆى دەقەكە پاقە بكات و ھەرچىەكى بوئ لە دەرىي دەقەكەۋە بىھىنى و بە نەھەق لە دەقەكەى بار بكات و بە ئىلتىزاماتىكى ئايدۆلۆژى نەگور و ھوكمىكى پىشۋەختەۋە مامەلە و بەرخورد دەگەل دەقدا بكات، خوينەرەى چاك دەبى خوينەرېكى لىبرال بى، چەند لە پاقە و لىكدانەۋەى دەقدا ئازادە، دەبى ئەۋەندەش نەرم بى كە بتوانى خۆى بگورېت و دەستبەردارى ھەر ئىلتىزاماتىكى ئايدۆلۆژى پىشۋەختە بېت ، پاقەۋ شروڤەكەى لە خودى دەقەكەۋە لە ھندوۋرى دەقەكەۋە ھەلەنجىت و خويندەنەۋە پاقەكەى لە لای خەلكى دىكەش قەناعەت بەخش بېت.. بەتاييەتى دەقكە كە كراۋە بېت و جۆرەھا خويندەنەۋە ھەلبگرېت.. بۆيە خويندەنەۋە تەنيا كەشكردن و دۆزىنەۋەى ماناى دەق نىيە، بەلكو كارىگەرى و باندورى دەقىشە لە سەر خوينەر. واتە لىرەدا ئەۋ "مەرگى نووسەر" ھى كە پوژان پارت باسى دەكات، ھاۋكاتە دەگەل لەدايكبۋونى خوينەرەدا. جا لىرەدا دەق خۆبەخۆ (بەدەر لە

باندۆر و کاریگه‌ری نووسەر) ده‌بیت به وار و زه‌مینه‌ی نه‌شونمای مانایان، هەر خویندنه‌وه‌یه‌ک، نه‌ینیه‌کی تازه‌ی ده‌ق که‌شف ده‌کات، بۆیه‌ خویندنه‌وه‌ی ده‌ق، هیچ کاتیک له‌ کۆتایی نایه‌ت، به‌تایبه‌تی خویندنه‌وه‌ی ده‌قی کراوه، که‌ خۆی له‌ خۆیدا، خه‌سه‌ته‌ی فره‌ ده‌نگی به‌سه‌ردا زاله‌.. و ئه‌ده‌بیات به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی وه‌کو ره‌گه‌زیکی که‌لتوور و شارستانییه‌ت و فره‌ه‌نگی کۆمه‌لگه‌ین به‌شهری، ده‌ستکه‌وتیکی کۆمه‌لایه‌تییه‌ که‌ که‌ره‌سته‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی زمانه، لی‌ره‌دا زمان و وشه‌ ده‌کاته‌ قاوغ و قالبی بیر وه‌زر وه‌ر وشه‌یه‌ک هه‌لگری چه‌مکیکه‌ که‌ زه‌ینیه‌تی هاوبه‌شی خه‌لکی کۆمه‌لگه‌یه‌ک به‌ کۆمه‌کی ئه‌و چه‌مکانه‌ په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل یه‌کدا په‌یدا ده‌که‌ن.. هه‌لبه‌ته‌ سه‌باره‌ت به‌ زمان، که‌ ده‌گوتری هیچ شتیکی له‌ ده‌ریی زماندا نییه، هیچ ناکاته‌ زی‌ده‌گویی و ته‌نانه‌ت خه‌یالیش وه‌کو به‌شیکی گرینگ له‌ بونیادی هزره‌وانی و هزرینی ئینسان به‌ جوړی ئاویتته‌ی زمانه، مه‌گه‌ر به‌ته‌نیا له‌ دنیای ئه‌پستراکتدا جیا بکرینه‌وه، ده‌نا جیاکردنه‌وه‌یان مه‌یله‌و مه‌حال و مه‌حاله‌.. دیاره‌ زمان ته‌نیا کۆمه‌لیک وشه‌ و نیشانه‌ی پروت نییه، چونکه‌ وشه‌ له‌ پرووی ژماره‌وه‌ له‌ هه‌موو زمانیکا سنوورداره، ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ندی و به‌رینی و بی سنووری به‌ زمان ده‌به‌خشیت و اتایه‌.

واته‌ زمان له‌ به‌کاره‌ینانا و به‌هۆی میتافۆر و کینایه‌ و له‌ ناو هونه‌ره‌ ره‌وانبیزییه‌کاندا نه‌ش ونا و گه‌شه‌ ونه‌شه‌ ده‌کات و تا راده‌ی بی سنووری په‌ره‌ ده‌سه‌نیت... ئیدی خه‌یال وه‌کو به‌شیکی له‌ هزر، به‌ کۆمه‌کی وینا و ره‌مز و میتافۆر و کینایه‌ و درکه‌ و، هونه‌ره‌ ره‌وانبیزییه‌کان، به‌ تاییه‌تی کاریگه‌ری و باندۆری خۆی له‌ هونه‌را به‌ گشتی و له‌ ئه‌ده‌بیات به‌ تاییه‌تی ده‌نوینی و به‌رجه‌سته‌ ده‌کات.. بۆیه‌ زمان ته‌نیا ئه‌وزاریکی په‌یوه‌ندی ساده‌ نییه، به‌لکو هه‌لگری خه‌ون و خولیا ئه‌قلی و عاتیفییه‌ ئالۆزه‌کانی ئینسانه‌.. هه‌روه‌ها زمان کۆمه‌لیک وشه‌ی سنووردار نییه، به‌لکو په‌یوه‌ندییه‌کی له‌ جیا‌بوونه‌وه‌ نه‌هاتگی ئه‌وتوی ده‌گه‌ل هزر و هزرینی ئینساندا هه‌یه‌.. که‌ هه‌ندیکی له‌ زانایان له‌ واری شروقه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان زمان و ئه‌ندیشه‌دا، گه‌یوونه‌ته‌ ئه‌و ئه‌نجامگیرییه‌ی که‌ ئیمه‌ی به‌شهر هینده‌ی به‌وینیه‌ی زه‌نی بیر ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ وشه‌ بیر ناکه‌ینه‌وه‌.. واته‌ به‌م پێیه‌ وشه‌ ده‌کاته‌ جوړه‌ ره‌مزیک و ئیدی به‌ کۆمه‌کی ره‌مزکاری و میتافۆر توانای گوزارشته‌وانی زمان یه‌جگار ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیت و له‌پێگه‌ی میتافۆره‌وه‌ پێگه‌ی گوپان و په‌ره‌سه‌ندن له‌ به‌رده‌م زماندا ده‌کریتته‌وه‌.

***

جا لی‌ره‌دا مه‌سه‌له‌ی فۆرم و ناوه‌پۆک دیتته‌ ئاراوه، هه‌لبه‌ته‌ جیاکردنه‌وه‌ و هه‌ولێ جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌م دووانه‌ له‌ ده‌قیکی ئه‌ده‌بی یان هونه‌ریدا کاریکی بپه‌وده‌ و نابه‌جییه‌. چونکه‌ زمان (قالبی گوتار) و هزر (ناوه‌پۆکی گوتار) به‌جوړی ئاویتته‌ی یه‌کدی بوون و له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی دیالیکتیکی وه‌هادان که‌ هیچ سنووریکیان له‌ نیواندا نییه‌ و جیاکردنه‌وه‌یان هیچ مانایه‌کی نییه‌. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ هزر و خه‌یال، راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ شه‌قل و ئاراسته‌ و بونیادیکی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌ و بو ئه‌وه‌ی ده‌ریکه‌وئ و به‌رجه‌سته‌ ببیت، ده‌بیت له‌ قالبیکا بیته‌ دارشتن، واته‌ ده‌بیت بیته‌ زمان و، شیواز په‌یوه‌ندی به‌ چیه‌تی بابته‌وه، واته‌ چ بابته‌تیک ده‌خاته‌پروو،

نییه، به لکو په یوه ندى به چوڼیه تی وتنی بابه ته وه هیه.. واته له شیوازا گورپینی بابه ت بو تیمه و ناوه رپوک مبهسته.. واته شیواز دهکاته دهنگ ودهنگدانه وهی زهینی نووسه ر. هه لبه ته هه ندیک له پسیوران و شاره زایانی واری ئه ده بیات قه ناعه تیان وایه که په یوه ندییه کی دیالکتیکی ئه وتو له نیوان فورم و ناوه رپوکدا هیه، که هیچیان به بی ئه وی دی نایه ته دی.. یانی دوو پرووی یهک دراون، هه ر پروویه کیان بسرپته وه، دراوه که له دراوی و له رهواج ده که ویته.. واته لییره دا فورم داله و ناوه رپوک مه دلوه.. به لام هه ندیک دی پییان وایه دهق زنجیره یهک نیشانه یه که مانا به ره هم دینیت. ئیدی خوینهر خوبه خو دورو ورپولی راقه کار ده بینئ، ئیدی دهقی ئه ده بی چ ریالیستی، چ نارپالیستی، ئیمکانی به ره هم هیانی به رده وامی مانا فه راهم دهکات، ئه نجام خوینهر رپولی راقه کار ده بینئ. ئه مه ش خوئی له خویدا ئه وه ده خوازی که دهق و خوینهر له کارلیکی جدیدا بن.. هه لبه ته هه رمان و زندوویه تی دهقی ره سن و بالا له وه دایه که له هه رکات و شوینیکا خویندنه وه و راقه ی تازه و جیاواز هه لده گریته...

بو زانیاری زیاتر بروانه:

*- زانستی ئاوه ل واتا، دانانی د. کامل هه سن عزیز البصیر، ئه ندامی کوپی زانیاری عیراق، چاپخانه ی کوپی زانیاری عیراق، 1981.

*- کندوکاوی در جامعه شناسی ادبیات، فرهنگ ارشاد، چاپ یکم، 1391، تهران، آگه.

*- محمد رضا شفیعی کدکنی، ادبیات فارسی از عصر جامی تا عصر ما، ترجمه حجت الله اصیل، نشر نی، چاپ هفتم، تهران 1398.

*- زبان باز، پژوهشی درباره ی زبان و مدرنیت، داریوش آشوری، نشر مرکز، تهران، چاپ سوم 1389.

*- ساخت زبان فارسی، احمد ابومحسوب، تهران، نشر میترا، چاپ دوم، 1381.

*- مارکسیسم غربی و مکتب فرانکفورت، ترجمه رضا نجف زاده، تهران، قصیده سرا، چاپ اول 1381.

*- علی الشوک، جولة فی اقالیم اللغة و الاسطوره، دار المدی، ط2، 1999.

*- جورج مولینییه، الاسلوبیه، ترجمه و تقدیم، د. بسام برکه، ط2، 2006، مجد المؤسسة الجامعیة للدراسات و النشر و التوزیع.

وتەيەك

ن: ھەمە كەرىم عارف

گى دو موپاسان، نووسەرى فەرەنسايى لە 1850/8/5، لە كۆشكى "مىرومانسنىل" ى ھەشت كىلۆمەترى دىپ دىتە دىئاوھ. لور دو موپاسان، ۋەكو داىكىك دەيەوئ كورەكەى بە دەستور و داب ونەرىتئىن ئەشرافيانەى مالىباتەكەى خۆى پەروەردە بكات.

بابى، واتە گوستاف دو موپاسان، ھىچ پىشېنەيەكى ئەشرافي نەبوو، يانى ئەشراف زادە نەبوو، ئىدى ژيانى خىزاندارى ئەم ژن و پىئاوھ بەھۆى غروورى ژنەكە و سەرسەرىتتى و لامىژىي نەيىنى پىئاوھكەوھ، ھەمىشە ناخۆش و بە ئازاۋە بووھو كەشكىكى ئارام و ئاسوودە بو ئەم كورپىژگە ھەستىارە نەپەخساوھ. ئىدى بەھۆى كىشماكىش و شەرە دەنووكى بەردەوامى ئەم داىك و باوكەوھ، بەرەبەرە نىشانەيىن خەمىنى و رەشېنى لە كورەكەدا پەيدا دەبىت و باندور و كارىگەرىي شەر و ئازاۋە و ناكۆكى بەردەوامى ئەم داىك و باوكەى تا مردن لە كۆل نابىتەوھ.

لور دو موپاسان، لە نامەيەكيا بو نىكتىن دۆستى خۆى، گوستاف فلوبىر، سەبارەت بە كورەكەى، دەلىت: "نە زەوقى ھىچى ھەيە، نە ھەزى لە ھىچە، نە كەس خۆش دەوئ، نە ھىچ جۆرە مەيل و ئارەزوويەك، نە ھىچ بەرزەفپىيەك و ئومىدوارىيەك نانويى." "

پىش ئەوھى گى بگاتە تەمەنى دوازە سالى، باوك و داىكى لىكدى جىادەبنەوھو سەرىپەرشتى كورەكە، بە داىكى دەسپىردىت. لور دو موپاسان، كە دەيەوئ كورەكەى بە داب و نەرىت و دەستورى ئەشرافيانەى خۆى پەروەردە بكات، فىرکردن و پەروەردەى ئەو بە كابرەيەكى كەشيش دەسپىرىت. لى ئەخلاق و خووى كومىدىانەى يارۆى كەشيش، تەنيا سەلىقە و بەھرەى تەنز و تەنزگەرى لەلای موپاسان دەھاروژىنىت.

له ته‌مهنی سیازده سالی‌دا به ناچاری بو قوتابخانه‌ی ئولی " ئیفتوتوت " ی ده‌نی‌ریت. ئیدی ناخوشی بینای قوتابخانه‌که و خه‌مه‌نگیزی قوتابخانه‌که هی‌نده‌ی دی خه‌مین‌ی و نا‌ئومی‌دی گی، زیاد ده‌کات. گی که‌له مائی خو‌یان فی‌ری ئه‌وه بوو، هه‌موو پوژئی خو‌ی بشوات، لی‌ره شتی وای بو نهده‌لوا و ئه‌مه‌ی زو‌ر له‌به‌ر گران بوو. ناچار بو سهر‌گه‌رم‌کردنی خو‌ی، رووی کرده خو‌یندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیب و به‌ره‌مانه‌ی که خو‌یندنه‌وه‌یان له قوتابخانه‌ی ناقبری قه‌ده‌غه بوو. له‌ژی‌ر باندو‌ر و کاری‌گه‌ری فیکتور هو‌گو‌دا، که‌وته نووسینی شی‌عری‌ن پو‌مانتیکی. ئیدی له‌م سه‌روبه‌نده‌دا زه‌وق و سه‌لیقه‌ی ئه‌ده‌بی له‌لا په‌یدا بوو..

لور دوم‌وپاسان، کوره‌که‌ی له ته‌مهنی هه‌فته سالی‌دا، له کاتی‌کا دووچاری خه‌موکی و سستی ئه‌عساب بوو، له قوتابخانه‌ی " ئیفتوتوت " ده‌ردی‌نی‌ت. موپاسان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی مالی‌جه و ده‌رمان ده‌کری‌ت، له سالی 1868 دا ده‌چی‌ته ئاماده‌یی شاری پوین، له 1869/10/27. به ده‌ره‌جه‌ی ئی‌متیاز، شاده‌تنامه‌ی قو‌ناعی دووه‌می ئاماده‌یی له به‌شی ئه‌ده‌بی‌اتدا وه‌رده‌گری‌ت و له‌هه‌مان شارد‌ا ئاکنجی ده‌بی‌ت.

موپاسان له روین دا، ئاشنایه‌تی ده‌گه‌ل ئه‌دی‌بی‌کی چل و شه‌ش سالاندا، به‌نی‌وی لو‌یس بو‌یه، په‌یدا ده‌کات، ئه‌م شاعیر و درامان‌ووسه که‌له پوین دا، سه‌رقالی کتیب‌فرۆشی بوو، زو‌ر شتی گرینگ ده‌رباره‌ی هونه‌ری نووسه‌راتی فی‌ری موپاسان ده‌کات و نه‌ینی سه‌رکه‌وتنی ئه‌ده‌بی، واته‌کو‌لنه‌دان و کاری به‌رده‌وامی پی‌ ده‌ناسی‌نی.

موپاسان له‌م قو‌ناعه‌دا به‌ کو‌مه‌کی لو‌یس بو‌یه و‌گوستاف فلو‌بیر که‌له لایه‌که‌وه نزیکترین دو‌ستی دایکی بوو و لایه‌کی دی‌یه‌وه رازقان و مه‌حره‌می رازی لو‌یس بو‌یه بوو، ده‌که‌وی‌ته خو‌یندنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی به‌ره‌مه‌کانی بالزاک و ده‌رس و په‌ندی زو‌ر باشیان لی‌وه‌رده‌گری‌ت و به‌شی‌وه‌یه‌کی جدی ده‌ست به‌ نووسین ده‌کات.

موپاسان له ئوکتوبه‌ری / 1869 دا بو پاریس ده‌روات تا له‌وی‌نده‌ر و له‌به‌شی ماف دا دری‌ژه به‌خو‌یندن بدات، به‌لام به‌هو‌ی هه‌ل‌گی‌رسانی شه‌ری نی‌وان پروس و فه‌ره‌نساوه، ناچار ده‌روات بو عه‌سکه‌ری. ئیدی له‌و ژینگه‌یه‌دا، په‌ی به‌ ده‌سیسه و فه‌نده‌ل فی‌لی سوپاییان و سیاسه‌توانانی سه‌ربه‌چینه بالاکان ده‌بات و ئیدی له‌و سالانه‌دا، به‌ره‌به‌ره چ سه‌باره‌ت به‌وان و چ سه‌باره‌ت به‌ جه‌نگ، رق و کینه‌ی ده‌که‌وی‌ته دل، که‌ ئه‌مه‌ی زو‌ر به‌جوانی له به‌ره‌مه‌کانیدا هونه‌راندووه ...

موپاسان ته‌مهنی لاوی له کاروباری کارگی‌ری زه‌وفکوژی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌سه‌ر ده‌بات. هه‌وه‌ل‌جار له وه‌زاره‌تی ده‌ریاوانی و که‌شتی‌رانی و پاشان له وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده و فی‌رکردن دا، وه‌کو فه‌رمانبه‌ر دامه‌زرا... له‌م سه‌روبه‌نده‌دا، زو‌ر شتی ده‌رباره‌ی ژیانی فه‌رمانبه‌ران وه‌کو تو‌یژی‌کی گه‌وره‌ی ورده بورژوازی شاری، بو‌ ده‌رکه‌وت و له‌لا که‌له‌که بوو که پاشان بوو به‌ هه‌وین و ئامیانی چه‌ندین شاکاری ئه‌ده‌بی.

به‌لام موپاسان، هه‌رزوو له‌کاری‌ن کارگی‌ری بی‌زار ده‌بی‌ت و پو‌ژبه‌پو‌ژ باری ده‌روونی خراتر ده‌بی‌ت، له دایه‌ره‌که‌ی خو‌یدا، خو‌ی به زندانی ده‌زانی، له نو‌قه‌مه‌به‌ری 1878 دا له نامه‌یه‌کدا بو فلو‌بیر

دەنوو سیټ: "ژووری کاره کەم، دۆزه خێکە لەو گۆرە. " کەمی ک دواتر و لە نامە یه کی دیدا بەمجۆرە سکالا دەباته بهر فلوپیر: " من تا بینا قاقا له پوخله واتا رۆچووم، له داخ و پهژاره یه کی بی وینه دا نقووم بووم. "

له ماوه ی ئهم ههشت ساله دا ته نیا په ناگه ی ئهو ده بیټ به سروشت و ته بیعه ت، ئهم جاره یان خوو ده داته روبرای سین و مه له و مه له وانی و به له مپانی و که پیچه ک خه م و په ژاره ده روونی و سایکوژییه کانی ده ره وینیته وه... ئهم سه روبه نده ده بیته سه رچاوه و ئیله مبه خشی گه لیک له چیرۆکه کورته کانی ده رباره ی به له مپانی له روبرای سین دا.

دیاره فلوپیر، ده ورکی یه جگار گه وره، له په روه رده ی فیکری و ئه ده بی ئه ودا ده بینئ و زۆریه ی هه ره زۆری چیرۆکه کانی به فیلته ری ئه ودا تی ده په رپیت و به چیرۆک و نووسینه کانی دا ده چیته وه و پوخته یان ده کات. موپاسان هانده دات که به زمانیکی پاک و پوخته و پروون و ره وان وسفت بنوو سیټ، به کۆر و ئه نجوومه نانی رۆژنامه قانان و نووسه رانی ده ناسینیت... فلوپیر به به رده وامی ئه و قسه یه ی شاتوبریانی بیر ده خسته وه که: " به هره، جگه له سه بر و هه وسه له ی دوور و درپژ هیچی دی نییه. " هه میشه ئامۆژگاری موپاسان ده کات که سه رته تا، بزویوی و عه جولی و نائارامی و بی سه بری زکماکی خۆی هیور بکاته وه، ئه وسا له هه نبه ر دیارده و رووداوه کاندا داده نیشت و به وردی لییان ورد ببیته وه، دیقه تیان بدات. ده لیت:

" وه کو ئه وه ی بته وئ لایه ن و حاله تیک که هیچه که سیکی دی تا نه ا نه ی دیتوون و قسه ی ده رباره نه کردوون، که شف بکه یت. " فلوپیر رازی وه سف کردن به مجۆره شه رح ده کات: " ئه و شته ی ده مانه وئ باسی بکه ین، جا هه رچییه ک بی، ته نیا یه ک ناو هه یه بو دیاری کردنی. ته نه ا یه ک فرمان بو خسته جو لانی هه یه، ته نیا یه ک سیفه ت هه یه بو وه سف کردنی. "

فلوپیر، هه میشه ئامۆژگاری ده کرد، که تا ده توانئ له هه و لدان به رده وام بی و کۆلنه دات: " هه ر که سیک که به جدی عه ودالی شتیک بیټ، ده یدوژیته وه وه ده یگاتئ. " هه لبه ته نوینا وه رییه کانی موپاسان له دنیا ی هونه ری چیرۆکدا و ئه و گۆرانکاریه ی له بونیادی چیرۆکی کورتا دایه یینا، ئه نجامی ئه و هه و له جدی و به رده وامانه ی خۆی بوو.. فلوپیر سه باره ت به حوزووری نووسه ر له کاره هونه رییه که یدا ده لیت: " هونه رمه ند، پیویسته له به ره مه که یدا، وه کو خودا بی له دایه یانه که یدا، ده بی له هه موو شوینیکا هه سته پیبکریټ به لام نه بینریت. "

موپاسان، له ژماره یه ک چیرۆکی خۆیدا، په یره ی ئه و رینماییه ی فلوپیری کردووه. پاش ئه وه ی سالانیک له کاری کارگیڤی ده و له تیدا به سه ر ده بات و پتر له سیسه د چیرۆک و رۆمانان دەنوو سیټ و شۆره ت و ناوبانگیکی زۆر په یدا ده کات ئیدی له سالئ 1891 دا به ره به ره نیشانه کانی ده روونپه ریشی لی به دیار ده که ویت. له مانگی 1892/1 دا، هه و لی خۆکوژی ده دات، به لام سه رناگریټ وله 6/1/1892 دا ده خریته ئاسایشگه که ی دکتۆر بلانشه وه و ئیدی هه ر له وئ و له 6/7/1893 دا له ته مه نی چل وسئ سالئ و له هه ره تی به خشی فیلیقانی دا کۆچی دوایی ده کات..

هه‌ل‌به‌ته باشت‌ترین پپوهر و میتۆد بۆ هه‌لسه‌نگاندنی ده‌قی ئه‌ده‌بی. خودی ده‌قه‌که‌یه که خوینهر له ههر پيشداوه‌رییه‌ک دوور ده‌خاته‌وه و ناچاری ده‌کات هه‌موو توانایه‌کی فیلیفانی و ئه‌فراندنه‌وانی خۆی بۆ که‌شف‌کردنی نه‌ی‌نگه تووشه‌کانی لایه‌نه ئیستاتیکی و هونه‌رییه‌کانی ده‌قه‌که به‌کار به‌ریت و له نیوه‌رپۆکی ده‌قه‌که ورد بیته‌وه و وه‌ردی بداته‌وه و له دوا ئه‌نجامدا، به‌گویره‌ی توانا خویندنه‌وه‌ی بۆ بکات. بابته‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بی هه‌رچیه‌ک بیته‌ی، ئه‌وه‌ی به‌لای خوینهره‌وه گرینگه، چۆنیته‌ی گه‌یشتن و گه‌یاندنی په‌یامی نووسه‌ره به‌ خوینهر و وه‌رگه‌ی، جووری ته‌رح کردنی بابته‌ی و په‌یامه‌که‌یه، که بیگومان په‌گی ده‌چیته‌وه سه‌ر شیواز وستایل و به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی ده‌قه‌که. هه‌ل‌به‌ته ئاشکرایه که هیچ ده‌ق و به‌ره‌می‌ک، له بۆشاییدا چینه‌بووه. له هه‌ل و مه‌رجی میژووپی و جفاکی خۆیدا له دایک ده‌بیته‌ی. ناسنامه‌ی خۆی وه‌رده‌گریت، به‌روار و شوینی له دایکبوونی دیاری ده‌کریت، ئه‌وسا په‌ساپۆرتی به‌زاندن و برینی سنووری کات و شوینان وه‌رده‌گریت، که بمانه‌وئ و نه‌مانه‌وئ ئه‌مه راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ له ده‌قی ئه‌ده‌بیدا په‌نگه‌داته‌وه و ناشیت ده‌ور و باندۆر و کاریگه‌ری کۆمه‌لگه‌ش وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌کی ئیله‌امبه‌خش و گرینگی ئه‌ده‌ب فه‌رامۆش بکریت که ده‌شیته‌ی بیته‌ی به‌ پینما و ریگوشای ناسینی ده‌ق.

هه‌ل‌به‌ته په‌هه‌ندیکی دیکه‌ی هه‌لسه‌نگاندنی ده‌قیکی ئه‌ده‌بی، زانینی په‌یوه‌ندی ئه‌و ده‌قه‌یه، به‌ ده‌قین دیکه‌وه.

فلوپیر له قسه‌یه‌کیا ده‌لیته‌ی: " نووسه‌ر نابئ له‌دوای مه‌رگی خۆی، جگه‌له به‌ره‌مه‌کانی هیچی دی به‌جئ بیلیته‌ی! "

وادیاره موپاسان، هه‌مان ئامۆزگاری فلوپیری مامۆستای جیه‌جئ کردووه... بۆیه به‌نده نامه‌وئ له‌وه‌ی پتر به‌تانی قساندا بچم و خوینهری هیژا له له‌زه‌تی خویندنه‌وه بکه‌م، فه‌رموو ئیوه و ده‌قی رۆمانی (پبیر و جان) که‌له‌وه ده‌قانه‌یه که له پاش موپاسان به‌جئ ماوه.

تیبینی: بۆ زانیاری زیاتر بروانه:

1 - گی دو موپاسان / خرخه‌پان و چه‌ند چیرۆکیکی دی / وه‌رگی‌رانی: حه‌مه که‌ریم عارف، چاپی یه‌که‌م (2020)، ده‌زگای رۆشن‌بیری جه‌مال عیرفان.

2 - هورلا (داستان های کوتاه) گی دو موپاسان، ترجمه: شیرین دخت دقیقیان، چاپ اول، 1373، تهران.

3 - اسفار، مجلة دوریه تعنی بالادب والفن، بغداد، 1985.

4 - میژووپی ئه‌ده‌بیاتی جیهان، ن. بوکنر، ب. تراویک، و: حه‌مه که‌ریم عارف، به‌رگی دووه‌م، ده‌زگای توپیرینه‌وه و بلا‌وکردنه‌وه‌ی موکریان، هه‌ولیر، 2008.

پييرو جان

(۱)

بابه رۆلاند له ناکاوا هاواریکرد :- زفت.

چاره که سه عاتیک به بیده نگی و بی هیچ جووله یهک وهستا، چاوانی بریه ئاوه که. ناوبه ناو، زۆر به ئه سپایی، په ته که ی که به قولایی ئاوه که دا شوپ بوو بووه وه، بهرز ده کرده وه.

خات رۆلاند، که له پاشی که شتی که وه و له ته نیشته خاتوو روزمیلییه وه که بو ئاهه نگی ئه م راوه ماسییه یان ده عوه ت کردبوو، چاوی گهرم کردبوو، له ناکاوا بیدار بووه وه و ئاوری لای میرده که ی دایه وه و گوته :- ئه وه چیته جیروم!

پیاوه که به توورپهیی بهرسقی دایه وه:

- حاله که ئاساییینییه، له نیوه پووه هیچمراونه کردووه، پیویسته له گه لپیاوانداراوبکریت، چونکه ژند انخاوه خاوده که نوله مه و عیدیکه شتییه که دوا ده که ون.

کورپه کانی رولاند، پییر و جان که له م به روله و بهری که شتییه که رۆنیشتبوون، به دوو قۆلی دهستیان به پیکه نین کرد، هه ریه که یان په تیکی راویان پی بوو و له قامکیانه وه ئالاند بوو. جان گوتی:

- باوکه خیره مجامه له میوانه که مان (روزمیلی) ناکه ی!

جه نابی رولاند شله ژا و ته وازی هینایه وه و گوتی:

- ببوره خات روزمیلی، من ئاوام، خانمان ده عوت ده که م چونکه هه زده که م له گه لیاندا بم، پاشان که ده گه مه ناو ئاو و خۆم به سه ر ئاوه وه ده بینم، خۆم له بییر ده که م و ته نیا بییر له ماسی ده که مه وه.

خات رولاند، به ته واهه تی بیدار بووه وه، ئه وسای به روخساریکی میهره بانه وه، روانیه ئاسۆی دوور ودریژی که ناراو و ده ریاکه وله بن لیوانه وه گوتی:- وپرای ئه وه ش پراویکی زورتان کردووه.

به لام میرده که ی سه ریکی له قاند و گوتی:- نا.

له هه مان کاتدا چاویکی ره زامه ندی به سه به ته که دا گیرا، ئه و ماسییانه ی هه رسی پیاوه که راویان کردبوون، هیشتا له ناو سه به ته که دا، به ئاسته م ده جوولانه وه، ده نگیکی سووک، له پووله که و باله لینجه کانیانه وه، که به زه حمه ت ده یان جولاند، و ده میان که له هه واکوشنده که دا داده چه قاند، ده هات. بابه رولاند، سه به ته که ی خسته نیوان هه ردوو زرانیه وه، سه به ته که ی خوار کرده وه، ماسیه زیوینه کانی لیژ کردنه وه تا بنی سه به ته که بدینی و نیگه رانی و گیانه لالی ماسیه کان، که سات به سات خیراتر ده بوو بدینی و ئه و بو سارده تیژه هه لمژی که له ماسیه کانه وه هه لده ستا. له قولا یی سه به ته که وه، بوئی ماسی تازه راوکارا به رز ده بووه وه. پییره مییری راوچی، به جۆش و خرۆشه وه، وه کو چون بوئی گول هه لده مژن، به و ئاوایه بوئه که ی هه لمژین و گوتی:- ماشه لالا! تازه ی تازه یه.

ئه وسای درپژه ی دایه و پرسی:- دکتور تو چه ندت راو کردووه؟

پییری کورپه گه وره ی، که پیاویکی سی سالان بوو و لاجانگه کانی وه کو لاجانگی قازیان بری بوو و ردین و سمیلی پاک تراشی بوو به رسقی دایه وه:- هه یفی که مه، سیان یان چوار.

باوکه که، ئاوپری لای کورپی دووه می دایه وه و گوتی:- ئه دی تو جان گیان؟

جان، که کورپیکی که ته ی قژ زه ردی ریشن بوو و له پییر بچووکتز بوو، بزیه کی کرد و گوتی:- ته قریبه ن به ئه ندازه ی ئه وه ی پییر، چوار پینج دانه.

جووته کورپ، هه موو جاریک هه مان درویان ده کرد که بابیانی دلخۆش ده کرد.

بابهکه، پتهکهی لهسهر سهولکهکه هه لکرد و ههر دوو باسکی لهسهر سینگی تیک هالاندن و گوتی:

- لهمرۆبه دواوه ههولدهدهم دوا نیوه پروان راوی نهکهه، له سهعات ده بهدواوه راو تهواو ده بیته، ئەم ماسییه خویریانه له سهعات ده بهدواوه، ئیدی پهلاماری چهشه نادهن، ههز دهکهن خو بدهنه بهر ههتاو و بخهون.

ئهوسا، به پهزامه ندییهوه، روانییه دهریاکهی دهوروبهری. جهنابی رولاند، پیشته له پاريسدا دووکانی زه پهنگهری هه بوو، بهلام له بهر ئهوهی زوری ههز له دهریاوانی و راوه ماسی بوو، ئیدی خو له دووکانداری دزییهوه و بهو دهرامهته فهناعهتی کرد که ههی بوو و ژیانیکی خاکیانیه گرت بهر.

چوو بو بندهری هاهه و کهشتیهکی کپی و بوو به دهریاوانیکی هاوی. بهلام کورهکانی، پییر و جان له پاريس مانهوه تا دریزه به خویندنه کهیان بدن و خویندن تهواو بکهن، له کاتی پشوودا، ناوبهناو دههاتن و به شدارییان له هیوايه ته کهی بابیاندا ده کرد.

پییر، که پینج سال له براکهی گه وره تر بوو، دواي ئهوهی خویندنی قوناغی ئامادهیی تهواو کرد، ههستی ده کرد، مهیلی له کومه لیک پیشهیی جیاوازه، شهس دانهانی جهرباند، یهک له دواي یهک جهرباندنی و زور زوو له هه رهه موویان بیزار بوو، ئیدی بییری له کاروپیشهیی تازه کردهوه. ئەنجام ههزی چوو په زیشکی و نوژداری، به جوش و خرۆشهوه کهوته کارکردن، دواي چهند لیکۆلینه وهیهکی کورت، برینی قوناغه پیویستهکان، ئیدی بهشی پزیشکی تهواو کرد و وهزیر موله تنامهیی دکتوری دا یی.

کورپیکی روو خووش، زیرهک و دهه ده می مگیز، توونده ته بیعت و هه لچوو، فره خهون و بهرزه خهیا، بارگای به هزرین فهلسه فی، ئەم ئەسمه رهنگ و ، جان کورپیکی سوورهی، ئارام بوو، چهند پییر بوغن و رکونی بوو، ئەم هه لیم وهیدی بوو. بهشی مافی، بی هیچ کۆسپیک تهواو کرد، له و کاته دا پییر شاده تنامهیی نوژداری وهرگرت، ئەمیش شاده تنامهیی مافی وهرگرت..

هه ردووکیان ده گه ل خانه واده که یاندا ده چوونه سهیران و گه ران، هه ردووکیان بیریان له وه ده کردهوه، ئەگه ره هه لومه رچی له باریان بو هه لکه ویت بچه بندهری هاهه و له ویندهر ئاکنجی ببن. بهلام جو ره هه سوودی و به غیلیه کی په نهان و گونگ بالی به سهردا کیشان، ریک له و غیره گونگ و ئالوزه ده چوو که ژیراو ژیر و به په نهانی له نیوان برایان یان خوشکاندا چیده بیته و تا ته مه نی پیگه یشتن و بوخته بوون به نهینی ده مینیتته وه و ئه و جا له پریکا به بونهی ژنهینانی یه کیکیانه وه، یان شادی و به خته وه ریه ک روو بکاته یه کیکیان، ده ته قیته وه و ئاشکرا ده بیته. ئەم هه سوودی و غیره یه، جو ره بوغزیک بیوهی له نیوان جووته برادا چیکرد. دروسته خو شه و بیستیان بو یه کدی ده نواند، بهلام ویرای ئه وهش له که مینا بوون بو یه کدی. پییر، پینج سالان بوو که جان له دایک بوو. به دژمنایه تی هه یوانیکی چکۆلهی نازداره وه، ده پروانیه

ئەم حەيوانە چكۆلەيەي دى، كەلە ناكاوا لە باوەشى داىك و باوكيا پەيدا بوو و بە سۆزەو دەيان لاواند و گەمەيان دەگەل دەکرد و دەيان حوباند .

جان، لە مندالبيەو نمونەي سۆز وميهر و رەفتارى سەنگين و ئارام بوو، بەلام پيپر، هەرکە گويى لە داىك و باوكي دەبوو كە ستايشى ئەم كورە كەتەيەيان دەکرد، دەهرى دەبوو، توورە دەبوو، نەرم ونيانپەكەي ئەوى بە پووچەل، ئارامى و باشپەكەي بە گەوجاتى، سەلارى و ئاقلپەكەي ئەوى بە ساويلكەي دەزانى. داىك و باوكە سادەكە، كە هيواي پيگەيەكەي ئابروومەندانەيان بۆ هەردوو كورەكەيان دەخواست، دردۆنگى گومان و دوودليە ناکامەكانى پيپر يان لەهەنەبەر بيريىن بالا و پيشەين گەورەدا لەبەر گران بوو و گلەييان ليده کرد. لەوەتاي گەورە بووبوو و بووبوو بە پياو، ئيدى پييان نەدەگوت: " تەمەشاي جان بکە وچاو لەو بکە، وەكو ئەو بە بەلام هەرکە گويى لييان دەبوو دەيانگوت: " جان ئەمەي کرد، جان ئەوہي کرد " زۆر بە چاكي لە ماناي ئەو وشانە و ئامازە پەنھانەكانى ئەو وشانە حالى دەبوو.

دايكيان ژنيكى بە بەرنامە بوو، بورژوايەكەي دەست بلاو نەبوو، كەميك بە سۆز و عاتيفى و، روح سووك بوو، هەموو رۆژيک، هەفركى نيوان كورەكانى هيور دەکردەو، ئەو هەفركيەي كەلە ئەنجامى وردە ناکوكييانى ژيانى هاوبەشيانەو، سەرى هەلدەدا. بەلام لەم دوايانەدا، بويەريكى بچووك، نيگەرانى کرد، لە ئاكامى ئەم بويەرە سادەيە ترسا، لە وەرزى زستاندا، لەو كاتەدا كە هەردوو كورەكەي خویندنى زانكويان تەواو کرد، تووشى ژنيكى دراوسيان بوو نيوى خاتوو روزميلي بوو، ئەمە بيوہژنى ئەفسەريكى دەرياوانى بوو، دوو ساليك بوو لە دەريادا مردبوو، ئەم بيوہژنە گەنج بوو، تەمەنى بيست وسى سالان بوو، خاتوونيكى هوشيار بوو، بە غەريزە، وەكو حەيوانيكى رەها ژيانى دەناسى، وەكو ئەو بوو بويەر و رووداوەكان بدينيىت و بخوینيىتەو، تەحەموليان بکات، بە ئەقل و ئاوەزيكى ساغلم حوكميان بەسەردا بدات، ئيدى خوى بەوہوہ گرت كە ئيواران سەرى ئەو دراوسى ئازيزانە بدات و چايەكيان لەگەلدا بخواتەوہ و بەدەم قسانەوہ كات بەسەر بەرن. باوكە رولاند، بە حوكمى ئەوہي رژد بوو لەسەر ئەوہي ببىت بە دەرياوان، لە پەستا و بى پسانەوہ، هەوالى ئەفسەرە مردووەكەي لەم ئاشنا تازەيە دەپرسى، ژنەي تايينيش، بى هيچ دوو دلبيەك باسى ميژدە ئەفسەرەكەي بۆ دەکرد، باسى سەفەر و چيروك و سەربردە كۆنەكانى بۆ دەگيرايەوہ، ژنيكى بە ئاوەز بوو، ژيانى خوشدەويست و پريزى مردنى دەگرت.

جووتە براش كە ئەم بيوہژنە خشيك و جوانەيان لە مالى خودا بينى كەوتنە چاوبازى و ئاشقيني لەگەليا، هەلبەتە ئەمەيان لەرووى دلبنديەوہ نەدەکرد، بەلكو لەرووى هەفركيەوہ و بەنيازي ئەوہي، بەسەر يەكدا زال بن ئەوہيان دەکرد. دايكيان كە ژنيكى پراگماتيكي بوو، لە دلى خویدا، خوا خوى بوو، يەكيك لە كورەكانى، دلى خاتوون بەدەست بينى، چونكە دراوسى گەنجەكەيان دەولەمەند بوو. بەلام دايكەكە حەزیدەکرد، كورى دووہم لەم كارە دلگير نەبىت.

خاتوو روزميلي، چاوانى شين بوو، قزى لە تاجيک دەچوو كەبە كەمترين سروە با دەكەوتە سەما. جوہر پركيشى و بى پەروايى و مەيليكى سەوداگەرى بە روالەتيەوہ دياربوو، كە دەگەل رەفتارى

حهکیمانهیدا تیکی نهدهکردهوه. پیدهچوو، بهلای جان دا مایل بی و بهلای ئهودا دایدهکیشا. چونکه تهبیعهتی جان له تهبیعهتی ئهم دهچوو. دیاره ئهم مهیله، له دم و دوویا و له گۆرانی دهنگیا وله جووری نیگا کردنهکهیا، لهو پرسیارانهدا که ناوبهناو له جانی دهکرد به ئاستهم بهدیار دهکهوت. وادیار بوو گهیی بووه قهناعت که راوبوچوونی جان، وهکو راوبوچوونی ئهوه و راوبوچوونی پییر، پیچهوانه ی رای ئهوه (روزمیلی). وهختایهک روزمیلی باسی هزره سیاسی و هونهری و فهلسهفی و ئەخلاقیهکانی جهنابی پزیشکی دهکرد، ناوبهناو دهیگوت: " پیف له قسه بۆش وبهتالهکانت " ههنگی دکتور قازی ئاسا تهمهشایهکی سارد و سپی روزمیلی دهکرد، تهمهشایهک که ئیدانهی ژن، ههموو ژنان، ئهم بوونهوهره بهسزمانانهی دهکرد.

باوکه رولاند، پیش گهپانهوهی کورهکانی، ههرگیز و بو تاقه جاریکیش ئهم بیوهژنه ی بو راوه ماسی دهعهوت نهکردبوو، چونکه قهت ژنهکهی لهگهڵ خویدا نهدهبرد، چونکه ههزیدهکرد سپیده زوو، شهوهکی، دهگهڵ کاپتنی خانهنشین (بوسیر) دا، بو راوه ماسی بروت . جاریک لهکاتی خیزاوی دهریاییدا تووشی ئهم کاپتنه بووبوو و، ئیدی لهو کاتهوه بووبوو به هاوپی دلسۆزی، ئیدی ههزیدهکرد دهگهڵ ئهو و دهریاوانیکی پییدا که (جان بار) یان پیدهگوت و پاسهوانی کهشتیهکهی دهکرد، بچیته راوهماسی. ئیوارهیهکی ههفتهی رابردوو، له کاتیکا خاتوو روزمیلی، له مالی ئهمان شیوی دهخوارد، به رولاندی گوت:- لهوه دهچی راو زور خوش بییت؟

کۆنه زهپنگهری خانهنشین له دلی خویدا، زور کهیفی بهو قسهیهی یاروی بیوهژن هات، وهکو چون رهبنان، ئارهزومهندی گوپیگرتن له ئیعترافی دینداران و باوهرداران، بهو ئاوايه هاواریکرد:- ههز دهکهی بچیته راوی؟

- بهلی، زوریش.
- سی شهمههی داهاتوو، باشه؟
- بهلی، باشه.
- باشه دهتوانی سهعات پینجی بهیانی ههستیت؟

ژنه ی تاین، ههپهسا، گوتی:- نهخیر! بوچی چییه!

ئیدی ناؤمید بوو، وره ی بهردا، گومانی ئهوهی لا دروست بوو که خاتوون دهعهوتهکهی قهپوول بکات، وپرای ئهوهش لی پیرسی:- سهعات چهند دهتوانی لهمال وهدهر بکهوی؟

- سهعات نو...
- پیشتر ناتوانی ئامادهبییت؟
- نهخیر، لهوه زووتر ناتوانم، نوش زور زوو.

کابرا کهوته دوو دلی وگومانهوه. ههلبهته لهم حالهدا هیچ شتییک راو ناکات، چونکه که ههتاو بهرز بووهوه و دنیا گهرم بییت ئیدی ماسی ناکهویته تورهوه. بهلام جووته برا یهکسهر و زوو ئاماده بوون و سهفهرهکهیان به تهواوتهی ریکخست.

سڀ شهمهه داهاٽوو، كهشتي " مرواري " له لاي بهرده سپيه كاني كه پكي (لاهيف) له نگرهري خست و نه فهره كاني ناوي تاوه كو نيوه رږ ماسييان راو كرد، ئهوجا هه نوزكيكيان دا (سه ره خه ويكيان شكاند)، پاشان دووباره دهستييان به راو كردن كرده وه، به بي ئه وهه هيج راويكيان دهست بكه وئ. وه ختايهك بابه رولاند، به درهنگه وه بوئ دهركهوت كه خاتوو روزميلي، ههزي له راو نيبه وزياتر گهشته دهرياييه كهه مه بهسته تا راوه ماسي و كه ته مه شاي كرد په تي قولاپه كهه هيج ناجولئيت و هيج ماسييه كهه پيوه نه بووه، وه كو به كييك سه بري سوابي، بي هيج بيركردنه وه هيك هاواريكرد:

" زفت! " به توندي و روو لهو ماسيهه كه نه يتواني بيگريٽ ئه و قسه هيهه كرد، هه لبه ته هه م مه به ستي ماسييه كه بوو و هه م مه به ستي بيوه ژنه خه مسارده كه ش بوو. بووكي له گه ل تومه خه سوو گوٽ ليبي.

روانيه ماسييه كاني ناو سه به ته كه، ماسييه كهه خوي، به جوش و خروشي بابايه كه به غيله وه ليبي رواني. ئهوجا چاوي به ره و ئاسمان هه لبري، سهيري كرد هه تاو به ره و ئاوابوون نشيو ده بيته وه. گوٽي:

- كورينه ده لين چي كه ميڪ بگه رپينه وه؟

هه ردووكيان په ته كانيان هه لگيشايه وه، هه ليان كرده وه و دواي ئه وهه پاكيان كرده وه، به پارچه فلينيكيانه وه به ست و چاوه روانيان كرد.

رولاند هه ستا، تا وه كو كاپتن، چاو بداته ئاسو و گوٽي:

- بايه كهه خستوه، كورينه ده بي سهول ليبيدين.

له ناكوا، باسكي به ره و چه پ راكيشا و له سه ري روئي و گوٽي:

- سهيره، سهيره، ئه م كه شتیه له به نده ري ساوتمبونه وه دي.

به سه ر ده رياكه وه، كه وه كو پارچه هيه كه شينباوي بي سنووري راخراو ده ينواند و وه كو زيږ و ئاگر ده دره وشايه وه، لهو ئاسته دا كه ئه و ئامازه ي بو ده كرد، په له هه وريكي ره ش بو ئاسماني گولگون به رز بووه وه، كه شتیه كه له زيږ په له هه وره كه دا به ديار كهوت، له دووره وه زور بچووك دياربوو. له باشووره وه دوو كه ليكي ديكه به رچاو كهوت، دوو كه ليكي زور چر بوو، به ره و له نگره رگا كهه به نده ري هافه ر ده روئي، دنيا تاريك بوو، مناره كهه ئه و بهر به ئاسته م ده بينرا، رولاند پرسى:

- باشه، ئه مرږو، مه وعيدي گه رانه وهه كه شتیه نورماندييه كه نيبه؟

جان به رسفي دايه وه :- به لي باو كه گيان.

- كوا دوور بينه كه م ويده، و ابرانم له وينده ره.

بابهکه، دووربینهکهی له قاوغه مسینهکهی دهړهینا، بهباشی نای به چاویهوه و چاوی بو خالهکه گپړا، له ناکاوا بهدی کرد، به خوشحالییهوه گوتی:

- بهلئ، بهلئ، خوږهتی، ئهوهتانی خوږهتی، من ئهه دوو دووکه لکیشه دهناسمهوه. خاتوو روزمیلی دهتهوئ تهمهشا بکهیت؟

خاتوو روزمیلی دووربینهکهی وهرگرت، پرووی کرده کهشتیه دوورهکه که ئوقیانوسهکهی دهبری، نهیتوانی به دروستی پرووی دووربینهکهی تییکات، هیچ شتیکی نهبینی تهنیا شیناتییهک و کولکه زیړینهیهکی بازنهیی تهواو و ههندي شتی سهیر نهبی کهله خوړگیران دهچوو و دل لئی تییک ههندهات. دووربینهکهی بو گپړاییهوه و گوتی:

- قهت روژئی له روژان نهمزانی چوون ئهه ئامیره بهکاربینم، میړدهکهه بهمه تووره دهبوو، بهخوی به سهعاتان لهبهه پهنجرهکه دهوهستا و تهمهشای ئهه کهشتیانهی دهکرد که دهریایان دهبری.

باوکه رولاند، بیزار بوو، لهسههری روئی و گوتی:

- رهنگه عهیب له چاوتا بی، دهنه دووربینهکهه، دووربینه نه گالته.

ئهوچا دووربینهکهی دایه ژنهکهی و پیی گوت:- دهتهوئ تهمهشا بکهیت؟

- نا، سوپاس، پیشوهخته دهزانم که ناتوانم بهکاری بینم.

خات رولاند، ژنیکه له تهمهنی چل و ههشت سالییدا، به پوالته گهنجتر دیاربوو، لهه سهفهرهده و له کوئیی روژهکهده لهههموو ئهوانی دی به کهیفتز دیاربوو، قزه رهشهکهی خهریک بوو سپی دهبوو، سیمای هیمن و ئارام بوو، ئوخزنی دهخته دل و دهروونهوه. ههرچهنده، پییری کوپی گوتهنی، قیمهتی پارهی دهزانی، بهلام ئهه نهیکردبووه کاریک خوی له ئهفسوونی فیلمان بی بهش بکات. هزی له خویندنهوهی چیروک و شیعر بوو، نهک لهبهه بهها هونهرییهکهیان، بهلکو لهبهه ئهوهی لهزهت له و زنده خهونه رومانسی و دهروونیانه وهربرگیت که ئهه خویندنهوانه له نیهادیا بیادریان دهکردهوه. ههر بهیته شیعی بازاری و جهلهبی خراپ، خوی گوتهنی دهماره چکولهی دهبزواند و کومهلیک ههست و ئارهزووی پهنهان و واقیعی لهلا دهبوژاندهوه، زوری لهزهت لهه سوژه پهنهانانه وهردهگرت که به ئاستهه دهروونیان که وهکو سهعاتی میقات کراو میقاتکراوو، دهشلهقاند. لهوهتای گهیی بووه هاقهر، خهریک بوو قهلهه و دهبوو و ئههه به ئاشکرا پیوه دیاربوو، سمت و کههلی ئهستور بوو، پیشتز باریک و لاواز بوو، زوری کهیف بهه سهفهره دهریاییههات.

میړدهکهی پیاوئیکی جینگز و شهپانی نهبوو، بهلام بهبی رق و توورههون سهرکونهی دهکرد، رییک وهکو ئهه دووکانداره تووره و ترؤیانهی له دووکانهکانیاندا، به جنیوان ئههمر دهکن. لهبهردهه بیگاناندا سلئ دهکردهوه، بهلام کهلهگه ل مالباتهکهیدا بوایه، دهستبهرداری ئهه سلکردنهوهیه

دەبوو، ئیدی شیوه و شکلیکی ترسناکی وەردەگرت، هەرچەندە بەخۆی لە هەموو خەلکی دەترسا. بەلام خات رولاند هەمیشە ملی بۆ دەدا، چونکە بە تەبیەت حەزی لە قەرەشە و دەمەقالە و گەنگەشە بێهۆدە و بێ سوود نەبوو و، داوای هیچی لە مێردەکەى نەدەکرد. لەبەر ئەمە زۆر دەمیک بوو نەیدەوێرا داوا لە جەنابی رولاند بکات، کە دەگەڵ خۆیدا بۆ سەفەری دەریایی ببات، بۆیە ئەم دەرفەتەى فۆستەو و بەکامی دل لەزەتی لەم سەفەرە دەگەمەنو تازەیه بینی و زۆری کەیف بپهات.

لەگەڵ دەستیکی سەفەر و سەیرانەکەدا، هەم لەپرووی ئەقلى و هەم لەپرووی جەستەییەو، خۆی تەواو خاوە کردووە و خۆی دایە دەم نشیو بوونەو جەوانەکەى ئاوەکەو و بیری لە هیچ شتیک نەدەکردووە، پەتی خەيالى بۆ هیچ بیرهوهری و هیقى و ئاواتیک شل نەکرد، هەستی دەکرد دلى وەکو جەستەى دەکەوێتە سەر شتیکی نەرمی رەوانی بەلەزەت، دەى هەژینى و مەست و خەوالووی دەکات.

کاتی باوکە رولاند، قەراری گەرانەوهری دا، بە کورەکانی گوت: " دەى بچنە جیگاکانی خۆتان و دەست بە سەول لیدان بکەن ". خات رولاند بزەیهکی کرد و روانیە کورەکانی کە چۆن چاکەتەکانیان دادەکەند و قۆلى کراسەکانیان هەلەکرد.

پییر، کە لەوانی دی لە جووتە ژنەکەو نزیکتەر بوو، سەولەکەى لای دەستە راستی هەلگرت و "جان" ش دەستی دایە سەولەکەى دەستە چەپ، هەردووکیان حازر و ئامادە، چاوەروانی ئەو بوون، رەئیس (کاپتن) پەر بەزار هاوار بکات: " دەى بەتووندى بۆ پيشه‌وه. " چونکە زۆر گرینگی بە رپیهریهکی سیستەماتیک دەدا.

بە دوو قۆلى و لە هەمان کاتدا و بەهەمان هیز و تواناوه، سەولەکانیان داھیشتە ئاوەکەو، ئەوجا خۆیان بە پشستا برد، بە هەموو هیز و توانای خۆیانەو کەوتنە سەول لیدان و ئیدی شەری هیز نواندن دەستی پیکرد. کەشتیهکە بەکاوهخۆ بۆ راو هاتبوو، زیاتر بایەوانەکە هەلى گرتبوو، بەلام بایەکەى خست، ئیدی غیرەت و دەماری پیاوهرتیاں جولاً، هەرکەسەو هەولیدەدا، هیز و قوهرتی خۆی بەسەر ئەوی دیدا بنوینیت.

کە دەگەڵ بابیاندا بۆ راو دەچوون، بەبى کاپتن و زۆر بى سەروبەرانه سەولیان لیدەدا، چونکە لەو کاتانەدا رۆلاند خەریک و خجلى پەت و تۆرەکان دەبوو و زۆر ئاگای لە کەشتیهکە نەدەما و ناوبەناو بە ئامازەیهک یاں بە وشەیهک ئاراستەى دەکرد: " جان، سووک "، " پییر، لەزیکە " یاں دەیگوت " دەى، تۆى یه‌که‌م دەرچۆ و، تۆى دووهم تۆزى دەست بجولینە. " ئەوهری کەمیک دەبیرهوهر دەچوو، خەيال دەبیردەوهر دەبوايه بەتووندى سەول لیدات و، ئەوهری پەلەى دەکرد، دەبوو دەست سووک بکات تا کەشتیهکە بگەریتەوهر سەر رپیگای دروستی خۆى.

بەلام ئەمپرو، رۆژى بازوو نواندن بوو، بازووهرکانی پییر تووکن، بارک، بەلام دەماراوی بوون. بەلام بازووهرکانی جان ئەستوور، سپى و مەیلەوپەمەیی بوون، یه‌کپارچه ماسوولکە بوون.

پییر، له سه ره تاوه، زور به چاکی کهوته سهول لیدان. ددانه کانی به جیره وه بردبوون، ته ویلی گرت بووبوو، لاقه کانی دریز کردبوون، ههردوو دهستی تووند به سهول که وه گرتبوون، سهول که نه وهنده دریز بوو، له گهل هه سهول لیدانیکا که میک دهنه وی. کهشتی " مرای " به ره که نارکه ده پویی، باوکه رولاند له پیشه وه دانیشتبوو، کورسیه کهی دواوهی بو ههردوو ژنه که چول کردبوو، به دهم هانکه هانکه وه گوتی: " یه کهم دهست سووک بکه، دووهم له زیکه. " یه کهم به توورپیه کی دووچه نانه وه دهستی پیگرد و دووهم نهیتوانی مل بو نه نازوتنه بی سه روبه ره بدات. نهجام ره نیس (کاپتن) نه مری کرد و گوتی: " بوهستن! " ههردوو سهول که پیکه وه بهرز بوونه وه، جان، به نه مری باوکی ماوهیه که به ته نیا سهولی لیدا. نیدی لهم ساته وه به سهر براکه یدا سهرکهوت و بوپی پیدا، هیندهی دی گهرم بوو، ههستی به گهرما کرد، به لام پییر به ته وای شه کهت بوو، هه ناسه ی تهنگ بوو، له شه کهتیا وبه هو ی ههول کهوت و پرکه یه وه، ته وای ماندوو بوو و کهوته هانکه هانک. باوکه رولاند، چوار که ره تی دوا به دوا ی یه که کهشتیه کهی راگرت، تا دهره تانی پشوویه کی بو بره خسینی و نه فه سیک تازه بکاته وه و ناراسته که راست بکاته وه.

ناره قه نیشه سهر ته ویلی دکتور، گوناکانی زهر د هه لگه ران، شهرمه زاری و توورپیه دایگرت، له بن لیوانه وه گوتی: - نازانم چیمه، ههست ده کهم دل م دیشیت. زور به باشی دهستم پیگرد، که چی پاشان بازووه کانم خاو بوونه وه.

جان لی پیرسی: - ده ته وی هه رخوم به ته نیا سهول لیبدهم؟

- نا سوپاس، چاک ده بم.

دایکیان، به بیزارپیه وه گوتی: - ده ی پییر، نه مه چییه؟ خو مندال نیت کورم.

پییر، شاننه کانی هه لته کاندن و، دهستی به سهول لیدان کرده وه.

خاتوو روزمیلی، خو ی له گیلی دابوو، ده تگوت نه هیچ ده بینی و نه هیچ تیده گات و نه هیچ ده ژنه وی. ده گهل هه ته کان و جو له یه کی کهشتیه که دا، سه ره زهر د و بچو که کهی به پشتا ده چوو، جو له یه کی کوت و پر و جوان قزه کهی بهرز ده کرده وه.

باوکه رولاند هاواری کرد: " ته مه شاکن، نه وه کهشتیه کهی میرزاده نه لبیرته، له دوامانه وه دی. " هه موو ناوریان دایه وه، چاویان به کهشتیه کی دریزی رووتهخت کهوت، دوو دوو که لکیشی پیوه بوو، که بو دواوه خواربوون. دوو په روانه ی زهر دی خری پیوه بوو.

کهشتیه کهی به ندهری ساوتمبتون، به خو ی و نه فه ره کانی سه رییه وه زور بله ز گه ییه جی، چه تره کانی سهری کرابوونه وه، دوو په روانه خیراکان ده سوورانه وه، له ناوه که یان ده دا و که فوایان ده پرژاند و گوریان ده دایه و له تووایه پوسته بهری خیرایه. راسته و راست ناوه کهی شهق ده کرد و ده بری، ناوه کهی بهرز ده کرده وه و روون و زولال به ههردوو لای کهشتیه که دا داده پرژا.

وهختايهك كه شتیه كه، له كه شتی " مرواری " نزیك بووه وه، بابه رۆلاند، كلاوه كهی به نیشانهی سلاو بو به زكرده وه، جووته ژنه كهش دهسته سره كانیان بو ته كان دا. هه ندیک له چه تره كان سلاوه كهیان بو سه ندنه وه، له سه ر كه شتی ه گه وره كه وه جووله جوولیان پیکه وت، كه شتی ه كه به دهم دوور كه وتنه وه وه، ده ریا ئارامه كهی شه ق ده كرد و كوومه لیک ورده شه پۆلی له دووی خوێ به جیده هیشت.

كوومه لیک كه شتی دیکهش دیار بوون كه دوو كه ل دای پۆشی بوون، بله ز له هه موو لایه كه وه به ره و له نگرگا سپیه كهی به نده ره كه ده هاتن، كه وه كو زاریکی گه وره هه موو كه شتی ه كانی یه ك له دوی یه ك قووت ده دا. كه شتیانی راو و كه شتیانی گه وره ی چارۆكه دار به بورجه سوو كه له كانیانه وه، به سه ر ئاوه كه وه داده خزین و كه شتیانی قاتیره ی نادیار رایده كیشن، ئیدی هه موو ئه و كه شتیانه به خیرایی یان به هیواشی به ره و ئه م دیوه زۆرخۆره داده كشان كه ناوبه ناو پر ده بوو. ئیدی گه له كه شتی جیاواز به ناو ده ریاكه ده كه وتن. ئیدی هه ر قاتیره ی ده ریایی بوو كه به په له و به سه ر ئوقیانووسه رووته خته كه وه، له چه په وه بو راست و له راسته وه بوچه پ ده هاتن و ده چوون، كه چی كه شتی ه کی چارۆكه دار له به نده ره كه ده رده چوو، قاتیره یه ك رایده كیشا، كه هیشتا راوه ستا بوو و چارۆكه ین سپی یان قاوه یی، كه له به ر زه رده په ری ئیواره دا، سوور ده چوونه وه و به سه ر بورجه گه وره و بچوو كه كانه وه، ده شه كانه وه.

خات رولاند، به چاوانی نیمچه نوقاوه وه و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئه لالا! ئه م ده ریایه چه ند جوانه!

خاتوو روزمیلی، هه ناسه یه کی قوولی، خالی له هه ر خه م و په ژاره یه کی هه لكیشا و گوتی: - راسته، به لام هه ندیجار، به تاو لو كه یه.

جه نابی رولاند هاواری كرد:

- ته مه شا كه ن، ئه وه كه شتی ه نورماندییه كه یه، به ره و ده روازه كه دیت، چه ند گه وره یه! نا؟

ئه وجا به دوور و درییژی كه وته باسی كه ناری ده ریاكه ی به رده میان. رولاند سه رنجی بو به نده ری ها قه ر راكیشان كه هه ردوو ده قه ری نورماندی ژوو رو و ژیری لیکدی جیا ده كرده وه. له نورماندی ژیری دا، كه ناریکی ده شتانی هه بوو له پاوان ومیرگ و کیلگه كانه وه تا ده ریاكه نشیو ده بووه وه. كه ناره كه ی نورماندی ژوو رو، به پیچه وانه وه، رك و دژوار و به كه ند و كه لین و سه خت، دیواریك بوو به رز، سپی، دوور و دریژ، هه ر كه لینیکی گوندیک یان به نده ریکی له خو گرتبوو: (ئیترونا، فیکان، سانت ئالیری، لوتریو، دبیب)... هتد.

جووته ژن هه رگیز گووییان لینه ده گرت، هوش و گوشیان لای ئه و نه بوو، هوش و گوشیان لای ئوقیانووسه پر له كه شتی ه كه بوو، كه وه كو حه یوانات به ده وری لانه كانیاندا ده سوورانه وه. جووته ژن حایر و حه په ساو ده یانروانیه ئاسوی به رینی ئاو و هه واكه ی ده مه ده می خوړ له زه رده ی ئیواری و ئارامی پی ده به خشین.

رولاند تاقهكەس بوو كه قسه‌ی ده‌كرد و له په‌ستا و بئ پسانه‌وه قسه‌ی ده‌كرد، چونكه له‌و پیاوانه‌ بوو كه هیچ شتێك كاریان تیئناكات، به‌لام ژنان هه‌ندیجار، به‌بئ ئه‌وه‌ی بزنان بۆ، ژاوه‌ژاوی ناپیویستیان له‌ جنیو و قسه‌ی دزیو پئ ناخۆشتره‌.

پییرو جان، هیدی وهیمن، به‌كاوه‌خۆ سه‌ولیان لیده‌دا و، كه‌شتی مرواری، كه‌له‌چاو كه‌شتیه‌ گه‌وره‌ و زه‌به‌لاحه‌كاندا زۆر بچووك بوو، به‌ره‌و به‌نده‌ره‌كه‌ ده‌كشا. وه‌ختایه‌ك گه‌یه‌یه‌ له‌نگه‌رگاكه‌، باباگری ده‌ریاوان چاوه‌روانی ده‌كرد، ده‌ستی هه‌ردوو خانمه‌كه‌ی گرت تا یارمه‌تیان بدات كه‌ دابه‌زن. ئیدی خانه‌واده‌كه‌، له‌ كاتیكا كه‌ خه‌لكی به‌ ئارامی بۆ مائی خویان ده‌گه‌رانه‌وه‌، خویان به‌ شاردن كرد. ئه‌و خه‌لكه‌ی هه‌موو رۆژی له‌ كاتی هه‌ستانی خیزاوی ده‌ریادا بۆ به‌نده‌ره‌كه‌ ده‌چوون.

هه‌ردوو خانم رولاند و روزمیلی له‌ پێشه‌وه‌ رییان ده‌كرد و هه‌رسی پیاوه‌كه‌ دویان كه‌وتیوون و به‌ شه‌قامی پارێسدا هه‌وراز ده‌بوونه‌وه‌. جووته‌ ژن هه‌ندیجار له‌به‌ر دووكانی جلكان یان زه‌ره‌نگه‌ریدا ده‌وه‌ستان تا چاو له‌ شه‌پقه‌یه‌ك یان موسته‌یله‌یه‌ك بکه‌ن، پاشان دوا‌ی ئه‌وه‌ی رابو‌چوونیان ده‌گۆرپیه‌وه‌، دووباره‌ به‌رئ ده‌كه‌وتنه‌وه‌.

جه‌نابی رولاند، له‌ مه‌یدانی (دولابووس) دا وه‌كو هه‌موو رۆژێك روانیه‌ ئه‌ستیلی (باسان دی كومی‌رس) كه‌ پربوو له‌ كه‌شتی، دوا‌ی ئه‌وه‌ كو‌مه‌لێك ئه‌ستیلی دیكه‌ی ته‌مه‌شا كرد كه‌ چوار پینچ ریزه‌ كه‌شتیان، به‌پاڵ یه‌كه‌وه‌ تیا وه‌ستا‌بوون. هه‌موو ئه‌و بورجه‌ زۆر وزه‌به‌ندانیه‌ی كه‌ چووبوون به‌ هه‌وادا و له‌ ژماره‌ نه‌ده‌هاتن، پانتاییه‌کی چه‌ندین کیلومه‌تریان داگیر كرده‌بوو، به‌ كو‌له‌كه‌ و په‌ته‌كانیان‌وه‌ له‌ ناوه‌ندی شاره‌كه‌دا قوت بووبوونه‌وه‌، چون سه‌یرت ده‌كرد، دیمه‌نی دارستانیکی گه‌وره‌ی به‌ شاره‌كه‌ ده‌دا. ئیدی پۆلی نه‌وره‌سان به‌سه‌ر ئه‌م دارستانه‌ رووته‌دا، ده‌سوورانه‌وه‌، چاویان ده‌گیرا، هه‌ر كه‌ خواردنیك بخرایه‌ته‌ ئاوه‌كه‌وه‌، وه‌كو به‌رد له‌ ئاسمانه‌وه‌ بۆ داده‌هاتنه‌وه‌. كورپێك له‌لای بورجیكه‌وه‌ خه‌ریك بوو به‌كره‌یه‌کی ده‌به‌ست، له‌وه‌ ده‌چوو، بۆ ئه‌وه‌ سه‌ر كه‌وتبێته‌ ئه‌وینده‌ر، تا له‌ هیلانیه‌ی ته‌یران بگه‌رئ.

خات رولاند، له‌ خاتوو روزمیلی پرسى:

- هه‌ز ده‌كه‌ی، به‌بئ رهمیات شام له‌گه‌ل مه‌دا بخویت و پیکه‌وه‌ رۆژه‌كه‌مان به‌رینه‌سه‌ر؟
- به‌لئ، به‌ خوشحالییه‌وه‌، خو به‌بئ رهمیات بئ، ده‌ها باشت‌ر، هه‌ز ناكه‌م ئیواره‌ به‌ته‌نیا بم.

پییرو، وه‌ختایه‌ك كه‌ گوئی له‌ قسه‌ بئ موبالاته‌كانی بیوه‌ژنه‌ گه‌نجه‌كه‌ بوو، نیوچاوانی تیئنا وله‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: "ئهم بیوه‌ژنه‌ نایه‌وئ له‌ كو‌لمان بێته‌وه‌." چه‌ند رۆژێك بوو به‌ بیوه‌ژن ناوی ده‌برد، جان، هه‌ر ئه‌م وشه‌یه‌ی پئ ناخۆش وله‌به‌ر گران نه‌بوو، به‌لكو له‌ جو‌ری وتنه‌كه‌یشی، كه‌به‌لایه‌وه‌ ته‌وسامیز و دزیو بوو قه‌لس و بیزار ده‌بوو.

سئ پیاوه‌كه‌ تا به‌ر ده‌رگای ماله‌وه‌ فزه‌یان لیوه‌ نه‌هات. ماله‌كه‌ یان، خانوویه‌کی ته‌نگ و چكو‌له‌ی دوو نه‌ومی بوو كه‌وتبووه‌ شه‌قامی (نومان‌دییه‌ی جوانه‌وه‌). جو‌زفینی كاره‌كریان هات و

دەرگای کردهوه، کچیکی نۆزده سالان و گوندی بوو، به کرییهکی کهم کاری دهکرد، به پوآلتیا کچیکی زۆر کهوده و گهمزه بوو. دەرگای داخست و ئهوجا تا هۆلی نهومی یهکهم دووی ئاغاکانی کهوتو ئهوسا گوتی:

- پیا.. و..یک.. سی جار هات.

باوکه رولاند، که ههمیشه بهدهم بۆله بۆل و جنیودانهوه دیدواند هاواریکرد:- کی هات.. ههی.. کارهکه رهکه، بیئهوهی خوی شلوی بکات و له هاوارهکهی بابه رولاند پهست بیت، بهرسقی دایهوه:- پیاویک له لای دادنوسهوه هاتبوو.

- ئهم دادنوسه دهکاته کی؟

- له لای جهنابی کانوهوه هاتبوو...

- باشه ئهم پیاوه چی گوت؟

- گوتی: جه... نابی کانو، ئهم شهو بهخوی دیت.

جهنابی کانو، دادنوسی دادگا بوو، سووکه دۆستایهتی و ناسیاوییهکی دهگهل باوکه رولاند ههبوو و مشوری دهخوارد. که گوتی ئهمشهو بهخوی دیت، مانای وایه کاریکی لهزگین (خیرا) وگرینگ له ئارادایه. بۆیه ئهندامانی خانهوادهکهی رولاند، بهگومانهوه نۆریانه یهکدی و بهم نووچهیه پهست بوون، چونکه دهیانزانی دادنوس، تهنیا بۆ مهسهلهی گریهست و میرات و سکالا و دهعوا سهری مالان دههات، جگه لهوشتانه هیچ کاریکی دیکه ی نییه.

باوکه کهیان، دوی بیده نییه کی کهم گوتی:- باشه ئهمه مانای چیه؟

خاتوو روزمیلی پیکه نی و گوتی:

- گوئ مهدهیه، مهسهله که میراتی و بهشه میراتی، من دلنیام لهمه، مژدهتان دهدهمی.

بهلام ئهوان چاوهروانی مردنی کهسیک نهبوون که میراتیان بۆ بهجیبیلی. خات رولاند، له زهینی خویدا کهوته گهران بهناو خزمهکانی میردهکهی و خزم وکه سوکارهکانی خویدا، ئیدی له باوانهوه پییدا هات و لهبنعام و خالوانهوه دهردهچوو. کهسی نهبوارد. ئهوجا بهبیئهوهی شهپقه کهی دابکه نی پرسی:

- پیم بلئ جهنابی باوک (لهمالهوه به باوک میردهکهی بانگ دهکرد وههندیچار لهبهرچاوی بیگانان به جهنابی رولاند بانگی دهکرد) تو دهزانی ژنی دووهمی جوزیف لوبر کی بوو؟

- بهلئ، کچۆلهیه کی بنهمالهی دومینیل بوو، کیزی خودان کتیبخانهیه که بوو.

- باشه مندالی لی بوو؟

- وابزانم، به لای کهمهوه چوار پینج مندالی ههن.

- نا، کهواته ئهوه مان فت، هیچ ئومیدی کمان پیی نه بیت.

خات رولاند به دەم وەر دەوه دانی زهینی خۆیه وه، خۆی به سووکه ئومیدیکه وه هه لاسی، ئومیدیک، له ئاسمانه وه بیته خواره وه. به لام پبیر که دایکی زور خوش دهویست و به دنیای خهونه ساده کانی ئاشنا بوو وده ترسا که ئه گهر هه وال و نوچه که ناخوش بیت، دایکی له نائومیدیدا تووشی نیگه رانی و خه م وپه ژاره ببیت، گوتی:

- دایکه په له مه که، ئیمه له ئه مریکا مامان نییه! به لام من پیموایه مه سه له که، ژنه پنان و زه ماوه ندی جانه.

هه موو سه ریان له م بیروکه یه سوپما. جان که ئه م قسه یه ی براکه ی له به رده م خاتوو روزمیلی دا له به ر گران بوو، گوتی:

- باشه بوچی زه ماوه ندی من بی، هی تو نه بیت؟ ئه م بیروکه و گریمانیه دروست نییه، تو له من گه وره تری، بویه خه لکی بیر له تو ده که نه وه، تا براگه وره وه ستابی، که س بیر له براچووک ناکاته وه، ئه مه جگه له وه ی که من نه مگه ره که زه ماوه ند بکه م.

پبیر به دەم ته وسخه نیکه وه گوتی: - که واته تو ئاشقی؟

جان به پهستی به رسقی دایه وه:

- یانی مه رجه ئاشق بم، ئه وجا بلیم، من جارئ نامه وئ ژن بینم؟
- چاکه! وشه ی " جارئ " هه موو شته که ی راست کرده وه. که واته تو چاوه پوانی.
- گرینگ نییه، ئه گهر هه ز ده که ی باو ابیت.

باوکه رولاند، به دەم گوپیگرتن و هزرینه وه، نزیکترین چاره سه ری به خه یالدا هات وگوتی:

- به راستی ئیمه له خورایی میشکی خومان ماندوو ده که یین. ئه مه گه وجاتیه. جه نابی لوکانو دۆستمانه، ده زانی پبیر له عیاده ده گه رپیت و، جان له نووسینگه یه کی پاریزه ری ده گه رپیت، وادیاره شوینی بو یه کیکیان دۆزیوه ته وه.

ئه م بوچوونه هه رچه نده ساده بوو، به لام له هه موو بیروکه کانی دی زیاتر رپی تیده چوو، ته نانه ت ئاماده بووانیش قه ناعه تیان پیی بوو.

کاره که ره که گوتی: " خواردن ئاماده یه " هه رکه سه چوو زووری خوی تا خوی ئاماده بکات و دهستی بشوات و ئه وجا بیته سه ر خوانه که. دوی ده خوله کی هه موویان له ژووره چکوله که ی نهومی ژیره وه، له دهوری خوانه که خر بوونه وه و دهستیان به شیو خوارن کرد. له هه وه له وه، زور که م قسه یان ده کرد. پاشان بابه که یان، دوی چه ند ساتیک، دووباره سه رسورمانی خوی سه باره ت به سه ردانی دادنووسه که ده ربپی وگوتی:

- باشه، بو شتیکی نه نووسیوه؟ بوچی سی چه لان پبیشکاره که ی خوی ناردوو؟ چما به خوی نه هاتوه؟

پيپر، مهسه له كهی به لاهه ئاسایی بوو وگوتی:

- دياره پيوستى به وه لامیكى له زبله ز بووه، رهنگه بيهوئ هه ندئ مهسه لهی نهينيمان پي
بيژيټ كه هه زى نه كرد بيټ به نووسين پيمان بليټ.

هه رچواريان مژوول بوون، جوړه نيگه رانيه كيان له لاهو كه بوچى ئه م ژنه بيگانه يه يان ده عوه ت
كرد بوو، كه نه يان ده توانى له حوزوورى ئه ودا ئازادانه گهنگه شه بكه ن و قه راريك بده ن.
وه ختايه ك ياروئ دادنووس هات، چوونه هو له كه و رولاند به دهنگى به رز پيشوازي و خير هانيني
ئاغاي لوكانوى كرد:

- خير هاتى جه نابه يايه به رز سه رچاوان.

خاتوو روزميلي هه سته وگوتی:- من ده پوم، دوغاي خزمهت ده خوازم، زور شه كه تم.

هه ربو مجامه له وبه سارديه وه هه و ليان له گه لدا دا كه وه ميئي و نه پوات، به لام ئه و قاييل نه بوو،
ئيدى به بي ئه وهى هيج يه كيك له پياوه كان وه كو جارن به پي بكه ن پوي.

خاتو رولاند، مژوولى پيشوازي ميوانه تازه كه بوو وپي گوت:

- قاوه ت بو بينم قوربان؟

- نا سوپاس، تازه نانم خوار دووه.

- ئه دى چا؟ با چايت بو بينم.

- ناليم نا: به لام تو زيكي دى، جارئ باسى... ده كه ين.

دواى ئه و قسانه بيده نكيه كى قوول بالئ به سه ردا كي شان، كه ته نيا دهنگى به ندو لي سه عاته كه
ده هات، به لام تهق وه وري ئه و قاپ و ئامانانه ي كه كاره كه ره كه وه ده نه كه له خواره وه ده يشور دن،
نه يده هيشت له پشت ده رگا كه وه گو يټ له هيج شتيك بيټ.

دادنووسه كه، هه ليدايه وگوتی:- كه سيك به نيوى ماريشال، له پاريس ده ناسن؟

جه نابه ياي رولاند و خات رولاند، پي كفه ها واريان كرد:- به لي!

- باشه ئه و كا براه ده دستتانه؟

رولاند گوتی:

- ئه ز به نى با شترين دوستانه، به لام پاريسي هه كى زور پاريسي هه، پي ري دانا گري، بو

سانتيك له پاريس وه ده ر بكه وئ، له وه زاره تي داراييدا، به ري وه به ري دا يه ره يه، له وه تاي

له وئ بارمان كردووه نه م بينيوه، هيشتا نامه مان له نيواندا هه يه. به خو ت ده زانى كه پياو

به ته نيا بزي..

ياروئ دادنووس، دووباره تي هه لچووه وه وگوتی:- ئاغاي ماريشال مردووه.

ژن ومیږد، ههردووکیان به ئاسته میک، چ به راست و چ به درو بهم ههواله په شوکان و شپږزه بوون. جهنابی لوکانو، له سههري پوویی:

- هاوپړیبه کی پارسیم، ئاگاداری کردوومه وه که گوايه ماریشال له وه سیټنامه که یدا، جانی کورئ ئهنگوی کردووه به یه که میراتگری خوئی، ئاغای جان رولاند.

سپرايزه که ئه وه نده گه وره بوو که هه مووانی بیده نگ کرد، که س تاقه وشه یه کی له زار نه بووه وه. خات رولاند، له پپیش هه مووانا، هه ست وسوژی خوئی کوئترول کرد وبه ده مه لاکپوه گوتی:

- ئه یه پو، لیونی به له نگاز... دوسته داماوه که مان، حه یفی، مخابن... مرد!

پوندک زاییه چاوانی، پوندکی بیده نگی ژنان، له کانگه ی روحیه وه هه لقولاو، به گوناکانیا هاتنه خواره وه. به ئاشکرا خهفه تباری پپوه دیار بوو. به لام رولاند ده بیره وه چوو، خهفه تی سه باره ت به کاره ساته که زور که متر بوو له و ئومیده ی به هه وال و نووچه که ی هه بوو. به لام وپرای ئه وه ش زاتی ئه وه ی نه بوو، له م کاته دا پرسیا ری ورده کاری نیوه پوکي وه سیټنامه که وبری میراتیه که بکات، به لام بو ئه وه ی بگاته وه لامی دلخوشکه ره پرسی:- باشه ئه م ماریشاله به له نگازه بو مردووه؟

جهنابی لوکانو، که م وزور هوئی مردنه که ی یاروی نه ده زانی، گوتی:

- نازانم، ته نیا ئه وه نده ده زانم که کابرا به بی هیچ میراتگری کی راسته وخو کوچی دواپی کردووه و هه موو سه روه ت و سامانه که ی که ده رامه نه که ی بیست هه زار فرانکه به سوودی له سه دا سیی به شه کانی، بو کوری دووه می ئهنگو، که ماریشال به خوئی ئاگاداری له دایکبوون وگه وره بوونی ئه و بووه، به جی هیشتووه و کوره که ی ئهنگوی به شایسته ی ئه و میراته زانیوه. هه روه ها وه سیټی کردووه له حالئ ره فز کردنی وه سیټه که یا، ئه و بره پارویه بدریټ به خانه ی بیژوان.

باوکه رولاند تا ئه م ساته نه ی توانی خوشحالی خوئی وه شیریت، هاواریکرد:

- به گیانی من! به راستی کابرایه کی جوامیر ودلاوایه، ئه وه دل و ده روونه. باوه ر بکه، منیش ئه گهر میراتگرم نه بوایه، هه مان ئه م کاره م ده کرد که ئه م دوسته به ئه مه که کردوویه تی.

یاروی دادنوس، بزه یه کی بوکرد وگوتی:

- حه زم کرد به خوم، خه به ره که ت پی بلیم، له وه خوشتر نییه پیاو خه به ری خوش به خه لکی بدات.

که س بیری بو ئه وه نه ده چوو که ئه م خه به ره خوشه، هه والی مه رگی دوستیک بی، باشترین دوستی باوکه رولاند، که به خویشی ئه و دوسته گیانی به گیانی به له بیر چوو بووه وه وماوه یه ک له وه پپیش به دنیا ییه وه ئه وه ی گوتبوو.

جان، له مالټوه و لهناو خانوادهكهدا " به مندالټكه " ناودهبرا، ههچهنده به كهلهش و بالا زور له پيبر گهورهتر بوو.

خات رولاند، له ناكاوا، ورده ورده، لهخهون و خهيالټكاني وهدهرهات و شتيكي كوټي، تا رادهيهك فهراموشكري وهبير هاتهوه كهجاران گوټي لي دهبوو و وپراي ئهوهش لي دنيا نهبوو، لهبن ليوانهوه گوټي:

- جهنابي دادنووس، تو نهتگوت كه ماريشالي دوستمان، پهحمهتي خوي ليبي، وهسيټي
كردوو كه سهروهتهكه ي بو مندالټكه، بو جان بيت؟
- به لي خانمهكه.

ئهوجا زور ساكارانه لهسهر ي رويي وگوټي:- من ئههمم زور پيخوشه، چونكه نيشانه ي
خوشهويستيهتي.

رولاند، ههستايه سهريپيان و گوټي:

- پايه بهرز، دهتهوي كورهكه، ئيستا قبولنامهكهت بو واژو بكات؟
- نا، نا... جهنابي رولاند. سبه ي، سبه ي له نووسينگهكه ي منا، ساعات دووي ريټ، ئهگه
كاتكه بو ئهنگو گونجاوه.
- ههلبهته، ههلبهته، گونجاوه!

ئهوسا خات رولاند ههستا، روندكهكاني سپي وبزهيهكي كرد، دوو ههنگاو له دادنووسهكه چوه
پيشي، دهستي خستهسه ر پشتي كورسيهكه ي و نيگايهكي ميهره بانانه ي داكيكي سوپاسگوزاري
كرد وپرس ي:

- جهنابي لوكانو، چايهكهت بو نهيهنم؟
- ئيستا با، بهخوشحالييهوه خانم.

كارهكه رهكه ي بانگكرد، يهكه مجار ههنديك شيرينه مهني وشكيله قوتوويهكي قولاً هيټا، شيريني
ئيټگليزي بيتام وزور رهق بوو، لهخويهوه ههلهدهوري، دهتگوت بو دهنووكي توتي دروستكراوه،
له قوتوويهكي سهرمور نرابوو، بهكهلكي ئهوه دههات لهگه ل خوتا بهدهوري ههموو دنيايدا
بگيريت. ئهوجا چوه ههنديك دهستهسپي قاوهيي بيني، كهبه شيوه ي چوارگوشه ي بچووك بچووك
قهه ونوشت كرابوو، دهستهسري چاي كه خهلكاني سهربه چيني كريكاران ههركيز نهيان دهشت.
ئهوجا بوجاري سنيهم گهرايهوه، شهكردان و پيالټكاني هيټا، ئهوجا چوو تا ئاوهكه بكوټينيټ.
كهواته دهبي چاوهروان بكرت.

هيچ كهسيك له ئامادهبووان قسه ي نهدهكرد، ههمووان له فكران راجووبوون.. و هيچ بابه تيكيان
پينهبوو كه قسه ي لهسهر بكه، تهنيا خات رولاند نهبي كهله هزر وبيري خويدا بو رستهين سواو

وجه‌له‌بی ده‌گه‌را، ئیدی که‌وته باسی سه‌فه‌ری راوه ماسییه‌که‌یان و تاریفی که‌شتی مرواری و خاتوو روزمیلی. دادنوو سه‌که، وه‌لامی دایه‌وه: " جوانه... جوانه ".

رولاند، پشتی دابوو به کاشی سوپاکه‌وه، وه‌کو چۆن له زستاندا له‌کاتی ئاگرکردنه‌وه هه‌ردوو ده‌ستی له گیرفانه‌کانی ده‌نا. لیوه‌کانی به‌جوړئ ده‌بزوان، وه‌ک ئه‌وه‌ی خو‌یان بو فیکه‌کیشان ئاماده بکه‌ن.

نه‌یتوانی له‌یه‌ک شویندا ئوقره بگریت، شتی‌ک له ناوه‌وه هانی ده‌دا که جله‌و بو شادمانیه‌که‌ی شل بکات. جووته‌برا له‌سه‌ر دوو کورسی هاوشیوه‌دا له راست وچه‌پی میزه‌که‌ی ناوه‌ندی ژووره‌که‌دا دانیشتبوون و به‌هه‌مان شیوه لاقیان له‌سه‌ر لاق نابوو. به‌هه‌مان شیوه ده‌یان‌زوانیه به‌رده‌م خو‌یان، به‌لام به‌خه‌یال و هزرینی جیاوازه‌وه.

ئه‌نجام چایه‌که هات، دادنوو کووپه‌که‌ی خو‌ی هه‌لگرت، شه‌کری تی‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه پس‌کیتی‌کی ره‌قی، که دان نه‌یده‌بری، تی هه‌لوهراند، خواری. ئه‌وجا هه‌ستا، ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل هه‌مووانا کرد ورپویی. رولاند دووباره‌ی کرده‌وه:

- رازین، سبه‌ینی سه‌عات دوو. رازین، سبه‌ی سه‌عات دوو.

جان، تاقه وشه‌یه‌کیشی له‌ده‌م ده‌رنه‌چوو.

که یاروی دادنوو وه‌ده‌رکه‌وت، بی‌ده‌نگی بالی به‌سه‌ر ماله‌که‌دا کی‌شا، ئه‌وجا بابه رولاند، چووه پیشی و هه‌ردوو ده‌ستی به شانی جانی کوریدا کی‌شانو هاواری‌کرد:

- ده‌ی ده‌ی، به‌خته‌وه‌ری گه‌وره، لی‌ت داوه، چیه ناته‌وی ده‌ست له ملم بکه‌یت؟

هه‌نگی، بزه‌یه‌ک پوخساری جانی بزواند و ده‌ستی له ملی بابی وه‌رینا وگوتی:- ئه‌مه‌م به‌لاوه زه‌رووری نه‌بوو.

پیاوه، نه‌یتوانی شادمانی خو‌ی کۆنترۆل بکات. ئه‌وجا به قامکان، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیا‌نو بزه‌نی‌ت، که‌وته لی‌دانی موبیله دارینه‌کان. ئه‌وجا له‌سه‌ر پاژنه‌کانی وه‌رسوو‌رایه‌وه وگوتی:- شانس! ئه‌وه‌یه شانس، ئه‌وه‌یه به‌خت و ناوچه‌وان!

پیی‌ر، پرسی:- که‌واته ئه‌م ماریشاله‌تان باش ده‌ناسی، ها؟

بابه‌که‌یان، به‌رسقی دایه‌وه:

- به‌لی، هه‌موو شه‌ویک ده‌هاته مالی مه، ره‌نگه له‌بیرت مابی که رۆژانی پشوو به دووتا بو قوتابخانه ده‌هات و ده‌یه‌نیایته‌وه و زورجار دوا‌ی شیو بو قوتابخانه‌ی ده‌بردیته‌وه. ئا، ئه‌و به‌یانیه‌ی که تو له‌دایک بوویت، ئه‌وچوو به دوا‌ی دکتۆردا، که دایکت ژان گرتی، له‌مالی ئیمه نانی ده‌خوارد. یه‌کسه‌ر زانیمان مه‌سه‌له چییه، بله‌ز له‌مال وه‌ده‌رکه‌وت. له په‌له‌په‌لیدا له‌جیاتی کلاوه‌که‌ی خو‌ی کلاوه‌که‌ی منی له‌سه‌ر کرد. ئه‌وه‌م چاک له‌بیره،

چونکه دواتر زور بهوه پيکه نين. دوورنیه بهدهم ئاوزینگه وه ئه وهی بیر که وتبیته وه و چونکه میراتگری نه بووه، له دلّی خویدا گوتبیتتی: "خو باشتر وایه سهروهت و سامانه کهم بو ئهم مندا له بهجی بیلّم که به شداریم له هاتنه دنیای کردووه."

خاتوو رولاند، که له قه نه فه کهی ژیریا نقوم بوو بوو، پیده چوو خه یال بردبیتیه وه و له وینده ر دوور که وتبیته وه، بویه خه یالای و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئاه، به راستی دۆستیکی باش بوو، زور به خزمهت بوو، پیاویکی ده گمه ن بوو، پیاوی وا له م زه مانه که مه.

جان، هه سنا و گوتی: - که میک پیاسه ده که م.

بابی مهنده هوش بوو، ویستی نه یه لّی بروات، چونکه هزی ده کرد باسی پرۆژانی له گه ل بکات و قهراری له سه ر بده ن.

به لام جان رژد بوو له سه ر ئه وهی وه ده ریکه وئ، گوايه مه وعیدی هه یه. به هه رحال وه ختیان زور به ده سه ته وه ما بوو تا میراته که وه ربگرن. هزی ده کرد وه ده ربکه وئ، تا به ته نیا بیر له مه سه له که بکاته وه. پییرش گوتی هزه دکات وه ده ربکه ویت. دواي چهنه خوله کیک دووی برا که ی که وت.

که بابه رولاند و ژنه که ی به دوو قوّلی مانه وه، ژنه که ی له ئامیز گرت و هه ر گونایه کی ده چه لان ماچ کرد. ئه و جا بو ئه وهی وه لامی گله یی و گازی ژنه که ی، که زور جار به ئاشکرا لیی ده کرد بداته وه گوتی:

- ده بینی گیانه که م، مانه وه مان له پاريسدا وبو ماوه یه کی زور نه بو مندا له کان باش بوو نه بو من، کاری له ته ندروستیم ده کرد، که هاتین بو ئیره، هه ستم کرد ئاو وهه وای ئیره م پیده که وئ. سه بارهت به م سهروه ته ش له ئاسمانه وه به سه رماندا داباریوه.

خات رولاند، به رواله تیکی جدییه وه گوتی: - له ئاسمانه وه بو جان داباریوه، ئه ی پییر؟

- پییر! دکتوره، په کی ناکه وئ، به شی خو ی په یدا ده کات.. هه لبه ته برایه که شی یارمه تی ده دات و چاوی تیوه ده بیت.

- نا، قه بوول ناکات. میراته که ش بو جان، ته نیا بو جان، بو پییر نییه.

کابرا، تیامابوو، گوتی: - که واته، ئیمه له وه سیننامه که ماندا به شیکی که میک زیاتر بو ئه و داده نه یین.

- نا ئه مه ره وا نییه.

کابرا هاواریکرد و گوتی:

- ئاھ، لەم حالدا هیچ... زفت! دەتەوئ من چی بکەم؟ تۆ ھەمیشە بیر لە شتێک دەکەیتەو
کەبە دلی من نەبیت، ھەر دەبیت شادیم لئ تال بکەیت. ئیستا کاتی خەومە، دەبئ
بخەوم، شەو باش، بەھەر حال ئەمە شانسه، شانسیکی گەورەیه.

بەخۆشی و شادییەو، بەبئ ئەوێ کەمترین کەسەر بو مەرگی دۆستە بەخشنەدە کەیان دەربڕیت،
پۆیی.

خات رولاند، دووبارە لە فکران راجوو، لە نزیکی ئەو چرایەو بوو کە کەوتە دەردانی دوو کەلیکی
رەش.

(2)

پییەر، ھەرکە لەمال و دەدرکەوت، بەرەو شەقامی پاریس کەوتە رئ، کە شەقامی سەرەکی
بەندەری ھاڤەر بوو، شەقامیکی روناک و قەرەبالغ و ئاوا و ئاوەدان بوو. شەنبای کەناری دەریاکە
کە لە سەر و چاوی دەدا، زۆر خۆشبوو. بەکاوەخۆ رپی دەکرد، دارعاساکە لە ژیر بالی نابوو و
ھەردوو دەستی خستبوونە پشتی. وەکو یەکیک خەبەرێکی ناخۆشی بیستبیت، ھەستی بە
دلتەنگی و شەکەتی و بیزاری کرد. بیریکی دیاریکراو ماندووی نەدەکرد، لەھەو لەو بەخۆشی
نەیدەزانی ئەم واز وازی و دردۆنگی و گومان و دوو دلییە لە کوپوێ لئ پەیدا بوو. ژان و
ئازاریکی ھەبوو، خۆشی نەیدەزانی لە کوپوێیە. خالیکی پر لە ئازاری لە دل و دەروونا بوو،
خالیکی بچووک، زامیک بوو لەو زامانە کە سمان بەزەلالی و پوونی ھەستی پیناکەین و پەیی بە
شوینە کە نەبەین، بەلام زامیکە دل دەگوشیت، ماندوو، خەمبار و بیزارت دەکات. ھەستی بە
ئازاریکی نادیار، ئازاریکی سووک، وەکو سووکە خەمۆکییەک، دەکرد.

کە گەییە مەیدانی شانۆ، ھەستیکرد، روناکی قاوەخانە " تورتونی " بانگی دەکات، بەکاوەخۆ
بەرەو پووکارە پووناکە کە رۆیی، بەلام لەو دەمەدا کە وەرژوو کەوت بیری لەو کەردەو کە
تووشی دەبیت بە تووشی کۆمەلیک دۆست و بناژۆ و ناسیاو و خەلکانیکەو کە دەبئ قسەیان
دەگەلدا بکات، لەکاتی کە دەکرد قسە دەگەل کە سدا بکات. لەناکاوا، ھەراوزەنای بیتم
و جەلەبی ئەوانە فینجانی قاوە یان پیکی شەراب کیشابوونیه ئەویندەر، بیزار و بیتاقەتی کرد.

ھەنگی ژیاوان بوو، گەراییەو، ملی ئەو شەقامە سەرەکییە گرت کە بو بەندەرە کە دەچوو، لە
دلی خۆیدا پرسی: " باشە بو کوئ بچم؟ " چاوی بو شوینیک گپرا بەدلی بی و دەگەل حالی ئەودا
بگونجیت، شوینی دلخوازی ئەو نەبوو، چونکە ھەم لە تەنیا بیزار بوو، ھەم نەیدەویست کەس
بیدینیت.

وختایەک گەییە لەنگەرگا گەورە کە بەندەرە کە، دیسان دوودلی تی و روکایەو، بایدا یەو و
رپوی کردە لەنگەرگا لاوەکییە کە و، تەنیا بی ھەلزارد.

کە گەییە کورسیە کە سەر ئەو دیوارە بەردینانە بو گپرانەو ھە شەپۆلان دروست کرابوو (شەپۆل شکیین) دانیشت، رپکردن ماندووی کردبوو، لە راستیا لەم پیاسە و راپوچکە یە بیزار بوو،

تهانته به نه به دلی دهستی پیکردبوو. له دلی خویدا پرسى: "ئهم شهو بو وام لیهات؟" وهکو چوڼ یه کیک پرسیار له نه خو شیک دهکات تا هوئی به رزبونه وهی تایه کهی بزانیته، بهو ناوایه کهوته گه پان به دواى هه ندیک هه قدژیاندا، که توانی بیان دوزیته وه .

زهینی له نیوان دوو حالتهی هه قدژی نیگه رانی و نارامیدا له هاتوچوډا بوو، جارئ هه لده چوو و جارئ نارام ده بوو، جارئ پشتیوانی له هه لچوونه کانی ده کرد، جارئ نکولی لیده کردن، به لام حالتهی یه کهم، که نیگه رانیه که بوو له دوا ئه نجاما زال ده بوو، باری هه ست و سوز به سهر باری ئه قلانیدا زال ده بوو..

ئیدی عه ودالی ئه وه بوو که بزانی ئهم نیگه رانی و په شیویهی له چیه و له کوپوه پهیدا بووه، بوچی به بی ئه وهی هه زی به هیچ شتیک بی، ملی ریگهی گرتووه، بوچی هه ز دهکات یه کیک له وه که سانه بدینی که هه زی له چاره یان نییه، ئه دی ئهم دووره په ریزییه، له وه خه لکانه ی ده توانی بیان دینی له چیه وه هاتووه، ئه دی ئهم دووره په ریزییه له وه شتانه ی ده توانی پی بلین، هوکاره کهی چیه .

ئهم پرسیاره ی له خو ی کرد: "تو بللی به هوئی میراتیه کهی جانه وه بی؟"، به لی، له گینه، ده شیت. وه ختایه ک یاروی دادنوس ئه وه خه به ره ی دانئ، پییر هه ستی کرد لی دانی دلی که میک خیراتر بوو، ئیدی مروف به ته بیعت هه موو کاتی خو ی پی کونترول ناکری، خو ی پی به رزه فت ناکریته، زورچار له خوت و خورایی، بیئه وهی به ده ست خو ی بی، هه سوودی و به غیلی به خه لکانی دی دیت.

ئیدی به قوولی کهوته بیرکردنه وه له م کیشه فیزیولوجیهی که له رووداو یکه وه سهر هه لده دا، کار له غه ریزه کانی به شهر دهکات و زنجیره یه ک بیروهه ستی ناخوش یان خوشی له لا دروست دهکات، بیر وهه ستین، پیچه وانه و هه قدژی ئه وه بیرانه ی خو ی ده یه وین و بانگه وازیان بو دهکات، به بیری دروست وچاکیان ده زانی. ئهم بوونه وه ره په نای وه بهر ئه قل برد. ئه وه بار و حاله ده روونیه ی هی نایه به رچاوی خو ی، که کوریک له ناکاوا بووه به خاوه ن سهروه تیکی گه وره، که ده توانیت له ریگه یه وه به گه لیک له وه ناواتانه ی بگات که له میژه وه خه ونی پیوه ده بینی، ئه وه ناواتانه ی که بابیکی رژد و چروک نه یده هیشت پیی بگات.

هه ستا، دووباره کهوته ریگردن بو ئه وه به ری له نگه رگا که. هه ستی به جوړه خوشی و نارامیه ک کرد، چونکه خو ی ناسی، له خو ی حالی بوو، سه ری له خو ی له ناخی خو ی سوورما، که سه کهی دیکه ی ناخی خو ی که شف کرد، ئه وه که سه ی که به زوری له ناخ و نیهادی خو مان که شفی ده کهین، ده ی دوزینه وه. ده بیره وه چوو: "که واته، به غیلیم به جان دیت، به راستی ئه مه کاریکی کریته و دزیوه! به راستی شهرمه! نیستا له وه دلنیا بووم، به غیلی یه که مم ئه وه بوو له وه یه ده گه ل روزمیلی دا زه ماوه ند بکات. که من یه ک له باری خو م هه زم له چاره ی ئهم ئافره ته وردیله گه وجه نه ده کرد. که واته ئهم به غیلییه کاریکی نابه جی بوو، ته نیا به غیلی و هه سوودی بوو، هه سوودی له پی ناوی هه سوودیدا! ده بی چاریکی ئه وه بکه م".

ئەوسا گەيىپ لاي ئەو عامودە نيشانەدارانەي كەبۇ پېوانەي بەرزى ئاوەكە لە بەنەدەرەكەدا دائرابوو، شقارتەيەكە پيكرە تا لیستی ئەو كەشتیانە بخوینیتەو كەدەگەل خیزاوەكەي دواتردا دەگەيشتنە بەندەرەكە. كۆمەلێك كەشتی هەلمی چاوەپوان بوون كەلە بەرازیل و ئەرجەنتین و شیلی و ژاپۆنەوە بێن، لەگەل دوو كەشتی لە دانیماركەو، كەشتیەكە چارۆكەدار لە نەرویجەو، و، كەشتیەكە هەلمی تورکی كە پيیر، پيی سەیر بوو، وەكو ئەو بوو لە لیستەكەدا ئەوێ خویندبیتەو: " كەشتیەكە هەلمی لە سويسراو " وەكو ئەوێ لە خەونا كەشتیەكە گەورە بېینی كە پیر بێ لە زەلامی عەمامە بەسەر، كەبە شەپۆلێ دەلبەو بە پەتا سەربكەون. لە دلی خویدا گوتی: " كە كەرم، خو توركیش لە میللەتە دەریاییەكانن. "

دوای ئەوێ چەند هەنگاویكی نا، وەستا تا لەبەندەرەكە رابمینی، بە دەستە راستا گوندی (سانت ئەدرس) هەبوو، دوو منارەي كارەبایی لە لووتكەي (دولاهیف) دا هەبوو، وەكو جمكی شیواوی دزیوی پیاوانی سیلكوپ، دەیانپروانیە دەریاكە، دوو تیشكی گەورە لە ئاگردانی منارەكەو، بە هەلدیپێكی رکی بێ سنوورا، لە لووتكەي كەنارەكەو بو قولاپی ئاسۆ دەدادەگەران. ئەوجا لەسەر هەردوو لەنگەرگا لاوەكیەكانی بەندەرەكەو، دوو تیشكی دیکە، لە كورانی ئەم جووتە زەبەلاحە، بەرەو دەروازەي بەندەری هاقەر نشیو دەبوونەو. لەوێ، لە رەخەكەي دی روبروی سینەو، كۆمەلێك تیشك و پوناكی دیکەش دەبێران، هەندیک لەو پوناكی و تیشكانە جیگیربوون، هەندیک دیکەیان دەكوژانەو و هەلدەبوون، وەكو چاوە كرانەو دادەخران، چاوانی زەرد و سوور و كەسكی بەندەر و لەنگەرگاكان، كە چاودیپێر دەریا تاريكە پیر لە كەشتیەكەیان دەکرد، چاوانی بیداری وشكانیانی خانەخوێ، كەبە ئامازەي چاوانی میكانیكی بەردەوام دەیانگوت: " من لیڕەم، من بەندەری تروقیلم، من بەندەری ئونفلورم، من روبروی گوندی بونت ئودمیرم " لە دووری دوورەو، بوج و منارەيەكی زۆر بلند، بەجۆرێ بالی بەسەر هەموو پوناكی و تیشكەكاندا كیشابوو، خەلكی وایان دەزانێ ئەستیرەيە، منارەي گوندی (ئیتوقیل) چوو بوو بەئاسمانا، دەتگوت ئامازەيە بو رپگی شاری روان، كە خوێ بەناو لەمەلانەكانی رپژاوەگەي روبرو گەورەكەدا دەكات. ئەوجا بەسەر ئاوە قوولەكەو، ئاوە بێ سنوورەكەو، كەلە ئاسمان تاريكتر بوو، تەمەشاقان وای وینا دەکرد لیڕەولەوئ ستیران دەبینی، ستیرانیك كەلە مژ و دوومانی شەودا، دەدرەوشانەو و دوور و نزیک بچووك، سپی و سەوز و سوور دەنوینن، تەقیریبەن هەموویان بێ جوولە بوون، وپرای ئەوێش هەندیکیان وادەهاتنە بەرچاوە كە غار بەن، ئەمانە تیشكی ئەو كەشتیانە بوو كە لەنگەریان خستبوو و چاوەپروانی خیزاوی ئاینده بوون، یان لە شوینیک دەگەران كە لەنگەر بخەن.

رپك لەم كاتەدا، مانگ لە پشت شارەو هەلەت، بە حەویقی ئاسمانەو لە بوج و منارەيەكی زۆر گەورەي پیرشنگدار دەچوو، كە رپینویی كاروانی ئەستیرە راستەقینەكانی دەکرد.

پيیر، بەدەنگیكی نیمچە بەرز لەبەر خووە گوتی: " ئەوێ، ئیمە خوومان، نیگەرانی بو خوومان دروست دەكەین، لەسەر هیچ ترین شت نیگەرانی بوخو چیدەكەین. "

لهناكاوا، تاریکییهکی بهرین و نامۆ، بالی بهسەر چهوزه قوول و بهرینه رهشکهکی نیوان ههردوو لهنگهرگاکی بهندهرهکهدا کیشا، بهسەر دیواره گرانیتهکهدا دانهوییهوه، کهشتیهکی راوی بهدی کرد که دهگهپایهوه، نهدهنگی مروّف، نه خورپه خورپی شهپول و نه شلیه شلیه سهولان نهدههات، به کاوهخۆ خۆی دابوو دهه بایهوانه بهرزه کهوهییهکهیهوه، کهبهدهم شنهباي دهرياکهوه دهسهکایهوه. ده فیکرهوه چوو: "چهند ژيانیکی ئارامه، بریا دهیتوانی لیڤه بژی!".

ئهوجا چهند ههنگاوێک پۆیی، پیاویکی بینی کهلهوسهري لهنگهرگاکی دانیشتبوو. پیاویک خهیاڵوی، ئاشق، هیمن و به وبقار، شادمان یان پهست و خهمناک؟ دهبی ئهم پیاوه کی بی؟ به کونجکاویهوه لیی نزیك بووهوه، تا له نزیکهوه پوخساری ئهو پیاوه گۆشهگیره ببینیت، یهکسهر براکهی خۆی ناسییهوه:- ئا... ئهمه تۆی جان گیان؟

- ئا.. پبیر بوچی بو ئیره هاتوویت؟

- هاتووم بایهکی بال بدهم، ئهدی تۆ؟

جان، دهستی به پیکهنین کرد وگوتی:- منیش هاتووم باي بالیک بدهم.

پبیر له نزیکی براکهیهوه دانیشت و گوتی:- دهی باشه ئهوه شتیکی جوانه.

- بیگومان.

به تۆن و راویژی دهنگیا بوی بهدیار کهوت که جان سهیری هیچی نهدهکرد، دریزهی دایه وگوتی:

- من که بو ئیره هاتم، ئارهزوویهکی سهیرم بو هاتنه دهرهوه ههبوو، پڕ بهدل چهزم دهکرد دهگهڵ ههموو ئهم کهشتیانهدا بو باکوور یان باشوور پڕۆم، پیم وایه ئهو روناکیانهی ئهویندهر له ههر چوارنکالی دنیاوه دین، له دیار ودهقهري گولان و کیزانی شهنگولی سپی و برۆنزییهوه، له ولات و مهلبهندی چولهکان و، فیلان و، شیرین ئازاد و له ههموو ئهو ولاتانهوه که حیکایهتی خهیاڵیان دهربارهیان بو دهگیرانهوه، ئهو حیکایهتانهی که باوهرمان پبیران نهدهکرد، ئهو حیکایهتانهی سهبارهت به پشیلهی سپی وشازاده خانمی نوستوو بویان دهگیراینهوه. چهند خۆشه سهفهريکی ئهو دیار ودهقهرانه بکهین، بهلام پارهییهکی زوری دهوئ.

لهناکاوا ببدهنگ بوو، دهفیکرهوه چوو، براکهی ئیستا ئهو پارهییهی ههبوو، هیچ خهمیکی نهبوو، هیچ کاریکی رۆژانهی دهست وپی گیری نهبوو، ئازادی ئازاد بوو، شاد و خوشحال، دهیتوانی بو ههر کوییهکی بویت، پروات، بو مهلبهندی زهريانی سویدی یان ئهسمهرانی هاڤانا.

ئهوسا، لهناکاوا، بی ئهوهی له دهستی خویا بیت بیروکهیهک له بیروکه باوهکانی هات بهسهرا، که نه پبیرانی کردبوو، نه دهیتوانی راییگری یان بیگۆرپی، وای ههست دهکرد، له روهیکی تری سهربهخۆ و توند وتیرهوه ههلهقهولیت: "ئوف! زور گهوجه، روزمیلی وردیله وچووک دهخواریت. ههستا وگوتی:

- من بهجیت دیلم تا بیر له ئایندهی خۆت بکهیهوه، خهونی سهوز وسوور به ئایندهوه بدینیت. بهلام من پیویستم به جووله و ریکردنه.

دهستی براهی گۆشی و، به راویژیکی دۆستانهوه گۆتی:

- دهی زۆرچاکه جان گیان، تۆ ئیتر بوخۆت دهولهمهندی! من زۆر خوشحالم که ئەم ئیوارهیه بهتهنیا تووشت بووم، تا پیت بلیم:

- زۆر بهوه خوشحالم. لهناخی دلمهوه پیروزباییت لیدهکههه، خوشم دهوی.

جان، کهبه تهبیعت نهرم و نیان بوو، سۆزی بزوا، بهدهمه لالکیوه گۆتی: - سوپاس.. سوپاس برا باشهکههه، سوپاس پییر، سوپاست دهکههه.

پییر، پیچی کردهوه، لۆزلۆژ کهوتهرئ، دارعاساکهی نابوو ژیر بالی وههردوو دهستی له پشتی نابوو.

که گهیهوه ناوشار، دووباره لهخۆی پرسی دهیهوی چ بکات، لهه سووکه پیاسه و راویچکهیهی خۆی بیزار بوو، بیزار بوو لهوهی که براهی بینی و له لهزهتی دیتنی دهریاکهی کرد. له ناکاوا بیروکهیهکی به میشکا هات: " دهچم لهلای بابا " ماروفسکو " پیکیک شهراب دهخومهوه. ئەوسا رۆیی و بهرهو گهرهکی ئەنگوئیل ههوراز بووهوه.

باوکه ماروفسکو، له خهستهخانهکانی پاريسدا بهنیوبانگ بوو. پییره میریکی پولونی، وهکو دهگوترا پهناههندهی سیاسی بوو، لهویندهر زۆر قسه وقسه لۆکی کریت و دزیوی لهدوو بوو، ئیدی هاتبوو بۆ فهرهنسا - دواي ههندی پشکنینی تازه - تا مومارهسهی کاری خۆی لهواری دهزمانسازیدا بکات، کهس هیچی دهبرارهی ژيانی رابردووی نهدهزانی، بۆیه لهنیو دکتۆر و دکتۆره موقیمهکان و، پاشان لهنیو دهرودراسیکانیا، گهلیک چیروک و دهنگۆی دهبراره بلاو بووهوه. ئیدی ئەم پیاوه ئەنتی دهولهته وهکو ئەندامی ریپازی نههیلیزمی، بکوژی پاشا، نیشتمانپهروهی ئاماده بۆ ههر کاریک، شۆرتهی دهکرد، کهبه پهرجوو لهمهههگ خهلهسی بوو، ئیدی ئەم پیاوه کاری له خهیاالی ریسک ئامیزی پییر رولاند کرد، ئیدی بووبه دۆستی ئەم پییره میرده پۆلۆنی یه، بهبی ئەوهی هیچ زانیارییهکی دهبرارهی رابردووی ئەو دهست بکهوئیت. ئیدی بههۆی دکتۆره گهجهکهوه، ئەم پیاوه دهزمانسازه هات و له بهندهری هاشهر ئاکنجی بوو... بهو ئومیدهی یارۆی دکتۆری تازه، مشتهریانی زۆری بۆلا بنییریت. ئیدی بهو ئاواتهوه، له دهزمانخانه بچوکهکهیدا ژيانیکی ههژارانهی دهبرده سهه و له گههههکهکی خۆیدا دهزمانی به خورده بورژوا و کریکاران دهفرۆشت.

پییر، بهزۆری دواي شیوی ئیواران دهچوو بۆ دیدهنی و نزیکهی سهعاتیکی بهدهم قسانهوه لهگهلیا بهسهه دهبرد، پییر، " ماروفسکو " ی خوئدهویست، پیایویکی سیما ئارام و کهمدوو و بهویقار بوو.

تاقه چرایه کی غاز به سهر میزه که یه وه ده سووتا، سهر میزه که ی پربوو له شووشه. له بهر پاشه که وت چرای تری دانه ده گیرساند و هه موو شووشه کان دیار نه بوون. له پشت میزه که وه وه له سهر کورسیه که ی، لاق له سهر لاق داده نیشته. پیره میژیکی سهرساف بوو، که چوو گهوره، له دهنوو که دالاش ده چوو، له ته ویلیه وه شوپ ده بووه وه، له توتیه کی خه مین ده چوو، خه ویکی قوول ده بیرده وه، چه ناگه ی به سهر سینگیه وه شوپ ده بووه وه. له دهنگی زهنگ خه بهری بووه وه. زانی دکتوره، به باو هشی کراوه وه چوو پيشوازی. پالتو ره شه که ی که یه کپارچه په له ی دهرمان و ئه سید بوو، زور به بهری ده لب بوو، به تاییه تی که پیاویکی له پ و لاواز بوو، له جبه ی کونه ره به نان ده چوو، ئه م پیاوه به فونه تیکی پولونی قسه ی ده کرد و ئه مه شه قلیکی بریک مندالانه ی به دهنگه باریکه که ی ده دا. بویه که قسه ی ده کرد، وه کو ئه وه بوو که مندالیکی بچووک قسه ت بو بکات.

پبیر، رۆنیشته، ماروفسکو لیی پرسی :- دکتور گیان، خه بهر وباسی تازه؟

- هیچ شتیکی نییه، دنیا شامی شه ریفه، هه مان تاس و هه مان هه مامه.
- ئه مرۆ نیگه ران دیاریت.
- من زور به ی کات هه ر نیگه رانم.
- ده ده ی گوئ مه ده یه. په رداخی باده ت بده می؟
- به لی، مه منوونیش ده بم.
- ئه مرۆ باده یه کی تازه ت دهرخوارد ده ده م. دوو مانگیکه سه روساختم ده گهل کشمیش دایه، ده مه وی بزانه شتیکی تازه ی لی که شف ناکه م... شه رابیکم لی دروست کردوو، شه رابه ئه ممان شه راب، زور خوشه گالته ی پیناکری، به راستی خوشه.

به خوشحالییه وه چوو بو گه نجینه یه ک، دهرگا که ی کرده وه، قاپیکی هه لبرارد و هی نای. هه ندیک سووکه جووله ی ناته واوی هه بوو، بو نمونه، که باسکی دینا به ته واوی دریزی نه ده کرد، که هه نگاوی دهن، به ته واوی لاقی لیک نه ده کردنه وه، یانی هیچ جووله که ی ته واوی نه ده کرد. هزر وبیره کانیشی له کرده وه کانی ده چوو. ئامازه ی بو ده کرد، هه ولی له گهل ده دا، پيشنیازی ده کرد، به لام به ته واوه تی روونی نه ده کرده وه. هه موو خه ون و خولیا یه کی ژیا نی ئه وه بوو، شه ربه ت و شه رابان بگریته وه و دروست بکات، زور جار ده یگوت: " شه رابی خوش و باده ی نایاب، سه روه ت وسامان دروست ده کات. "

سه دان که ره ت هه ولی گرته وه وه دروست کردنی شه راب و باده ی دابوو، به لام تاقه جاریک سه رکه وتنی به ده ست نه هی نابوو. پبیر، هه موو جارئ ده یگوت مارفسکو، (مارا) ی بیر ده خاته وه (مارا: شوپشگی ریکی فه ره نسی بوو، پزیشک بوو، کابرایه کی رادیکال بوو، له سالی 1793، له کاتی مه له کردنا تیروور کرا.)

جووټه هاوړئ له بنه بانې دهرمانخانه کهدا سهروپيکي بچووکيان خوارده وه و نهوجا هينايانه سهر ميږي ناماده کردن و گرتنه وهی دهرمانان، له بهر روښنایي چرا غازيه که تهمه شای رهنگي شهرا به که بیان کرد. پيیر گوتی: که گه وهه ريکي جوانه.

- وانبييه؟

سهروسيمای پيره ميږه پولونبييه که کهله سهروسيمای تووتی دهچوو، زور سهرحال و شهنگول ديار بوو. دکتور تامی شهرا به کهی کرد، دهفیکره وه چوو، دووباره تامی کرده وه. دهبيروه وه چوو، نهوسا گوتی:- زور بهله زهته، گهلهک بهله زهته، له تام وبونا تازهيه، بهراستی نهمه کهشف و دوزينه وهيه گیانه کهم.

- ناه، نهوهی راستی بی، زور خوشحالم.

نهوسا ماروفسکو، راويژي به دکتور کرد که نه شهرا به تازهيه نيو بنی چي، هزی دهکرد نيوی بنيت: "روحي کشميش" يان "کشميشي خالیسه" يان "کشميش" يان "کشميشين" پيیر به هيچ يه کيک له و ناوانه رازی نه بوو، بيرو که يه که به بيري پيره ميږدا هات وگوتی: نهوهی توږي له وه پيش گوتت زور گونجاوه، زور به جييه (گه وهه ري جوان)، پيیر، نه ناوه شي، هه رچه نده قسهی خوی بوو، به گهن نه کرد. نامورگاری کرد که ناوی بنات (کشميش) ماروفسکو هاوار يکرد، ناويکي جوانه. نهوسا هه ردووکيان بيدهنگ بوون، چند خوله کيک له ژير روښنایي تاقه چرا غازيه که دانيشتن، به بيئه وهی ورته يان ليوه بيټ. نهجام پيیر، به نه به دلای گوتی:

- نا، نه نيوارهيه بويه ر و پيشهاتيکي سهيرمان هاته ري، دوستيک له دوسته کانی بام، که مردووه، وهسيټي کردووه سهروهت و سامانه کهی بو براکه م بيټ.

واديار بوو که ياروی دهرمانساز له هه وه له وه باش له مه سه له که حالی نه بوو، به لام دوی بيرکردنه وه، هيواي خواست که نيوهی نهو ميراتيه بهر دکتور که وتبی. به لام دوی نهوهی مه سه له کهی بو روون بووه وه، هه په سا، زوری پيناخوش بوو، که هاوړئ گه نجه کهی به و ناوايه فه راموش کرابوو، گوتی:- نهمه ئاقيبه تي باش نابيت.

پيیر، که نيگه رانيه کهی بو گه رايه وه، دهيويست بزانی که ماروفسکو مه بهستي له و قسه يه چييه، گوتی:

- بوچی، ئاقيبه تي باش نابيت؟ باشه چ ئاکاميکي خراپ له مه ده که ويته وه که براييه که م بيټ به ميراتگري يه کيک له دوسته کانی بنه ماله که مان؟

لی ياروی سرک و به پاريز له وه زياتري له سهر نه روپي وگوتی:

- لهم حاله دا، دهبي ميراته که به يه کسانی بو هه ر دوو براکه بيټ. من بيټ ده لي م نه مه ئاقيبه تي خير نابيت.

دکتور، بیتاقهت بوو، سهبری سوا، ههستا وبؤ مال رۆیشتهوه. دواى ماوهیهکی کهم چووہ ناو جیگاکیهوه، گویى لیوو جانی برای به ئهسپایی بهنیو ژوورهکهی تهنیشتا دههات و دهچوو، پاشان دوو پهرداخ ئاوی خواردهوه و نووست.

(3)

دکتور، بهیانی له خهو رابوو، ئیدی قهراری دابوو سهروهت و سامان پیکهوه بنیت. زورجار ئهو قهراری دابوو، بهلام ههر قسهی پروت بوو وجیبهجی نهکردبوو. ههموو جاریک ههولئى دهدا پیشهیهک بدۆزیتتهوه که زوو دهولههندی بکات و متمانه بهخوی پهیدا بکات، لهناکاوا کۆسپ و تهگههیهکی دههاتهپئ، رپسهکهی لئ دهکردهوه به خوری و ههنگی ناکامی ناچاری دهکرد ملی رپیهکی تازه بگریت.

ههر لهناو جیگاکیهیدا و لهژیر پهتۆ نهرمهکانهوه، دهفکرهوه دهچوو: چهندین دکتور له ماوهیهکی کهما بوون به ملیونیر؟! بهلام ئهو، که شیفته و دلبهندی زانیاری پراکتیکی بوو، توانی له ماوهی خویندنهکهیدا، ماموستا باشهکانی بناسیت، زورجار به گهوج و گهمزهی ناودهبردن. بهراستی لهوان بهتوانتر و شارهزاتر بووخۆ ئهگه ر بیتوانیا به ههرشیوهیهک کۆمهلیک مشتهری دهولههندی خهلکی هاهه بهلای خویدا رابکیشت، ئهوا زور به ئاسانی دهشیا سالانه سهد ههزار فرانک بهدهست بینئ. بهپپی دهسکهوتی جیگیر، بهیانی له مال دهرجوبا، بچوايه بۆلای نهخۆشهکانی، به گویهری نزیکترین تیکرا: ده نهخۆش له ههر رۆژیکا، ههر نهخۆشهی بیست فرانکی دابایه، ئهوا دهرامهتی سالانهی بهلای کهمهوه دهگهیهه ههفتا بۆ ههفتا وپینج ههزار فرانک، بهلام ده نهخۆشی تهقدیری کهمتر بوو له نهخۆشانی واقعی.

دواى نیوهروانیش، پیشوازی ده نهخۆشی له عیادهکهی کردبا و ههر نهخۆشهی به ده فرانک بوایه، دهیکرده سی وشهش ههزار فرانک، واته ههمووی دهیکرده سهد و بیست ههزار فرانک، ئهمه ژمارهیه نه گالته. ههروهها ئهو مشتهریه کۆن و دۆستانهی کهله ماللهوه سهری دهدان و سهرو ده فرانکی لیوهردهگرتن وگه ر بهاتبانه عیادهکهی پینج فرانکی لئ سهندان، رهنگه ههندیک له ههقهکهیان داشکاندبا، ئهوا قهرهبووی ئهو پارهییه بۆ دهکردهوه که لهبری رابویر به دکتورانی دیکهی دهدا.

ئهوه کاریکی زور ئاسان بوو، تهنیا ههندیک ریکلامی زیرهکانهی دهویست، کهله رۆژنامهی فیگارو بلاوبکریتهوه و ئامازه بۆ ئهوه بکریت که ئهنجوومهنی زانستی پاریس به بایهخهوه دهرواننه ئهو چارهسههره عهجیبانهی که زانای گهنج و خاکی له شاری هاهه ر ئهجامیان دههات، ههنگی له براهی دهولههمندتر و بهنیوانگتر دهبوو، ههنگی شایی بهخوی دههات، چونکه به رهنجی شانی خوی پیدهگهی و دهولههمند دهبوو، لهچاوی داک و بابه پیرهکهیا، مهزن و بهرپیز دهبوو، شانازیان بهخوی و شورهت و ناوبانگیهوه دهکرد. ژنی نهدههینا، نهیدهویست خوی به تاقه ژنیکهوه بهستهیتتهوه، بهلکو چهندین دهنکی لهنیو مشتهریه زور جوان و خشیکهکانیا دهگرت.

زۆر له سهرکهوتنی خۆی دَلنیابوو، بهرادهیهک دَلنیابوو، کهلهناو جیگاکی ده‌رپه‌ری، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وئ یه‌کسه‌ر باوه‌ش به‌ سهرکه‌وتنه‌که‌یدا بکات، خۆی گۆری، تا له‌مال وه‌ده‌ربکه‌وئ و به‌ناوشار بکه‌وئ تا شوقه‌یه‌ک وه‌دۆزئ که‌به‌ که‌لکی کاره‌که‌ی بی‌ت.

بیری کرده‌وه ئاخۆ به‌ کۆلانه‌کانا بروات، له‌دلی خۆیدا گوتی: ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ کارکردن بی، هه‌نجه‌ت و بیانوو زۆره‌ بۆ کارکردن، ده‌یتوانی سی هه‌فته‌ له‌مه‌پیش ئه‌م بریاره‌ بدات، ئه‌م بریاره‌ی که‌له‌ ناکاوا و پاش میراته‌که‌ی بریاره‌که‌ی له‌لای دروستبوو. ئیدی له‌به‌ر ئه‌و ده‌رگایانه‌دا ده‌وه‌ستا که‌ لییان نووسرابوو شوقه‌ی جوان، شوقه‌ی نایاب بۆ کرئ، ئه‌و ئیعلانه‌ی هه‌یج کوالیتیه‌کیان نه‌دابوو، زۆری په‌ست ده‌کرد. زۆر شوقه‌ی به‌سه‌رکرده‌وه، به‌رزیه‌کانیانی پیوا، نه‌خشه‌کانیان، ره‌وشی ژووره‌کان و په‌نجه‌ره‌کانیانی له‌ ده‌فته‌ری یاداشته‌کانیا تۆمار ده‌کرد. به‌ خاوه‌ن شوقه‌کانی ده‌گوت ئه‌و دکتۆره‌، نه‌خۆشی زۆره‌. پیویسته‌ قالد‌رمه‌که‌ زۆر پان و پاک بی‌ت، به‌هه‌رحال‌ حه‌زی له‌ قاتی یه‌که‌مه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی حه‌وت هه‌شت ناو‌نیشانی لای خۆی تۆمار کرد و ره‌شنووسی ئیعلانیکی دووسه‌د نوسخه‌یی نووسی، ئه‌وسا بۆ فراقین بۆمال گه‌رپایه‌وه، چاره‌که‌ سه‌عاتیک له‌ مه‌وعیدی ئاسایی نانخواردن دواکه‌وتبوو.

که‌خۆی به‌ هۆله‌که‌دا کرد گۆیی له‌ ته‌ق وه‌ورپی قاپ و ئامانان بوو. که‌واته‌ به‌بیئه‌وه‌ی چاوه‌روانی ئه‌و بکه‌ن نان ده‌خۆن. بۆچی؟

خۆ خانه‌واده‌که‌ هه‌موو پۆژئ له‌یه‌ک کاتی دیاریکراودا نان ناخۆن، نیوچاوانی تیک نا، په‌ست بوو، چونکه‌ تۆرینوک و دَلناسک بوو، زوو ده‌ره‌نجا. هه‌رکه‌ وه‌ژوور که‌وت رولاند پیی گوت:

- ده‌ی پییر، له‌زیکه‌، به‌خۆت ده‌زانی، ده‌بی سه‌عات دوو له‌ لای دادنووس بین. ئه‌مپۆ پۆژی کات به‌فیرودان نییه‌.

دکتۆر، هه‌یج وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی دایکی ماچکرد و ده‌ستی باب وبراکی گۆشی، دانیشت، له‌ به‌له‌مه‌ گه‌وره‌که‌ی ناوه‌ندی خوانه‌که‌، ئه‌و پارچه‌ گۆشته‌ی هه‌لگرت که‌ بۆ ئه‌و دانرابوو، په‌راسووی به‌رخ بوو. سارد و وشک بوو، پیده‌چوو، خراپترین پارچه‌ گۆشت بی. له‌دلی خۆیدا گوتی: ده‌کرا هه‌ر له‌ فرنه‌که‌دا بوایه‌ تا ده‌هاتمه‌وه، نه‌ک می‌شکی که‌س وکاره‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ مژوول بوایه‌ که‌ کوره‌ گه‌وره‌که‌یان له‌بیربکه‌ن.

ئه‌و قسانه‌ی که‌له‌گه‌ل هاتنه‌وه‌ی ویدا، بران، سه‌رله‌نوئ ده‌ستیان پیکرده‌وه، خات رولاند به‌جانی گوت:

- ئه‌گه‌ر منله‌ جیاتی تۆبام، له‌ خانوویه‌کی به‌شکۆدا داده‌نیستم، خانوویه‌ک سه‌رنجی راکیشابا، له‌نیو خه‌لکیدا خۆم ده‌نواند، سواری ئه‌سپیک ده‌بووم، یه‌ک دوو که‌یسی گرینگم هه‌لده‌بژارد تاله‌ دادگادا شوهرت و ناوبانگ ده‌ربکه‌م و بجم به‌ پاریزه‌ریکی ناسراو، خۆ تو له‌خوا به‌زیاد بی پیویستت به‌پاره‌ نییه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر پیشه‌یه‌کت هه‌بی باشتره‌، با به‌ری خویندنه‌که‌ت به‌ فیرو نه‌چی، خۆ پیوا ده‌بی هه‌ر چۆنی بووه‌ کاریک بکات.

باوکه رولاند، به دهم پاک کردنی هه لوزه یه که وه گوتی:

- ئەگەر من له جیگای تۆبام، کهشتییەکی جوانم دەکری، کهشتییەک لەشیوەی کهشتییانی کاپتنەکانمان و یه کسەر به رهو سینگال ده رویشتم.

پیرش رای خۆی ده ریری و گوتی:

- به هه رحال نرخ و به های مه عنه وی و فیکری ئینسان به سه روه ت و سامانه وه نییه، به تاییه تی بو خه لکانی بچووک و بی پشت و په نا مایه ی داروخانه، به لام بو خه لکی به هیز و گه وه، به پیچه وانه وه، هه رچه نده ئەوانه که من، پیگه یان به رز ده کاته وه. جا ئەگەر جان، به راستی پیاویکی گه وه بی، ئەوه پیگه ی به رز ده بیته وه و هینده ی دی پیی گه وه ده بی، راسته حالی حازر پیویستی به هیچ نییه، به لام ده بی زور وریابی، به جوړی کاربکات وه کو ئەوه ی هیچی نه بییت. نابی خۆی به ورده که یسی بیوه ژنان و هه تیوانه وه مژوول بکات، نابی به چه ند فرانکیک له سه ر ئەم که یس و ئەو که یس رازی بییت. به لکو ده بی بییت به قانون گوزاریکی گه وه.

ئوسا، به م پرسته یه کوتایی به قسه کانی هینا:

- من ئەگەر پارهم هه بوایه، خۆم بو توپکاری ته رخان ده کرد!

بابه رولاند، شانەکانی هه لته کاندن و گوتی:

- تره ملالا! فه لسه فه ی ژیان ئەوه یه که به خۆشی بروات، ئیمه به شه رین، خو ئازهل نین. پیاو که به هه ژاری له دایک ده بی، له سه ریه تی کاربکات، ئەوکاته هه قه کاربکات. به لام - ئەگەر ده رامه ت و پارهیەکی زوری هه بییت - به خودا که ره ئەگەر خۆی به کاریکه وه به سه ستیته وه که مگیزی ماندوو بکات.

پیر به لووت به رزییه وه وه لامی دایه وه:

- بوچوونمان جیاوازه، من له دنیا دا ته نیا زانست و زانیاری و زیره کیم به لاوه گه وه و گرینگه، ئیدی هه موو شتیکی دیکه م به لاوه په شم و هیچه.

خات رولاند، که هه میشه هه ولی ده دا ئەو مشت و مپر و ده مه ده مه یه ی نیوان باب و کور، سووک بکات، بابه تی گه نگه شه که ی گوپی و باسی ئەو تاوانی تیروره ی هینایه پیشی که هه فته ی رابردوو له شاروچکه ی (بولبیک - نوانتوت) روویدا بوو، ئیدی یه کسەر هه موو بیران مژوولی ئەو هه لومه رجه بوو که تاوانباره که ی تیا بوو، ئەو ترسه یان هینایه به رچاوی خو که تاوان، چ گه وه و چ بچووک، چ بالکیش و چ توره هات و نه نگین، له لای به شه ری دروست ده کات. بابه رولاند، که به دریزایی وه خته که، ناوبه ناو سهیری سه عاته که ی ده کرد، گوتی: - بابروین، ده بوایه ئیستا به ریگاوه بین.

پيیر، به تهوسخه نیکه وه گوتی:

- راسته، ته نیا یهک سه عات ماوه، نه ده بوو ئەم گرتکه گۆشته سارده شم بدهنی.

دایکی لیی پرسی: - دئی بۆلای دادنوس؟

به لالوونیکه وه وه لآمی دایه وه: - من، نا، بۆچی بییم؟ هاتنم هیچ سوودیکى نییه.

جان، وه کو ئەوهی کاره که هیچ په یوه ندییه کی به وه وه نه بی، هه ر بیده نگ بوو. وه ختایهک باسی تیرۆری "بولبیک" یان کرد، وه کو مافناسیک هه ندیک راو بوچوونی له مه ر تاوان و تاوانباران و چۆنیه تی سه ره ه لدان و په ره سه ندنی تاوان گوت. ئەوسا دووباره بیده نگ بووه وه. شادی به سیمایه وه دیار بوو، چاوه کانی له خوشیان پرشنگیان لیده بووه وه، گۆناکانی سوور هه لگه رابوون، ته نانه ت ردینه که شی ده بریقایه وه.

دوای ئەوهی خانه واده که رۆیشتن پيیر به ته نی مایه وه، له مآوه ده رکه وت، دووباره که وته گه ران بۆ شوقه یه کی کری.

دوای دوو سی سه عات هه لگه ران و داگه ران به سه ر ئەم قالد رمه و ئەو قالد رمه دا، ئاقیبه ت له شه قامی فرانسوای یه که م شوقه یه کی جوانی دۆزییه وه.

شوقه که گه وه بوو و له نهۆمی خواره وه بوو، دوو ده رگای له سه ر دوو رپگای جیاواز هه بوو، دوو هۆل و دالانیکی به جامخانه ی هه بوو که نه خۆشه کان ده یانتوانی به ده م چاوه پروانی نۆره ی خۆیانه وه، ته مه شای گۆلان بکه ن، هه روه ها هۆلیکی نانخواردنی گه وه ری بازنه یی هه بوو که ده پروانیه سه ر ده ریا.

مه رچی خاوه ن شوقه که ئەوه بوو، که پیشه کیه کی سی هه زار فرانکی ده ویست، لی پيیر تاقه فرانکیکی شک نه ده برد. هه موو ئەو سه روه ت و سامانه ی بابی کۆی کرد بووه وه، نه ده گه ییه هه شت هه زار فرانک. پيیر که وته گله یی له خۆی که دوو دل له هه لبژاردنی کار و پیشه که ییدا و به مه که س و کاره که ی ئیحراج ده کات، له هه وله کانی خه مسارد و بی موبالات بوو، له بریاره کانی جدی نه بوو و به نیوه چلی وازی لیده هیئا.

له شوقه که وه ده رکه وت، به لیینی دا که له ماوه ی دوو رۆژا جواب له خاوه ن شوقه که بگیریتته وه. بیری له وه کرده وه که براهی هه رکاتی میراته که ی وه رگرت، داوای سی یه ک یان نیوه ی کریی شوقه که ی لیبکات، له دلی خۆیدا گوتی: بۆ چه ند مانگیک به قه رز لیی وه رده گریت و پاشان له زه رفی ئەوپه ری سالیکیدا ده یداته وه، ئەمه کاریکی ئاسانه، هه لبه ته براهه شم به یارمه تی دانم خۆشحال ده بییت.

ده وروبه ری سه عات چوار، له هه موو کاریک بوو بووه وه، هیچ کاریکی نه بوو بیکات، رۆیی بۆ باخی گشتی تا تاویک له وینده ر دانیشیت، ماوه یه کی زۆر له سه ر ته خته که دانیشت، بیری له هیچ نه ده کرده وه، چاوانی بریپوونه ئەرزه که، زۆر ماندوو بوو.

هه موو پوژانی پيشووشی، له وه تاي له پاريسه وه بو مالى بابی گه پابووه وه، وه كو ئیستا به سهر بردبوو، نهو بو شایي و بيكاريه ی زور له بهر گران نه بوو... چون كاتي خو ی له به يانيه وه كه له خه وه له دهستا، تا شهوئ كه ده نووست، ده برده سه ر؟

ئیدی له كاتي خیزاوا به له نگره گای به نده ره كه دا ده سوو پايه وه، به كوچه و كو لانا ندا ده سوو پايه وه، كاتي خو ی له لای ماروفسكو به فيرو ده دا، سه ری به هه موو كونیكا ده كرد. له پریكا، نه م ژيانه ی كه به و جوړه ده بيرده سه ر، له بهرچا و كهوت، نه گه ر بره پارهيه كي هه بوايه، ئوتومبیلیكي به كری ده گرت و ده چوو ه سه فه ریكي دوور و دریزی گونده وارن و پیره ئوتومبیلی به و چال و چولانه دا داژوت كه سیبه ری دار به روو و ناروه نان دایان پو شی بوو، به لام نه وه نده بی پار ه بوو كه حیسابی بو نرخی پیکیک بیره و پولیكي سه رنامه، ده كرد، نه مه نه یده هیشت به خه ون و خه یالیش بیر له و جوړه سه فه ر و سیاحه تانه بكاته وه.

له ناكاوا به خو ی گوت: نه مه چه ند ناخو شه، سی دانه ساله خه جاله تی دایكیه تی، ناچاره ناوبه ناو داوای یه ك جونه یه ی لیكات. له كاتیكا سه ری دار عاساكه ی له نه رزه كه ده چه قاند، له بن لیوانه وه گوتی: هه یفی، خوژگه پارهيه كم ده بوو!

دووباره، وه كو نه وه ی چزی زه رده زیره یه ك بی داری بكاته وه، میراتی براكه ی وه بیره اته وه، به لام خیرا نه وه ی له میشكي خو ی وه دهرنا، هزی نه ده كرد، بكه ویته هه لدیری هه سوودی وبه غیلیبه وه. چه ند مندالیك له ده وروبه ری نه وا، له ناو خو له په تانی سه ر پار ه وه كاندا یاریان ده كرد، هه موو موو زه رد و قز دریز، زور به جدی كه له كه خو لیان دروست ده كرد، پاشان، له قه یه كیان پیدا ده كیشا و بلاویان ده كرده وه. پبیر نه و روژه زور په ست وخه مگین بوو، ده پروانیبه تو ییه كانی رو حی، هه ر هه موویان ده له رینه وه.. له دلی خویدا گوتی: كاره كانی مه، پریك له ره فتاری نه و مندالانه ده چی ت. نه و جا پرسى: باشه بالترین حیکمه تی ژیان نه وه نیبه پیاو دووان سیانیک له م بوونه وه ره بی سوودانه بخاته وه وه به كاوه خو ته مه شایان بکات كه چون گه وره ده بن. ئاره زووی زه ماو هندی بزوا. ئیدی ئینسان كه له ته نیایی رزگاری بوو به و راده یه ویل و سه رگه ردان نابیت، به لای كه مه وه له كاتي ته نگانه و نیگه رانیدا، گوپی له جم و جولی یه كیک ده بیت، كه هه ست به ژان و ئازاریك بکات، به ژنیک بلیت " گیانه كه م. " كه وته بیر كرده وه له ژن. شاره زاییه كي كه می له مه ر ژن هه بوو و له گه ره كي لاتینیدا، په یوه ندیبه كي سنوورداری به ژنانه وه هه بوو، هه مووی دوو هه فته یه ك ده وامی كرد وله گه ل ته واو بوونی خه رچی مانگانه پیدا، نه ویش ته واو بوو و كو تایی هات، له مانگی دواترا، تازه ی كرده وه، به لام په یوه ندیبانی تازه جیگه ی په یوه ندیبه كانی پيشووتریان گرت ه وه. بیگومان، ئافره تی زور باش، زور ناسك و نه رم و نیان، زور خه مخور و خه مره وین هه بوون، باشه دایكي له مالباتی بابیا، نه قل و نه فسوونی ماله كه نه بوو؟ چه ند هه زده كات ئافره تیك بنا سی ت، ئافره تیكي راسته قینه!

له ناكاوا هه ستا، مكوور له سه ر نه وه ی بچی ته سه ردانی خاتو روزمیلی. پاشان، له ناكاوا ژیان بووه وه، ده ستبه ردار بوو. هزی له م ژنه نه ده كرد، پپی قه لس ده بوو! بوچی؟ نه قلیكي بازار ی و جه له بی و سووك بوو. باشه له وه ناچی جانی پی په سند تر بی؟ هه لبه ته، به ئاشكرا و له دلی

خویدا دانی به وهدا نه دهنه، که له بهر ئهم مه یله به لای جاندا، رقی له م بیوه ژنه ده بووه وهو به سائهللی ده زانی، چونکه هه رچه نده (پییر) براکه ی خو شده ویست، به لام و پیرای ئه وهش به زیرهک و هوشنی نه ده زانی وخوی لهو به زیره کتر وئاقلتر ده زانی. خو تا شهوئ له ویندهر نامینیتته وه. وهکو دوینئی به نیگه رانیه وه پرسی: " چی بکه م؟"

ههنگی ههستی کرد، روحی تینووی میهره، پیویستی به هه میز و دلدانه وهیه و، دلدانه وه سه بارهت به چی؟ به خویشی نهیده زانی چ ده لیت. له رهوش و حالیکی لاوازی و ته مهلی ئه وتودا بوو، که ههستی به زهرووره تی هه بوونی ئافره تی، زهرووره تی ده ستبازی ده گهل ئافره تی، که زهرووره تی ته ماسی ده ستیک، ورشه و پرشه ی مه کسیهک، نیگای گهرمی چاویکی رهش یان شین ده کرد، ئه وهی له م دوخه دا و له ئیستادا به پیویست ده زانی.

له م ده مه دا کیژیکی کریکاری یه کی که له قاوه خانه کانی وه بیرهاته وه، که شهویک له شهوان له گه لیا (له گهل کیژی دا) چو بووه ماله وه. دوا ی ئه وه ناوبه ناو ده بیینی.

ههستا، چوو بولای کیژی تا بیریه کی له گه لدا بخواته وه. چی پی بلی؟ کیژی چی به م ده لی؟ بیگومان هیه. ده ی چ قه دیدیه، دهستی خسته سه ر ده ست، ههستی کرد کیژی به لای دا مایله. که واته بوچی نه چی بولای؟... سهیری کرد له هولی قاوه خانه که دا که نیمچه چول بوو، له سه ر کورسییه که پالی دا وه ته وه، سی زه لام به ده م مهینوشیه وه سه بیلان ده کیشا، ئانیشکیان دادا بووه سه ر میزیکی دار به رووه وه، ئافره تی سه ر ده غیله که خه ریک بوو رومانیکی ده خوینده وه، خاوه نی قاوه خانه که، له سه ر کورسییه کی بچووک، به بی ئه وه ی پالتوکه ی له بهر کرد بیت، له غورابی خه ودا بوو.

وهختایهک کیژه که چاوی به پییر کهوت، بله ز ههستا، به هه شتاو به رهو پییری هات وگوتی:-
به خیر هاتی، چ حاله؟

- من باشم، ئه دی تو؟
- من، به دلئی دوستم، عه بیم نییه، چیه که م دیاری؟
- به لی، وه ختم نییه، به خوت ده زانی من بابایه کم دکتور.
- به راست! ئه دی بو ئه مهت به من نه گوتوه. ئه گه ر بمزانییا - هه فته ی بووری نه خوش بووم -
- راویژم پیده کردیت. چیت دهوئ؟
- بیریهک، ئه دی تو؟
- منیش بیریهک، مادام تو بومی ده کریت.

کیژی، به بی هیه شهرم و شووره بییهک قسه ی بو ده کرد، ده تگوت ئه م قه خوارنه، هه موو په رده یه کی لاداوه. ئیدی رووبه رووی یه کدی دانیشتن، زور خو مانی که و تنه قسان، کیژی ناوبه ناو به ئه سپایی دهستی ده گرت، ریک وهکو ئه و کیژانه ی لوتفی خو یان بو فروشتن راده نه ن. نیگایه کی بالکیشی پییری کرد وگوتی:

- بۆ ديار نيت؟ من تۆم زۆر بەدلە ئازيزەكەم.

پيير، خەريك بوو بەرەبەرە لىي بىزار دەبوو، ھەستيدەكرد، زۆر كەودەن وپەشۆكيبە. لەدلى خويدا گوتى: ژنان تەنيا لە خەونا يان لە جل وبەرگىكى نايابا كە گەوجيبەتى و سووكيان بشاريتەو، جوانن.

لە كيزىي پىرسى:- چەند پۆژى لەمەوبەر، بەيانيبەك لەگەل گەنجىكى قۆزى موو زەردى، پدين دريژى سوور وسپيا بينيميت، ئەو بەرات بوو؟

- بەلى، برامە.

- بەراستى كورپىكى قۆزە.

- بەراستتە؟

- ھەلبەتە، لەو دەچى كورپىكى زۆر پووخۆش بى.

خويشى نەيزانى چ ئەنگيزەيبەكى نامۆ ھانى دا كە حيكايەتى ميراتەكەى جان، بۆ ئەم كرىكارەى قاوہ خانەكە بگيرپتەو؟ باشە بۆ وەختايەك كە تەنيا بوو، ئەو بىرۆكەيبەى، لە دلى خۆدا توور دا وئىستا بەرۆكى گرنتەو، چ بوو، ھەروا ھات بەدەميا، زادەى ئەم ساتە بوو؟ باشە بۆ رىگەى دا بەو ئاسانيبە، دابپژى، وەكو ئەوہى دووبارە پىويستى بەوہبى، گرىي دلى بكاتەوہو داخى دلى لەبەردەم كەسكىدا ھەلپژىت؟ لاقى خستەسەرلاق وگوتى:

- برايبەكەم زۆر بە شانسە، ميراتيبەكى بيست ھەزار فرانكى پى براوہ.

كيزى، چاوہ شينە، پرتەماعەكانى كردنەوہ وگوتى:

- بيست ھەزار! كى ئەو ھەموو ميراتيبەى بۆ بەجيبھىشتووہ؟ نەنكى يان پوورى؟

- دۆستىكى پيرى داک و باجم.

- تەنيا دۆست؟ ماقول نيبە! ئەدى ھىچى بۆ تۆ دانەناوہ؟

- نا، من زۆر كەمم دەناسى.

كيزى، كەمىك دەبىرەوہ چوو، ئەوجا بزەيبەكى نامۆ و بەماناوہ ليوەكانى كشاند وگوتى:

- بەراستى براكەت، لەبە دەستھيانى ئەو جۆرە دۆستانەدا بە شانسە! بۆيە زۆر كەم لەتۆ دەچىت!

پر بەدل ھەزى دەكرد، ھەلبەتە بەبى ئەوہى بە تەواوہتى بزانى بۆ؟ كيزى بەر زللە بدات. ئەوجا بە زارى داچەقيوہوہ پىرسى:- مەبەستت لەم قسەيبە چيبە؟

مۆركىكى گەوجانەى ساويلكانە نيشە سەر سيمای كيزى و گوتى:

- من؟ ھىچ. دەمەوى بلىم لە تۆ بە شانسترە.

بیست قروشی فریادیه سهر میزه که و ههستا و وهدهرکهوت. له بهر خویه وه قسهکانی کیژی دهگوت و دهگوتهوه: "بویه زور کهم له تو دهچیت" بیری له چی دهکردهوه؟ مه بهستی له و قسانه چ بوو! بیگومان مه بهستیکی هه بوو، تهوس و توانجیکی پی بوو، گومان و بهد گومانیهک له ئارادا بوو. بهلی ئه و کیژه مه بهستی ئه وه بوو، که ده بی جان کوری ماریشال بیت.

ههستی به ناخوشییهکی زورکرد، ئه و گومان و تومه تهی کیژی له دایکی ئه می کردبوو، ته زاندی. ته نانهت له ریکردن وهستا، چاوی بو شوینیک گپرا تا لیی دانیشیت. قاوه خانه یهکی دیکه ی له بهرده میا بهدی کرد، خوی پیدا کرد، کورسییهکی پهیدا کرد، وهختایهک شاگرد که هات به ده مییه وه گوتی: بیره یه کم بو بینه.

ههستی کرد دلی په له پهل دهکات، ههستی کرد موچورکه ی پیدا دیت، له ناکاوا ئه و قسه یه ی بیرکه وته وه که دویشه و ماروقسکو کردبووی: "ئه مه ئاقییه تی باش نابیت" باشه ئه ویش هه مان گومانی له لا بوو، هه مان به دگومانیه که ی ئه م سوزانییه ی به دلدا هاتبوو؟ سه ری به سه ر په رداخه بیره که دا به ردا بووه وه، ده پروانیه ئه و که فه سپیه ی به سه ر بیره که وه هه لده چوو و داده مرکایه وه، له خوی پرسی: "تو بلی ههردووکیان هه مان گومانیان هه بیت؟"

ههردوو ئه و بوچوونه ی، که ئه م گومانه نه گریسه یان خسته دلّه وه، بو پروون بووه وه، یهک له دوای یهک بو پروون بوونه وه، خویا وزه لال. هه لبه ته ئاساییه پیره میریکی سه لت، بی ژن ومندا ل و هیچ میراتگریک، سه روه ت و ساماناکه ی بو ههردوو کوره که ی براده ریکی خوی ته رخان بکات، به لام که بو یه کیکیانی به جی بیلیت، بیگومان خه لکی سه یریان پیدیت و ده که ونه مقومقو و بزیه ی گومانامیز. باشه چو ن ئه م گومانی بو ئه مه نه چوو، چو ن بابی ههستی به مه نه کرد، چو ن دایکی که شفی نه کرد؟ نه خیر ئه وه نده به م سه روه ته چاوه پروان نه کراوه، شاد وخوشحال بوون، شتی وایان هه ر به بیردا نه ده هات. چو ن ئه م خه لکه ئابروومه نده گومانی وا نه نگین له خو یان ده که ن؟ باشه خه لکی، ده رودراوسی، دووکاندار، به قال و هه موو ئه وانه ی ده یانناسین، نه ده بوو باسی ئه م هه لویسته کریت و دزیوه بکه ن، پییان رابویرن، گالته به بابی بکه ن، دایکی ببوغزین؟

خو ئه و سه رنج و تییبینییه ی که کیژی قاوه خانه که ده ری بریوو که جان موو زهرد و سوور و سپییه و ئه و ئه سمه ره و، له هیچ پروویه که وه لیکی ناچن، نه له روالهت و سیمادا، نه له ریکرن دا، نه له شیوه دا، نه له ئاوه ز و زیره کیدا، لیکی ناچن، ئه مه شتیکی په نهان وشاراوه نه بوو، زهق و زوپ به بهرچاوی هه موو که سیکه وه بوو. که باسی کورانی رولاند دیته پیشه وه، ده لین: "کامیان کوری راسته قینه ی خویه تی و، کامیان کوری دروینه یه تی، کامیان بیژوه؟"

ههستا، بریاری دا که فریای برایه که ی بکه وی و له م ئیهانه ترسناک و دزیوه ئاگاداری بکاته وه که به که رامهت و ئابرووی دایکیان ده کریت. باشه هه لویستی جان چ ده بیت، جان چی ده کات؟ جان زور ساویلکه یه. بیگومان میراته که ره فز ده کات، ههنگی ده درئ به هه ژار و فه قیر و فقه را، ههنگی به و دوست و ئاشنا و رۆشنایانه ی ئاگاداری ئه م میراتییه بوون ده لیت: وه سیته نامه که هه ندئ مه رچی تیدا بوو، به پیی ئه و مه رجان، جان نه یده کرده میراتگر، به لکو ده یکرده سه ره رشتیاری میراتییه که.

خوی بهمالی بابیا کرد، بیرى لهوه دهکردهوه چۆن براکهی بهریتته لایهکهوهوه لهبهردهم داک و بابیا ئەو بابتهتهی دهگه‌لدا باس نهکات. لهبهر ده‌رگادا، پيش ئەوهی وهژووربکهوئ، لهبهر ده‌رگا وهستا، دهنگی ژاوه‌ژاو و پیکه‌نین له هۆله‌کهوه دههات، که وهژوور کهوت گویى له دهنگی خاتوو روزمیلی و کاپتن بوسیر بوو، بابی بۆ شییوی ده‌عوته ده‌کردن به‌بۆنه‌ی خه‌به‌ره خو‌شه‌کهوه.

شهرابی سپی و مه‌ی " ئەبسنت " ی بۆ کردنه‌وه‌ی ئیشتیا دانا، هه‌مووان له هه‌وه‌له‌وه خو‌شحال بوون. کاپتن بوسیر، پیاویکی کورته‌بالای خریلانه بوو، ئەوه‌نده به ده‌ریادا خولا‌بووه‌وه که ته‌واو خر بووبوو، هزر و بیری‌شی له خر و بازنه‌یی ده‌چوو، رپک وه‌کو به‌ردی که‌ناراوان، به‌جۆرئ پیده‌که‌نی که پیکه‌نینه‌که پر‌بوو له پیتی " را " و ئەوکی پر ده‌کرد، ژيانی به شتیکی زۆر خو‌ش و نایاب ده‌زانی. په‌رداخه‌که‌ی له په‌رداخه‌که‌ی بابه رولاندا دا، جان دوو په‌رداخى پری بۆ جووته ژنه‌که ده‌برد.

خاتوو روزمیلی، شهرابه‌که‌ی قه‌بوول نه‌کرد، کاپتن بوسیر که می‌رده مردووه‌که‌ی ده‌ناسی، گوتی:

- ده‌ی، ده‌ی خانمه‌که‌م، په‌ندی پيشینیانه: " خو‌شه، ئەو شتانه‌ی دووچه‌لان دووباره ده‌بنه‌وه. " واته دوو پیک شهرابی سپی قه‌یدی نییه. من پیت ده‌لیم: من له‌وه‌تای له ده‌ریا دابراوم هه‌موو رۆژئ به‌رله شیوکردن، دوو سئ پیکان هه‌لده‌ده‌م و ده‌که‌ومه هه‌واى خو‌م! پاشان قاوه‌یه‌کی به‌سه‌ردا ده‌که‌م، ئیدی بۆ شه‌وئ ده‌بم به ده‌ریایه‌کی خرۆشاو، به‌لام هه‌رگیز نایگه‌یه‌نمه گه‌رداو، هه‌رگیزاو هه‌رگیز، چونکه له خه‌له‌ل و په‌که‌ه‌وتن ده‌ترسم.

رولاند، به‌ده‌م ستایشکردنی ئاره‌زوو و مه‌یله ده‌ریایه‌که‌ی پیره کاپتنه‌وه، پیکه‌نی، له کانگای دل‌یه‌وه پیکه‌نی، ده‌م وچاوی سوور هه‌لگه‌را، شهرابی ئەبسنت چاوه‌کانی لیل کرد. ورگی زۆر زه‌لام بوو، له ورگی ئەو دووکاندارانه ده‌چوو که هه‌موو ئازایان بووه به ورگ، ئەو دووکاندارانه‌ی به‌رده‌وام له‌سه‌ر کورسی دانیشتون و نه‌ران و نه‌سینگ و به‌رۆک و نه‌باسک و بازوو، نه‌گه‌ردن و ملیان نه‌ماوه و هه‌مووی بووه به ورگ و به‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی ژیریاندا داته‌پیهوه.

بوسیر، به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌وه، وپرای ئەوه‌ی کورته‌بالا و زه‌لام بوو، کابرایه‌ک بوو پر وه‌کو هیلکه، تووند وه‌کو تۆپ.

خات رولاند، هیشتا پیکى یه‌که‌می ته‌واو نه‌کردبوو، گۆناکانی سوور هه‌لگه‌را‌بوون، چاوه‌کانی له خو‌شیا ده‌بریقانه‌وه، سه‌یری جانی کوری ده‌کرد.

جان، بسکه‌ی سمیلی ده‌هات، مه‌سه‌له‌ی واژۆکه ته‌واو بووبوو، یدی خاوه‌نی بیست هه‌زار فرانک بوو. ره‌فتاری جۆره له‌خۆبایی بوونیکی پیه دیاربوو، له ره‌فتاری ئەو که‌سانه ده‌چوو، که سه‌روه‌ت و سامان بوغرایان ده‌کات، پیده‌که‌نی، به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی ده‌کرد، به متمانه‌یه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یری خه‌لکه‌که‌ی ده‌کرد.

خواردن دانرا، وه‌ختایه‌ک رولاندی پیر هات، تا ته‌وقه له‌گه‌ل خاتوو روزمیلی بکات، ژنه‌که‌ی هاواریکرد: - نا، نا، پیاوه‌که، ئەمرۆ جان خاوه‌ن ماله.

خوانه که به شیوه‌ی هکی نائاسایی رازابووه‌وه، دلّاوی و ده‌وله‌مندی پیوه‌دیار بوو: چه‌پکی گولّی گه‌وره، که جوره‌ها قردیلّه و نه‌واری ئاوریشمی لّی به‌سترابوو، له‌به‌رده‌م قاپه‌که‌ی جان دانرابوو، جان له شوینی بابی دانیشتبوو، چه‌پکه گولّ، وه‌کو قوببه‌ی رازاوه به‌رز بووبوووه، چوار قاپی گه‌وره‌ی پر له میوه له‌ده‌وری چه‌پکه گولّه‌که دانرابوو. قاپی یه‌که‌م پر بوو له قوخی نایاب، قاپی دوهم قالبیک کاتوی گه‌وره‌ی به‌که‌ره و خه‌رمانیک پسکیتی تیابوو، قاپی سییهم، پرپوو له ئه‌ناناسی نوعمی شه‌رابیکی زولّال، قاپی چواره‌م ترییه‌کی ره‌شی بزمارکوتی نایاب وسه‌یری تیابوو که‌له ولّاته گه‌رمه‌سیره‌کانه‌وه هیئرابوو.

پییر، به‌ده‌م دانیشتنه‌وه گوتی: -سه‌یره! ئیمه ئاهه‌نگ بوّ جانی ده‌وله‌م‌ند ده‌گیرین!

دوای خواردنی سوپ و شوربا، شه‌رابی مادیر هیئرا، هه‌مووان له‌یه‌ک کاتدا قسه‌یان ده‌کرد، بوسیر، له‌سه‌ر خوانه‌که باسی ئه‌وه‌ی ده‌گیرایه‌وه، چون جاریک له‌دورگه و گرافی (سانت دوماغ) له‌هایتی، ده‌عه‌تی جه‌نه‌رالیکی زه‌نگی بووه. بابه رولاند، به‌ده‌م گوئیگرته‌وه عه‌ودالی ئه‌وه‌بوو، چون له‌هه‌لیکا خوی بکات به‌به‌ینی قسه‌کانی ئه‌وا، باسی ده‌عه‌وتیکی کرد که براده‌ریکی له (میدون) بوّ کردبوون و چون پاشان هه‌ریه‌کیک له‌میوانه‌کان نه‌خوش که‌وتبوون و پازده‌ پوژان له‌جیگادا که‌وتبوون. خاتوو روزمیلی و جان و دایکی باسی گه‌شت و فراقینیکیان له‌گوندی (سان جوان) کرد که‌چند خوشبووه. پییر، خوزی ده‌خواست که‌به‌ته‌نیا وله‌ خوارنگه‌یه‌کی بچووکی که‌ناری ده‌ریادا شامی بگردایه و له‌م هه‌را و هه‌نگامه و پیکه‌نین و شادیه و روزینه‌ره، به‌له‌سییا. بییری له‌وه‌ده‌کرده‌وه چون قسه‌ده‌گه‌ل براکه‌یدا بکات، کاریکی وه‌ها بکات ده‌ستبه‌رداری ئه‌و سه‌روه‌ته‌ بییت که‌ پیشه‌خته‌قه‌بوولی کردبوو و دلّی پیی خوشکردبوو، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ بوّ ئه‌و قورس ده‌بییت، به‌لام ده‌بیی ئه‌وه‌ بکات، نابیی هیچ دوو دلّیه‌ک بنویئ، ناوی دایکیان ده‌زری.

رولاند، وه‌ختایه‌ک ماسیه‌کی گه‌وره‌ی "قاروس" یان دانا که‌وته باسی راوه‌ماسی، بوسیر حیکایه‌تیکی سه‌یری ده‌رباره‌ی (گابوون) و (سانت ماری) له‌مه‌ده‌غه‌شقه‌ر گیرایه‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌تی باسی که‌ناراه‌کانی چین و ژاپونی کرد، که‌گوايه ماسیانی ئه‌ویئنده‌ر، دم وچاویان ناسک و وه‌کو دم وچاوی به‌شه‌رن. باسی سیمای سه‌روچاویانی کرد، چاوه‌درشته‌ زیړینه‌کانیان، سکه‌شین و سووره‌کانیان، باسی زه‌عانیفه‌کانی کرد که‌له‌باوه‌شین ده‌چوون، باسی کلکه‌کولّه‌کانیانی کرد. به‌شیوه‌یه‌کی خوش‌قسه‌ی ده‌کرد، به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه ئامازهی ده‌کرد و سه‌رنجی هه‌مووانی راده‌کیشا و به‌جورئ ده‌یه‌ینانه پیکه‌نین که‌روندک ده‌زاییه‌چاوانیان. پییر، تاقه‌که‌سیک بوو که‌به‌و دیمه‌ن و قسانه‌قه‌س و بیزار ده‌بوو، له‌بن لیوانه‌وه گوتی: "هه‌قی خوی بوو که‌ده‌گوترا نورماندییه‌کان، ده‌که‌نه‌گاسکونیانی باکوور". (گاسکونییه‌کان، خه‌لکانیک بوون که‌له‌باشووری پوژئاوای فه‌ره‌نسا داده‌نیشتن و به‌چیروک و حیکایه‌تین خه‌یالی به‌نیوبانگ بوون). دوای ماسی، سه‌نده‌ویچ و بابولان هات، پاشان مریشکی برژاو، زه‌لّاته و فاسولای ته‌ر، کوبه‌به‌گوشتی پاساری، هی‌شاری (بییتی قییه) کاره‌که‌ره‌که‌ی خاتوو روزمیلی، له‌میواندارییه‌که‌دا خزمه‌تی ده‌کرد. خوشی و شادییه‌که‌به‌گویره‌ی ژماره‌ی پیکه‌کان، زورتر بوو.

وہختایہک، قہپاخى یهکهمین بوتله شامپانیا هه لچپرینرا، بابہ رولاند، بہتووندى راجلہکی و بہدہم لاسایی شلپہی کرانہوہی قہپاخہکہی، کرد و ئہوسا گوتی:

- من ئہم دہنگہم زور لہ دہنگی تہقہی دہمانچہ پیخوشتہرہ.

پییر، کہ زور بیزار وبتاقت بوو، بہتہوسہوہ گوتی:

- رہنگہ ئہم شہرابہ بوٹو زور خرابتر بی.

رولاند، کہ زوری حہز لہ شہراب بوو، پہرداخہ پرہکہی لہسہر میژہکہ دانا:- بوچی؟

بابہ رولاند، ماوہیہک بوو لہ تہندروستی خوئی رازی نہبوو، ہہستی دہکرد نہخوشہ، گیانی قورسہ، سہری بہگیزہوہ دہچی، مگیزی تییک دہچیت. دکتور بہرسقی دایہوہ:

- چونکہ فیشہکی دہمانچہکہ لہوہیہ سہربکات، لا بکات، بہ نزیکتا تیپہپریت، بہلام پیکہ شہرابہکہ، یہکسہر و راستہوخو دہچیہ گہدہتہوہ، کونی دہکات.

- پاشان؟

- پاشان، گہدہت دہسووتینی، میشک وکوئہندامی میشک و دہمارت دہشیوینی، سووری خوین سست دہکات، ئیدی ئامادہ دہبیت بوئہوہی سہکتہ وجہلتہی میشک لیبتدات. کہئہمہ لہہموو پیاویکی وہکو تووہ نزیکہ.

ئیدی ہہموو خوشی و نہشئہکہی یاروی کوئہ زہرہنگہر، وہکو دووکہلیک با رای بدات و لہگہل خویدا بیبات، رہوہیہوہ، بہدووچاوی نیگہرانہوہ روانیہہ کورہکہی و دہیویست بزانی ئاخو ئہو قسانہی بہراستہ یان گالتہ دہکات. لی بوسیر ہاواریکرد و گوتی:

- پەح کہ ئہم دکتورانہ قسہیان ناخوشہ، سہری زمان وبنی زمانیان ئہمہیہ: مہخو، مہخورہوہ، ئہمہ مہکہ، ئہوہ مہکہ، ہہموو ئہمانہ نہخوشیان پیوہیہ، بو تہندروستی خرابہ. من بہخوم ہہموو ئہو شتانہم کردوہ، لہ ہہموو دنیاا، لہہموو شوینیکا بوم کرابی، بیدلی خوم نہکردوہ، لہہیچ شتییک نہپرینگاومہتہوہ و ہیچیشم لینہہاتوہ.

پییر، بہپہستی ولامی دایہوہ:

- یہکہم، جہنابی کاپتن، تو لہ بابم بہہیز وگورتری، دووہم ہہموو ئہہلی رابواردن ہہمان قسہی تو دہکەن تا ئہو رۆژہی... بو سبہی فریا ناکہون بیئہوہو بہ دکتورہکہ بلین: "ہہق بہ توہیہ جہنابی دکتور، تو راستدہکەیت". ہہلبہتہ ہہقی خومہ وہختایہک بابم دہبینم کہ خرابترین و ترسناکترین کار دہرہق بہخوی دہکات، ئاگاداری بکہمہوہ. ئہگہر ئاگاداری نہکہمہوہ، مانای وایہ کوریکی بی سفہتم، سپلہم.

خات رولاند، بہ شہرمیکہوہ ہہلیدایہوہ وگوتی:

- پییر، ئەمە چییە؟ جارێک هیچ نییە، ئەو زەرەرەى نابێ، تۆ بیر بکەوه:- ئاخر چەند جەژنى هەیه؟ چەند شادیمان هەیه؟ تۆ هەموو خۆشى و ئاهەنگەکانمان لێ تال دەکەیت، ئەمەى تۆ دەیکەیت شەرە.

پییر، شانەکانى هەلتەکاند و لەبن لیوانەوه گوتى:

- کەیفى خۆیەتى، بابەدلى خۆى بکات، من تەنیا ئاگادارى دەکەمەوه.

بەلام بابە رولاند، شەرابەکەى نەخواردەوه، بە تاسەوه دەپروانیە پەرداخەکەى، کە پەربوو لە شەرابى زەرد باوى زولال، کە وردە بلق لە ژیری ژیریەوه، بلەز بەرز دەبوووه و هەرکە دەگەییەوه سەرەوه دەتەقى و مەحوو دەبوووه، وەکو رپوییەک کە مریشکیکی مردارى لەبەردەما بێ و سل لە تەلە بکات، بەو ئاویە بە پارێزەوه تەمەشای پەرداخە شەرابەکەى دەکرد. بە دوودلییەوه پرسى:

- بەراستى پیت وایە، ئەمە زەرەرى زۆرم پیدەگەیهنیّت؟

پییر، ژیان بوو لەو قسەیهى کە کردبووى، لەزگ بوو بەهۆى بەدمگیزی خۆیەوه، ئەوانى دى نازار بدات. گوتى:

- نا، دەى، هەر یەک کەرەت بخۆوه، لە سنوور دەرمەچوو و مەیکە بە عادەت.

بابە رولاند، پیکەکەى هەلگرت، هیشتا بریاری نەدابوو بۆ دەمى بەرئ و بیخواتەوه. بە عەزەتەوه، بە تاسەوه، بەترسەوه لێى دەروانى، ئەوسا بۆنیکی کرد، تامى کرد، بە قومى بچووک بچووک کەوتە خواردنەوهى، بە لەزەتەوه دەبخواردەوه و بەدل پەست بوو. کە دوا چۆرى خواردەوه هەستى بە پەشیمانى کرد.

لەناکاو چاوانى پییر، لەچاوانى خاتوو روزمیلی هەلەنگوتن، زۆر گەش وزەلال، شین، راستەوخۆ، بەماناوه برى بوونیه ئەم. یەکسەر، بیروکە ومەبەستەکەى پشت ئەم نیگاکردنەى خویندەوه، بیری توورەى ئەم ژنە مندالکار و، سائەقلە بەئاشکرا دەیگوت: " تۆ برادەر کەسیکی بەغیلی، زۆر شەرمە بۆ تۆ ". سەرى دانەواند، گەرایەوه سەر خواردنەکەى. بەرسى نەبوو، زۆر پەست بوو، ئارەزوویەکی سەیر دنەى دەدا، برپواتە دەرى، لەنیو ئەو خەلکانەدا دانەنیشیت، گوێی لە قسەوباسەکانیان، لە کەیف و سەفایان، لە حیلکە حیلک و پیکەنینیان نەبیت.

بابە رولاند، کە شەرابەکە کارى تیکرد و کەمیک سەرى گەرم بوو، ئامۆژگارییەکەى پییری کورپی فەرامۆش کرد. بەچاویکی تینوو ومەستەوه پروانیە قاپە شامپانیاکە، کە هیشتا تەژى بوو و لەلای قاپەکەى ئەوهوه دانرابوو. لەترسى ئەوهى نەبا دووبارە لۆمە بکری، زاتى نەدەکرد دەستى بۆ ببات. کەوتە بیرکردنەوه لە رپگەیهک کە بیئەوهى پییر پى بحەسیت بگاتە شەرابەکە. فیلیکی سادەى بەبیردا هات، بەبى موبالاتى بوتلەکە هەلەگریت، دەست

به بنیه وه ده گریټ، به سهر میزه که دا دست راده کیشت، تا یه که مجار په رداخه به تاله که ی دکتور ته ژی بکات و پاشان به سهر په رداخه کانی دیدا ده یگیړی و که ده گاته سهر په رداخه که ی خوی به ده نگی به رز ده که وپته قسان و نه گهر شتیکی کرده په رداخه که ی خوی وه سهد سویند ده خوات که نه یزانی و سه هوئ کردووه. وپرای نه وهش که س ههستی پینه کرد.

پبیر، به بی هیچ بیرکردنه وه یه که خواردی وه. له ناکاوا، به شیوه یه که نا خودئاگایی، له ده میکی بیزاری و په شیویدا، په رداخه شووشه دریژه که ی هه لبری که ورده بلقی شه رابه سافه که ی لیوه دیاربوو هه لبری و، نه وسا به هیواشی نای به سه ریه وه، ههستی به تامیکی ئامال شیرین کرد که به هوئ هه لچوونی غازی شه رابه که وه زمانی توژانده وه.

به ره به ره به دهنی، ته ژی گهرمایه کی خوش بوو، که له سکیه وه بو هه موو به دهنی سیرایه تی ده کرد، ریگ له گهرمای سوپا ده چوو، له پیشا بالی به سهر سینگیا کیشا و پاشان به هه موو ئازایا بلاو بووه وه، وه کو شه پوئیکی فیئک هه موو به دهنی گرته وه و خوشیه کی له گهل خویدا هیئا، ههستی به جوړه باش بوونیک کرد و نیگه رانیه که ی که میک ره و بییه وه، بیزاریه که ی سووک بوو و، نه وه قهراره شی، که لیبرابوو نه مشه و له باره یه وه قسه ده گهل براکه یدا بکات خاو بووه وه، نه که له به ره وه ی دستبهرداری بیروکه که بوو بوو، به لکو له بهر نه وه بوو، به خیرایی نه وه له زه ته ی که دایگرتبوو، نه ره وینیته وه.

بوسیر هه ستا، تا پیکیک به سه لامه تی ئاماده بووان هه لبدات، سلاوی له هه موو ئاماده بووان، که له شوینی خو دانیشتبوون کرد و گوتی:

- خانمانی به ریژ، براده ران، ئیمه لیړه کو بوینه ته وه، تا به شداری ئاهه نگی نه وه بویه ر وپیشه اته خوشه بکه ین که بو یه کیک له هاورئ و دوسته کانمان، هاتووه ته پیشی. جاران ده یگوت: "سامان کویره" من پیماویه کورتبینه یان جنوکه یه، دوو بیئیکی ده ریایی زور چاکی کریوه و زه مینه ی بو خوشکردووه که له به نده ری هاقوردا، کوری دوسته باشه که مان، کوره که ی رولاند، کاپتنی که شتی مرواری ببینی و بدوژیته وه.

ئاماده بووان به دهم چه پله لیډانه وه دست خوشییان لیکرد، باوکه رولاند هه ستا تا وه لامی بداته وه، دوی نه وه ی کوکه یه کی بوکرد، چونکه ههستی ده کرد نه وکی گیراوه و زمانی قورسه، که وته ده مه لالکی و گوتی:

- سوپاس جه نابی کاپتن، له جیاتی خوم و، له جیاتی هه ردوو کوره که م سوپاست ده که م، هه رگیژ نه و لوتفه ت له بیر ناکه م. به سه لامه تی تو و ئاواته کانت ده خومه وه.

هه ردوو چاو وکه پووی ته ژی روندک بوون، به بیده نگی له جی خوی دانیشه وه. نه وسا جان، به دهم پیکه نینه وه که وته قسان و گوتی:

- من دەبى لىرەدا سوپاسى دۆستانى دىلۆز، سوپاسى ھاۋرپىيانى بە ئەمەك بىكەم (ڤوانىيە خاتوو روزمىلى) كە ئەمپۆ دىلۆزى و ئەمەكدارى خۇيان نواند، بەلام ناتوانم بە وشە سوپاس و منەتبارى خۇمىيان بۆ دەر بېرېم. سبەينى ئەمەيان بۆ دەسەلمىنم ھەمىشە و لە ھەر ساتىكى ژيانما ئەمەيان بۆ دەسەلمىنم... چونكە دۆستايەتى مە، لەو دۆستايەتايانە نىيە كە دەسپىتەوہ.

دايىكى بەۋپەپرى سۆزەوہ و لەبن لىۋانەوہ گوتى: " ئافەرىن، بارىكەللا كۆرەكەم " و بوسىر ھاۋارىكرد:

- دەى خاتوو روزمىلى، نۆرەى تۆيە، بەناۋى رەگەزى ناسكەوہ قسان بىكە.

روزمىلى، پىكەكەى ھەلېرى و بەدەنگىكى ناسكى، كەمىك خەمىنەوہ گوتى:

- من، بەسەلامەتى و خۇشى يادى موبارەكى جەنابى ماريشالەوہ دەخۇمەوہ.

ئىدى چەند ساتىكى ئارامى و، رامانى مەند، وەكو ساتەكانى دواى نوپۆز و نزا بالى بەسەر كۆرەكەدا كىشا. بوسىر، كە توانايەكى باشى راستەوخۇ پىرۆزبایی كىردنى ھەبوو، ئەم تىبىننەى دەربېرى:- وتەكەى، ناسكى وتەى ژانەى نەبوو.

ئەوجا، ئاۋرى لای باوكە رولاندى دايەوہ و گوتى:

- باشە ئەم ماريشالە چى بوو كى بوو؟ دۆستايەتتايان خۇشبوو؟

پىرەمپىرد، كە شەراب كارى تىكردبوو و مەست بوو، دەستى بەگريان كىرد و بەدەنگىكى لەرزۆك گوتى:

- برا بوو.. بەخۇتاندەزانن.. كەسى وەكو ئەو لەم دنيايەدا نەماوہ.. لىكىدى جيانەدەبووینەوہ.. ھەموو ئىۋارەيەك لە مالى مەدا شامى دەكرد.. دەعوەتى شانۆى دەكردىن.. تەنيا ئەمەتان، ئەمەتان.. ئەمەتان پىدەلېم.. دۆست بوو.. دۆستى گيانى بەگيانى.. گيانى بەگيانى.. ئەوہ لويىز، وانەبوو لويىز؟

ژنەكەى بەسادەى بەرسقى دايەوہ:- با، دۆستىكى ئەمىن بوو.

پىير، تەمەشای باب و داكى كىرد. دواى ئەوہى بابەتى قسەكان گۆرا، بايدايەوہ سەر شەرابەكە. وەختايەك ئەم ئاھەنگ و شەوبىرىە كۆتايى ھات، تەنيا تۆزىكى بىرمابوو.

مىوانەكان قاۋەيان خواردەوہ، شەرابيان خواردەوہ، نوكتەيان گىرايەوہ و پىكەنن. ئەوجا ئەو، دەوروبەرى نىۋەشەو، بە ھزرى نىگەران و سەرى قورسەوہ، چوۋە ناو جىگاكەيەوہ، ئىدى ھەيوان ئاسا تاكو سەعات نۆى سبەينى، خپ لىى خەوت.

خهوی دوی شامپانیا و شهرابی په بهنانی شهرترانییان، ئارامیان کردبووه و مگیزی هیئابووه تایم. که له خه و رابوو، له باریکی دهروونی زور ئارام و هیمندا بوو، به دهم له بهرکردنی جله کانیوه، بیری له پهفتار و هه لچونه کانی خوی له کاتی شهوبیری و ئاهه نکه که دا ده کرده وه، دهری ده کرده وه، هه لیده سه نگانده، بهوردی له دوی فاکتەر و سه دهمه شه خسی و هوکاره دهره کیه کانی بوو.

دیاره ئاساییه، ئافره تیکی وه کو ئافره تی قاوه خانه که وه ختایه که نه زانی که کابرایه کی نه ناس، وه سیستی کردبی سهره و ت و سامانه کی بدری به یه کی که له جووته کورپه کی رولاند، بیری خراپی به میشکا بی، بیری که له سوزانی به که بوه شیته وه. به لام ئایا ئه و ئافره ته سووک و بازارپانه هه میشه، ئاماده نین، به بی هیچ هوپه که، ئه و جوهره گومانه له ژنانی ئابروومه ند و داوینپاک بکه ن؟ هه میشه له پاشمله، جنیو به و ژنانه ناده ن که سوور ده زانن هیچ عه بیکیان تیانیه، بوختانیان بو ناکه ن، قسه وقسه لؤکیان دوو ناخه ن؟ که باسی ئافره تیکی داوینپاک و ئابروومه ندیان له لا بکری، په ست و بی تاقه ت نابن؟ وه کو ئه وه ی یه کی که جنیویان بداتی، هاوار ده که ن: "ئاه، به خوت ده زانی من هه موویان ده ناسم، ژنانی به میرد، من ده ماریان ده ناسم، ئه وه چ قسه یه که، شهرمه ...! ئه وان، زور له مه زیاتر ئاشق و دلداریان هه یه، به لام ئه وان چونکه دوو روون ده بیشارنه وه. ئاه! به لی ... ئه مه شهرمه!"

ئه گهر خوی له حالیکی دیکه ی غهیره ز ئه م حاله دا بوایه بیگومان بیری بو ئه م جوهره گومانانه نه ده چوو که له دایکه به سه ته زمانه کی، دایکه باشه کی، دایکه زور ساده کی، دایکه زور سه لاره کی ده کرا، به لام ماکی به غیلی روحی ده هاروژاند. ئاوه زی په ست و تووره ی له که مینا بوو بو ئه وه ی هه ر شتیک بلیت که براکه ی ئازار بدات، به لام ئه م نیازه گلاوه ی به کیژیکی بیره فروش سپارد، که کیژه که ئه و نیازه ی له لا نه بوو.

له گینه، خه یالی خوی ئه م گومانه ی له لا دروست کردبی، ئه م گومانه ترسناکه ی خولقاند بییت، خه یالی که به رده وام له کوئترولی وی دهرده چوو، نه یده توانی به رزه فتی بکات. ئه م خه یاله ئیدی ئازاد و په ها، سه رکیش و سه ره پو، ریسکباز و فیلباز ده پوات، جوهره ها بیری لیده بیته وه وه هه ندیجار، هه ندیک له م بیرانه پرن له و شهرم و شه رمه زاریانه ی له دلی خویدا، له دهروونی خویدا، له کانگای روحیا، له و لۆچ و توویانه ی ناگه یه بنج و بناوانیان، ده شاریته وه، وه کو شتی دزیاری ده یانشاریته وه. بیگومان دلی هه ندیک نه یینیانی تیایه له وی ده شاریته وه، باشه ئه م دله برینداره، ئه و گومانه قیزه ونه ی نه کردبوو به ده ستاویزیک بو ئه وه ی براکه ی له و میراته مه حرووم بکات که ئه م به غیلی و سه سوودی پیده برد. ئیستا له خوی به گومان بوو، وه کو چون پارسایان ویزدانی خویان پرسیارپیچ ده که ن، به و ئاویه که وته پرسیارنی نه یینیانه کانی بیری خوی.

خاتوو روزمیلی، هه رچه نده خودانی زیره کییه کی سنووردار بوو، به لام جوهره هوشمه ندییه کی خوړسکی هه بوو، ئیدی ئه م جوهره هوشمه ندییه له لای ژنان هه یه، به لام ویپرای ئه وه ش، ئه م گومان و بیره ی به میشکا نه هات، ئه وه بوو زور ساده و ساکارانه پیکه که ی به یادی موباره کی

رېحمه تی ماریشال هه لدا. ئه گهر كه مترين گومانی له لا هه بوايه ئه و كارهی نه ده كرد، ئه م ئیستا گومانی له لا نه ماوه. هه سوودیه نه خوازراوه كه ی سه بارهت به و سامانه ی به براكه ی برابوو، متمانه ی ته واوی به دایکی وخوشه ویستیه ئاینیه كه ی ده رهق به دایکی، هه موو گومان و واز وازیه كه ی سربیه وه.

به م ئه نجامگیریه خوشحال بوو، وه كو ئه وانهی چاكه وخیر ده كه ن خوشحال بوو، برپاری دا له گه ل هه موو كه سیك باش بی، له پیش هه مووانه وه له گه ل بابیا باش بی، كه به به رده وامی له سه ر خوو و خده ناشیرینه كانی، له سه ر گه وجیته كانی، له سه ر بوچوونه توره اته كانی و كه وده نیه زه قه كانی، لیی تووره ده بوو و به روویا هه لده شاخی.

رېك له كاتی دیاریكراوی فراقیندا بو مال گه رایه وه، به نوكته وپیکه نین و پرووی خوشه وه، مجامه له ی هه موو ئه ندامانی خانه واده كه ی كرد. دایکی به سوو خوشه ویستیه وه پیی گوت: " پیرو گیان، ده زانی ئه گهر خوت بته وئ چهنه كورپکی جوان و ناسکی!"

ئیدی كه وته ده ماوه ری، هه ره هه موویانی هیئایه پیکه نین، وه سفی دوسته كانیانی بو كردن، هه ندیک ته وسی به بوسیر كرد، به جو ره پاریزیکه وه كه برایه كه ی نه ره نجینی، تالیقیکی له خاتوو روزمیلی دا. له دلی خویدا و به ده م ته مه شاكردنی براكه یه وه گوتی: " كه وایه داكوكی لیكه هه ی قه ل پیاو، من، وپرای ئه وه ی كه ده ولله مه ندیت، هه ركاتی بمه وئ، ده توانم به سه رتا سه ربكه وم ". كه هاتنه سه ر قاوه خواردنه وه، به باوكی گوت:

- ئه مرؤ كه شتی مرواری ده رده كه ویت؟

- نا، كوره كه م.

- ده توانم له گه ل جان بارتدا بیبه م؟

- هه لبه ته، به دلی خوت.

له یه كه م جگه ره فروشیدا، جگه ره ی نایابی كری. به گورجی بو به نده ره كه داگه را. ئاسمان سایه قه، سامال، شینیکی كال، شنه ی ده ریا ده ی شو رده وه. باباگری ده ریاوان، كه نازناوی جان بارت بوو، له ناو كه شتیه كه دا، له خواره وه نووستبوو، ئه و روزه ی به یانی زوو بو پراوه ماسی نه چووبا، ده بوا خوئی ئاماده بكات و لای نیوه رپو ده ربچیت.

پییر، هاواریكرد:- بابروین ره ئیس.

په یزه ئاسنینه كه ی داگرت، خوئی به ناو كه شتیه كه دا كرد. پییر گوتی:

- ئه مرؤ با له كویره دی؟

- با هه میشه له ده شته وه دی ئاغای پییر. شنه یه كه له ده ریادا هه یه.

- ده ی با برپوین هاپو.

به دوو قوَلی چاروکه که ی پیشه و هیان هه لدا، له نگره که یان راکیشا، که شتییه که ئازاد بوو، به ئه سپایی به ره و له نگره رگا لاوه کیه که و به سه ر ئاوه مه نگره که ی به ندره ره که وه، داخزی. بایه کی کز له ریگاوبانه که وه، له پیچ و په ناکانه وه هه لیکرد و به شی سه ره وه ی چاروکه که ی شه کانه وه، بایه که ئه وه نده کز بوو، که سه هه سته پینه ده کرد. که شتی مرواری وه کو ئه وه ی هیژیکی په نهان و نادیار وه گه ری بخت. پییر، ده سته به موحه جهره که وه گرت، جگره که ی به ددانه کانی گرت. له بهر تیشکی هه تاوه که دا چاوه کانی به ته واوه تی هه لنه ده هاتن، روانیه ئه و له وحده داره زه لامانه ی که له بهر دیواره شه پوَل گیره که وه ره ش ده چوونه وه و به ره و ئه م ده جولان.

وه ختایه ک، که شتییه که به ره و قولایی ده ریاهه جولاً، گه بییه دوا له نگره رگای لاوه کی ده سته چه پ، شنه یه ک، شنه یه کی نمدار به سه ر دم و چاو و ده سته دکتوردا هه لیکرد، ده تگوت ختوکه ی ده دا، شنه یه کی نیمچه سارد، خو ی به سینگ و به روکیا کرد، هه ناسه یه کی دوور ودریژی هه لکیشا. چاروکه قاوه بییه که کرایه وه، وه کو میزه لان پر بوو له هه وا، که شتییه که ی به ئاسته م خوار کرده وه و خیراتر بوو. جان پارت، له ناکاوا چاروکه سیگوشه که ی پیشه وه ی هه لکرد، هه رس ی به شه که ی پر بوون له هه وا، له بال ده چوو، ئه وسا دوو هه نگاو بو پاشه وه کشایه وه، چاروکه که ی دواوه ی که به بورجه که وه به سترابوو کرده وه.

له ناکاوا، ئاوه فیئکه که به شلپ وهوَر خو ی به قه دی که شتییه که دا کیشا، زوَر خو ش بوو، که شتییه که به وه په ری خیرایی بو ی ده رچوو.

به شی پیشه وه ی که شتییه که به جو ری ده ریاهه شق ده کرد، ده تگوت گاسنی هه و جار یکی سه ر شیته، ده ریا ئارامه که ش دووباره که وته وه شه پوَل دان، شه پوَل به رز ده بووه وه دووباره ده نیشته وه، وه کو ئه و گله خاکبیه ی به ده م کیلان هه، به رز ده بووه وه به قورسی ده نیشته وه.

که شتی مرواری، له گه ل هه ر شه پو لیکا - شه پوله کان که م خایه ن و بچووک بوون - له لای چاروکه سیگوشه که وه تا سوو کانه که ی ته کان یکی وه های ده دا که ده سته پییر ده له رزی. له چاو تروکان یکا بایه کی تووند هه لیکرد، شه پوله کان خو یان به قه دی که شتییه که دا ده کیشا، له وه ده چوو له ئان وساتدا، که شتییه که داپوشن و بیکه نه ژیره وه. که شتییه کی بوخاری (ئه و که شتیانه ی به هه لم کار ده که ن) که به خه لوزی به رد کاری ده کرد و له (لیقه ریپوله وه) هاتبوو، له نگره ری خستبوو و چاوه پروانی خیزاوی ده کرد. به ره و پاش پیچیان کرده وه، ئه وسا یه ک له دوا ی یه ک سه ری که شتییه کیان دا که له له نگره رگا که دا وه ستابوو. ئه و جا که میک دوور که وتنه وه تا ته مه شای که ناره دریژه که بکه ن.

پییر، سی دانه سه عات به سه ر ئاوه له رزانه که دا، سوپایه وه، که یفی کرد، زوَر بیده نگ وه یمن وخوشحال وشادمان بوو. له تهیریکی، تیزبالی، نه رم ره فتار ده چوو که ئه م ده عبایه ی که له ته خته وقوماش دروستکرا بوو، به جو له یه کی قامکی ئه و به کاوه خو ده هات و ده چوو.

وه کو چوَن خه لکانیک به سه ریشتی ئه سپیکه وه، یان به سه ر که شتییه که وه خه ون ده بینن، به وئاویه له خه ونه کانیا نقوم بوو، بییری له ئاینده ی پرشنگداری خو ی کرده وه، بییری له وه

کرده وه که ژيان ئه گهر زيره کی له گه لدا بئ چهند خو شه، سبه يني، داواي هه زار و پينج سه د رۆبۆل له براكه ي ده كات، به قه رزي سي مانگ، به كسه ر شوقه ييه كی گه و ره وبه شكۆ له شه قامي فرانسواي يه كه م به كرى ده گرى و بوخۆي جيا ده بيته وه.

يارۆي ده رياوان له ناكاوا گوتى:- ئاغاي پيير، دنيا مژ و دوومانه، ده بي بگه رپينه وه.

پيير، چاوي هه لپري، له قۆلي باكووره وه، ته متوومانى كى كه وه يي ئه ستووري به دي كرد كه به ره به ره به ري ئاسمان و سه ري ده رياكه ي ده گرت و بله ز وه كو په له هه وريك له به رزييه كى زۆر بۆنده وه، به ره هولاي ئه مان داده هاته وه.

ئاراسته كه ي گوڤي، بايه كه له دواوه به ره وه له ننگه رگا لاهه كيه كه ي به نده ره كه ده له كى دا، ته م ومژه خيراكه دواي كه وت. وه ختايه ك ته م ومژه كه گه ييه كه شتى مروارى، به چپري تپي ئالا، ته زوويه كى ته زى به سه راپاي پييردا هات، بۆنى دووكه ل و بۆنى بوگه نى، بۆنى مژ و دوومانى ده ريباي نامۆ، ناچاربان كرد ده مي دابخات تا تامي هه و ره نمناكه سارده كه نه كات. وه ختايه ك كه شتايه كه له به نده ره كه دا گيرسايه وه، هه لمه ته نكه كه خه ريك بوو شاري كفن پۆش ده كرد و وه كو خونا ف به سه ر شار و به سه ر ماله كان و رپيگاو بانه كاندا داده بارى.

پيير، بله ز بۆمال گه رپايه وه، ده ست وقاچي چايي بوون، خۆي به سه ر جيگا كه يدا دا و تا ئيواره خه وت. كه چووه ژووري نانخوارن، گوڤي لپبوو، داى كى به جاني ده گوت:

- هۆله كه زۆر جوان ده رده چي، گوڤي تيا داده نه ين. هه نگي به خۆت ده بينى. من به خۆم مشووري نۆژه نكرده وه ي ده خۆم. ئيدي هۆله كه، له كاتى كه رنه فال و ئاهه نگاندا زۆر جوان ده نويني ت.

دكتور پرسى:- داى كه ئه وه باسى چي ده كه يت؟

- باسى شوقه ييه كى ناياب ده كه م كه بو برا كه تم به كرى گرتووه، به رپيكه وت دۆزيمه وه، له قاتى خواره وه يه، به سه ر دوو رپيگادا ده رواني ت. شوقه ييه كى زۆر جوانه، هه ر شايه نى بووكه.

پيير، په نگی رهش داگه را، دلي گوشرا، گوتى:- ئه م شوقه ييه له كوڤيه؟

- له شه قامي فرانسواي يه كه مه.

كه گوڤي له و قسه يه بوو، هيچ گومانى كى له لا نه ما، به رپاده يه ك تووره بوو، هه زى ده كرد، پر به زارى هاوار بكات:" ئه مه كارى كى ناره وايه، شوقه برابوو، ته نيا ئه مه نه بي!

داى كى، به رده وام قسه ي ده كرد و به ئاو و تاو ده يگوت:

- ته سه وركه، به دوو هه زار و هه شت سه د فرانك به كرپم گرت. داواي سي هه زاريان ده كرد، به خورتى دووسه د فرانكم پي داشكاندن، به گريبه ستى سي يان شهش يان نوو سال. ئه م

شوقه‌یه، زۆر له‌بار ده‌بێ بۆ براكه‌ت. گرینگ ئه‌وه‌یه ناوه‌وه‌ی رێك و پێك بێ، ئیدی خۆبه‌خۆ پارهی به‌سه‌ردا داده‌بارێ. ئه‌مه‌ مشتهری راده‌كیشیت، شوین گرینگه، هه‌یه‌ت و رپز بۆ خاوه‌نه‌كه‌ی په‌یدا ده‌كات، وا له‌ مشتهری ده‌كات، وا ته‌سه‌ور بکه‌ن، پیاویك له‌ خانوویه‌کی وه‌كو ئه‌مه‌دا بێ، دیاره‌ پیاویکی گه‌وره‌یه، شایه‌نی رپز و حورمه‌ته، ئه‌گه‌ر له‌ مرافه‌ه‌کانیا کرێی زۆریش داوا بکات، که‌س گله‌یی ناکات.

بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو و ئه‌وسا له‌سه‌ری رۆیی:

- پیاویسته‌ شوقه‌یه‌کی وه‌كو ئه‌مه‌ بۆتۆش بدۆزینه‌وه، با تۆزێ له‌مه‌ که‌متریش بێ، چونکه‌ تۆ پاره‌ت نییه، گرینگ ئه‌وه‌یه جوان بێ، دلنیا‌ت ده‌که‌م زۆری سوود لێ ده‌بینی.

پیی‌ر، به‌ قیزوبیژه‌وه به‌رسقی دایه‌وه: - من، سه‌رکه‌وتنی من به‌زانست و کاره‌وه‌یه.

دایکی دووباره‌ گوتی: وایه، به‌لام دلنیا‌ت ده‌که‌م شوقه‌ی جوانیش ده‌وری خۆی هه‌یه و خزمه‌تیکی زۆرت ده‌كات.

له‌ناکاوا و له‌ناوه‌راستی ناخواردنه‌که‌دا پرسی: - چۆن ئه‌م ماریشاله‌تان ناسی؟

باوکه‌ رولاند، سه‌ری هه‌لبێری و به‌ده‌م به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی بی‌ره‌وه‌ریه‌کانیه‌وه‌ گوتی:

- بوه‌سته، من زۆرباش له‌بیرم نه‌ماوه. زۆر ده‌می‌که. ئه‌، به‌لێ، دایکت له‌ دوو‌کانه‌که‌دا ئاشنایه‌تی ده‌گه‌لدا په‌یدا کردبوو، وانیه‌ لویز؟ هاتبوو بۆ شتی‌ک. ئیدی زۆرجاری دی ده‌هات. وه‌كو مشتهری ده‌هات، پاشان ناسیاویمان په‌یدا کرد.

پیی‌ر، به‌ده‌م فاسۆلیا خواردنه‌وه، که‌ وه‌كو گوشت، به‌نووکی چنگاله‌که‌ی ده‌نک ده‌نک له‌تی ده‌کرد و ده‌یخوارد، دووباره‌ گوتی: - ئه‌م ناسیاویه‌تان که‌ی ده‌ستی پیکرد؟

رولاند، ده‌فیکره‌وه‌ چوو، به‌لام هه‌یچی بیر نه‌که‌وته‌وه، داوای له‌ ژنه‌که‌ی کرد، که‌ بی‌ری بکاته‌وه:

-خودایا چ سالی‌ک بوو لویز، ناشی له‌بیرت چووبی، تۆ بی‌رت باشه؟ خویه، له‌... له‌... له‌سالی په‌نجاوپینج و په‌نجاو شه‌شدا بوو؟ تۆ بی‌ر بکه‌وه، یادگه‌ی تۆ له‌من باشتره؟

لویز ماوه‌یه‌ک ده‌بی‌ره‌وه‌ چوو، ئه‌وسا به‌ راویژتیکی نه‌رمی پیر متمانه‌وه‌ گوتی:

-سالی په‌نجا وه‌هشت بوو پیاوه‌که‌ گیان. پی‌یر هه‌نگی سی سالان بوو، من دلنیا‌م به‌هه‌له‌دا نه‌چووم، ئه‌وساله‌ بوو که‌ مندا له‌کان تووشی له‌رز و تا بوو بوون، ماریشال، که‌ هه‌یشتا تازه‌ ناسیاویه‌کی که‌ممان ده‌گه‌لیا په‌یدا کردبوو، یارمه‌تی‌ه‌کی زۆری داین.

رولاند هاواری‌کرد:

- وایه‌ وایه، به‌راستی پیاوانه‌ مشووری خواردین! ئه‌وه‌بوو به‌ خۆی ده‌چوو له‌ ده‌رمانخانه‌ ده‌رمانی بۆ ده‌هینایت، به‌تایبه‌تی که‌ دایکت له‌به‌ر ماندوویه‌تی فریای هه‌یج نه‌ده‌که‌وت و

منیش مژوولی کاروباری دووکانه که بووم. به پراستی پیاویکی دلئاوا و میهره بان بوو. مه گهر خوا بزانی چهند به چاکبوونه و هت خو شحال بوو، چوون له باوه شی ده گرتیت، ئیدی له وساوو بووین به دؤست و براده ری گیانی به گیانی.

ئهم هه واله کوت و پیره، وه کو فیشهک له دل ودهروونی پییر چه قی، له دلی خویدا گوتی: " باشه که یه که مجار منی ناسیوه، مشووری خوار دووم، خو شی ویستووم و له باوه شی کردووم و که من هوکاری ناسیوای ئه و بووم له گهل داک و بابما، بوچی هه موو سامانه که ی به برایه که م به خشیوه و هیچ شتیکی بو من به جی نه هیشتووه؟ "

له وه زیاتری نه پرسی، خه مین و خه مبار، شه که ت و ماندوو سه ری له به رخو نا. به قوولی له فکران راجوو، هیشتا نیگه رانیه که ی هه وه لی نه ره وی بووه وه، ئه مه شی هاته سه ر.

زور، زوو له مال وده ره که وت، به ناو جاده و کو لانا ن که وت. ئه و مژ و دوومانه ی له شار ئالابوو، هینده ی دی شه وه که ی له سه ردل قورس ده کرد، ته میکی چر، پیاو دلی تیک هه لده هات، له دوو که لیکی بوگهن ده چوو، که ئه رز و ئاسمانی گرتبوو. به سه ر گلۆپه غازه کاندای ده رۆیی و، وات ده هاتنه به رچاو که کوژاونه وه. شوسته کان، وه کو شه وانی شه خته و خوسار، لینج و خز بوون. له تووایه هه رچی بوئی ناخو شی مالانه، له کون و که له به ران و مووبه ق و به لوو عانه وه هاتوونه ته ده ری و تیکهل به ته م ومژه گه رۆکه دزیوه که بووه.

پییر، که خو ی کوور کرد بووه وه هه ردوو ده ستی له گیرفانی نابوون، چه زی نه ده کرد، به م سه رمایه له ده ره وه بسوو ریته وه، بویه چوو بو لای ماروقسکو.

ده رمانسازه پییره که، هه میشه له ژیر گلۆپه غازیه که دا ده نووست، وه ختایه ک چاوی به پییر که وت، وه کو سه گیکی ئه مه کدار خو شی ده ویست، رابوو، کی شمانیکی خو ی دا و چوو دوو په رداخ شه رابی کشمی هیئا.

دکتور لیی پرسی: - ئی، ده گهل شه رابه که تا گه یویته کوئ؟

یاروی پولونی، بو ی باسکرد که چوار قاوه خانه وباری سه ره کی شاره که، رازی بوون بیخه نه بازاره وه. هه روه ها رۆژنامه ی (بورجی که نار) و رۆژنامه ی (سیمافور) له هاقه ر ئیعلانیکیان بو بلا وکردو ته وه، که له بری ئه وه هه ندی درمان به نوو سه ره کانیان بدات. ماروقسکو، دوا ی بیده نگیه کی زور، پرسیاری ئه وه ی کرد که ئاخو جان بریاری داوه میراتیه که ی وه ربگریت، ئه وسا دوو سی پرسیاری گونگی دیکه ی ده رباره ی هه مان بابه ت کرد. پییر، راجله کی، له و باوه ره دا بوو گوئی له بیره کانیه تی، ده یان خوینیته وه، تییان ده گات، چاوه کانی ده خوینیته وه، له توئی ده نگیا ئه و په یف و رستانه ده خوینیته وه که دینه سه ر زمانی و نایانلیت، نه یده وتن، چونکه زور زیره که، زور سرکه، زور به پاریزه.

ئیستا دلنیا بوو که یاروی پییره میرد له دلی خویدا ده لیت: " باشه بو ریگیه ده دن که ئه م میراته وه ربگریت و خه لکی به خراپه باسی دایکتان بکه ن و ببیت به بنیشته خو شه ی ژیر دانان ". کی

چوزانی! لهوهیه قهناعهتی وایی که جان کورپی ماریشاله. بیگومان باوهپی وایه! چۆن باوهپی وانابیت! زۆر شتی دیکهش لهگینه، دهشیت و ئەولاتریش! باشه ئەم بهخۆیشی، پبیر که کورپهتی، سی دانه رۆژه بههموو توانای خۆیهوه، لهگهڵ هموو لیدانیکی دلایا، بهگژ ئەم گومانهدا ناچیت تا ئەقلی خۆی بخه له تینیت؟ بهگژ ئەم گومانه سامناکهدا نه دهچوو!

سه رله نوئ، له ناکاوا، ئاره زووی ئەوهی کهوته سه ر، کونجی ته نیایی بگری، تا بیر بکاته وه، له گه ل خۆیدا گهنگه شهی مه سه له که بکات، تا بی هیچ لاوازییه ک، بی هیچ وازی و دوو دلاییه ک، روه به روهی ئەو ئەگه ره کریت و دزیوه ببیته وه. ئەو ئاره زووه زۆری بو هیئا، پیش ئەوهی پیکه شه رابه کهی بخواته وه هه ستا وته وقه ی ده گه ل ده رمانسازه چه په ساوه که دا کرد و، دووباره به نیو ریگاوبانه به ته متو مانه که که وت.

له دلی خۆیدا پرسی: " بوچی ئەم ماریشاله هه موو سه روه ته که ی به جان به خشیوه؟ " نیستا به غیلی و هه سوودی هانده ری نه بوو که تاقی بی ئەم مه سه له یه بکات، هه روه ها، ئەو گومانه نا ئاساییه ش نه بوو که سی دانه رۆژ بوو پیوه ی ده تلایه وه و ده یشارده وه، به لام هانده ر و ئەنگیزه ی ترس بوو له شتیکی زۆر ترسناک، ترس له وهی که به خۆیشی باوه ر به وه بی نی که جانی برای کورپی ئەو پیاوه یه.

نه خیر، باوه پی وانه بوو، ته نانته نه یده توانی ئەو پرسیاره ش، که بۆنی تاوانی لیده هات، بکات! ویپرای ئەوه ش ده بوا یه به به رده وامی ئەو سووکه گومانه هه رگیز نه شیاهه، له خۆی دوور بخاته وه. به لام پیویستی به روناکی، به یه قین، به دل نیایی ته و او بو دله ی نیگه رانی هه بوو. چونکه له دنیا دا جگه له دایکی که سی دی خو ش نه ده ویست. به خۆی ئەمشه و ویل و سه رگه ردان، به تاقی ته نیا له گه ل بیره وه رییه کانی، تاقی بیکی وردی ئەم مه سه له یه ده کات، قورپی بنی ده ردینی و به ئەقلانیه ت ده گاته حه قیقه تی روون و زولال، ئەوسا هه موو شتی که ته و او ده بیت و، پاشان ده روا، ده خه وئ و له وهی پتر بیر ناکاته وه.

له دلی خۆیدا گوتی: " با بزانی، با جاری بویه ر و روودا وه کان شه ن و که و بکه ین، هه موو شته کان وه بیر خۆ دینمه وه، له زهینی خۆدا تاوتویی ده که م، هه لس و که وتی وی له گه ل برا که م و له گه ل خۆما وه بیر دینمه وه، هه موو ئەو سه ده م وه و کارانه هه لده سه نگینم که بوونه ته هۆی ئەم فه زلده نه ی جان به سه ر مندا.. له دایک بوونی جانی دیوه؟ به لی، به لام منی له پیش ئەودا ناسیوه. ئەگه ر به بی ده نگی و به دزییه وه دایکی خو ش بو یستبایه، منی به سه ر جاندا ته فزیل ده دا، چونکه ئەو شته به هۆی منه وه و به هۆی نه خو ش که وتن و تاو له رزی منه وه روویدا وه و بووه به دۆستی داک و با به میه ره بانه که ی من، ئەقل و لوژی که وا ده خوازی، منی بو ئەو به خشینه هه لباردبا. زۆر ده گه ل مندا به سو ز و میه ره بان بوو. به لام سه باره ت به برا که م، که ده بی بی نی له به رده میا گه وه ده بوو، هه ست و سو زیکی غه ریزی تاییه تی هه بوو. "

یادگی خۆی داته کاند، زۆر به جدی، به هه موو ئاوه زی خۆیه وه، وه ردی ده دایه وه، ده ی پشکنی، بو ئەوهی جاریکی دی، به هه موو شته کاند بچیته وه، بچیته بنج و بناوانی ده روون و نیهادی ئەو کابرایه وه که پبیر له و سالانه دا که له پاریس بوو، نه یده حوباند.

ههستیکرد، پیکردن و ههنگاو خاوهکانی، کهمیک بیرکردنهوهی دهشیوینن، ته رکیزی کهم دهکه نهوه، بیرکردنهوهی سست دهکن و بهری یادگهی دهگرن. پئویسته له شوینیکی بهرینی چۆلدا بوهستی، تا چاویک به رابردوو و بهسهر بویه ره نادیارو په نهانهکاندا بگپیت، چاوگپرانیکی ورد، که هیچ شتیک نه بوپیت، بریاری دا بروات، وهکو دویشه وهسه کورنیشه لاوهکیه کهی بهنده ره که دانیشیت. وهختایه که له بهنده ره که نزیک بووه وه، گوپی به ناله نالیکی خه مناک زرينگایه وه. ناله یه کی شووم که له بۆره ی گاجووت دهچوو، ناله یه که له ناوه ندی ده ریاکه وه دههات، به لام له بۆره ی گاجووت دوورودریتتر بوو. ئه و ناله وهاواره، دهنگی ئازیری که شتییه کی ویل بووی نیو مژودوو مانان بوو.

ته زوویه که بهسه راپایدا هات، دلّی گوپی، له پۆخ و میشکیا زرينگایه وه، وای ههستکرد، هاواره و بو ئه و هینراوه. دهنگ و ناله یه کی دی بهرز بووه وه، وهکو ناله که ی پئشو و ابوو، پیده چوو که میک دوورتر بی، ئه و جا له نزیک ئه وه وه، دهنگی ئازیری پچرپچری بهنده ره که بهرز بووه وه.

پبیر بله ز خۆی به کورنیشه لاوهکیه که دا کرد، بیری له هیچ نه ده کرده وه، ئیدی به ره زامه ندییه وه خۆی به تاریکیه تراجیدییه پر ناله ناله که دا کرد. وهختایه که له کوتایی شوسته و کورنیشه که دا رۆنیشت، چاوهکانی نوقاندن تا ئه و په له روناکیه کاره بایانه نه بینن که ته م ومزه که دایپوشی بوو، وپینوینی که شتییهکانی ده کرد که به شهوان خۆ به بهنده ره که دا بکن، ههروه ها بو ئه وه ی روناکی ئه و بۆرجه سووره نه بینن که لهسه کورنیشه لاوهکیه که چهقینرابوو، هه رچهنده چاوه زهحمهت دهیبینی و فهرقی ده کرد. ئه وسا نیوه ئاورپکی دایه وه، ههردوو ئانیشکی دادایه سه ر تاویره گرانیتهکان و دهم وچاوی له نیو ههردوو دهستی نا. له میشکی خۆیدا، به بی ئه وه ی زار هه لئینن، بهردهوام دهیگوت و دهیگوته وه: " ماریشال، ماریشال " وهکو ئه وه بوو بانگی بکات که بیته بۆلای. له ناکاوا، له بهر چاوه نوقاوهکانیا قوت بووه وه، چۆنی بینی بوو، ئاوابوو، پیاویک بوو له ته مهنی شهست سالیدا. ردینی تیژ وسیپی، برۆکانی ئه ستوور وپاک سپی بوون. نه دریتبوون نه کورته بالای، رپوی گهش وخۆش، چاوانی که وهیی وجوان، سیمایه کی ئینسانیا نه ی ساده و میره بانیه وه بوو. پبیر و جانی به " کوره ئازیزه کانم " بانگ ده کرد. پیناچوو فهرقیان بکات، فهزلی که سیان بهسه ر که سیاندا بدات، پیکه وه دهعه ته شیوی ده کردن.

پبیر، که وته بیرکردنه وه له و په یف و قسانه ی که کابرا له گه ل خۆیدا بردنیه ژیر گله وه، له هه لّس وکه وتهکانی، له تۆن و رپویتی دهنگی، له نۆرین و ته مه شاگردنهکانی. به ره به ره دهیپنایه وه خه یالی خۆی، شوقه که ی که که وتبووه شه قامی ترونشیه وه هینایه وه به رچاوی خۆی، ئه وه ی هینایه وه خه یالی خۆی که چۆن له ویدا پئشوازی ئه م و برایه که ی ده کرد و له ده وری خوانه که دایه نان. دوو کاره که ری پیر خزمه تیان ده کرد و ماله که یان بو به رپوه ده برد، ئه م دوو پیره ژنه، ده میان به وه راهاتبوو که به م دوو منداله بلین " جهنابی پبیر " و " جهنابی جان ". ماریشال، هه رکاتی ئه م دوو کوره دهچوون بۆلای به گه رمی پئشوازی ده کردن، ههردوو دهستی دریت ده کرد و هه رچۆنی ریک بکه وتبا، به دهستی چه پ تهوقه ی ده گه ل یه کیکیان و به دهستی راست تهوقه ی

له گهڼل ئهوى ديدا ده كرد. ده يگوت: " به خيړ هاتن كورپه كانم، ئاگاتان له هه والى داك و بابتان هه يه؟ نامهم بؤ نانيرن. "

زور به ئاو و تاو باسى شته ئاساييه كانى ده كرد، هيچ شتيك له زهينى ئهم پياوهدا نائاسايى نه بوو، زور پياويكى پروخوش و به ماريهت و به لوتف بوو. بيگومان دوست و براده ريكي باشى هه ردووكيان بوو، يه كييك بوو لهو دوسته باشانهى كه زور ميشكى هاوريكاني مزوول نه ده كرد، چونكه پياويكى ئهمه كدار بوو. ئيدى هه ر بيره وه رى بوو و ده هاته وه بيرى پيير..

ماريشال زور جار كه به خه مبارى ئهمى ديتبا و هه ستى بكردايه وه كو خويىندكارىك بى پاره يه، برىك پاره ي ده دا بى، له خوييه وه پاره يه كى زورى به قهرز ده دا بى، هه نديجار ده گه ييه چه ند سه د فرانكيك، جارى وا بوو، يه كييكيان له بيريان ده چوييه وه و ئهو قهرزه نه ده درايه وه. ئيدى كابر خه مى پيويستيه كانى ئهمى ده خوارد، ئهمه ش ماناى ئه وه بوو، ئهم كورپه ي (پيير) خوشده ويست.

ئهدى.. ئهدى، بؤ هه موو سه روه ته كه ي به جان به خشيوه؟ نا، به روالهت كورپه بچووكه كه ي له كورپه گه وره كه خوشتر نه ده ويست، به روالهت فه رقى نه ده كردن، به روالهت به يه ك چاو سه بيرى هه ردووكيانى ده كرد، به هه مان ئه ندازه هاوسوزى له گه لدا ده كردن، كه واته.. كه واته.. ئاخو هوييه كى شاراهو ناديارى ئه وه نده به هيز بوو كه وادارى بكات، وه سيىت بكات هه موو سه روه ت و سامانه كه ي بدرىت به جان و، هيچ شتيك به پيير نه درىت؟

هه رچه ند بيرى له وه ده كرده وه، به خه يال ده گه رايه وه بؤ ئهم سالانه ي دوايى ولهو سالانه دا ده ژيا. دكتور هه رچى سه رى ديئا وسه رى ده برد، باوه رى نه ده كرد ئهو فه رقه ي كرد بن.

ژانيكى تيز و بيزاريه كى له وه سف نه هاتگ سه ر ودلى گرت، دلى خاو بووه وه، سست وه كو په رويه كى په رييشان. هه ستى كرد دلى دارما، به بى وچان خويى ده ده لىنى، وه كو شه پلان خرؤشا. به ده نكيكى نهوى وله بن ليوانه وه، وه كو كه سيك موته كه سواري سه رى بووبى و ورينه بكات: " پيويسته بزنام، خودايا، ده بى بزنام، هه موو شتيك له بنج و بناوان بكهم. "

گه رايه وه بؤ دوورتر، بؤ ئهو رؤژان و رؤژگارانه كه داك و بابى له پاريس ده ژيان. ويينه ي دم وچاوه كان لى هه لده هاتن، خويان به ده سته وه نه ده دا، بيره وه رييه كانى تيكل بوون. هه وليدا له نيو دم وچاوه كاندا، دم وچاو و پوخسارى ماريشال بدوزيته وه. قزه كه ي بناسيته وه، زه رد بوو، قاوه يى بوو، ره ش بوو؟

بؤى نه دوزرايه وه، دوا پوخسارى كابر، پوخسارى پيرى، هه موو ويينه كانى پيشووى ده سرپيه وه: به ته واوه تى بيرى كه وته وه، زور لاوازتر بوو، ده سته كانى نه رم، زوربه ي كات چه پكى گولى له گه ل خويدا ديئا، باوكى هه ميشه ئهم قسه يه ي دووباره ده كرده وه: " ديسان چه پكه گول! ئهمه كه وجاتيه گيانه، له خورايى پاره ي خوت ده ده ي به گول ". ماريشال، به رسقى دايه وه: " گوى مه ده يه خوم ئهمه م زور پيخوشه " له ناكاوا ده نكي داىكى ده لىت: " سوپاس دوسته كه م " ده نكي داىكى به جورئ له ده روونيا ده نكي دايه وه وه كو ئه وه بوو ئيستا بى. به وجوره وشه كانى ده دركاند بؤئه وه ي له يادگه ي كورپه كيدا نه خش ببيت.

کهواته ماریشال گولی بو دینان، ئەم مشتەرییەکی که هاتوچۆی ئەم دووکانە بچووکەکی دەکرد، گولی بو ژنەکەکی ئەم زەرنگەرە خاکیه دینا. باشە ژنەکەکی خوێشەدەویست؟ باشە ئەگەر خوێشی نەویستبێ، چۆن بوو بە هاوڕێ و دوستی ئەم جووتە دووکاندارە؟ پیاویکی بەئەدەب و سەلار بوو. زۆرجار دەگەڵ پێیدا باسی شیعەر و شاعیرانی دەکرد! هەلبەتە وەکو کەسیکی شارەزا ئەدەبیاتی هەلنەدەسەنگاند، بەلام وەکو بورژواکان مەیلی لە ئەدەب هەبوو. دکتۆر زۆرجار که ئەو مەیل و سۆز و میهرەبانییەکی لێ دەبینی، بزەییەکی بەماناوەی دەهاتی و لە دلی خویدا بە نیمچە گەوجی دەزانی. بۆی دەردەکەوت که ئەم پیاوێ عاتیفی و پۆمانسییە، ناتوانی بییت بە هاوڕێی بابی کەلە رادەبەدەر واقعیی و مادی بوو و وشە " شیعەر " بەلایەوه دەیکردە گەوجایەتی.

کهواته ئەم ماریشالە، گەنجیک بوو دەولەمەند، هیچ کاریکی نەدەکرد، زۆر ئارام و ئامادەیی هەر سۆزدارییەکی بوو، پۆژیک بە پیکەوت خۆی بە دووکانەکەدا دەکات، چاوی بە ژنە دووکاندارە جوانەکە دەکەوێ، شتی دلخوازی خۆی دەکڕێ و دەگەرێتەوه. بەرەبەرە لەگەڵ رۆژدا پرووی دەکرێتەوه و بە مجامەلەییەکی زیاترەوه قسان دەکات، ئەوەندە شت دەکڕێ که هەقی ئەوهی هەبێ بچیتە مالی ژنە، بەدەم ئەم ژنە گەنجەوه پێیکەنیت، تەوقە دەگەڵ میردەکەیدا بکات. ئەوسا.. ئەوسا.. ئا! خودایە.. پاشان؟ خوی داوێتە نۆبەرەکە، مجامەلەیی کردووه، مندالی زەرەنگەرەکە، تا مندالی دووهم لەدایک بووه، ئەوسا تا مردووه هەر بە گۆنگی و مەندی ماوێتەوه. پاشان دواي ئەوهی لە گۆر دەنرێ، جەستەیی دەرزێ، ناوی لە لیستی زندوواندا دەسڕیتەوه، بوونی بوو هەتا هەتایە ون دەبییت، پێویستی بەهیچ پارێزیک، ترسیک، شاردنەوهیەکی نامینێ، هەموو سامانەکەیی بە کۆری دووهم دەبەخشیت!.. بۆچی ئەمە دەکات؟.. ئەم پیاوێ زیرەک بوو.. بیگومان وای مەزەندە کردووه، وای بوو چوو، که ئەم کۆرە لەوه، هی ئەوه. کهواته ژنەکەیی لە خشته بردووه؟ باشە ئەگەر جان کۆری ئەو نەبێ، چۆن ئەو کارە دەکات؟

لەناکاوا، بیرهوهرییەکی ترسناک بە خەیاڵی پێیدا هات، ماریشال کابرایەکی موو زەردی سوور و سپی بوو، موو زەرد و سوور و سپی وەکو جان. وینەییەکی بچووکێ بیرهاتەوه، که وەختایەکی مالیان لە پاریس بوو، لە سەر کۆرەیی هۆلەکە دانرابوو، ئەو وینەییە دیار نەماوه، لە کوییه؟ ون بوو یان شاردرایهوه؟! خۆزگە جاریکی دی دەی بینی یهوه، رەنگە دایکی، لە سەبەتەییەکان یان لە سەندوووقۆکەییەکاندا که پاشماوی ئاشقینی یهکانی شاردبیتەوه، هەلی گرتبیت.

ئەم بیروکەییە، زۆری ئەزیەت دەدا، لە ناووه ئەنجن ئەنجنی دەکرد، لە ناخی ناخیهوه ئاهیکی کورتی هەلکیشا، که ئەوکی هینایه ژان. لە ناکاوا دەنگی ئازیری بەندەرەکە کەلە نزیکیی ئەمەوه، وەکو ئەوهی بە دەردەکەیی ئەمی زانی بی، بەرز بووهوه. بە هاواریکی شیواوی، بەرزتر لە دەنگدانەوهی هەورە تریشقە وەلامی دایهوه، دەنگی دەنگ نەبوو، ئەوەندە گەورە و ترسناک بوو، دەنگی بایهکە و هەموو شەپۆلەکانی خسته ژیرەوه و بەناو تاریکی سەر دەریاکەدا کەلە مژ و دووماندا نقوم بووبوو و نەدەبینرا، بلاو بووهوه.

لهنیو ته متوومانه دوور و نزیکه کانه وه، شهو، ناوبه ناو ئه و جوړه هاوارانه بهرز ده بوونه وه، ئه م هاوارانه ی که له که شتی ه گه وره کانه وه بهرز ده بوونه وه. دوا ی ئه وه هه موو شتی ک کړوکپ و بیډه نگ بوو.

پییر، چاوانی کردنه وه، ته مه شایه کی ده ورو به ری خو ی کرد، پی یی سه یر بوو که لیړه، که له و کابو سه بیډار بووه وه، له دل ی خویدا گو تی: " من شی تم، من گومان له دای کم ده که م! " دل ی پړبوو، له خو شه ویستی ومیهر، له په شیمان بوونه وه، له توبه، له داخ و که سه ر. دای کی! ئاخر هه رچه نده دای کی زور باش ده ناسی، چو ن توانی ئه و تو مه ته ی بد اته پال؟ باشه پړو حی ئه م ژنه و، ژیا نی ساده و بی گه ردی ئه م ژنه له ئاوی زوال ل پاک تر نیی ه؟ هه رکه س بی دینی و بی ناسی ت ناتوان ی که مترین گومان ی لی بکات، هی چ گومان ی ک هه لئا گر ی ت. نی ستا کو ری خو ی گومان ی لی بکات! ئا خ! خو زگه، هه نوو که و له م کاته دا، ده ی توانی له هه میزی بگر ی ت. چه ند هه ز ده کات ما چی بکات. نه وازشی بکات، چه ند هه ز ده کات، له به رده میا بکه وی ته سه رچو کان و داوا ی بو ردنی لی بکات! ئایا دای کی، بابی خا پان دووه؟ بی گومان پیاوی کی باش، ئا پړوومه ند، سه ررا ست بوو له کار وکاسی به که یدا، به لام پړو ح وړه وانی، له ئا سو ی دوو کانه که ی هی وه تر نه ده پړوی ی. ئه م ژنه زور جوانه پی شتر چو ن بووه. ئه و، ئه وه ده زانی و هی شتاش قه ناعه تی وایه که ژنی کی روح سووک و نه رم و نیان وړو مانسی و به سو زه، چو ن رازی بووه می رد به پیاوی ک بکات که زور له و جیاواز بووه؟ جا ئه مه پرسیا ری بو چی یه؟ وه کو هه ر کچی ک له و کچانه ی شوو به هه ر گه نجی ک ده که ن که ده توانن ماره یی بده ن. ئه وانه ی باوکیان بو داخو ازی پی شیان ده که ون، ئیدی به و جوړه شو ی پی کړدووه و، خیرا له شه قامی مونمار تر دا دوو کانه که یان کړدووه ته وه. ئیدی له پشت پی شخوانی دوو کانه که دانیش تووه و پی شو ازی کړیا رانی کړدووه و دل ی به باره گا تازه که ی خو ش بووه، ئیدی ئیش و کاری هاوبه ش و په یدا کړدی بزئوی شوینی خو شه ویستی ومیهر و مه حه به تی له زور به ی دوو کان و کو گا باز رگانی هکانی پار یسدا گرتووه ته وه. ئیدی به نیازی کاروکاسی و په یدا کړدی سه روه ت و سامان بو هه ر دوو کیان، به دل و گیان ده ستی به کار کړدن کړدووه. ئیدی ژیا نیان به مجوړه بر دووه ته سه ر: به روتینی، به ئارامی، ئا پړوومه ندانه، به بی هی چ خو شه ویستی یه ک! ... چی، به بی خو شه ویستی؟ ما قو له هی چ ژنی ک به بی خو شه ویستی هه ل بکات؟ ژنی کی گه نجی خشیک که له پار یسدا بزئ، کتیبان وه خو ی نی ت، چه پله بو ئه کته رانی خو شه ویستی له سه ر شان و لی دات. ما قو له، هه موو ته مه نی گه نجایه تی خو ی به ره و پی ری به ری بکات، به بی ئه وه ی تا قه جا ری ک دل ی دا خور پا بی؟ ئه مه سه باره ت به هی چ ئا فره تی کی دی نا چی ته ئه قلی ه وه، ئه دی بو سه باره ت به دای کی دروست بی و ئه قلی بی گر ی ت؟ هه ل به ته توانیویه تی وه کو هه ر ئا فره تی کی دی خو شه ویستی بکات! ئه دی بو له وان جیاوازی، با دای کیشی بی ت؟ ئا فره تی کی گه نج بووه، به هه مان هه ستی شاعیرانه وه، که ختوو که ی دل ی گه نجان ده دات. له دوو کان ی کدا له نزی کی می رده بازار پی ه که یه وه نیم چه ده سته سه ر هه پس بووه، سه ری زمان و بنی زمانی می رده که ی هه ر پا ره و کاروکاسی و باز رگانی بووه، به لام ژنه خه ونی به تر یفه ی مانگ، به سه فه ر، به رامووسانی سایه ی تاری کی شه وانه بی نیوه. پاشان، پړو ئی پیاوی ک، وه کو ئاشقانی ناو پړومانان و به هه مان دم و دووی وانه وه خو ی به دوو کانه که یدا ده کات، ژنه خو شی ده وی. بو چی خو شی نه وی ت؟

ئەو دەيىكى بوو! دەي باشە، دەكړئ ئەوئندە كوږر و گەوچ و گەمژە بئ، خوئ له گيلى بدات و ئەم حاله پروون و ئاشكرايه ناديدە بگري، هەر لهبەر ئەوئى پەيوئندى به دايكيهوه ههيه!

ئايا خوئ رادهست كردووه؟ ههلبهته، ماداميكى ئەم پياوه ماشقهى ديكهئ نهبووه، مادام وهفادارى ئەم ژنه گوشهگيرهيه كه بهرهو پيرى دهچوو، ههلبهته مادام ههموو سامانهكهئ به كورەكهئ، به كورەكەيان بهخشيوه!

پيير، ههستا، بهدهم ئەو بيروخهيالە شيتانهيهوه دهلهزى، دهيوست يهكيك بكورثيت، ههردوو باسكى كردبوونهوه، دهستهكانى بو ليدان، بو وهشاندن، بو راکيشان، بو خنكاندن ئامادهكردبوو! ليدان وراکيشان و خنكاندن كئ؟ ههموو كهسيك، باوكى، براكهئ، ماريشال كه مردبوو، دايكى!

بهپهله گورئ بهستهوه تا بگهريتهوه. چى بكات؟ وهختايهك بهلاى بورجيكى نزيكى عاموديكي ئيشارهتاندا تپهپى، ئازيرى خهتهرهكه، دهنگيكى تيزئ ليهرز بووهوه، ريك بهر دەم وچاوى كهوت. غافلگير بوو، پيئ ههئنووتا، رهتئ برد، كهوت و بهرهو بهربهسته گرانيتهكه غل بووهوه، لهوئ، شهكهت و ماندوو، داهيزراو روئنيشت، دهنگهكه قهلهمئ دهست وپاى شكاندبوو.

ئەو كهشتيه بوخارييهئ يهكهمجار وهلامئ ئازيرهكهئ دابووهوه پيدهچوو زور نزيك بوويتهوه، خيزاووهكه زور بهرزبوو. پيير، ئاوريكى دايهوه، لايته سوورهكهئ پيشهوهئ كهشتيهكهئ بهدى كرد، له تهم ومژا به ئاستهم دياربوو. دهنگيك له پشتيهوه بهرز بووهوه، دهنگى گري كاپتنيكى پير بوو:

- ناوى كهشتيهكه؟

دهنگى كاپتنيك كه لهسەر بهندهرهكه وهستاوو، لهناو تهمتوومانهكهوه بهرسقى دايهوه:- سانت لوسيا.

- ولات؟

- ئيتاليا.

- بهندهر؟

- ناپولى.

پيير، واى هاتهبهه خيالئ كه تهپو دووكهئى ئاگرئ گرکانى فيزوف دهبينئ، له كاتيكا له بنارى گرکانهكهدا، ميرووان بهسەر باخيكى پرتهقالئ سورنت يان كاستيلامارادا دهسوورانوه!

زورجار بهجورئ بيري لهم ناوه باوانه دهكردهوه، وهكو ئەوهئى به ديمهنا بيانناسيت! ئاخ، خوزگه ئيستا بيتوانيا بو شوينيك برويشتبا كه ههركيز نهگهراباه، نامهئ بو هيچ كهسيك نهووسييا، بهكهسى نهگوتبا كه چى بهسەر هاتووه! بهلام نا، دهبي بگهريتهوه، بو مالى بابى بگهريتهوه و لهسەر جيگاكهئ خوئ بنوويت، دهئ كيشه نييه، ناگهريتهوه، چاوهروان دهكات تا روژ دهبيتتهوه، دهنگى ئازير و شووتئ دهرياكهئ پيخوش بوو.

دووباره ههستا، وهكو ئهفسهريك، لهسهركهشتيهك نوره ئيشك بگري. كهوته پراويچكه و هاتوچو. كهشتيهكه ديكه، دوابه دواي كهشتي به كه م نزيك بووه وه، زور زهلام، سهير بوو. كهشتيهكي ئينگليزي بوو و له ولاتي هندستانه وه دهگه پرايه وه. زور كهشتي ديكه بيني كه دهگه پرايه وه، يهك له دووي يهك، له تاريكيه گونگه كه وه دهرده چوون.

ته متوومانه كه ئه وهنده نمدار بوو تهحه موول نه ده كرا، پيپر به ره و ناوشار ملي ريگاي گرت. سه رما زوري بوئ هينا، خوئ به قاوه خانه ي ده رپاوانه كاندا كرد، تا باده يه كي گهرم بخواته وه، كه باده گهرمه كه دم و زمان وئه وكي گهرم داهينا، سه رله نوئ و ره ي وه به ره اته وه و ئوميد وهيوايه كي تازه ي له دل و ده روون گه را.

رهنگه، ههله بووبئ كه گوايه داكي باش ده ناسئ، بيگومان شيتاتيه په ته رييه كه ي ههله بوو؟! كو مه ليك به لگه و بورهاني كه له كه كرد، به رزي كردنه وه، ريك وه كو ئه و قه راري تو مه تبار كردنه ي دزي كه سيكي بيتاوان، كه وا ته سه ور ده كرئ تا و انباره، به رزه كرئ ته وه تا به ئاساني تا وانه كه ي به سه را ساغ بكرئ ته وه. كه بنوئ به جو ريك ي دي بير ده كاته وه.

بوئيه گه پرايه وه تا بنوويت، دواي ههول وگينگل دانئكي زور خهوي ليكه وت.

(5)

دكتور دواي ئه وه ي بو ماوه ي سه عاتي دووان خه ويكي پچرپچر و ناخوشي ليكه وت، بيدار بووه وه. ژووره كه ي تاريك، گهرم و داخراو بوو. پيش ئه وه ي دووباره بكه ويته بير كردنه وه، ههستي به دلته نغييه كي به ژان و سوئ كرد، پياو كه به خه م و نيگه رانيه وه بخه ويت، جو ره خه ميني و كه سه ريكي له لا دروست ده بيت.

پيده چئ ئه و شو كه ي دوينئ وري كردين، به ده م خه و و ئيسراحه ته وه داخزي بي وله گوشت و جهسته مان پوچووبئ و نه خووشي خستبيت و له رزوتاي لي هينابي.

له ناكوا وه خو هاته وه، له ناو جيگا كه يدا دانيشت، ئه وسا به ره به ره، هه موو ئه و به لگه و بوره انانه ي وه بير هينانه وه كه له كورنيشي به نده ره كه دا له مياني هاواري نازيره كانه وه، عه زابي دل و پوحيان دا. تا زياتر بيري ده كرده وه، گوماني كه م ده بووه وه. ههستي ده كرد ده ستيك به ره و يه قينيكي له توانا به ده ري راده كي شيت، تينووي بوو، گهرماي بوو، دلي خيرا خيرا لي ده دا، ههستا تا په نجه ره كه بكاته وه، هه واي پاك هه لمزئ، كه وهستا ده نغيكي سووك له ديواره كه وه هاته گوئ.

جان، له غورابي خه وا بوو، به ئه سپايي ده ي پرخاندا. ئه وه! ههست به هيج ناكات، پيشبيني هيج ناكات! پياويك، كه ناسياوي ده گه ل داكياندا په يدا كردبوو، هه موو سامانه كه ي به م به خشي بوو، سامانه كه ي وه رگرتبوو و ئه م كاره ي به لاوه دروست وئاسايي بوو.

بئى خەم وخەيال، دەولەتمەند ودارا دەخەوت، ئاگای لەوہ نہبوو براکەى لەچ دلتەنگیەکدایە و بە چ ئازاریکەوہ دەتلیتەوہ. ھەستا، زۆر لەم بوونەوہرە پەست بوو کہ بئى خەم وخەيال، ئاسوودە و شادمان دەى پرخاند.

خۆزگە دوینی لە دەرگاکی دابا، بچووبا ژوورەکەى و لەلایەوہ دانیشتبا، دواى ئەوہى لە ناکاوا ھەستا، بۆو، بیگوتایە: "جان، نابئى ئەو بەخشیشە قەبوول بکەى کہ سبەى دەبیتە مایەى گومان لە دایکمان " بەلام ئەمپۆ نەیدەتوانى ئەم قسەى بەکات. ناتوانئى ئەو قسەى بە جان بئى، چونکہ لەو باوہرەدا بوو کہ لە بابیان نییە، کورپى کابرایەکی دیکەى.

جا ئیستا، ئیستا دەبئى ئەم نەنگ و شەرمەزارییەى کەخۆى کەشفى کردبوو، لە دلى خۆدا بشاریتەوہ، بینیزیت، لە گۆرپى بنیت. ئەم پەلە زەقە لە ھەموو خەلکى وەشیریت و بەکەسى نەلیت، تەنانەت لە براکەشى، بەتایبەتى لە براکەى بشاریتەوہ.

ئیدی لۆس بوو، بیری لە قسە و قسەلۆکى بئى سوود و بئى تامى خەلکى نەدەکردەوہ، گویى پینەدەدان. با خەلکى ھەر بلین گرینگ ئەوہیە ئەم، لە بیگەردى و پاکی دایکى دلنیا بئیت، تەنیا ئەم گرینگە! باشە چۆن دەتوانئى، بە دریزایی ژیان لە نزیکیا ھەلبکات و ھەرچەند سەیری بکات، گومانى ئەوہى لیکات کہ براکەى، لە باوکیان نییە و لە پیاویکى دییە، دایکى بە دزى بابیەوہ، دەستى دەگەل پیاویکى بیگانەدا تیکەلاو کردوہ.

تۆ تەمەشا چەند ژنیکی ئارام و ئاسوودەى، چەند متمانەى بەخۆیە! باشە ماقوولە ژنیکی روح و دلپاکی وەکو ئەو، بخزیت! خۆى بدۆرینیت! ھەوا و ھەوہس پرایمالیت و کەم وزۆر بەسەرخۆى نەبەئى و پێوہى دیار نەبیت. ئاھ! پەشمانى! پەشمانى! پەنگە لە ھەوہلەوہ پەشمانى زۆرى ئازار دابیت، ئەوسا وەکو ھەرشنتیکى دى سرابیتەوہ، بىرچووبیتەوہ. بیگومان لەم ھەلەبەى خۆى ژیان بووہتەوہ، زۆر گریاوە و، پاشان بەرەبەرە لەبیری بردبیتەوہ، لەبیری چووبیتەوہ، باشە ھەموو ژنان، بەھرەبەى سەیر و دەگمەنى بىرچوونەوہیان نییە کہ تەنانەت ئەو خەلکانەش فەرامۆش دەکەن کہ جەستەى خۆیان رادەست کردوون و لیویان داونەتئى ماچى بکەن؟ ماچیک وەکو چەخماخە لییان دەدات و قیان وەکو باھۆز پرایان دەمالئى و پاشان ژیان سەرلەنوئى ھیور دەبیتەوہ وەکو ئاسمان ساف دەبیتەوہ و ھەموو شتیک دەگەریتەوہ دۆخى خۆى. تاقە یەک پەلە ھەوریمان وەبیر دیتەوہ؟

پبیر، نەیدەتوانى لە ژوورەکەى خۆیدا بمینیتەوہ. ئەم مالە، مالئى بابى پان و پلایشى دەکردەوہ. ھەستى دەکرد میچەکہ بەسەریا دادیتەوہ، دیوارەکان دینەوہ یەک و خەریکە دەى خنکینن. کہ تینوویەتى زۆرى بۆ ھینا، مۆمەکەى پیکرد، چوو بۆ موبەقەکہ تا پەرداخئى ئاوى سارد بخواتەوہ.

ھاتە نھۆمى خوارەوہ، ئەوسا بە سوراحیەک ئاوى پەرەوہ سەرکەوتەوہ. ھەربە کراسى خەوہوہ، لەسەر یەکیک لە پلەکانى فالدرمەکہ دانیشت، بایەکی خۆشى دەھات، ئەوسا بەبئى پەرداخ سوراحیەکەى نابە سەرەوہ، وەکو کەسیک پرای کردبئى بەھانکە ھانک بینى بە ئاوەکەوہ نا. کہ لە جوولە کەوت و ھیور بووہوہ، ھیمنى و خامۆشى مالەکہە کارى تیکرد، ئەوجا وردە وردە کەمترین

دهنگی جیا ده کرده وه. یه کهم شتی گوئی لیوو دهنگی سه عاتی ژووری نانخواردن بوو، که دهنگه که ی له گویدا سات به سات گه وره و گه وره تر ده بوو. ئەوسا دووباره دهنگی پرخه یه کی هاته گوئ، پرخه یه کی پیری کورت، دهنگی پرخه پرخیکی ناخوش، بیگومان پرخه ی باوکی بوو، ئەم پرخه یه گرژی کرد، وه کو ئەوه بوو خو به خو هه لقوئیت، وه کو ئەوه ی ئەم دوو پیاوه ی له هه مان مالدا ده یان پرخاند، باب وکوپ، هیچ په یوه ندییه کیان پیکه وه نه بیئت، هیچ په یوه ندییه کی سستیش که پیی بزائن، پیکانه وه به سستی!

ئهمانه به میهره بانیه وه قسه ده کهن، باو هس به یه کدا ده کهن، هه مان شت کاریان تیده کات، وه کو ئەوه ی یه ک خوین به ده ماره کانیا ندا بگه پری. دوو کهس که له م په ر وله و په ری دنیا دا له دایک بووبن، نه ده شیا به ئەندازه ی ئەم کهسه. ئەم باب وکوپ له یه کدی دوور بن.

قه ناعه تیان وابوو یه کدی یان خوشده وئ، چونکه درو یه ک له ناخی هه ردوو کیاندا گه وره بوو، درو یه ک که ئەم خوشه ویستییه باوکانه یه و ئەم خوشه ویستییه فرزه ندیه انه ی له نیوانیا ندا دروست کرد بوو. درو یه ک مه حاله که شف بکریت، کهس نه یزانی کورپکی بیژو و هه رامزاده یه، ویپرای ئەوه ش، ویپرای ئەوه ش هه ردوو کیان خه له تابوون. له کوئ بزائن؟ ئاه، خو زیا تاقه لی کچوونیک، لی کچوونیک زور کهم له نیوان بابی و جاندا هه بوایه. لی کچوونیک له و لی کچوونه گونگ و نادیارانه ی له با پیره وه بو نه وه ده گوازیته وه و، ئەوه ده سه لمینی که سه رچاوه ی ره گ وره چه له کی هه موویان هه لقو لای هه مان خوشه ویستییه. وه کو دکتور پیویستی به یه ک شتی زور بچووک بوو، تا شیوه ی شه ویلا گه ی، که پیوی، دووری نیوان هه ردوو چاوی، هه لکه وتی ددان یان قزی بزائی، یان که مترین هه لس و که وت و ره فتاری، خو و خده یه کی، ره فتاری، یان سه لیه یه کی بو ماوه یی، ئامازه یه ک بزائی، که له موماره سه کردنیا به دیار بکه ویت.. گه پرا، زور گه پرا، هیچی بیر نه که وته وه، هه ره یچ. به لام چند به گومانه وه ته مه شای ده کرد، چند به گومانه وه سه رنجی ده دا، هیچ به لگه یه کی ده ست نه ده که وت که ئامازه په نهان و نادیاره کانی بو که شف بکات و به سه لمینیت. هه ستا تا بچیته ژووره که ی خو ی، به خاوه خاو به قالد رمه که دا هه لگه پرا، بیر کردنه وه بالی به سه ردا کیشا، به لای ده رگای ژووری برا که بیدا رپی، له ناکاوا وه ستا. ده ستی برد تا بیکاته وه. ئاره زوویه کی سه رکیشی به سه را هات که هه ر ئیستا جان بدینی، تا به وردی و له غورابی خه وا ته مه شای بکات، له و کاته دا ته مه شای بکات، که پوخسار و دم و چاوی ئارامه، سیمای خاو بوو ته وه و ئاسوده یه، رواله ت و رواله ت بازیه کانی ژیان هه ر هه موویان له هه وت کیوان ئاوابوون. هه نگی سر ونه یینییه په نهان هه کانی سه روسیمای ده دوزیته وه. جا هه نگی ئه گه ر سووکه لی کچوونیک هه بی، په ی پی ده بات و له ده ستی ده رناچییت. باشه ئه گه ر جان له پرپیکا بیدار ببیته وه، ئەم چی پی بلیت؟ چون هو ی ئەم سه ردانه ی بو شروقه بکات؟

له جپی خو ی وه ستا، قامکه کانی به سه ر ده سکی ده رگا که وه ره ق بووبوون، له دلی خویدا ده گه پرا که هو یه ک بو هاتنه که ی خو ی بدوزیته وه، یه کسه ر ئەوه ی بیر که وته وه که هه شت روژیک له وه و بهر شوو شه یه ک ده رمانی دان یه شه ی به برا که ی دابوو. ئەمیش ئەمشه و دانی هاتو وه ته ئیش و هاتو وه بو حه ب و ده رمانه که. به ئەسپایی وه کو دز خو ی به ژوورا کرد.

جان، كه ميگ دهى كردبووهوه، خهويكى ئازهلانهى قوولى ليكهوتبوو. ردين و قره زهردهكهى، بهسهر داوه سپيهكانهوه ئالتون ئاسا دهيان نواند. بيدار نهبووهوه، بهلام له پرخهپرخ كهوت. پيير، بهسهر يا دانهوييهوه، بهچاوانى تاسهمندهوه لى پاما، نا، هم گهنجه له رولاند ناچيت. بو جارى دوهم سهروسيمى ماريشالى وهبير خوى هينايهوه. ههردهى بيدوزيتهوه! رهنگه ئهوسا هم گومانهى لهلا نهمينى.

براكهى جولايهوه، بيگومان له نامادهبوونى هم پهست بووه، يان له تيشكى مومهكه كه دابووى لهچاوى بيزار بووه. ئهوسا دكتور به پيدزكى و لهسهر پهنجهى پييان بهرهو دهرگاكه كشايهوهو به ئهسپايى داىخست، ئهوسا بو ژورهكهى خوى رويى، بهلام خهوى لينهكهوت.

شهو دريژ بوو، رۆژ نهدهبووهوه، سهعاتى ژوروى نانخواردن، يهك لهسهر يهك لى دها، دهنگى ئهوهنده قوول ومهند بوو لهتووايه زهنگى كليسيهكى قووت داوه. زهنگهكان، به قالدومه چولهكهدا سهردهكهوتن و ديوار ودهرگاكانيان دهبرى و له قوولايى ژورهكاندا و له گوپى خهلكه نووستووهكهدا مردار دهبوونهوه.

پيير، بهپانى و دريژى ژورهكهدا، لهلاى جيگاكهوه بولاى پهنجرهكه و بهپيچهوانهوه، كهوته رايچكه و هاتوچو. چى بكات؟ ههستى به نيگهرانيهكى زور كرد، نهيدهتوانى لهگهله خانهوادهكهيدا هلبكات. هيشتا ههزى دهكرد به تهنيا بى، بهلاى كهمهوه تا سبهينى، بوئهوهى بير بكاتهوه، ئارام بيتهوه، خوى بوژيانى رۆژانه ناماده بكات، بوئهو ژيانهى كه دهباويه بهردهوام بيت.

دهى باشه، دهچيت بو شارى (تروفيل) تا تهمشاى ئاپوراى خهلكهكه بهسهر " بلاجه " كهوه بدينى. ئهو ديمهنه توژى دلى دهكاتهوه وجههكه بيرى دهگورپيت، دهرهتى ئهوهى بو دهرهخسى تاخوى بوئهو شته كرپته ناماده بكات كهبهخوى كهشفى كردوه.

كه سپيده ئهنگاوت دهست و دم وچاوى شت و جلهكانى لهبهر كرد. مزودوومانهكه رهوى بووهوه، جههكه زورخوش وجوان بوو. جا چونكه كهشتى شارى (تروفيل) سهعات نو له بهندهرهكهوه دهردهچوو و دهكهوتهرپى، دكتور واى بهباش زانى پيش ئهوهى بروات، بچى داىكى ماچ بكات.

چاوهروانى كرد تا ههتاو بهرز بووهوه، دنيا رۆژ بووهوه، ئهوسا دابهزى. كه گهيبه بهردهرگاي ژورهكهى داىكى، دلى بهتوندى كهوتهليدان، بهجورئ هانكههانكى پيكهوت، ناچار وهستا تا پشوويهكى وهبهربيتهوه. دهستى بهسهر دهسكى دهرگاكهوه سست بووبوو و دهلهرزى. واى ليهاتبوو، نهيدهتوانى دهسكى دهرگاكه بابدات و بچيته ژورهوه. له دهرگاكهى دا، دهنگى داىكى بهرز بووهوه:

- كيبه؟

- منم، پيير.

- چيت دهوى؟

- ههزم کرد سلاویکت لییکه م، چونکه دهمهوی برۆم بو شاری " تروفیل " و ئەمرو دەگەل هاورپیکانما لهویندەر بهرمهسه ر.
- من هیشتا لهناو جیدام.
- دەی باشه، خۆت سهغلهت مهکه، که شهوی هاتمهوه ئەوسا ماچت دهکه م.

ههزی دهکرد، بهبی ئەوهی بیدینیت، بروات، بیئوهی ماچیکی ساختهی گۆناکانی که دلی لپی تیک ههلههات، بکات، بروات. بهلام دایکی گوتی: - کا بوهسته، با ده رگا بکه مهوه.

گوپی له دهنگی پییه پهتیهکانی بوو که بهسه ر پارکیته که دا ههنگاوی دهن، ئەوجا گوپی له دهنگی سورگی ده رگا که بوو، دایکی هاواریکرد:

- وه ره ژووره وه.

وه ژوور کهوت. دایکی لهسه ر تهخته کهی دانیشتبوو، رولاند خهوتبوو، سه ری داپۆشی بوو و روویکردبوو دیواره که و له غورابی خهودا بوو، پیده چوو بههیچ شتیک خه بهری نه بیته وه، مه گه ر که سیک رای بته کاندبا و دهستی له بنا ده ربینابا.

له رۆژانی راوه ماسیدا، کاره که ره که له و کاته دا خه بهری ده کرده وه، که باباگری ده ریاوان به دوویدا ده هات، تا له م خه وه خۆشه بی داری بکاته وه.

پییر، وه ژوور کهوت، به جوړی له دایکی ده پروانی وه کو ئەوهی به عه مراتی نهی بینیبی. دایکی ده م وچاوی هینایه پیشه وه، دوو ماچی هه ر دوو گۆناکانی دایکی کرد، ئەوسا له سه ر کورسییه کی نزم رۆنیشت. دایکی گوتی:

- دوینی شه و بریارت دابوو ئەم سه فه ره بکه یت؟

- به لی، دوینی شه و.

- بو شیو دییته وه؟

- جارئ نازانم، به هه رحال چاوه پروانم مه که ن.

به کونجکاویه کی سهیره وه ته مه شای دایکی ده کرد. ئەمه دایکیه تی. ئەم ژنه! به م روو وروخساره وه که له مندالییه وه، له وه تای چاوی تروکاندوو دهی بینی. ئەم زه رده یه، ئەم ده نگه زۆر ئاشنایه و هه موو ئەمانه ی به لاهه تازه بوو و زۆر جیاواز بوو له وانه ی له پیشا و تا ئیستا به لایه وه ئاشنابوون.

ئیستا بوی ده رکهوت، تیگه یی - چونکه خۆشی ده ویست - قهت به م دیقه ته وه ته مه شای نه ده کرد. وپرای ئەوه ش ئەمه خۆیه تی، هه موو ورده کارییه کانی روخساری دهناسی، به لام ئەمه یه که مجاری بوو، به م زه لالی و روونییه ورده کارییه کانی روخساری ده بینی. ئیدی زه یینی ورژا و، هه ندئ شتی له هیلله گشتیه کانی روو و روخساریا خوینده وه، که پیشتر هه رگیز په ی پینان نه بردبوو.

ههستا تا بپرات، ئهوسائاره زوويهكي سهركيش له جيى خوئ چهقاندئ، ئاره زووى ناسينئ ئهه كهسهئ له دوئينيوه سه رودلي گرتبوو، گوتئ:

- باشه له بيرته جارائ ويينهيهكي بچووكئ ماريشال له هولكهه دا دانرابوو؟

دايكي، يهك دوو چركهيهك په شووكا، يان پيبر واى ههستكرد كه په شووكاوه، ئهوسا دايكي گوتئ:- بهلئ.

- ئهه ويينهيه چئ ليها تووه؟

خات رولاند، بههز وهلامئ دايهوه:

- ئهه ويينهيه.. سهبركه.. سهبركه.. بهته واوه تئ نازانم. رهنگه له نيو باول و پرياسكه كانئ مندا بيئ.

- بي زهحمهت، بوئ بگهريئ، تاقيبئ بكه.

- باشه، تاقيبئ دهكه م. بوچيته؟

- ئاه، بو خومم ناوئ، با بيدهين به جان، پيم وايه ئاساييه، دلئ پئ خوش دهبيت.

- بهلئ. ههق بهتويه، بيركردنه وهيهكي باشه، كه ههستام بوئ دهگهريم.

وهدهر كهوت، روژيكي خوش بوو، كه مترین سرووه نه دههات، خهلكئ له جاده و باناندا، شاد وبه كهيف دياربوون، ههركهسه وبوسه ر كارئ خوئ دهروئي، فرمانبه ران دهچوون بو دايه ره كانيان، كيژان بو كوگا وموغازه كانيان دهرويشتن، هه ندئ كهس، به روژئ روناك بوخو دسترين و كهيفيان دهكرد.

ئيدئ، ريبواران، به ره به ره سهركه وتنه سه ر كه شتیه كهئ شاري (تروقييل). وهختايهك پيبر، له دواي دواوه له سه ر تهختيكي دارين گيرسايه وه، له دلئ خوئدا پرسئ: " باشه كه پرسئ ياري ويينه كه م ليكرد په ست بوو، يان هه ر سه رى سوپما؟ ئايا ونئ كردوو يان شاردويه تيه وه، بوچئ؟ ئيدئ ئه قلئ هه مان ريبچكهئ گه يشتنه ئاكامئ گرت به ر: ويينه كه وينهئ كه سيكي دوست، ويينهئ خوشه ويستئ بوو، له هولكهه دا و به به رچاوي هه مووانه وه دانرابوو. تا ئهه روژهئ ژنهئ تايين، دايكه كه، له پيش هه موو كه سيكدا، پهئ به وه برد كه ئه م ويينهيه له كوره كهئ دهچيئ، دياره له ميژ بوو هه ستئ بهو ليكچوونه كردبوو.. دواي ئه وه هه ستئ كردبوو، روژئ له روژان هه موو كه سيك هه ست بهو ليكچوونه دهكات، بوئه ويينه كهئ هه لگرتوو ه تا كه س گومانئ لينه كات، دياره زاتئ نه كردوو ويينه كه بدريئيت. پيبر به روونئ بي رى كهوته وه كه ئهه ويينه بچووكه له ميژه ديار نه ماوه، پيش ئه وهئ خانه واده كه يان له پاريسه وه بو ئيره باربكه ن ديار نه ما! پيموايه ئهه كاته ديار نه ما و غهيب بوو كه جان خهريك بوو سميل و رديئئ دههات و له ناكاوا شيوهئ دهچوو ه سه ر ئهه گه نجه موو زه رده سوورو سپيهئ له ناو چوارچيوه كه دا بزه نيشتبووه سه ر ليوى.

ته فگه ر وته كانئ كه شتیه كه، كه كهوته رئ، بيروخه ياله كهئ شيواند! هه ستايه سه ر پييان، ده ستئ به ته مه شا كردنئ ده ر ياكه كرد.

كەشتىيە بچووكەكە لە لەنگەرگا لاوهكییەكەو دەرچوو، بە هانكەهانك و لەرزە لەرز بە دەستەچەپا بایدایەو بەرەو ئالییە دوورەكە، كەچاو بە ئاستەم لەنیو تەمتوومانی دانی بەیانیدا، فەرقی دەکرد، بۆی دەرچوو. لێرەو لەوئ بایەوانیكى سووری بەلەمیكى نیچىروانى بەسەر دەریاکەو دەشەكایەو و لە دوورەو لە تاوهریكى گەرە دەچوو كە سەری لە ئاوهكەو دەرهینابى. روبرارى سین، كەلە شارى روانەو وەكو باسكى دەریاکە، دەهاتە خواری، بەپانى خۆی دوو خاكى هاوسىی لیكى جیادەكردەو.

بە كەمتر لە سەعاتىك، كەشتیەكە گەییە بەندەرى (تروقیل) ، كات كاتى مەلە كردن بوو، پىیر یەكسەر چوو بۆ (پلاجەكە).

پلاجەكە، لە دوورەو لە گولگەشتیكى درىژى پر لە گولى پشكوتو دەچوو. لەسەر گردیكى گەرەى لەلانى زەردباو، كەلە قەراخ لەنگەرگای بەندەرەكەو دەستى پیدەكرد و دەرۆیى تا دەگەییە تاویرە رەشەكان، جۆرەها چەتر وسەىوانى رەنگاوپرەنگ، شەپقەین جۆراوجۆر، جلین ژنانەى رەنگاوپرەنگ، لەبەردەم كابینەكانى كەنارەكە وەستابوون یان ریزیان بەستبوو، یان لێرەو لەوئ بلاو بووبوونەو، كە تەمەشات دەكردن، لەتۆوايە چەپك وتاجە گولینەى گەرەن لەناو میرگیكى بى سنووردا. ژاوهژاوه و هەرا و زەناى دەنگە تىكەلاوه دوور و نزىكەكان، لە شەنبایەكەدا دەتوايەو، هەرا وەهەنگامەى ئەو مندالانەى كە مەلەیان دەكرد دەگەل حىلك وهور و ژاوهژاوى خۆش و بەردەوامى ژاندا، تىكەل بەو شەنبایە دەبوو كە خەلكەكە هەلیان دەمژى. پىیر، ویل و سەرگەردان، بەناو ئاپۆراى خەلكەكە كەوت، تەنیاى تەنیا بوو، زۆر گوشەگىر بوو، لە هزرە بە ئازارەكانى خۆیدا نقووم بووبوو، وەكو یەكێك وابوو كە كەشتیەكە فریى دابیتە نىرینەى دەریاکەو. خۆی پیدادەدان، گوئیى لە هەندىك قسان دەبوو، بیئەوئى گوئیان لیگریت، تەمەشای پیاوەكانى دەكرد بیئەوئى بیاندىنیت، پیاوان قسەیان بۆ ژنان دەكرد، ژنان بەدەم پیاوانەو پیدەكەن. ئەوسا لە ناكاوا زۆر بەروونى بەدى كردن ، دەتگوت خەوى لیكەوتبوو و بیدار بوو، لە ناخى ناخەو رقى لییان بوو، چونكە شاد و بەكەیف دیاربوون.

رۆیى، لە خەلكى نزىك دەبوو، بە دەورىاندا دەسووپایەو، بىرى تازەى بە میشكا دەهات. هەموو ئەو جل و بەرگە رەنگاوپرەنگانەى كە لەلانىكەیان داپۆشى بوو، وەكو چەپكە گول هاتنە بەرچاوى. قوماشە جوانەكان، سەىوانە رەنگینە زەردباوكان، بەژنى زراف و ناوقەدى بارىك، جلین تازە مۆد، هەرلە پیللوى ناسكەو تا دەگاتە شەپقەین سەیر وەنتىكە، سىحرى رەفتار، سىحەر و ئەفسوونى دەنگ، زەردەخەنە، ناز و كرىشمە بە سەرانسەرى كەناراوەكەدا.. هەر هەموو ئەمانەى وەكو پشكوتنى گول هاتەبەرچاو. كە بانگەشە بوون بۆ خۆفرۆشى ژنان. ئەو ژنانەى كە خۆیان بۆ ئەو رازاندبوو، تا كەسىك بخەنە داو، دلبەندیان بییت، لە خشتەى بەرن. خۆیان بۆ پیاوان دەپازیننەو، بۆ هەموو پیاویك جگەلە میردەكانى خۆیان، كە پىویستیان بەو نەمابوو فریویان بەن، تازە خستبوویاننە داو، كەرى خۆیان بەستبوو. ئىدى خۆیان بۆ ئاشقى ئەمرو، بۆ ئاشقى سەبەینى، بۆ هەر پیاوئ تووشى ببن، دەپازاندەو، چاوپرکییان دەگەل دەكردن ...

ئەو پياوانەى لە تەنەشتيانەو دانەشتبوون، چاويان برى بوو چاويان، دەم بە دەمەو قەسەيان بۆ دەکردن، بانگيان دەکردن، ئارەزوويان دەکردن، وەكو نەچپيرىكى ديارو ئاسانراو پەيگيريان دەکردن، ئەگەرچى زۆر نزيك بوون و زۆر ئاسان دەگيران. كەواتە ئەم كەنار و پلاجە بازارپىك بوو بۆ ئاشقىنى وچاوبازى، كە ژنان خۆيان تيا دەفرۆشت. ئىدى سەودا و مامەلە بوو، پياوان دەكەوتنە راو، ژن، ژنان تەنيا بەلەينيان دەدا. تەنيا بيريان لەيەك شت دەكردهو. لەوہى بە جەستە پياوان ببزوين، جەستەيان رادەست بكەن كە پيشتريش ئەو كارەيان كروو، جەستەيان فرۆشتوو، بەلەينيان بە پياوانى ديكەش داو. لە دلى خۆدا گوتى: هيج شتىكى تازە لەم سەرزەويەدا نيبە. هەلبەتە داىكىشى هەمان ئەو فيعلەى كروو كە ژنانى دى دەيكەن. ئەمە هەموو شتەكەيە! وەكو هەموو ژنانى دى؟ نا، نەخىر، ئاوارتەش هەيە، زۆريشە! ئەو ژنانەى لە دەوروبەرى خۆيدا دەيانبيني، دەولەمەندن، شيتن، عەودالى قيان و خۆشەويستين، ئەندامى يانەى ئاشقىنى رەهان، تەنەت ئامادەن بە نرخىكى ديارىكراو رابويين، چونكە لە كەنارەكەدا تووشى خيلىك لە ژنانى ئابروومەند، گوشەگيرى ناو چوار ديوارى مالان نەبوو، بەلكو تووشى لەشكرىك لە ژنانى بيكار بوو.

خيزاوى دەرياكە بەرز بوو، كرده كاريك كە پيزى يەكەمى ئەوانەى خەرىكى مەلە بوون، بەرەبەرە بەرەو شار بکشينهو، ئىدى خەلكانى سەر كەنارەكە بەپەلە هەستان، كورسيەكانيان هەلگرت و لەبەر شەپۆلە زەردباو كە كە تارايەكى ناسكى كەفى بەسەردا دابوو، هەلاتن. تەنەت ئەو كابينە گەرۆكانەش كەلە ئەسپان بەسترابوون، جمان، ئاپوراى خەلكەكە كەوتنەخۆ، هەندىك دەهاتن برىك دەچوون، لەم هاتوچۆيەدا، بەريەكدى دەكەوتن وتيەكەل دەبوون.

پيير، هەلات، لەم بەريەك كەوتنەى خەلكەكە پەست و توورە بوو، لەشارا نقوم بوو، لە دەروازەى كيلىگەكاندا، لەبەردەم مەيفرۆشيهكەدا، هەژارانەدا وەستا تا فراقين بخوات.

دواى ئەوہى قاوہكەى خواردەو، لە تەنەشت دەرگاگەو، لەسەر دوو كورسى پالکەوت، چونكە شەوئ نەنوستبوو، لە سيبەرى دار زەهيزەفونىكا خەوى ليكەوت. دواى چەند سەعانتىك لەخەو راپەرى، سەيرى كرد وەختى گەرەنەوہى كەشتيەكە هاتوو، زۆر خەوتبوو، ئازاى داھيزرابوو، شەكەت و ماندوو كەوتەرئ. دەيەوئ بگەرپتەو، دەيەوئ بزانيئ ئاخۆ داىكى ويئەكەى ماريشالى دۆزبوتەو. ئايا خۆى (داىكى) لەپيشا باسى دەكات، يان دەبئ ئەم دووبارە پرسىارى لييكاتەو، بيگومان هەنجەت و بيانوويەكى پەنھانى هەيە، بۆلابردن و شاردنەوہى ئەو ويئەيە.

بەلام كەخۆى بە ژوورەكەيدا كرد، دوو دل بوو لەوہى كەبۆ شيو بچيتە خوارەو، زۆر كەسەردار بوو، دلەى خەمبار و توورەى هيور نەبوو بوو. ويپراى ئەوہش برپارى دا بچيتە خوارەو، كەخۆى بە ژوورى نانخواردن دا كرد، هەموو خانەوادەكە لە دەورى خانەكە دانەشتبوون.

شادى بە پوخسارى هەموويانەو دياربوو. رولاند گوتى:

- دهی باشه، له شت کرپن بوونهوه؟ من تا هه موو شته کان ته رتیب نه کهن و له جیی خویان دای نه نه، نایه مه ته مه شا کردنیاین

ژنه کهی به رسقی دایه وه:

- هه لیه ته هه موو شتییک به دللی خو مانه. به لام بو ئه وهی تووشی هیچ هه لیه که نه بین، پیویستمان به کاتی زیاتره تا بیربکهینه وه. مه سه لهی کهل وپهل و مؤبیله کردنی شوقه که مان زور لا مه به سته.

هه موو رۆژه کهی ده گه ل جاندا، به سه ردانی فه رشفرۆشییه کان و کوگای مؤبیلان و کهل وپه له وه برده سه ر. خات رولاند، چه زی له قوماشی نایاب، که میک گرانبه ها و، بالکیش بوو. کوره کهی به پیچه وانه وه چه زی له شتی ساده بوو. ئیدی ده ستیان بدایه ته هه رشتییک، هه نه جه ته کانی خویان دووباره ده کرده وه. خات رولاند، هه نه جه تی ئه وه بوو، که خاوه نی ده عوا، وه ختایه که ده چیته هو لی چاوه پروانی پیویستی به وه یه دیمه نیکی ده وله مه ندانه بدینی و هه ست به ده وله مه ندی شوینه که و خاوه نی شوینه که بکات.

به لام جان چه زی ده کرد ته نیا مشته ریانی که شخه و ده وله مه ندان راکیشیت و ده یه وئ له ریگی زه وقه ساده که یه وه، سه رنجیان رابکیشیت و به لای خویدا رایانکیشیت. له سه ر نان خواردن، هه مان ئه و گه نگه شه یان دووباره کرده وه که به دریزیایی رۆژه که کرد بوویان.

رولاند، هیچ راو بوچوونیکی نه بوو، هه مان قسه ی ده گوته وه:

- من نامه وئ نه هیچ بلیم و نه گویم له هیچ بی، که له خیران هه موو شتییک ته واو بوو، ده چم سهیری ده که م و به چاوی خو م ده یبینم.

خات رولاند، کوره گه و ره کهی گاز کرد، تا رای خو ی بدات، گو تی:

- وهره بابزانین رای تو له هه نه بهر قسه کانمان چیه؟

ئه عسابی ته واو هه لچووبوو، چه زی ده کرد به جنیو وه لام بداته وه. به لام به ده نگیکی وشک که له پهستی و تووره بییدا ده له رزی گو تی:

- ئوف! منیش هه مان راو بوچوونی جانم هه یه، چه زم له ساده ییه، ساده یی و خاکه رای له زه وق و سه لیقه دا، وه کو راستگوویی و سه ر راستیه له واری ئه خلاقدا.

دایکی گو تی:

- ئه وه شت له بیر نه چی که ئیمه له شاریکی بازرگانیدا ده ژین و زه وق و سه لیقه ی بهرز و به جی له هه موو شوینی نییه.

پییر، به رسقی دایه وه:

- ئەمە گرینگ نىيە، ئايا ئەمە ماناي وايە لاسايى گەوجان بکەينەوہ؟ يانى ئەگەر ھاوالاتيان کەر و خوڤڤى بوون، دەبى منيش وهکو ئەوان بم؟ يانى ئافرەتتيک که ئافرەتە ھاوسىکەى دوو ئاشقى ھەبوو، دەبى ئەويش ھەمان ھەلە وخەتا بکات.

جان، دەستى بە پىکەنين کرد وگوتى:

- ھەنجەتى وات پىيە، دەللى لە پەندى فەيلەسووفانەوہ وەرگىراوہ.

پيىر، بەرسقى نەدایەوہ. براکەى و دايکى کەوتنە باسى قوماش و قەنەفە. ھەردووکیان نامۆ وغەريب ھاتنە بەرچاوى، وەکو چۆن بەياني بەرلەوہى لەمال وەدەرەبکەوئ و بو شارى تروقيل بروات، دايکى نامۆ وغەريب ھاتە بەرچاوى، بەو ئاوايە ھەردووکیانى، براکەى و دايکى نامۆ و بىگانە ھاتنە بەرچاوى. لە راستيا وای ھەستکرد، لەناکاوا خوئى بەناو خانەوادەيەکدا کردووە کە نايان ناسيئت. سەرى سورما، بەتاييەتى سەرى لە بابى سورما، باوهرى بە چاو وبيرى خوئى نەدەکرد. ئا ئەم پياوہ زەلامە سست وخاوہ، ئەم کەودەنە بابيەتى، بابى ئەوہ! نا، نا، جان ھەرگيز لەو ناچيئت.

سەبارەت بە خانەوادەکەى، دوو رۆژە، دەستيکى پەنھانى شەپانى، دەستى مردوويەک ليکى دابرين، ھەر ھەموو ئەو پەيوەنديانەى بچرى کە ئەم چوار بوونەوہرەى پىکەوہ بەستبوو، بەرەبەرە شيرازەياني پچراند، ئيدى تەواو. ھەموو شتيک براپەوہ، دايکى نەما، ئيدى ئەمە دايکى نىيە، چونکە ناتوانى خوئى بوئت، ناتوانى ريزيکى رەھاي، پىر مپەر و دوور لە ھەر رپاييەکى بگرئ، ئەو ريزەى دلئى فرزەندان پيوستى پيئەتى، ئيدى براى نىيە، مادام ئەم براپە لە پياويکى بىگانەيە، چيتر براى نىيە، ئەوہى بوئى ماوہتەوہ ھەر باوکیەتى، ئەم پياوہ زلحورتەى کەھيچ خوئى ناوئ. لەناکاوا گوتى:

- دايکە، ويئەکەت دۆزيبەوہ؟

حايىر وھەپەساو چاوانى کردنەوہ وگوتى:- کامە ويئە؟

- ويئەکەى ماريشال.

- نا.. يانى.. بەلئى.. نەمدۆزيوہتەوہ، بەلام وازانم شوئینەکەى دەزانم.

رولاند گوتى:- ويئەى چى؟

پيىر گوتى:- ويئەيەکى بچووکى ماريشال، کەکاتى خوئى، وەختايەک مالمان لە پاريس بوو، لە ھۆلەکە دانرابوو، پيموايە جان ھەزدەکات ئەو ويئەيەى لەلابئ.

رولاند ھاوارىکرد:

- ئا، ئا، لە بيرمە، ھەفتەى رابردوو ديتم کە دايکت لە باولەکە دەريھيئا، ريوخسارى روشابوو. رۆژى پيئىچ شەممە يان ھەينى بوو. لويىز لەبىرتە؟ کەلە باولەکەت دەرديئا، من

تەمەشام دەکردیت، لەسەر کورسیەکەى بەردەم خۆتا داتنا، لەگەڵ کۆمەلێک نامەدا بوو
کەنیوہیانت سووتاند، ھا؟ ریکەوتیکی سەبیر نییە، کە پێش دوو رۆژ یان سێ رۆژ لە
میراتیەکەى جان ئەو وینەیت دەرهینا؟ ئەگەر هەستی پێشبێنیم ھەبووایە، دەمگوت
ئەوہتا، ئەوہ خۆیەتى.

خات رولاند، بە ھیمنی بەرسفی دایەوہ:

- بەلێ، بیرم کەوتەوہ لە کوێیە، ئیستا دەچم دەیھێنم.

کەواتە درۆی دەکرد! بەیانى کە وەلامى کورەکەى دایەوہ درۆی کرد، درۆی کرد کە گوتى: " بە
دروستی نازانم لە کوێیە، رەنگە لەنیو باول و پریاسکەکانى مندا بێ " تۆمەز چەند رۆژیک،
چەند رۆژیکى کەم بەرلە ئیستا، دیتبووی، دەستى پێدا ھینابوو، لێى رامابوو، پاشان لە شوینیکی
نھینیدا، لەگەڵ نامەکاندا، ئەو نامانەى ماریشال بوى ناردبوون، شارەدبوویەوہ.

پییەر، روانیە دایکی کە درۆی لەگەڵ کردبوو، وەکو کورپیکى توورەکراوی خەلەتینراو تەمەشای
دەکرد، خۆشەویستیەکی پیروزی لەدەست دا، بەھەمان گیرەى پیاویکی نابیناوە کە ئەنجام
خیانەتیکی نەنگینی کەشف کردبیت، تەمەشای دەکرد.

حەیفی کورپەتى، ئەگەر میردى ئەم ژنە بوایە، ھەردوو مەچەکی، ھەردوو شانى تووند دەگرت،
لە قزى دەنەوى، دەیدا بە عاریدیا، لێى دەدا، مار ھەنجنى دەکرد! بەلام حەیفى ناتوانى ھیچ
بلیت، ھیچ بکات، ئاماژە بو ھیچ بکات، ھیچ شتیک بەرکینیت، چونکە کورپەتى، ھیچ
بیانوویەکی بو تۆلەسەندنەوہ بەدەستەوہ نییە، ئەم نەخەلەتاوہ، بەلکو ئەو (دایکی) بە میھر
وسۆزى دایکانە خەلەتاندوویەتى. دەبوایە سەبارەت بەم دایکیکی بى عەیب، دایکیکی تەواو
عەیار بى، وەکو ھەموو دایکی سەبارەت بە منداڵەکانیان. ئەم ھەلچوونە تا رادەى رڤ وکینە
توورەى کرد، ھەستیکرد، تاوانى دایکی دەرھەق بەم، زۆر گەورەترە لەو تاوانەى دەرھەق بە
باوکی کردوویەتى.

زەماوہندى پیاو وژن گریبەستیکی ئیرادیە، ئەگەر ھەریەکیکیان خیانەت لە ھاوسەرەکەى بکات،
ئەمە تاوانە، بەلام ژنەکە دەبیت بەدایک، ئەرکی گەورەتر دەبى، چونکە تەبیەت ئەرکی
پاراستنى رەگەزى پى سپاردووە. ئەگەر ھەنگى خیانەت بکات، مانای وایە ترسنۆک و بو دەلەییە،
داوین تەر و سووکە.

رولاند، وەکو ھەر ئیوارەییەک کە پیکیکی شەرابى خواردباوہ، لاقى لەژیر میزەکەدا راکیشا
ولەناکاوا گوتى:

- پیاو، ئەگەر کەمیک دەسترو بوو، ھەق نییە زۆر لە خەمى کاروکاسبیدا بى. ھیوادارم
لەمرو بەدواوہ جان ھەموو ئیوارەییەک دەعوەتى باشمان بو بکات، ھیچ بەلاموہ خەم
نییە ئەگەر ھەندیجار تووشى سک یەشەش بيم.

ئەوسا پوويكردە ژنەكەى وگوتى:

- دەى، ژنەكە گيان، مادام لە خواردن بوويتەو، بپۆ ئەو وئىنەىه بئىنە، منىش بە دىتنى خۆشحال دەبم.

هەستا، مۆمىكى هەلگرت، ئەوسا وەدەرکەوت، ماوہىەكى كەمى پى چوو، ئەم ماوہىە هەرچەندە لە سى خولەك زياتر نەبوو، بەلای پىيرەوہ زۆر دووردرىژ بوو، دواى ئەو ماوہىە بەخوى و چوارچىوہىەكى مۆدكۆنى ئەلقە زىپىنەوہ گەراىەوہو بەدەم زەردەخەنەىهكەوہ گوتى:- ئەوہتا، تەقريبەن يەكسەر دۆزىمەوہ.

دكتۆر يەكەم كەس دەستى برد. وئىنەكەى وەرگرت. لە دوورىيەكى كەمەوہ رايگرت و كەوتە تەمەشاكردنى. پاشان كە هەستى دەكرد داىكى سەيرى دەكات، بە ئەسپايى هەستا و چاوى بپرىيە براكەى تا لەگەل وئىنەكەدا بەراوردى بكات. لەزگ بوو بە توورەيى بلىت: "ئە، رىك لە جان دەچىت" لى زاتى نەكرد ئەو پەيغە ترسناكە بدركىنئىت، بەوہ گوزارشتى لە بىرەكانى خوى كرد كە كەوتە بەراوردى دەم وچاوه زىندووہكە دەگەل دەم وچاوى وئىنەكەدا.

هەلبەتە هەندىك لىكچوونى هاوبەش لەنيوان هەردوو روخسارەكەدا هەبوو: ردىنيان هەمان ردىن بوو، هەنيەيان هەمان شت بوو، بەلام هىچ شتىكى ئەوتۆ لە ئارادا نەبوو كە بتوانرى بگوترى: "ئەمە باوكە و، ئەمەش كورپەتى" سەربارى ئەم نىشانە هاوبەشانە، شىوہى خانەوادە و نزيكى روالەتەش هەبوو كە هەمان خوین دەيجولئىنئى. كە ئەگەر پىير ئەمەى بەدى بكردباىە، پتر لە بەدگومانىەكەى خوى ئەرخايەن دەبوو، داىكى هەستا پشتى تىكردن، واى دەنواند كە گوايە شەكرەكە و شەرابەكە هەلدەگرئىت. هەستى كرد كە پىير زانىويەتى يان بەلای كەمەوہ گومانى لىدەكات.

رولاند گوتى:- دەى، كوا با تەمەشايەكى بكەم.

پىير، وئىنەكەى بۆ درىژ كرد، بابى مۆمەكەى هينايە پيشەوہ تا باشتەر بىدينئىت، ئەوسا بە راويزئىكى مپەرەبان گوتى:

- بەلەنگازۆ! وەختايەك يەكترمان بىنى، كى وئىناى ئەمەى دەكرد، حەيفئى! زيان چەند بەلز دەروات! بەهەر حال ئەو كاتانە پياويكى جوان و قۆز بوو، زۆر بە ئەدەب بوو، وانىيە لويىز؟

كە ژنەكەى وەلامى نەدايەوہ، لەسەرى رۆى:

- پياويكى سەلار وسەنگين بوو! قەت جارى لە جارەن بە بەد مگىزى نەمبىنى، تەواو، رۆيى، تەنيا ئەوہى لە دوو ماوہ كە بۆ جاني بەجىهئىشتووہ. بەهەر حال دەتوانم سوئند بخۆم ئەمە بەلگەىه كە تا دوا هەناسە دۆست و هاورپىيەكى دلسۆز و وەفادار بووہ وتەنانەت لەسەرە مەرگ و گيانەللاشدا ئىمەى هەر لەبىر بووہ.

"جان" ش دەستی برد تا وینەکه وەر بگریت. لئی ورد بوو، دواى کهمیک به کهسەر وه گوتی:- من، نەمدەناسی، من تەنیا به پۆری سپیەوه دیتبووم.

وینەکهی دایەوه به دایکی، ئەویش تەمەشایەکی بلەزی کرد و، خیرا چاوی لەسەر لا برد، وهک ئەوهی ترسابی، پرووی وەرگێرا، ئەوسا بەدەنگی ئاسایی خۆی گوتی:- جانۆ گیان، ئەمە ئیستا پەییەندی به تۆوه هەیه، تۆ میراتگریت. له شوقه تازه که تدا دایەنن.

که چوونه هۆلەکهوه، وینە بچکۆله کهی وهکو جارێ له سەر کووره که و له نزیک سەعاته کهوه دانا.

پییەر و جان، سەر وجگەرەیان پیکرد. که جگەرەیان دەکیشا، یهکیان به نیو ژووره کهدا راویچکهی ده کرد و ئەوی تریان لەسەر قەنەفەیهک دادەنیشت، تا نیوهی له قەنەفەکه رۆده چوو و لاقی دەخستەسەر لاق. رولاند سەبیلەکهی دادەپەستایەوه، وهکو چۆن سواری ئەسپ بی، بهو ئاوايه لەسەر کورسییهک دادەنیشت، له دووره وه تەکهی ده گرتە کووره که، خات رولاند لەسەر تەپلەکیکی نزم، له نزیک میزیکي چکۆله وه که پوناکی لەسەر بوو دانیشتبوو و گۆلدۆزی ده کرد. یان خوری ده پست. ئەمشه وه دەستی به دروستکردنی پارچه " کفنا " یهک بۆ ژووره کهی جان کردبوو، ئەمە کاریکی دژوار و ئالۆز بوو، به تاییهتی له دەستی کدا ده بوا هه موو هۆش و گۆشی له لای بی. ویرای ئەوهش، چاوی که له گه ل هه تەقه لیکدا به رز و نزم ده بوو وه بلەز ده چوو سەر وینە چکۆله کهی یاروی رەحمەتی، که به سەعاته که وه هه لپه سێردرا بوو. دکتۆر، به چوار یان پینج شەقاو پانی هۆلەکهی ده بری، ههردوو دەستی نابوونه پشتی و جگەرەکهی نابوو به لا لیویه وه وهه موو جاریک نیگای له نیگای دایکی هه له نگوت.

ده کړی بگوتری، به پارێزه وه تەمەشای یهکیان ده کرد، ئیدی کیشه و مملانییه کی به سوپیان کهوته نیوان، مملانییه ک که تەحه موول نه ده کرا، دلی پییری ده گۆشی. له دلی خۆیدا، هه م به ئازار وهه م به رەزامة ندییه وه گوتی: " باشه له وه ده مه دا که بزانی من که شغم کردوو، ئازار ده چیژئ! " له هه ر بادانه وه یه کا بۆلای کووره که، بۆ چه ند ساتیک ده وه ستا و له روخساره سپیەکهی ماریشال راده ما، له وه ده چوو بیروکه یه کی نه گۆر له دووی بی و لپی نه بیته وه. وینە چکۆله که به ئەندازهی ناو له پیک بوو، له که سیکی زندووی شه رەنگیزی ترسناک ده چوو، که له ناکاوا خۆی به م ماله دا، به ناو ئەم خانه واده یه دا کردبی.

له ناکاوا زهنگی ده رگای ده ره وه لی درا، خات رولاند که ژنیکی هه میشه ئارام و له سه رخۆ بوو، شپه رزه بوو، دکتۆر ههستی به په شوکانه کهی کرد. ئەوسا گوتی:- رەنگه خاتوو روزمیکي بی.

چاوه کانی، که هیشتا نیگه ران بوون، به ره وه لای کووره که هه لپه رین. پییر، له شله ژان و په شوکانه کهی دایکی حالی بوو یان وای ته سه ور کرد تیی گه بیوه. نوپینی ژنان تیزه، زه نیان روونه، بیریان به گومانه. وهختایه ک بیته ژووره وه، ئەو وینە چکۆله نه ناسه ده بینئ و، رەنگه له یه که م نیگاوه، په ی بهو لیکچوونه بکات که له نیوان ئەم روخساره و روخساری جان دا هه یه. که ئەوهی زانی، ئیدی هه موو شتیکی بۆ روون ده بیته وه! ترسی لی نیشت، ترسیکی کوت وپه، ترس

له ئاشكرابوونی ئەم نەنگە، كە دەرگا كرایهوه، خیرا ئاوری دایهوه، وینه بچووكهكهی هه لگرت و بهبی ئەوهی بیلی بابی یان براكهی پیی بهسن، خستیه ژیر سهعاتهكهوه. دووباره چاوی له چاوانی دایکی هه لهنگوت، لیل و سهرگهردان و پهشیو دیاربوون.

خاتوو روزمیلی گوتی:- شهوتان باش، هاتووم چایهكتان له گه لدا بخومهوه.

بهلام کاتی له دهوری خر بوونهوه كه خیرهاتنی بکهن و له حالی بپرسن، پبیر، له دەرگا كه كههر به كراوهیی مابووهوه، ئاودیو بووبوو. كه ههستیان به رۆیشتنهكهی كرد، سهریان سوپما. جان پهست بوو، ترسا كه بیوهژنه گه نجهكه برهنجیت، له بن لیوانهوه گوتی:- كه حه یوانه!

خات رولاند گوتی:- لیی مه گرن، كه میك ناساغه، ماندوووه، له سهفهری (تروقیل) بوو.

رولاند گوتی:

- با ماندووش بی، ماقوول نییه، وهكو حه یوانی کیوی هه لیئ و خوئی بشاریتهوه.

خاتوو روزمیلی، ویستی جهوهكه ئارام بکاتهوه، به دلنیا بییهوه گوتی:

- نا، نا، پهلهی بوو بویه ئیزنی نهخواست، هه موومان كه زوو و ، له پیش خه لکی دیکهوه دهردهچین وادهکین، ئیزن ناخوازین.

جان، بهرسقی دایهوه:- ئا، ئه و له ناو خه لکیدا و له دهرهوه ئاساییه، بهلام له ناو یهك خیزاندا ئاسایی نییه، ئەم براییه من، ماوهیهکی كه مه ئەم خووهی گرتوووه.

(6)

له زهرفی ههفتهیه دوواندا ههچ شتیکی تازه له خانهواده و مالباتی رولاندا پرووی نه دا، باوکهكه دهچوووه راه ماسی خوئی، خات رولاند یارمهتی جانی ده دا، تا بو شوقهكهی بگوازیتهوهو جیگیر ببیت، پبیری خه مین، ته نیا له کاتی ژه مه کاندایه دیار ده كهوت. شهویک بابی لیی پرسی:- بوچی سه روچاوت داوه بهیهکا و له كو سته كه وته و ماته مباران ده چیت، ماوهیهكه ههست ده كه م ئاسایی نیت.

دکتور بهرسقی دایهوه:- چونکه ههست به بارگرانی ژیان ده كه م.

رولاند ههچی له و قسهیه هه لنه کراند، به كه سه ره وه گوتی:

- به راستی ئەمه شتیکی سهیره. له وهتای ئەم میراتیه مان به قیسمهت بووه، هه مووان ده لیی خوئل و دو تان به سه را كراوه، وهكو ئەوهی بویه ریکی خراپمان به سه ردا هاتبی، وهكو ئەوهی تازیه باری كه سیك بین. بو كه سیك بگرین.

پبیر گوتی:- ئەوهی راستی بی من بو كه سیك ده گریم.

- تو؟ ئەو كه سه کییه؟

- ئاھ، كەسكە تۆ نايىناسىت و، من زۆرم خۆشدهوئى.

رولاند مەزەندەى بۆ دلدارى و قىيانىكى رەوتەنى دەچوو. بۆ ئاشقىنى كورەكەى دەگەل سۆزانیەكدا دەچوو. پرسى:- كىشەكەت ئافرەتە؟

- بەلئى، ئافرەتئىكە.

- مردووہ؟

- نا، لەوہ قورسترە.

- ئاھ!

ھەرچەندە پىرەمىر ئەم رۈنبىژىيە چاوەرۋان نەكراوہى، لەبەردەم ژنەكەيا پى ئاسايى نەبوو، ئەم دەم و دووہى كورەكەى پى سەير بوو، بەلام زۆر لەسەر پرسىيارەكە مكوور نەبوو، چونكە بەراى ئەو ئەم جۆرە كىشانە، كىشەى شەخسى و تايىبەتىن.

خات رولاند، وەكو ئەوہ بوو گوئى لەو قسانە نەبووئى، نەساغ دياربوو، رەنگى تەواو زەرد ھەلگەرآبوو. مىردەكەى زۆرجار كە دەبىينى، خەرىكە لەسەر كورسىيەكەى ژىرى دەكەوئىتەخوارەوہ، يان گوئى لى دەبوو بەدەم قسانەوہ ھانكەھانكى پى دەكەوئى، سەرى سور دەما. بۆيە پى گوت:

- لويىز گيان، حالت لەباش ناچىت، لە خراپ دەچىت، تۆ خۆت زۆر، بە گواستنەوہى جانەوہ بۆ مائە تازەكەى، ماندوو دەكەيت! كەمىك ئىسراحت بەخۆت بدە، ئەو كورە پەلەى نىيە، چونكە دەولەمەندە.

خات رولاند، بىئەوہى وەلام بداتەوہ سەرىكى بۆ لەقاند. ئەو رۆژە، رەنگى زياتر زەرد ھەلگەرآ، رولاند ديسان ھەستى پىكرد، گوتى:

- ئەمە وانابى پىرەژنە داماوہكەم، پىويستە ئاگات لەخۆت بى.

ئەوجا ئاورپىكى لاي كورەكەى دايەوہوگوتى:

- تۆ بەخۆت دەبىينى حالى باش نىيە، دايكت بىتاقەتە، بۆ بەلاى كەمەوہ معاينەنىيەكى ناكەى؟

پىير، بەرسقى دايەوہ:- نا، ھەست ناكەم نەخۆش بى.

رولاند، پەست بوو وگوتى:

- ئەوہى عەيانە چ حاجەت بە بەيانە! ئاخر ئەم دكتورىيەى تۆ بەچى دەچى ئەگەر ھەست بە نەخۆشى دايكت نەكەى؟ تۆ تەمەشاي بكە، تەمەشا. ئەگەر ئەم بايە لەم كونەوہ بى، رەنگە بمرين و ئەم دكتورە ھەست بەھىچ نەكات.

خات رولاند کهوته هه ناسه برکئ، رهنگی به راده یهک زهره هه لگه را، میرده کهی هاواریکرد:-
خه ریکه، ده بووریتنه وه.

- نا.. نا.. هیچ نییه.. تیده په رئ.. هیچ نییه.

پبیر، لئی نزیک بووه وه، چاوی تیبری وگوتی:- ها، چیته، کویت دیشیت؟

به دهنگی کهی نهوی و لهز گوتی:- هیچ نییه، هیچم نییه.. دنیا به هیچم نییه.. هیچ.

رولاند وه ده رکهوت تا **سپرتو** بیئ، هاته وه، شووشه کهی بو کوره کهی دریزکرد وگوتی:

- هانئ، ژانه کهی هیور بکه وه، گویت له لیدانی دلئ نییه؟

وهختایهک دانه وییه وه تا نه بزی بگریت، خات رولاند له ناکاوا به تووندی دهستی راپسکاند.
دهستی کهوت به کورسییه کی نزیکي خویدا.

دکتور به راپوژیکی سارد گوتی:- بوسته، مادام نه خوشیت با معایه نه یهکت بکه م.

ههنگئ ههستا، باسکی بو دریزکرد، تایه کی گهرمی لیها تبوو، گوشاری خوینه کهی زور بهرز بوو.
له بن لیوانه وه گوتی:

- به راستی نه خوشیت، ده بی حه ب ودهرمانی ئارام به خش به کار بیئ. هه نووکه
ره چه ته یهکت بو ده نووسم.

وهختایهک دانه وی بووه وه و ره چه ته کهی ده نووسی، له ناکاوا ئاوپری دایه وه، سهیری کرد، دایکی
هانکه هانکی پیکه وتوو و خیرا خیرا هه نسک هه لده دا وده گریا و دهم وچاوی له نیو هه ردوو
دهستی نابوو. رولاند به نیگه رانیه وه پرسی:

- لویز، لویز، چینه؟ ئه وه چیته؟

لویز، وه لامی نه دایه وه، وادیار بوو، خه میکی ترسناک و قورس سه ری ژه ندوو ته ناخی. میرده کهی
ویستی هه ر دوو دهستی بگری و له سه ر دهم وچاوی لایان بدات. نه یه یشت و گوتی:- نا، نا، نا.

رولاند ئاوپری لای کوره کهی دایه وه وگوتی:

- باشه چیه تی، به حه یاتم به و حاله وه م نه بینیوه.

پبیر گوتی:- هیچ نییه، نه خوشیه کی عه سه بی سووکه.

ههستی ده کرد، دلئ به حالئ ده سووتیت، ئه و ژان و ئازاره، رق و کینه کهی ده ره هق به دایکی
سووک ده کات، ئاستی تو له خوازیه کهی کهم ده کاته وه. وه کو قازییه ک له کاره کهی خو ی رازی
بیئ. له دایکی ورد بووه وه.

خات رولاند، له ناکاوا ههستا، به پړ تاویکی چاوه پروان نه کراوی ئه وتو که کهس نه توانی بهری پیبگری، به رهو ده رگا که ته کانی دا، به غار پړوی تا خوئی له ژوره کهیدا چه پس بکات. رولاند و دکتور پروبه پرووی به کدی راوهستان، رولاند گوتی: - هیچ حالی بوویت؟

پییر، وهلامی دایه وه:

- بهلئی، ئه مه جوړه نه خو شیه کی عه سه بی سووکه، به زوری لهو ته مه نه ی دایکما درده که ویت. دوور نییه، زور جاری دیکه ش تووشی ببیته وه.

هه لبه ته وا ده رچوو، ته قریبه ن هه موو پړوئی تووشی ئه و حاله ده بوو، وه کو ئه وه بوو که هۆکاره که ی پییر بی، وه کو ئه وه ی نه نییه که له نه نییه نه زانراوه کانی ئه وی له لای. له کاتی ئیسراحه تدا، له پوخسار وسیمای دایکی ورد بووه وه. به تاقه وشه یه که، ئه م ئازاره ده روونییه له ناخیا هاروژاند که تا ئه م نزیکانه ش، ئارام بوو.

پییریش، به ئه نذازه ی دایکی ئازاری ده چیشت. زور ئازاری ده کیشا، چونکه ههستی ده کرد دایکی، دایکه که ی جارن نییه، خوئی نه ده ویست، پړی نه ده گرت، چونکه ئه زیه تی ده دات، ئازاری ده کیشا چونکه ئه و زامه خوینییه ده کولانده وه کرد بوویه دلئ ئه م ژن و دایکه. هه رکاتی ههستی به کللئی و کویره وه ریبه کانی ئه و بکر دایه، هه رکاتی عه زابی په شیمانی و به زهی ئه جن ئه جنی بکر دایه و شهرمی له خوئی بکر دایه، به رق وکینه ویرانی بکات، به ته نیا ده پړوی بو شار.. پربه دلله هزی ده کرد خوئی بخاته ده ریاکه وه و بخنکی و کو تایی به م هه موو عه زابه ببیت.

ئا! چه ندی هه ز ده کرد، ده م وده ست لی بیورئ! به لام نه یده توانی، له رهوشیکا بوو، توانی فه رامو شکردنی نه بوو، ئه گه ر بیتوانیا ئه و ئه زیه ت نه دات، به خوئی ئه زیه تی ده خوارد، که له کاتی ژه مه کاندا ده هاته وه، به کو مه لیک برپاری جوانه وه ده هاته وه. ئه و که چاوی به و (دایکی) ده که وت، که چاوه بیگه رد و راستگو کانی جارانی دینایه وه به رچاوی خوئی و له گه ل چاوه ترسنوک و ره قوک و سه رگه ر دانه کانی ئه م پړویدا به راوردی ده کرد، ئیدی خوئی پی کونترول نه ده کرا و رق وکینه ی سه ری ده کرد، ده بوایه هه رچوئی بوایه ده ری بپریت.

ئو نه نییه نه گینه ی که ته نیا هه ردووکیان ده یانزانی خات رولاندی ئازار ده دا، ژه هر یکه ئیستا له خوینی پییر دایه، به ده ماره کانی ده پرات، ده یه وی وه کو سه گی هار. نه نیگیر، په لامار بدات، بگریت. هیچ له مپه ریک پړی لینه ده گرت، چونکه ئه و (لویز) به به رده وامی ئه جن ئه جن ده بوو، چونکه جان ئیستا له شوقه تازه کهیدا ده ژیا، ئیواران ده هاته وه تا ده گه ل خانه واده که دا شام بکات، لای ئه وان بخه ویت.

زور جار، جان، داخ و په ستیه کی له چاوی برا کهیدا ده خوینده وه که نیشانه ی هه سوودی و به غیلی بوو. هه زی ده کرد، له سنووری خوئی رایگریت، پړوئیک ئاگاداری بکاته وه، چونکه ژیانی خانه واده که، به و دیمه نه به رده وام و یه که له دووی یه کانه دا زور دژوار و نارچه ت بوو بوو. به لام که متر له جارن خه می له و قسه زبر و ئه تواره به دانه ده خوارد، چونکه ئیستا به جیا له

خانه‌واده‌که ده‌ژیا. چونکه به‌تبعیت هیمن بوو و‌هزی له‌ئارامی ده‌کرد، ئه‌مه‌کردبوویه‌کاریک‌سه‌بر‌بکات و‌دان‌به‌خویدا‌بگریّت. سه‌روه‌ت و‌سامان‌مه‌ستی‌کردبووو، هه‌موو‌بیری‌له‌لای‌به‌رژه‌وه‌ندی و‌قازانجه‌راسته‌وخو و‌تایبه‌تیه‌کانی‌خوی‌بوو.

که‌ده‌گه‌بیه‌ماله‌وه، زه‌ینی‌پر‌بوو‌له‌خه‌ون و‌خه‌مین‌بچووکی‌تازه، بو‌نمونه‌شیوه‌ی‌په‌رده‌کان، شیوه‌ی‌شه‌پقه‌لباده‌که، قه‌واره‌ی‌کارتی‌سه‌ردان، بی‌ریان‌مژوول‌ده‌کرد. به‌به‌رده‌وامی‌باسی‌ورد‌ودرشتی‌شوقه‌که‌ی‌ده‌کرد، بو‌نمونه‌باسی‌عه‌لاگه‌ی‌هه‌لواسینی‌پالتو و‌چاکه‌تی‌نیو‌مه‌دخه‌له‌که‌ی‌ده‌کرد، باسی‌ئو‌زه‌نگه‌کاره‌بایبانه‌ی‌ده‌کرد، که‌هه‌ر‌یه‌کیک‌به‌دزیبه‌وه‌خوی‌به‌ماله‌که‌دا‌بکرده‌ایه، له‌زه‌نگیان‌ده‌دا.

به‌بۆنه‌ی‌جیگیر‌بوونیبه‌وه‌له‌هه‌واری‌تازه‌دا، برپاری‌دا‌سه‌یرانیک‌بو‌گوندی‌(سان‌جوان‌)‌بکه‌ن و‌که‌دوای‌شیو‌گه‌رانه‌وه، له‌ماله‌که‌ی‌ئو‌دا‌ده‌عه‌تی‌چای‌بن. رولاند‌به‌ته‌ما‌بوو‌له‌رپگی‌ده‌ریاوه‌بو‌ئو‌هینده‌ر‌بروات، به‌لام‌دووری‌رپگاکه‌و‌ئه‌گه‌ری‌ئو‌ه‌ی‌که‌ئه‌گه‌ر‌بایه‌کی‌پنجه‌وانه‌هه‌لبکات، ره‌نگه‌به‌ئاسانی‌نه‌گاته‌جی، ژیوانیان‌کرده‌وه. بو‌یه‌گالیسکه‌یه‌کیان‌بو‌ئو‌گه‌شت‌وسه‌یرانه‌به‌کرئ‌گرت. ده‌وربه‌ری‌سه‌عات‌ده‌که‌وتنه‌رئ‌تابو‌کاتی‌فراقین‌بگه‌نه‌جی. رپگا‌به‌رینه، ته‌پوتوژاویبه‌که‌به‌نیو‌کیلگه‌و‌مه‌زرا‌نورماندیبه‌کاندا‌ده‌رپویی، پیده‌شت‌ومه‌زرا‌به‌دار‌و‌دره‌خته‌کانی‌له‌سه‌یرانگه‌یه‌کی‌بی‌کو‌تایی‌ده‌چوو. خانه‌واده‌که‌ی‌رولاند‌و‌خاتوو‌روزمیلی‌و‌کاپتن‌بوسیر، هه‌موو‌به‌بیده‌نگی‌له‌نیو‌گالیسکه‌که‌دا‌دانیشتبوون، که‌هه‌ردوو‌ئه‌سپه‌زه‌لامه‌که‌به‌یورغه‌رپگاکه‌یان‌ده‌پنچایه‌وه، ده‌نگی‌ته‌گه‌ره‌کان‌گویی‌که‌ر‌ده‌کردن، له‌تاو‌ته‌پوتوژ‌چاویان‌نوقاندبوو.

وه‌رز‌وه‌رزی‌میوه‌گه‌نان‌بوو، ئیدی‌کیلگه‌ی‌وینجه‌و‌مه‌زرای‌چه‌وه‌نده‌ران، سه‌وز‌ده‌چوونه‌وه، گه‌نمی‌زه‌رد، به‌تیشکه‌زیرینه‌زه‌رد‌باوه‌که‌ی‌گوندی‌روناک‌ده‌کرده‌وه، له‌تو‌وايه‌ئو‌تیشکی‌رپوژه‌ی‌که‌لی‌ده‌دات، ده‌خواته‌وه. جووتیاران‌له‌هه‌ندی‌کیلگاندا‌ده‌ستیان‌به‌دروینه‌کردبوو، پیوان‌به‌خو‌وداسه‌کانیانه‌وه‌په‌لاماری‌کیلگه‌کانیان‌ده‌دا، که‌داسه‌گه‌وره‌کانیان‌ده‌نایه‌سه‌ر‌شانیان‌وبه‌نیو‌په‌ریزه‌کان‌ده‌که‌وتن، داسه‌کانی‌سه‌رشانیان‌له‌دووره‌وه‌له‌بال‌ده‌چوون.

دوای‌دوو‌ساعت‌رپکردن، گالیسکه‌که‌به‌سه‌متی‌چه‌پدا‌پنچی‌کرده‌وه، به‌لای‌ئاشه‌بایه‌کدا‌تی‌په‌ری، پاشماوه‌ی‌کو‌مه‌لیک‌شتی‌قاوه‌یی‌نیوه‌بوگه‌نی‌فرپدراوی‌له‌پشته‌وه‌که‌له‌که‌کرا‌بوو. ئه‌وسا‌گالیسکه‌که، گه‌بیه‌مه‌یدانیک‌ی‌جوان، له‌به‌رده‌م‌خانویه‌کی‌جواندا‌وه‌ستا، میوانخانه‌یه‌کی‌به‌ناوبانگی‌ئو‌دیار‌و‌ده‌قهره‌بوو. سه‌رپه‌رشتیاری‌میوانخانه‌که‌ژنیک‌بوو‌به‌نیوی‌ئه‌لفونسین، ژنیک‌ی‌جوان‌و‌خه‌نول‌بوو، به‌ده‌م‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌هاته‌به‌ر‌ده‌رگا، ده‌ستی‌هه‌ردوو‌خانمی‌گرت، که‌حایر‌ودوو‌دل‌له‌به‌رده‌م‌پلیکانه‌به‌رزه‌که‌دا‌وه‌ستان.

کو‌مه‌لیک‌پاریسی‌غه‌واره، له‌ژیر‌خیوه‌تیکی‌قه‌راخ‌می‌رگیکی‌به‌ر‌سیه‌ری‌دار‌سیوان‌نانیان‌ده‌خوارد، ئه‌مانه‌له‌"ئیترا"‌وه‌هاتبوون. له‌نیو‌میوانخانه‌که‌وه، ده‌نگی‌هه‌را‌وزه‌نا‌و‌پیکه‌نین‌و‌ته‌ق‌وه‌و‌ری‌هیربارو‌ئامانان‌ده‌هات.

ئىدى دەبوا لە ژوورپىكدا نان بخۆن، ھەموو ھۆلەكان پىرپوون. لەناكاوا رولاند، لەبەردەم دىوارىكا
وھستا كە تۆرى راوھ رۆبىيانى بەسەرەوھ بوو، ھاوارىكرد:- ھەى! ھەى! چما لىرھ رۆبىيان راو
دەكرىت؟

بوسىر وھلامى داىھوھ:- بەلى، زۆرەى ئو رۆبىيانانەى لە كەناراوھكاندا دەبىينى، لىرھوھ بو
ئوھ دەبرىن.

- خۆزىا دوای نىوھرۆ دەچووین بو ئوھىندەر.

لەو كاتانەدا دەريا لەھالى داكشاندا بوو، كە سى سەعاتىكى دەخاياند، ئىدى ھەموو برىارىيان
دا، كە دوای نىوھر بەنىو تاویرھكاندا بكەون و لە رۆبىيان بگەرپن. نانيان كەم خوارد، بو ئوھى
وھختايەك پىيان دەخەنە ئاوھكەوھ، سەريان گىژ نەخوات. ھەرھوھا بو ئوھى خۆيان بو شام
ھەلگرن، كە قەرار بوو سەعات شەشى ئىوارھ، لەكاتى گەرانەوھدا، شىوئىكى نايابىيان بو نامادھ
كرابىت.

رولاند، خۆى پىنھەگىرا، سەبرى لەبەر برا. دەبوىست تۆرى تايبەت بە راوھ رۆبىيان بكرىت، كە
پىيان دەگوت (لانىھ) كە زۆر لەو شەبەكەىھ دەچوو كەلە مىرگەكاندا بو راوھ پەپولان بەكار
دەھىنرى. برىتییە لە دوو تۆرى بچووك كەبە بازنەىھەكى دارىنەوھ بەستراون، دەسكىكى دارىنى
درىژى پىوھىھ. ئەلفونسىنى ھەمىشە خەنۆل، دانەىھەكى بە ئەمانەت داىى، ئەوسا دوو تەنورھى
خورى، دەلبى درىژ وپىلاوى وھرزشەوانى دا بە ژنەكان تالەسەر جلەكانىانەوھ لەبەرى بكەن
بوئوھى جلەكانىيان تەر نەبىت. پىاوهكان، پىلاوھكانىيان داكەند و لەلای پىنەدۆزىكى ئوھىندەر
پىلاوى قوماش و قاپ قاپىيان كرى.

ئىدى كەوتنەرۆ، تۆرھكانىيان نابووه سەرشانىيان، سەلە و قەرتالەكانىيان دابوو بە كوؤلا، خاتوو
روزمىلى ئو جلالنەى زۆر لىدەھات، بەو جلالنەوھ لە رادەبەدەر جوان بوو. دەتگوت بابەل باب
ھەر جووتىار بووھ، ئو تەنورھىھەى كە ئەلفونسىن بەئەمانەت دابوىى، لەم لا و لەولاوھ بەرز
بووبووهوھ، بەجۆرۆ دوورابوو، كە بتوانى بەبى ترس، غار بدات و بەسەر كەفر و تاویرھكاندا باز
بدات.

دوو دەمارەكەى سەرووى ھەردوو پاژنەى پىى و بەشىك لە ماسولكەى لاقى لە دەلنگى
تەنورھكەىھوھ دەرکەوتبوون، ماسولكەىھەكى قەلەوى تەر وبرى ژنىكى قەلەوى بەھىز. ناوقەدى
كە پشتىنى لىنەبەستبوو، وھكو سپرىنگ دەلەرىبىھوھ. شەپقەىھەكى پووشى زەردباوى قەراخ پانى
لەسەر بوو، كەلە ھەردوو لاوھ چلەدارى گەزى لى بەرز بووبووهوھ، كە دىقەتت دەدا لە سوار
چاكىكى فەخرفرۆش دەچوو.

جان، لەوھتای ئو مىراتەى دەسكەوتبوو، ھەموو رۆژى لە دللى خۆیدا دەگوت: ژن بىنىت يان نا؟
ھەموو جارۆ كە لەوئ دەبىينى برىارى دەدا بىخوازىت، پاشان كەبە تەنۆ دەبوو، ھەستى دەكرد
پىوىستى بەبىرکردنەوھى زىاترھ، ھالى حازر ئەم لە خاتوو روزمىلى دەولەمەندترھ، دەرامەتى
روزمىلى، ھى كرىى خانوو و مەزرا و زەوى وزارى ھاقەر، تەنیا دوازدھ ھەزار فرانكە، ھەلبەتھ

لهگینه ئهم دهرامهته بهرهبهره زياد بکات و ببیت بهخاوهنی بره پارهییهکی مۆل. ئیدی لهوهیه سهروهت و سامانهکهی هاوتای سهروهت و سامانهکهی ئهم بکاتهوه، ئهمه جگهلهوهی که ئهم بپوهژنه گهنجهی زۆر بهدل بوو. کهله پيشی ئهمهوه رپی دهکرد، لهدلی خویدا گوتی: " دهی، دهبی قهرار بدهم. بیگومان لهم باشترم دهستناکهوی".

به شیوهلهیهکدا، کهله گوندهکهوه، بهرهو ئاودرکهیهک دادهگهرا، نشیو بوونهوه، ئاودرکهکهی قهراخ ئهم شیوهلهیه له بهرزی ههشتا مهترهوه دهپروانیه سهر دهريا. له دووی دوورهوه، له کهناراوه سهوزه لانهکانی دهوری دهرياکهوه، له بهر رۆشنایی شینباوی زیوینی ههتاوهکهدا گۆلاویکی سیگۆشه دهبنرا، ههروهها چارۆکهیهکیش به ئاستهم دهبنرا و له دوورهوه له میروو دهچوو. ئاسمانی رۆشن به رادهیهک تیکهلی ئاوهکه دهبوو، پیاو بوی جیانهدهکرایهوه که کامیان له کویدا کۆتایی دههات و کیههیان له کوپوه دهستی پیدهکرد. ههردوو ژنهکه، که سی پیاوهکه دویان کهوتبوون، ههردووکیان له کراسهکانیاندا جهری بوون. جان له دواوه بهچاوه پرسنگدارهکانی، دهپروانیه لاق و لهتهری ناسک و ناوقهدی نهرمی خاتوو روزمیلی وتهمهشای شهپقه گهوره دلفریوهکهی دهکرد. ئارهزوو زۆری بو دینا، هانی دهدا بریاری بنجیر بدات، لهو جوړه بریارانهی که خه لکانی دوو دل و شهرمنۆک لهناکاوا دهیدهن، ههواي فیئکی کهنارهکه، که تیکه ل بهبۆنی جوړهها گیا و پروهکی وهکو جهولهق و نهفهل و بۆنی تاویره دیارهکانی دهريا بووبوو، گهشه وزه ردهخه نهیان بهگیانی ده بهخشی و مهستیان دهکرد، لهگه ل ههر ههنگاویکا، لهگه ل ههر ته مهشاگردنیکی قه دوبالای زراقی ئهم ژنه گهنجهدا، زیاتر له قهراری کۆتایی نزیکتر دهبووهوه. بریاری دا، لهوهی پتر دوو دل نهبیت، بهراشکاوی پپی بلیت که خوئی دهویت، ههز دهکات زهماوهندی دهگه لدا بکات. ئهم سهفهری راوه، خزمهتی کرد، ههلی بو رهخساند، کردیه کاریک پروبهروو یهکدی بدینن، زهمینهیهکی باشی بو رهخساندن، شوینیکی جوانی بو سازاندبوون که باسی خو شه ویستی و قیان بکهن، پپیان خستبووه ئاوی زو لال و سافی ئهستیلان و دهیانروانیه ئه و رۆبیا نانهی به پرتا و خو یان به بن گیا و پروهکی دهرياکهدا دهکرد.

وهختایه گه بیینه قهراخ شیوهکهی سهر هه لدرهکه، چاویان به باریکه رپییهک کهوت، که به دریزایی ئاودرکهکهدا دادهگهرا، لهخواریانهوه، لهنیوان دهرياکه وبنار و ناوقهدی چیاکهدا، لهناکا و تووشی دنیایهک تاویری زهلام بوون، که ههرهسیان هینابوو و بهسهر یهکدا که لهکه بووبوون و تا چاو بردهکات، به دهشتاییهکی بهرز ونزمی، سهوزه زاردا بهرهو باشوور دریز دهبووهوه، دیاربوو، ئهجامی عه ردههژی (بوومه له رزه) کۆن بوو، ئیدی به دریزایی ئهم شریته دوور ودریژه، له درک و دال ودهوه نهجاپ و سهوزه لانه، تاویره دارپوخاوهکان بهسهر یهکا، له شوینهوار و ویرانهی شاریکی گهوره دهچوو که نوغرو بووبی، کاتی خو ی روانیبیتیه سهر دهريا وشووره وحه ساریکی سپی و کهناریکی تاویره لانی بی کۆتایی دهوری دابی.

خاتوو روزمیلی راوهستا وگوتی:- ئهمه، ئهمه جوانه.

جان خو ی گه یاندی، دهستی گرت، تا لهسهر ئه و پلکانهیهی له تاویرهکهدا دروست بووبوو، بیته خوارهوه.

به‌روپيش چوون، بوسير، له‌سهر لاقه كورته‌كاني پاره‌ستا، ده‌ستي بو خات رولاند پاكيشا كه‌له به‌رزاييه‌كه‌دا سه‌ري ده‌سوورا. رولاند و پيبر له‌دوای هه‌مووانه‌وه گه‌بينه‌جي، دكتور ناچاربوو باوكي، كه سه‌ري به گيزه‌وه ده‌چوو، پاكيشيت، ته‌نانه‌ت ناچاربوو به قنگه‌خشكي و پله به‌پله دابگه‌ري.

ئه‌و دوو گه‌نجه‌ي له‌پيشه‌وه بوون، به‌لز ده‌رويشتن، له‌ناكاوا له‌لای ته‌ختيكي دارينه‌وه، له‌ناو قه‌دي هه‌لدېر وليژگه‌كه‌دا له شوينيكدا ده‌تگوت بو ئيسراحت دروستكراوه، جوگه‌له‌يه‌ك ئاوي زولاليان به‌دي كرد، كه‌له كونيكي بچووكه‌وه ده‌رده‌هات. له‌پيشا ده‌رژايه ئه‌ستيليكې بچووكه‌وه كه‌هه‌ر به ئه‌ندازه‌ي ته‌شتيك ده‌بوو، گوژمي ئاوه‌كه هه‌لي كه‌ندبوو. ئه‌وسا له‌به‌رزي نزيكه‌ي مه‌تريكه‌وه، به قه‌لبه‌زه داده‌رژا و له مياني باريكه ريگاكه‌دا، كه يه‌كپارچه جه‌رجير بوو و ن ده‌بوو، پاشان له‌نيو ئه‌و درك و دال و پروكانه‌دا كه‌له ده‌شته به‌رزه‌كه‌دا روابوون و يه‌كپارچه دار و په‌ردوو بوو، و ن ده‌بوو و ديار نه‌ده‌ما.

خاتوو روزميلي هاواريكرد: - ئه، چه‌ندم تينووه! به‌لام چوون ئاو بخومه‌وه؟

هه‌ولي دا، به چنگ ئاو بخواته‌وه، به‌لام ئاوه‌كه له‌به‌يني په‌نجه‌كانيه‌وه ده‌رژا. جان به‌رديكې له‌سهر ريگاكه دانا، روزميلي چوكي به‌سهر يا دادا، تا دم بنې به‌و سه‌رچاوه‌يه‌وه كه ئاوه‌كه‌ي ليوه هه‌لده‌قولا. وه‌ختايه‌ك سه‌ري هه‌لبري كه هه‌زاران تنوكه ئاوي پرسنگدار به‌سهر دم وچاو، قز، برژانگ، سينگ و به‌روكيا پزراوو. سه‌ري لي برده‌پيشي وله‌ين ليوانه‌وه گوتي: - چه‌ند جوانيت؟

به‌زمانيك كه‌له زمانې ته‌مبي كردن و سه‌رزه‌نشترني منداليكي خه‌تاكار ده‌چوو، وه‌لامې دايه‌وه: - ده‌تواني بيده‌نگ بيت؟

ئه‌وه، يه‌كه‌مين قسه‌يان بوو كه‌تا راده‌يه‌كي كه‌م بوني ئاشقيني ليده‌هات، جان، زور په‌ست بوو، گوتي: - با، تائه‌وان پيمان نه‌گه‌يشتون، هه‌ليين.

له‌پر، پشتي كاپتن له‌نزيكي ئه‌وانه‌وه به‌دياركه‌وت، پاشه‌وپاش ده‌هاته‌خواري، تا به‌هه‌ردوو ده‌ستان له‌نگه‌ري خات رولاند بگري، رولاند له‌به‌رزي تر بوو، له‌وان دوورتر بوو، هيدي هيدي، به خيبرايي كيسه‌ل، به‌چوار چنگوله‌ ده‌هاته‌خواره‌وه. پيبر، پيشي كه‌وتبوو و چاوديري په‌فتاري ئه‌وي ده‌كرد.

سه‌ره‌وليژي باريكه رييه‌كه، به‌ره‌به‌ره كه‌م بووه‌وه، ده‌چوووه سه‌ر ريگايه‌كي كه‌ميك ليژ كه‌به‌ده‌وري تيشه‌لانيكي سه‌ختا ده‌سوورايه‌وه كه‌كاتي خوې له چيايه‌كه به‌ربووبووه‌وه. خاتوو روزميلي و جان ده‌ستيان به‌غاردان كرد، دوای توژيك گه‌بينه ئه‌رزيكي چه‌و و زيخه‌لان، ئه‌وسا گه‌بينه تاوي‌ره‌كان، خويان له ته‌ختانيه‌كي دوور ودريژا بينيه‌وه كه رووه‌كين ده‌ريايي دايپوشي و، ئيدي چالاو و زنه‌ين بچووك بچووك له‌پشت ئه‌م سه‌وزه‌زاره‌وه، كه‌له شينايدا ره‌ش ده‌چوووه‌وه، ده‌بريقايه‌وه.

جان توورپه بوو، بئ وىستى خۇي، تۆرپهكەي بۇ ژيىر قۇپه نە گيايەك پراكيشا و ئەوسا بۇ سەر ئاوهكەي بەرز كردهو، سى روبيانى گەورەي تىكەوتبوو. بەرپكەوت كەوتبوونە تۆرپهكەو. ئىدى بە خۇ نواندەنەو، سەرکەوتووانە بۇ خاتوو روزمىلى دريژى كردن كە نەيوپرا، بيانگرىت، لەسەرە چكۆلە تىزەكەي دەترسا، ويپراي ئەوئەش برپارى دا لەلای سميئە بارىكەكانيانەو بيانگرىت، ئىدى يەك يەك خستنيە ناو ئەو زەمىلەيەي بە پشتيەو بوو، تۆزى گياي دەرياشى بۇ تىكردن تا نەمرن.

ئەوسا روزمىلى گۆلاويكى تەنگترى دۆزىيەو، بە دوو دلبيەو پيى تىخت، ئەوئەندە سارد بوو مووچورپكەيەكى تووندى پيدا هات. ئىدى ئەوئەش كەوتە پراوكردن. زۆر كارامە و ليژان بوو، دەستى نەرم و بەخير بوو زوو هەستى بە نيچيرەكەي دەكرد، هەموو جاريك بە ليژانى خۇي، گيانەوهرپكى فريو خواردووي پراو دەكرد. جان، دواي ئەو هيجى دى نەدۆزىيەو، بەلام وردە وردە پەيگىرى روزمىلى دەكرد، خۇي لى هەلدەسوو، سەيرى دەكرد، بەهۇي ناكامىەكەي خۇيەو، هەستى بە نائوميدىەكى زۆر دەكرد، حەزى دەكرد لەوئەو فيري پراو بىت. گوتى: - ئۇه! فيرم كە، فيرم بكە!

ئەوسا، لە كاتيكا روخساريان، بە تەنىشت يەكەو، لەناو ئاوه ساف وزۆر پرونەكەدا، عەكس دەبوونەو، جان بۇ ئەو سەرەي تەنىشت سەرى خۇيەو كەلە خواري پرا تەمەشاي ئەمى دەكرد، دەگرزييەو، هەنديچار، قامكى بەو سەرەدا دينا، وەكو ئەو بوو لەسەرى پرا بەربىتەو. روزمىلى گوتى:

- ئاه! كە لاسارى! گيانەكەم نابى دوو ئيش لەيەك كاتدا بكەي.

وہلامى دايەو: - من تەنيا يەك ئيش دەكەم، ئەوئەش ئەوئەيە كە خوشم دەويى.

روزمىلى، راست بووئەو، بە پراويژيكي جدى گوتى: - چيتە؟ ئەقلىت تىكچوو؟

- نا، ئەقلم تىكنەچوو. من خوشم دەويى، ئەنجام زاتم وەبەرخۇنا كە ئەوئە پيى بللم.

لەناو خيزاوه سوپرەكەدا وەستان كە تا ئەژنويان هاتبوو، دەستيان بەسەر دەسكى تۆرپهكانيانەو خاوبوئەو، چاويان برپيە دور چاوى يەكدى.

ئەمجارەيان روزمىلى، بە پراويژيكي سوئەت ئاميز وجياوازەو گوتى:

- تۆ بوچى ئەوئەندە گيلى لەم كاتەدا باسى ئەمەم لەگەل دەكەيت؟ ناتوانى بيخەيتە پوژيكي دى و پراوئەكەم لى تىكنەدەيت؟

جان لەبن ليوانەو گوتى:

- ببورە، ئىدى نەمدەتوانى لەوئەي پتر سەبر بكەم، من لە ميژە خوشم دەويى، ئەوئە ئەمپوش بەجاري مەستت كردم، ئەقلىت بە تالان بردم.

ههنگی، لهناکاوا، وادیاربوو هاته په دایه، ناچار وازی له پراوی هیئا، دهستبهرداری له زه ته که ی بوو، به جدی که و ته قسان و گوتی:- باخومان له سهر ئه م تاویره وشک بکهینه وه، تا بتوانین به کاوه خو قسان بکهین.

به دوو قوئی خوئیان گه یانده سهر تاویریکی که میک بهرز، که له سهر تاویره که گیرسانه وه و شان به شانی یه کدی پوئیشن، لاقیان له بهر هه تاوه پیرشنگداره که دا شوپ کرده وه، ههنگی روزمیلی له سهری پوئی وگوتی:

- هاوړی ئازیزم، نه تو مندالیت ونه من کچیکی چکوله م، ئیمه ههردوو کمان له وسهری مهسه له که دینه وه. ده توانین، ئه نجامی هه موو کاره کانی خومان به وردی هه لسه نگینین. توکه ئه مپوکه قهرارت داوه، خوشه ویستی خوتم بو دهربری، من وای لیکده ده مه وه که ده ته وئ زه ماوه ندم ده گه لدا بکهیت.

هه لبه ته جان، چاوه پروانی ئه م هه موو تول و ته فسیله نه بوو، گیلانه به رسقی دایه وه:- هه لبه ته.

- باشه، له مباره یه وه قسه ت ده گه ل داک و بابتدا کردووه؟

- نا، من جارئ ده مه وئ بزانه تو پیم رازیت.

روزمیلی، دهستی که هیشتا ته ر بوو، بو دریز کرد، وهختایه ک جان به تاسه وه، دهستی ده نیو دهستی ئه و نا، گوتی:

- من رازیم، پیم وایه تو که سیکی باش و سهر راستیت. به لام ئه وه ت له بیر نه چیت که من نامه وئ داک و بابت تووره بکه م.

- پیت وایه دایکم پیشبینی ئه مه ی نه کردی، پیت وایه ئه گهر هزی نه کردبا زه ماوه ند بکهین، به مجوره ی ئیستا خوشی ویستبای؟

- راسته، به لام من که میک دوو دل و نیگه رانم.

ههردووکیان بیده نگ بوون، جان له خوشیا چه په سابوو، روزمیلی به پیچه وانه وه، که میک دوو دل بوو. جان دوا ی ئه و هه موو نوکته و مجامه له ئاشقینیه ی که به دهم راو و به دهم خوره خور و بلقه بلقی ئاوه وه کردیان، چاوه پروانی سووکه ئاشقینیه کی لیده کرد، چاوه پروانی په فزیکی پواله تی، به لام به مانا و تامی په زامه ندی، لیده کرد!

شته که برایه وه، جان هه ستیکرد، ته و او به سترا یه وه، دوا ی بیست وشه یه ک زه ماوه ندی کرد، ئیدی هیچ نه ما تا بیلیت، ههردووکیان قایل بوون، باوه ریان نه ده هات که شته که به و خیراییه پرووی دا، که میک په شوکا بوون، نیگه ران بوون، زاتیان نه ده کرد هیچ قسه یه ک بکه ن، دهستیان نه ده چوو ه راو، نه یانده زانی چ بکه ن.

دهنگی رولاند، بیداری کردنه وه که گوتی:

- لیږهوه، لیږهوه، مندالینه! بوسیر وهره تهمهشا بکه. ئەم قارهمانه ده‌ریاکه‌ی به‌تال کردووه.

کاپتن، نیچیریکی سهیری ږاو کردبوو. تا ناوقه‌دی ته‌ږ بووبوو، له چالاوئیکه‌وه ده‌چووه چالاوئیکه‌ی دی، به نیگایه‌ک باشتترین شوینی ده‌دۆزییه‌وه. به‌کاو‌ه‌خۆ، زۆر به ئەرخایه‌نی تۆږه‌که‌ی ده‌کرد به که‌لینه‌کانی ژیر ږووه‌که ده‌ریایه‌کاندا، که‌به ږپرتاو ږوبیانه بو‌رقنه‌کانی ده‌گرت تا بیانخاته زهمیله‌که‌یه‌وه، له‌ناو ده‌ستیا هه‌لده‌پلان، خاتوو روزمیلی، حایر و حه‌په‌ساو لئی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌هه‌موو توانایه‌کی خۆیه‌وه چاوی له‌و ده‌کرد، ته‌قربیه‌ن وه‌عه‌ده‌که‌ی خۆی له‌بیر کرد، جانی هه‌ر له‌بیر نه‌ما که دواي روزمیلی که‌وتبوو، خه‌یالو‌ی تهمه‌شای ده‌کرد که‌به چ زه‌وقیکه‌وه، به‌چ له‌زه‌تیکه‌ی مندالانه‌وه، ږوبیانی له‌ژیر گیای سه‌رئاو که‌وتوو ده‌ردیئا.

رولاند، له‌ناکاوا هاواریکرد: - سه‌یره خۆ خات رولاندیشمان پیگه‌بیشت.

له سه‌ره‌تاوه، هه‌ر خۆی و پییر به‌ته‌نئ له‌سه‌ر که‌ناره‌که بوون. چونکه نه خات رولاند و نه پییر، حه‌زیان نه‌ده‌کرد به‌غاردان به‌بیو تاو‌یره‌کان بکه‌ون و یان خۆ به چالاو‌ه‌کاندا بده‌ن، و‌یږای ئەوه‌ش دوو دل بوون، به‌یه‌که‌وه بمیئن. خات رولاند له‌و ده‌ترسا و کورپه‌که‌شی له‌و وله‌خۆی ده‌ترسا. له‌و بوغزه ده‌ترسا که‌له دل‌یا په‌نگی خواردبووه‌وه و پیی کۆنترۆل نه‌ده‌کرا. هه‌ردووکیان له‌به‌ر هه‌تاوه‌که بوون، بای ده‌ریاکه تینی خۆره‌که‌ی شکاندبوو، به‌رده‌میان تا چاو هه‌ته‌ر ده‌کات ئاوئیکه شینی سافی زیو ئاسای به‌پیل و شه‌پۆلان بوو. هه‌ردووکیان، له‌ دل‌ی خۆیاندا ده‌یانگوت: " جارن ژيانی ئیره چهند جوان و له‌به‌ر دلان بوو! "

خات رولاند، زاتی نه‌ده‌کرد قسه بو پییر بکات، چونکه دل‌نیا‌بوو زۆر به په‌قی وه‌لامی ده‌داته‌وه، پییریش جورئه‌تی نه‌ده‌کرد قسه بو ئەو بکات، پییریش ده‌یزانی که‌به تووندی به‌رسقی ده‌داته‌وه. به‌نووکي داره‌که‌ی به‌رده خړه‌کانی غل ده‌کرده‌وه. خات رولاندیش به‌دوو چاوی لیل و خه‌مینه‌وه، سئ چوار به‌ردی چکوله‌ی هه‌لگرت و به ئەسپایی، ئەم ده‌ست و ئەوه‌سته‌ی پیده‌کرد. ئەوجا به نیگایه‌کی حایر و حه‌په‌ساو، ویل و سه‌رگه‌ردان ږوانیه جان که ده‌گه‌ل خاتوو روزمیلیدا، له ناوه‌ندی گیا ده‌ریایه‌کاندا ږاوی ده‌کرد. دووراودوو ږاودیږی په‌فتاریانی ده‌کرد، به‌شیوه‌یه‌کی گونگ و به زه‌بری غه‌ریزه‌ی دایکایه‌تی په‌ی به‌وه برد که قسه‌کردنه‌که‌یان، قسه‌کردنی ئاسایی نییه و ئەم ماسته موویه‌کی تیدا‌یه.

سه‌یری کرد شان به‌شانی یه‌کدی وه‌ستاون، له ئاو‌ه‌که‌دا تهمه‌شای یه‌کدی ده‌که‌ن، ږووبه‌ږووی یه‌کدی ده‌وه‌ستن، ږاز و نیاز ده‌که‌ن، ئەوسا سه‌رده‌که‌ونه سه‌ر تاو‌یره‌که، داده‌نیشن، قسه بو یه‌کدی ده‌که‌ن.

تارماییه‌که‌یان به ږوونی دیار بوو، ئیدی له ناو جه‌رگه‌ی دیمه‌نانی ئاسمان و ده‌ریا و ئاودرپه‌کانه‌وه، گه‌وره‌تر ده‌یان نواند.

پییرش، تهمه‌شای کردن، له ناکاوا پیکه‌نینیکی وشکی له زار بووه‌وه، خات رولاند بیئه‌وه‌ی ئاوری لیبداته‌وه گوتی: - چیته؟

پيیر، که هیشتا به تهوسهوه پیدهکهنی گوتی:

- خۆم رادیئم، خۆم فیڕ دهکهم، بزائم چۆن پیاو خۆی بو خهلهتان ئاماده دهکات.

خات رولاند، تهزوویهکی توورپهیی پیدهات، ههلهچوو، قسهکهی پيیر زۆری پهست کرد، چونکه له مهبهستی حالی بوو: - مهبهستت له کییه؟

- مهبهستم جان! بهراستی مایه پیکهنینه که بهوجوره ببینری!

خات رولاند، به راویژیکی نهوی و لهرزۆک و خهفتهبار گوتی:

- ئاخ! پيیر، بهراستی بی ویزدانی! ئەم ئافرهته نمونهی وهفاداری و سهراستییه، براكهت لهو باشتري دهستناکهویت.

پيیر، به ئانقهست، له قاقایهکی دهستکردی پر بهزاری دا.

- ها! ها! ها! نمونهی سهراستی، ژنان ههموویان نمونهی سهراستین.. ههموو میردهکانیشیان، خهلهتاون. ها! ها! ها!

خات رولاند، بهبیدهنگی رابوو، به گورجی بیئهوهی گوی به مهترسی ههلهخزین، مهترسی کهوتنه ئه و چالانهی که گیا دایپوشی بوون، مهترسی ئهوهی لاقی یان باسکی بشکی، بدات. به گورجی به ههلهدییره بهردهلانهکهدا داگهرا. به گورگه لۆقه، بهناو چالاهکاندا، راستهوخو بهرهو لای کورپهکی دیکه رۆیی. وهختایهک جان بینی، گوتی:

- چیته دایکه؟ بریارت دا؟

بیئهوهی بهرسف بداتهوه، قۆلی کورپهکهی گرت، وهکو ئهوهی پیی بلیت: " فریام بکهوه، لهسهرم بکهوه."

وهختایهک جان بهو شهپریویه بینی، بهوپهپی سهراسامی گوتی:

- رهنگت به رووهوه نهماوه! چیته؟

بهدهم دله لهرزوهوه گوتی:

- خهریکه دهکهوم، من لهسهر ئەم تاویرانه دهترسم.

ههنگی جان، دهستی گرت و بردی، بهدهم ریگاوه باسی راوی بودهکرد، تا ترس و نیگه رانیهکهی لهبیر بهریتهوه. بهلام که زانی گویی لیناگریت، که زور پیویستی به یهکیکه گریی دلی خوی بوکاتهوه، بو شوینیکی دووری بکیش کرد و، بهدهنگیکی نهوی گوتی: - به مهزندهی تو چیم کردوو؟

- بهلام... بهلام... نازانم.

- هه‌لی بینه.
- نا.. نازانم.
- کهواته باخۆم بیلیم، به خاتوو " روزمیلی " م گوت، چهز ده کهم زه ماوهندی ده گه‌ل بکه‌م.
- خات رولاند، هیچی نه گوت، میشکی ده زرینگاییه وه، ئه وهنده دلی تهنگ بوو، که زۆر به زه حمهت له قسه‌ی کوره‌که‌ی حالی بوو، له بهر خۆیه وه دوباره‌ی کرده وه:- زه ماوه‌ند؟
- به‌لی، باشم کردووه؟ جوانه، وانیه؟
- با، جوانه، چاکت کردووه.
- کهواته تۆ قاییلی؟
- به‌لی.. پازیم.
- چند ئه و قسه‌یه ت له زار خۆشه. وام ده زانی پیت خوش نییه.
- به پیچه‌وانه وه.. زۆرم پیخۆشه.
- به‌راست؟
- به‌راست.

خات رولاند، بۆ ئه وه‌ی بۆی بسه‌لمینی که به راستیه‌تی، باسکی کوره‌که‌ی تئوند گرت و به گهرمی دایکانه وه پوممه‌تی ماچکرد. پاشان، که ئه و دوو دلۆپه روندکه‌ی زابوون چاوه‌کانی، سپی، ته‌مه‌شای کرد، له دووره وه، له سه‌ر که‌ناره‌که‌دا جه‌سته‌یه‌کی به‌دی کرد، به‌ده‌ما وه‌کو جه‌نازه که‌وتبوو، پوخساری له سه‌ر زه‌وییه به‌رده‌لانه‌که بوو، ئه وه پییر بوو، که نائومی‌دانه له فکران را چوو بوو. هه‌نگی جانی کوری بۆ دوور برد، بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له نزیکه شه‌پۆله‌که‌دا باسی ئه‌م زه‌ماوه‌نده‌یان کرد، که دلی هیناییه وه جی.

ئیدی خیزاوی ده‌ریاکه هه‌ستا، به‌ره‌و ماسی‌فانه‌کانی (پاوچی ماسییان) راوانان و چوون بۆ لای وان، ئه‌وسا هه‌موویان به‌ره‌و که‌ناره‌که‌ پویشن، پییریان، که‌به درۆه خۆی کردبووه خه‌وتوو، هه‌ستاند، شامه‌که‌یان زۆر تیروته‌سه‌ل و دوور ودریژ، به‌باده و شه‌رابی زۆره وه بوو.

(7)

له‌ناو گالیسکه‌که‌دا و به‌رپی گه‌رانه‌وه‌دا جگه‌له جان، هه‌موو پیاهه‌کان خه‌ویان لیکه‌وت. بوسیر و رولاند، هه‌رساناساتی به‌ده‌م خه‌وه وه، به‌یه‌کدا ده‌که‌وتن، شانیان به‌ شانی یه‌کدییه وه بوو. له‌گه‌ل هه‌ر ته‌کانیکی گالیسکه‌که‌دا بی‌دار ده‌بوونه وه، له‌ پرخه‌پر خ ده‌که‌وتن، چاویان هه‌لدینا و، خه‌یال و خه‌والو له‌بن لیوانه وه ده‌یانگوت: " جه‌ویکی زۆر جوان و خۆشه " وبله‌ز، به‌هه‌ردوو لای پیچه‌وانه‌ی یه‌کدییدا ده‌که‌وتنه وه.

وه‌ختایه‌ک خۆیان به‌ هه‌قه‌ردا کرد، خه‌و به‌جۆری دایگرتبوون، نه‌یانده‌توانی به‌ ئاسانی چاو بکه‌نه وه.. بوسیر که‌ ره‌فزی کرد له‌مالی جان دا، که‌ چاییان بۆ ئاماده‌ کرابوو دابه‌زیت، بۆیه هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگاکه‌وه، خواحافیزیان لیکرد و به‌رپیان کرد.

ئەمە يەكەم شەو بوو كە پارىزەرە گەنجهكە لەمەلە تازەكەى خۆيدا دەنووست، لەناكاوا شادىيەكى مندالانە لە سەراپاي نىشت، زۆر خۆشحال بوو، دەزگىرانەكەى ئەمشەو ئەو خانوو بەدينىت، كە دواى ماوهيەك دەبوو بە مال و سوكنەى ئەو.

كارەكەرەكە پۆيى بوو، خات رولاند گوتى ئەو ئاوهكە گەرم دەكات، حەزىدەكرد بەخۆى چاي بۆ جەماعت ئامادە بكات، چونكە حەزى نەدەكرد كارەكەران تا درەنگانى شەو بمىننەوه، لە ترسى ئاگر كەوتنەوه.

هيشتا جگەلە خۆى و كۆرەكەى و كرىكارەكان، كەسى دى پىيان نەنابوو مەلەكە، بۆيە وای كەردبوو، تا جوانى مەلەكەيان بۆ بكات بە سپرايز. جان، لە مەدخەلەكەدا داواى لىكردن چاوهروان بكەن، دەيوست مۆم و چرا داگىرسىنىت، خاتوو روزمىلى و باوكى و براكەى لە تارىكيەكەدا راگرت، ئەوسا دەرگا گەورەكەى خستەسەر گازی پشت و هاوارىكرد: "وهرن!"

دالانە شووشەبەند و جامخانەكە كە ئاويزەيەكى گەورە پوناكى كەردبوووهو وردە شووشە لەنيو لىق وپۆى نەمامى خورما و درەختىن كاوچوك و گولاندا دەبرىسكايەوه، كە تەمەشاي ئەم ديمەنەت دەكرد، دەتگوت شانۆيە رازىنراووتەوه. سپرايزىكى دىكەش ماوو. رولاند، سەرى لەم فەخفەخە و دەب دەبەيە سوپما، لەبن لىوانەوه گوتى: "بپوانە!" پىر بەدل حەزىدەكرد، وەكو چۆن خەلكى چەپلە بۆ سەركەوتوووان لىدەدەن، بەو ئاوايە لە چەپلە بدات.

ئەوسا خۆيان بە هۆلى يەكەمدا كەرد، بچوك بوو، ديوارەكانى بە قوماشىكى زەردباوى وەكو ئالتوونى كۆن داپۆشراوو، پىك لەو قەدىفەيە دەچوو كەلە قەنەفە دەگىرىت، هۆلە گەورەكە كە تاييەت بوو بە پراويژ و شىرەتىن ياسايى، زۆر سادە بوو، سوورباو بوو، لە رەنگى ماسى سەلەمون دەچوو، ديمەنىكى بەشكۆى هەبوو.

جان، لەسەر قەنەفەكەى بەردەم مېزەكەى، كەلە كنىيا باركراوو، دانىشت و بەدەنگىكى پىر وىقارى دەستكردەوه گوتى:

- بەلىخانەكەم، دەقىنقانوونىبىنجبەرە، چەند وچوونەلناگرىئەمەدەگەلئەورەزامەندىيەداكەپىد
مراگەياندىت، متمانەيەكېرەهامپىدەبەخشىتەكەئەوكەيسەبىبەرگىمان لىكردوو لە زەرفى
سى مانگدا، بە ئەنجامىكى دلخۆشكەر، كۆتايى دىت.

جان، دەپروانىە خاتوو روزمىلى كەبەدەم زەردەخەنەوه دەپروانىە خات رولاند، خات رولاند دەستى خاتوو روزمىلى گرت وگوشى. جان وەكو مندالە مەكتەبلىان هەلبەزىيەوه و هاوارى كەرد:

- ئا، دەنگ لىرە چەند ساف و پوونە، ئەم هۆلە زۆر لەبارە بۆ مەرافەعە، ئەوسا كەوتە
وتاردان:

- ئەگەر بەزەيى بەتەنيا، ئەگەر ئەو هەست و سۆزە ئاسايىەى پىوہى دەتلىينەوه، هۆكار و
سەدەمى تەبرى بوون بى، ئەوا ئىمە هانا بۆ سۆز و بەزەيى ئىوہ دىنين دەستەى دادوہرانى

به‌پړيز، هانا بو دلی ئیوه، دلی باوكانه‌تان، دلی مروقانه‌تان دینین، به‌لام ئیمه وپړای
ئوه‌ش، یاسامان هه‌یه، که تاقه زامنی ئه‌و حه‌قه‌یه که‌بو ئیوه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه.

پبیر، چاویکی به مال‌ه‌که‌دا گپړا، که‌به‌تاما بوو ببیت به‌مالی ئه‌و، زور له په‌فتاره‌کانی براهی،
که زوری به‌لاوه گه‌وجانه‌ بوو، په‌ست بوو. خات رولاند، ده‌رگایه‌کی سه‌متی راستی کرده‌وه
وگوتی:- ئه‌مه‌ش ژووری نووستنه.

ئیدی، هه‌موو میهر و شادمانی دایکی لی به‌دیارکه‌وت.. په‌رده‌ی دیواره‌کان، له جوړی (کریتون) ی
دروستکراوی روان بوو، هاوتای کری کوئی نورماندی بوو.

وینه‌یه‌کی لویسی پازده‌یه‌م به دیواره‌که‌وه هه‌لو‌اسرابوو. ئافره‌تیکی شوان له میدالی‌کدا
نه‌خشابوو، میداله‌که‌به‌ دهنوکی جووتی کوتره‌وه بوو، دیمه‌نیکی گوندیاتی یه‌جگار جوان و
ناسکی به دیوار و په‌رده و قه‌نه‌فه‌کان به‌خشی بوو.

خاتوو روزمیلی گوتی:- ئاه ئه‌مه زور جوانه.

روزمیلی که‌چووه‌ ناو ژووره‌که‌وه، زور جدیتر ده‌رکه‌وت. جان لیی پرسی:- ئه‌مه‌ت به‌دل‌ه‌؟

- زور.

- ئه‌م په‌زامه‌ندییه‌ی توم زور پی‌خوشه.

بو ساتیک، به‌وپه‌ری میهر وسوزه‌وه، پوانیانه‌یه‌کدی، وپړای ئه‌وه‌ش، وه‌ختایه‌ک روزمیلی خوی له
ژووری نووستنه‌که‌دا، که‌ ده‌بوو به‌ ژووری بووکیینی خوی، هه‌ستی به‌ سووکه دلته‌نگیه‌ک کرد،
که‌میک شله‌ژا. که‌چووه‌ ژووره‌که‌وه، هه‌ستی کرد سیسه‌مه‌که‌ زورپانه، سیسه‌می زه‌ماوه‌ندی
راسته‌قینه‌یه، بیگومان خات رولاند هه‌لی بژاردبوو، چونکه‌ حه‌زی ده‌کرد، کوره‌که‌ی به‌ زووترین
کات زن بینیت. ئه‌م مشورخوری و ته‌گبیره دایکانه‌یه‌ی خات رولاندی زور به‌دل بوو، وه‌کو
ئوه‌بوو به‌ روزمیلی بلیت: چاوه‌روانی ئه‌ون که‌ ببیت به‌ یه‌کیک له مال‌باته‌که‌ی وان.

وه‌ختایه‌ک بو هوله‌که‌ زقرینه‌وه، جان له ناکاوا ده‌رگای لای چه‌پی کرده‌وه، ژووری نانخواردنیان
بینی، ژووریکی بازه‌یی بوو، گه‌وره‌ بوو. سی په‌نجه‌ره‌ی هه‌بوو، سی چرای ژاپونیان به‌سه‌ره‌وه
بوو. دایک و کور جوړه‌ها توحفه‌یان تیا دانابوو، ژووره‌که‌به‌ که‌ل وپه‌لی حه‌یزه‌ران موبیله
کرابوو، به‌ په‌یکه‌ری ماگوی چینی و سواله‌ت و پارچه‌ین ئاوریشمی زی‌رکفت و په‌رده‌ین ته‌نکی
پازاوه‌ به‌ مراوری چون دل‌وپه‌ ئاو، به‌ تابلو و شمشیر و کلاو‌خود و قورینگی مومیا کراو، به
ئامانین ناسک و جوانی سواله‌ت و له‌ دار و عاج و سه‌ده‌ف و برؤنز دروستکراو پازینرابوووه‌وه.
ژووره‌که‌ هه‌ندیک قه‌ره‌بالغ بوو، زی‌ده‌رؤیی له‌ پازاندنه‌وه‌ی کرابوو، ده‌ستانی ناکارامه
ئهنجامیان دابوو، په‌چاوی زه‌وق و په‌روه‌ده‌ی هونه‌ری نه‌کرابوو، که‌چی له‌ ژووره‌کانی دی
زیاتریان به‌دل بوو.

ته‌نیا پبیر، کومه‌لیک ئیرادی ته‌وسامیزی گرت که‌ کردیه‌ کاریک که‌ براهی له‌ روو دابمینیت.
ئیدی میوه‌ له‌سه‌ر میزه‌که‌ قه‌لا قه‌لا هه‌لدرا‌بووه‌وه، قاپی شیرینی وه‌کو مینومینتان به‌رز

بووبووهوه. جهماعهت زور برسيان نهبوو، ميوهكانيان مژي، سهروقهپيان له شيرينيهكان دا و بهنيوه خوراوي وازيان ليهيئنان. دواي سهعاتيک خاتوو روزميلي دوعاي خزمهتي خواست.

برياردرا که بابه رولاند، تا بهر دهرگاي مالهکهي خوئ لهگهليا بروت، يهکسه لهگهلا روزميلي دا وهدهرکهوت. خات رولاند له غيايي کارهکهرهکهدا، چاويکي دايکانهي به مالهکهدا گيړا، تا دنيا ببيت که مالي کورهکهي له هيچي کهم نييه. رولاند پرسى:

- بيمهوه به دوورا؟

خات رولاند، دواي دوو دليهکي کهم گوتي:

- نا گيانهکهم، بوخوت بنوو، پيبر ده مهنيتهوه.

دواي نهوهي نهوان روپشتن، خات رولاند مومهکاني تهمراند، ميوهکاني هه لگرت، شهکر و شهرا بهکاني خسته دولابهکهوه و کليلهکاني دانه دهست جان، نهوسا چوو بو ژووري نووستنهکه، ته مهشايهکي سيسه مهکهي کرد، ته مهشاي سوراحيهکهي کرد تا بزاني ناوي ساردی تيدايه يان نا، نهوسا سهيري کرد تا بزاني پهنجهرهکه به باشي داخراوه يان نا. پيبر و جان، به دوو قولي له هوئه بچووکهکهدا بوون، جان، هيشتا لهو ئيرادهي پيبر پهست بوو کهله زهوقي دابوو، پيبريش زور تووره بوو لهوهي که براهي لهم خانووهدا دهيني. به دوو قولي، به دهم جگهره کيشانهوه دانيشتبوون و کهسيان قسه يان لهگهلا يه کديدا نه ده کرد، پيبر له ناکاوا ههستا وگوتي:

- نه مړو بيوه ژنه که زور ماندوو بوو، به که لکي سه فهر نايهت.

جان، له ناکاوا، به هه شتاو رابوو، وهکو که سيکي دلشکاو تووره بوو، دلي تهنگ بوو، به راده يه که پهست و دلگران بوو، زماني خهريک بوو له گو ده کهوت، به ده مه لاکيوه گوتي:

- له ئيستا وهيوه، قه بوول ناکه که باسي خاتوو روزمليت کرد، پيي بلئي بيوه ژن!

پيبر، به فرناخيه وه ناوري ليدايه وه وگوتي:

- وادياره ده ته وي نه مرم پيکه يت. ياني به و راده يه شيت بووي؟ شيتيش به و راده يه؟

جان، هه ستايه سه رپيان وگوتي: ده گهلا منا.

- نا، شيت نه بووم، به لام ره فتارت ده هري کردووم.

پيبر، به دهم پيکه نينيکي ته ساميزه وه گوتي:

- له گهلا تودا؟ باشه تو به شيکي له خاتوو روزميلي؟

- نا، به لام چاک بزانه خاتوو روزميلي ده بي به خيزانم.

پيبر، به دهم ته وسخه نيکي تووند تره وه گوتي:

- ها! ها! زور چاکه. ئیستا تیگه یشتم بۆچی نابئی به بیوه ژنه که ناوی بهرم. تو ریگه یه کی ناسکت گرته بهر تا هه والی زه ماوه نده که تم پیرا بگه یه نی.
- من قه بوول ناکه م گالته م پیبکه یه ت.. گویت لییه.. لیته قه بوول ناکه م!

جان، رهنگی زهرد هه لگه پرا، دهنگی دهله رزی، زور له و تهوس وتوانجه ی براکه ی پهست بوو که ئاراسته ی ئه و ژنه ی کردبوو که ئه م خووشی دهویست و بهگه نی کردبوو، پبیریش له ناکاوا وهکو برابه که ی تووره بوو، هه رهه موو ئه و تووره بییه ی له دلیا پهنگا بوو بووه وه، هه رهه موو ئه و بوغز وکینه یه ی له ناخیا که له که بوو بوو، هه رهه موو هه لچوونه سه رکوتکراوه کانی، نائومی دییه بیده نگه کانی به جارئ ته قینه وه، دای له که لله ی و، وهکو گوشاری خوین بهرز بووه وه وگوته:

- هه دت چبیه؟ ناماقوولیت کرد.. من ئه مرت پیده که م دهمت تیکبهنه ی، گویت لییه، من ئه مرت پیده که م!

جان، واقی له م هه لچوون وتووره بوونه ورم، که میک بیده نگ بوو. له زهینی شیرزه ی خویدا، بۆ وشه یه ک، رسته یه ک دهگه پرا که براکه ی پی بریندار بکات.. هه ولکی زوری دا که خوی کونترول بکات، به هیمنی قسان بکات، بۆ ئه وه ی زیاتر براکه ی بریندار بکات، گوته:

- ماوه یه کی زوره دهزانم که تو ئیره ییم پیده بهیت، ماوه یه که که دهزانی من به وشه ی بیوه ژن قه لس ده بم، تو زیاتر به کاری ده به ی، ئه مهت له به غیلی و ئیره ییه.

پبیر، قاقایه کی تهوسامیزی لیدا وگوته:

- ها! ها! خودایا! سهیره! ئیره ییت پیده به م! من؟.. من؟.. من؟.. ئاخر ئیره یی به چیتا بهرم؟.. به چیتا؟ به قوزیه که تا یان به ئه قله گه وره که تا؟..

جان، زور چاک ههستی به کاریگه ری قسه که ی خوی کرد وگوته:

- بهئی، تو غیره له من ده که ی، به غیلیم پیده بهیت، تو له مندالیته وه به به غیلی هاتوویت و که سیکی به غیل بوویت، که زانیت ئه م ژنه منی دهوی و تووی ناویت، ئیدی رق وکینه ت کردوه به پیشه.

پبیر، زمانی تیک ئالا، له م گومان و مه زهنده یه پهست بوو، گوته:

- من.. من.. غیره له تو ده که م، به غیلیم پیده به م؟ به هوئی ئه م ژنه گهوجه وه، به هوئی ئه م مریشکه حه به شییه وه، به هوئی ئه م قازه قه له وه وه؟

جان، که ههستی کرد، تانه له سه رتانه ی لیده دا، به رسقی دایه وه:

- ئه و رۆژه ی که له که شتی مرواری دا خووت تاقیکرده وه، که له من زیاتر و باشتتر سهول لیبه یه ت؟ ئه و قسه یه ی له بهرده م خاتوو روزمیلیدا کردت، بۆ ئه وه ی له بهرچاوی ئه ودا

خۆت بنوینیت؟ بەلام تۆ لە ھەسوودیدا دەمریت! کە ئەو سەرۆتە بەمن بەخشا، ئیدی
رقت لێھەلگرت، بەھەموو جۆریک ئەوەت دەرپری، ھەموو خەلکەکت ئازار دا، بەردەوام
ئەو تالاووت کاویژ دەکردەو، کە ھەناسەتی سوار دەکرد.

پییەر، بەرادەھیک ھەلچوو کەلە ھەژمەتا ھەردوو کۆلەمستی گوشین، بەبوایە پەلاماری براکە
بدات و، دەست بنیته بینی. گوتی:

- ئاھ! بێدەنگ بە، باسی ئەم سەرۆتە ھەر مەکە!

جان ھاواریکرد:

- بەلام، تۆ ئیرەبییت لێ دەچۆرئ. جارئ نەبوو قسە دەگەل باجم ودایکم و، یان مندا بکەیت،
کە ئیرەبییت پێوەدیار نەبییت. تۆ بۆیە من دەبوغزینی چونکە ھەسوودیت! بۆیە بەگژ ئەم
خەلکەدا دەچیت چونکە بەغیلی. ئیستاش چونکە دەولەمەند بووم ئیدی خۆت پێ کۆنترۆل
ناکریت و بوویت بە بوونەوهریکی ژاردار، دایکمان ئازار دەدەیت و بیانووی پێدەگریت
وھکو ئەوھە ئەو شتە زادە ی خەتا وھەلە ئەو بییت!

پییەر، تالای کوورەکە پاشەکشە ی کرد، دەمی داچەقی بوو، چاوی ئەبلەق بووبوون، کەریتی ئەو
سەگە گرتبووی کەبو ئەنجامدانی تاوان ھاندەدریت. بەدەنگیکی نزمتر، بەلام پەر ھانکە ھانک
گوتی:- بێدەنگ، دەمت تیکنە!

- بێدەنگ نا. دەمیکە دەمەوئ، بیر وھزرینی خۆمت بەروونی وپەوانی پێ رابگەھینم،
ئیدی وا خۆت زەمینەت بوو خۆشکردم، بەراستی شەرمە بوو تۆ، کە سوور دەزانی من ئەو
ژنەم خۆشەوئ و تۆ بەبەرچاوی منەو گالتە ی پێدەکەیت. بەلام دەم ودانت دەشکینم،
ئەو دانانە ی دەلێی دانی ئەژدیھان، من ناچارت دەکەم کە ریزم بگریت.

- ریزت بگرم. ریزی تۆ!

- بەلئ، ریزی من!

- ریزت بگرم.. ریزی تۆیە ک کەبە تەماعاری خۆت ھەموومان ت شەرمەزار کرد؟

- چیت گوت؟ بیلئوھ.. بیلئوھ؟

- دەلئیم، نابئ کەس میراتی پیاویک وھربگریت و سوور بزانی کوری پیاویکی دیکە یە.

جان، بێدەنگ بوو، ھیچ حالئ نەبوو، سەری لەم تانەوتە شەرە دەرنەکرد. گوتی:

- چۆن؟ وتت.. دووبارە ی بکەوھ؟

- ئەوھم پێ گوتی کە ھەموو خەلکی دەیلئینەوھ، بوو بەداستان و کەوتووھتە سەر زاران.. تۆ
کوری ئەو پیاوھ ی کە میراتەکە ی خۆی بۆبەجئ ھیشتوویت. کوری پاک وھەلئزادە،
سەرۆتیک قەبوول ناکات، کەناو وباوی دایکی بزریئیت.

- پيپر.. پيپر.. پيپر تۆچۆن باوهر بهمه دهكهيت؟ تۆ.. تۆ.. تۆ ئهم قسه نهنگينه دهكهيت؟
ئاخر ئهمه كهى قسهى تۆيه؟
- بهلى.. من.. من. كهواته تۆ ههستت بهوه نهكردوو كهچۆن خهريك بوو له داخ و كهسهردا
دهمردم، ئهوه يهك مانگ پتره شهو تا بهيانى خهوم پيدا ناكهوى و بهداخهوه دهتليمهوه،
بهپۆژهوه وهكو هيوان خۆم دهشارمهوه، پرووى ناو خهلكيم نهماوه.. نهمدهزانى چ دهليم،
نهمدهزانى چى دهكهم، بۆ وام بهسهر هاتوو، زۆرم ئازار دهخوارد.. ئيدى زيهرهم لهو
نهنگه كردبوو، ههوه لچار تهنيا گومان بوو لهلام.. ئيستا تهواو بۆم پروون بووتهوه.
- پيپر.. بيدهنگ به.. دايكم له ژوررهكهى تهنيشتمانوهيه! بير لهوه بكهوه نهبا گوپى
ليمان بيت.. لهگينه گوپى ليمان ببيت.

پيوپىستى بهوه بوو، گرىى دلى خۆى بكاتهوه، ههرحيهكى له دلدايه بيليت، گومانهكانى،
بهلگهكانى، يهقينهكانى، چيروكى ئهو ويئه چكۆلهيهى كه جاريكى دى غهيب بووبوو،
هه رهه مووى هه لپريژيت. ئهو قسانهى دهيكردن، كورت و پچرپچر بوون، پهيوه ندييهكى ئهوتويان
بهيهكهوه نهبوو، له قسهى پياويك دهچوون كه وراوه بكات. پيدهچوو، ئيستا ئاگاي له جان
نهمايى، ئهوهى بيرچووبى كه دايكى له ژوررهكهى تهنيشتهوهيه. بهجورى داخوت وهكو ئهوهى
چ كهسيك گوپى لى نهبيت، پيوپىست بوو قسان بكات چونكه گهلهك كهسهردار بوو، تهواو زورى
بۆ هاتبوو، زامه سارپيز بووهكهى وهكو دوومه ل دهئاوسا، ئيدى ئيستا ئهم دوومه له دهربووبوو،
هه موو خهلكهكهى لهوتاندبوو. وهكو هه موو پۆژيک دهستى به رويشتن كرد. چاوهكانى برى بوونه
بهردهم خۆى، بههه لچوونىكى نا ئوميدانهوه ئامازهى دهكرد، هه ناسه له ئهوكى گيرابوو. رق
وبوغزهكهى بۆ هاتهوه، بهئاوايهك داخافت، وهكو يهكيك دانى به كلۆلى و داماوى خۆى و كهس
وكارهكهيدا نايى، وهكو يهكيك هه موو ژان و ئازارهكانى خۆى كردهى به ههواى كهر و نادياردا و،
ئهو ههوا و ئاسمانهى كه وشهكانى تيا دا دهفرى.

جان په شوکا، له ناکاوا، قه ناعه تى به هه لچوونه كويرانه كاني براكهى هينا، پشتى نا به
دهرگاكهى پشتهوه، پيى وابوو داكيان لهو دهرگايهوه گوپى لييان دهبيت. داكيان نهيتوانى لهو
دهرگايهوه بيته دهري، دهباويه به هۆله كه دا تيپه ريت. كهچى نهگه رايهوه، دياربوو جورئه تى
نهكردبوو.

پيپر، له ناکاوا پيى به عارديدا كيشا و هاواريكرد:- بويه ئهمهم گوت چونكه به رازم.

بهسهرى كۆتهوه، له پشت پليكانه كانهوه ديار نهما، جان، كه ئازاي تهزى (سربوون) بوو،
له دهنگى دهرگه گهورهكهى دهروه كه به تووندى درا بهيهكا، بيدار بووهوه. چهند ساتيىكى
بهسهرا بوورى كه هه ر چركهيهكى له سهعائى دريژتر بوو. له م ماوهيه دا روحى گهوجانه خاو
دهبووهوه. ههستيكرد پيوپىسته بهز بيربكاتهوه وهه لوپست بنوينيت، بهلام چاوه پروانى كرد،
له بهر ترسنوكى و لاوازى خۆى ههزى نه دهكرد هيج شتيك تيبگات و بزانييت، نه يده ويست هيجى

بیر بکهوئتهوه. به تهبیعت لهو کهسانهبوو کاری ئهمرؤ دهخهنه سبهی. وهختایهک پیویست بکات قهراریکی خیرا بدن، به غهریزه له بیانوویهک دهگهرین که پهله نهکن.

لهناکاو، ئهو بیدهنگیه مهنگی کهدوای هاوارهکهی پییر، تیئی ئالا ترساندی، ئهو بیدهنگیه کوت وپرهی کهله دیوار وکهل وپهلهکانهوه هلهدهقولا، دهگهل رُوشنایی شهش مؤم و دوو چرادا، بهرادهیهک ترس وخوفیان خسته دلئیهوه، که پر بهدل حهزی دهکرد ههلیت.

میشتکی خوئی تهکاند، بیرهکانی دوور خستنهوه، ویستی بیربکاتهوه.. له ژیانیا هیچ دژواری و ناخوشییهکی نهبینی بوو. لهو خهلهکه نازدارانه بوو که ژیانیا و هکو ئاوی رهوان، دهقتهئی، قوناغهکانی مهکتب وخویندنی بهجدی و بی هیچ سزایهک بری، چونکه ژیانیا ئارام و بی کیشه وئاریشه بوو، خویندنی یاسای به پیک وپیکی و بی هیچ گرفتیک تهواو کرد. ههمو شتهکانی ئهم دنیایهی بهلاوه ئاسایی بوو، هیچ شتیک مایهی سهرنج نهبوو. به تهبیعت حهزی له نیازم و زاکونی و ئارامی بوو، هیچ گرییهکی دهروونی نهبوو، سهبارت بهم کارهساته، وهکو پیاویک بوو، کهوتبئته ئاوهوه ومهله نهزانئیت.

ههوهلجار تیامابوو. ئایا براکهی بههوی رق وحهسوودی خوئیهوه درؤ دهکات؟ باشه ئهم کوره زور گوناح نییه، زور سهرگردان و نائومید نییه که ئهم شته به دایکی دهلی. جان، ههندئ قسهی پییری له گوئی دا، له نیگایدا، له میشتکیا، له جهستهیدا ههگرتبوو، ههروهها ههندیک له هاواره به سوئیهکانی، له ههلس وکتهوته زور ناخوشهکانی، که وهکو یهقین دهیانواند، ههگرتبوو.

ئیدی دهستهوهستان نهیدهتوانی هیچ کاریک بکات، له رادهبهدهر نیگهران و دلتهنگ بوو، ههستی دهکرد دایکی لهو دیو دهرگاکهوهیه و، گوئی له ههمو شتیکه وتهمهشا دهکات. ناخو چی دهکات؟ هیچ جوولهیهک نییه، که نیشانهی ئهوهبی کهسیک لهو دیو دهرگاکهوهیه، نه جوولهیهک، نه ههناسهیهک، ههست پیدهکرئیت. تو بلئی ههلاتبئیت؟ بهلام بو کوئی؟ نهگهر ههلاتبئیت.. دهبی له پهنجهرهکهوه خوئی ههلدابئتهسهر جادهکه!

تهزوویهکی زور خیرای بهترسی به قالییدا هات، یهکسهر ههستایه سهرپییان، بهتووندی پالی به دهرگاکهوه نا، نهیکردهوه.. به پرتاو بو ژوورهکهی خوئی چوو. چول بوو، تهنیا یهک مؤمی تیا دهسووتا، لهسهر کومهدییهکه دانرابوو.جان، به ههشتاو بهرهو لای پهنجهرهکه چوو، بهچاوی نیگهرانهوه کهوته تهمهشای گوشه وکهنارهکان، سهیری کرد پهرده و چهرچهفی سیسهمهکه دادراوتهوه، رایکرد و لای برد.

دایکی لهسهر سیسهمهکهی ئهو پراکشابوو، دهم وچاوی له بالیفهکهدا نقوم بووبوو، تووند به ههردوو دهستی گرتبووی تا لهوهی پتر گوئی له هیچ نهبئیت. ههوهلجار وایزانی خنکاوه. ئهوسا ههردوو شانی گرت، وهری گیرا، بهلام دهستبهرداری ئهو بالیفه نهبوو کهبه دهم وچاوییهوه گرتبوو و قهپی پیدا کردبوو تا هاوار نهکات.

ته ماسی ئەم جهسته رهق بووه و ئەم باسکه گرژانه، تهزوویهکی به سهراپایدا هیئا، ههستی بهو عهزابه بهترهفه، ئەو ئازاره له وهسف نههاتگهی که دایکی پیوهی دهتلایهوه. دهکرد. زۆر بهتووندی، بهدهست و به دان قوماشه پپر له پهپهکهی بالیفهکهی گرتبوو، نابوو به سهراچاوی، نابوو به گویچکهکانیهوه بو ئەوهی کورهکهی نهیبینی، قسهی دهگه‌لدا نهکات، ئەمه خۆی لهخۆیدا به‌لگهی ئەو شوکه بوو که تووشی بووبوو، به‌لگهی ئەو ئازاره بوو که پیوهی دهتلایهوه. جان، زۆر بهزهیی پپیدا دههاتهوه، دلّه ساویلکهکهی خهریک بوو له بهزهیبیدا ئەنجن ئەنجن دهبوو. هیشتا نهبووبوو به قازی، خۆبهخۆ قازییهکی به پهحم بوو. پیاویک بوو لیوان لیو له لاوازی، کورپیک بوو سه‌رپیز له میهره‌بانی. هیچ قسهیهکی پپیری بیر نهکوتهوه، بیری لینه‌کردهوه، گه‌نگه‌شهی نه‌کرد، به‌هه‌ردوو دهستان جهسته جهمه‌دییه‌کهی دایکی گرت، نه‌یتوانی بالیفه‌که له‌سه‌ر روخساری لابادات، به‌دهم ماچکردنی جله‌کانیهوه هاواریکرد: - دایکه، دایکه، دایکه به‌سه‌زمانه‌که‌م، ته‌مه‌شای من بکه!

ئه‌گه‌ر، هه‌موو ئازای ناوبه‌ناو، تهزوویهکی به ئاسته‌می پپیدا نه‌هاتبا، سه‌د سویندت خواردا که مردوو، سویندت نه‌ده‌که‌وت. جان لی‌کدا لی‌کدا ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه:

- دایکه، دایکه، گوی له‌من بگه‌ر، ئەمه راست نییه، سوور ده‌زانم که ئەمه راست نییه.

هه‌ناسه‌ی خات رولاند ته‌نگ بوو، ئەوسا گریان له ئەوکی گیرا، هه‌ربه بالیفه‌که‌وه که‌وته هه‌نسک هه‌ل‌دان، هه‌نگی ئازای خاو بووه‌وه، قامکه‌کانی کرانه‌وه، بالیفه‌که‌ی به‌ردا، روخساری ده‌رکه‌وت.

په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌پرابوو، ته‌واو سپی بووبوو، چاوانی نوقاندبوون، جان ریزه‌پوندکیکی به‌دی کرد که‌به گونا‌کانیا ده‌هاتنه‌خواری. ده‌ستی له ملی کرد، به ئەسپایی و به داخ و که‌سه‌ره‌وه چاوه فرمی‌سکا‌وییه‌کانی ماچ باران کرد، به‌رده‌وام ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه: - دایکه، دایکه ئازیزه‌که‌م، من ده‌زانم ئەمه راست نییه، مه‌گری، من ئەوه ده‌زانم! ئەمه راست نییه!

خات رولاند، دانیشت، ته‌مه‌شای جانی کرد، به‌هه‌مان بی‌په‌روایی و ئازایه‌تی که‌سیکه‌وه که‌ بیه‌وی خۆی بکوژیت، به جانی گوت: - نا، ئەمه راسته‌ کوره‌که‌م.

بو‌چهند ساتیک هه‌ردووکیان بی‌ده‌نگ بوون، کپوکپ به‌رانبه‌ر به‌یه‌کدی وه‌ستان، خات رولاند که‌ خه‌ریک بوو ده‌خنکا ملی به‌رز کرده‌وه، سه‌ری برده‌ دواوه، تا هه‌وا هه‌لم‌ژیت، ئەوسا سه‌ره‌له‌نوئ خۆی کۆنترۆل کرده‌وه و دووباره‌ گوتی:

- ئەمه راسته‌ کورم، درۆی بو‌چییه؟ ئەمه راسته‌. ئەگه‌ر درۆم بکرده‌یه باوه‌رت پپینه‌ده‌کردم.

خات رولاند، شیت ئاسا، ترس دایگرت، جان له‌ نزیکی سیسه‌مه‌که که‌وته سه‌رچوکان و له‌بن لیوانه‌وه گوتی: - بی‌ده‌نگ به‌ دایکه، قسه‌ی وا مه‌که‌.

به‌توانا و رژدبوونیکی ترسناکه‌وه هه‌ستا و گوتی:

- هیچی دیم نه ماوه پیټی بلیم. به دوعا کوره کهم.

خات رولاند، به رهو دهرگاکه رۆیی، جان، باوهشی پيدا کرد و هاواریکرد:- چی ده کهی دایکه؟ بۆ کوئ ده رۆیت؟

- نازانم.. چوزانم!.. هیچ کاریکم نییه بیکه م.

به ته نیا، ههنگاوی هه لئنا تا هه لئیت. جان تووند گرتی، ته نیا بیهک وشه ی پی بوو که لیکدا لیکدا دووباره ی ده کرده وه:- دایکه، دایکه، دایکه..

خات رولاند، به دهم خو راپسکاندنه وه، که ده یویست خوئ له دهستی کوره کهی دهر باز بکات، گوتی:

- نا، نا، له ئیستا به دواوه ئیدی دایکت نیم، نه بۆتۆ و نه بۆ هیچ به نی به شه ریکی دی ناکه مه هیچ، هیچ، هیچ! نه باوکت هه یه و نه دایک کوره کهم!! به دوعا.

یه کسه ر زانی که ئه گه ر بیه لئیت بروات، ئیدی هه رگیز نایبینیته وه. به رزی کرده وه و له سه ر قه نه فه که داینا، به تۆبزی داینا، ئه و جا که وته سه ر ئه ژنۆیان، باوهشی پيدا کرد و گوتی:

- هه رگیز لی ره دهر ناچیت، دایکه گیان، من خو شم ده ویی، من ده تپاریزم، تۆ دایکی منیت.

خات رولاند، به راویژیکی ماندوو و، له بن لیوانه وه گوتی:

- نا کوره کهم، شتی وانابیت، راسته تۆ دهر م ناکه ییت، به لام به هیچ جوړئ نام بوریت.

- من؟ من؟ تۆ باش نامناسیت.

به وپه ری دل سوژی وخوشه ویستییه وه ئه و قسه یه ی کرد. ته نانه ت خات رولاند هاواریکی کرد، سه ری جانی گرت، پر به هه ر دوو دهستی قره کهی گرت، به تووندی رایکیشا و به هه واسپه رتی روو و روخساری ماچ کرد، ئه وسا بیده نگ بوو، روومه تی نا به روومه تی کوره که یه وه و له میانی ردینه که یه وه ههستی به گه رمی گوشته کهی کرد، ئه وسا ده می له په نا گوئی نا و به ئه سپایی و به چپه دوو گوتی:

- نا کوره ئازیزه کهم جان، تۆ سبه ی لیم نابووریت، تۆ باوه رت به وه هه یه و خو ت ده خاپینی، ئیستا لیم ده بووری، ئه م بوردنه ژیانی دهر باز کردم، به لام پیویست ناکات چیتر بمدینیت.

جان، دایکی گرتبوو، دووباره ی کرده وه:- دایکه، قسه ی وا مه که!

- به لئ رۆله کهم، پیویسته برۆم. نازانم بۆ کوئ و چۆن ئه م کاره ده کهم و، چی ده لیم، به لام پیتقیه برۆم. جوړئت ناکه م نه ته مه شات بکه م و نه ماچت بکه م، تیده گه ییت؟

ههنگی جان، به گویدا چپاند:

- دايكى ئازيز، نابى بېرۇيت، چونكى من ھەز ناكەم، من پېويستم بە تۆيە، دەبى ھەر ئىستا سويندم بۇ بخۇيت كە نارۇيت.
  - نەخىر كورپى خۇم.
  - ئۇف، دايكە گيان، دەبى بە قسەم بىكەيت، نابى بېرۇيت، گويت ليۈمە، دەبى..
  - نەخىر كورپەكەم، ئەمە مەھالە، ئەمە ژيانى ھەردووكمان دەكاتە دۆزەخ. من ئەمە دەزانم، من دەزانم ئەمە سزايە، سزايەكە مانگىكە دەستى پىكردووه. تۆ بەزەييت پىمدا دىتەوه. بەلام دواى ئەوه، وەختايەك قسەكەى منت بىردەكەويتەوه، بەھەمان چاوى پىيرەوه تەمەشام دەكەيت!.. ئاھ جان گيان، بىربكەوه.. بىربكەوه من دايكتەم!..
  - دايكە، من نامەوئ بەجىم بىلەيت، من، خودى تۆم.
  - بەلام بىربكەوه كورپەكەم، چاومان لە حاناي يەكدا ھەلنايەت، رەنگى شەرمەزاريمان لەروو دەنیشيت، من لە شەرمەزاريدا دەمرم، چاوم لەبەر چاوانت ھەلنايەت.
  - ئەمە راست نىيە دايكە گيان.
  - با، با، با ئەمە راستە! ئاھ! ئىستا لە ھەموو كىشەكانى برا داماوەكەت ھالى بووم، لەمپرووہ بۆم بەديارکەوت. ئىستا كە ھەست بە ھەنگاۋەكانى، لە مالىكەدا دەكەم، دلم دادخورپى، خەرىكە لە سىنگم دىتە دەرەوه، كە گويم لە دەنگى دەبىت، ھەستدەكەم خەرىكە لە خۇ دەچم، تۆ لەوھتاي بوويت و تا ئىستا ھى من بوويت! بەلام ئىدى تەواو، لە ئىستا بەدواوہ ھى من نىت. ئۇف! جان گيان، كورپە چكۆلەكەم، يانى پىت وايە من بتوانم لەنيوان ئىوہدا، لەنيوان تۆ وبراكەتدا بزىم؟
  - بەلى دايكە، ئەوہندەم خۇش دەويى كە بىر لەو شتە نەكەيتەوه.
  - ئۇف! ئۇف! شتى وا مەھالە!
  - نەخىت مەھال نىيە.
  - چۆن دەتوانم لەنيوان تۆ وبراكەتدا بىر لە شتى وا نەكەمەوه؟
  - باشە ئىوہ بىرى لىناكەنەوه؟
  - من، بەش بە ھالى خۇم سويندت بۇ دەخۇم.
  - بەلام بە درىژايى رۇژ بىرى لىدەكەيتەوه.
  - نەخىر، سويندت بۇ دەخۇم. گوئى بگرە: ئەگەر تۆ بېرۇيت، پەيوەندى بە سوپاۋە دەكەم و، خۇ دەكوژم.
- ئەم ھەرەشە مندالانەيە خات رولاندى ھارپوزاند، دەستى لە مىلى كرد و بەسۆزو مېھرەوہ كەوتە نەوازشتى وگوتى:

- من لهوه زياترم خوښدهوئې که وینای دهکەیت، زیاتر لهوهی وینای دهکەیی، پتر لهوهی وینای دهکەیت، ئاقل به.تهنیا ههشت پوژ خوژ بگره، خوژ تاقی بکهروهه، بهلینم پئی ددهی، هه ههشت پوژ؟ دهتوانی ئەم داوايهم جیبهجی بکهیت؟

ههردوو دهستی نانهسهه شانهکانی جان، گرتیه باوهش و گوتی:

- کورپهکهه.. با ههول بدهین هیور بین، بهسۆز بیر نهکهینهوه. رپم بده با پیت بلیم، ئەگهه بو تاقه جارپک ئەوهه له زاری تو ببیستایه که مانگیکه له زاری براههتی دهبیستم، ئەگهه بو تاقه جارپک لهچاوانی تودا ئەوهه خویندباوه که لهچاوانی براههتی دهخوینمهوه، ئەگهه ههستم به تاقه یهک وشه یان نیگایهک بکردایه، ئەگهه ههستم بهوه بکردایه توژ وهکو ئەوه دهه بوغزینی، تاقه یهک سهعات بهند نهدهبووم، بو ههتاههتایه دهپویشتم، دوا یهک سهعات، گویت لییه.

- دایکه، سویندت بو دهخوم که..

- رپم بده با قسه بکهه... یهک مانگی خسته من به ئازارهوه دهتلیمهوه، تلانهوه ئەمما تلانهوه، رپک لهو ساتهوه که زانیم براههت، کورپهکهی دیکهه، لیم بهگومانه، چرکه بهچرکه مهزندهی دروست لیدهدات، ههموو چرکهیهک دهمرده و دهژیامهوه، ئازارپکم دهچیشته که مهحاله بتوانم بوئی وهسف بکهه.

دهنگی به رادهیهک خهمناک بوو، کهکاری له جان کرد و پوندک زاییه چاوانی، جان ویستی دهست له ملی بکات، بهلام خات رولاند دهلهکی دا وگوتی:

- رپم بکه.. گوئی بگره.. هیشتا زورشته ماوه تا پیتی بلیم بو ئەوهی تیبگهیت.. بهلام تو تیناگهیت.. چونکه من.. ئەگهه بمینمهوه... پپووسته.. نا، ناتوانم!..

- بلی دایکه، قسهی خوژ بکه.

- چاکه، بهلی، بهلای کهمهوه بو ئەوهی نهخوم و نه خهلکی دی نهخهلهتینم... دهتهوئی لهگهه تۆ وهمینم، وانیه، لهبهه ئەمه، بو ئەوهی بتوانین سهیری یهکدی بکهین، ههموو پوژئی لهمالهوه، پیکفه قسان بکهین، چونکه من وام لیهاهتوهه جورتههت ناکهه دههگا بکهمهوه، دهترسم، براههت له پشت دههگاکهوه بدینم، لهبهه ئەمه پپووسته، نهک لهبهه ئەوهی بمبوری، بمبهخشیت، ئەوهی که زور ئازارم دههات بوردنه، بهلکو لهو کاره پهسته نهبیت که کردوومه. دهبی ههستیکی بههیزی ئەوتوت له جهه چئ ببیت کهله ههستی ههموو خهلکی جیاواز بیت، تا پیت بلیم: " کورپ رولاند نیت " بیئهوهی لهه قسهیه شههمهزار بی، له تهریقیدا سوور ببیتهوه و، بی ئەوهی بمبوغزینی!.. زور ئازارم بهمهوه خوارد، ئیدی بهسه... زورم ئازار خوارد، لهوهی پتر بهههگه ناگرم، نا، له تواناما نهه، ئەم ئازارهی من له دوینیوه دهستی پینهکردووه، لهمیژه دهستی پیکردووه. بهلام تو ناتوانی لههه تیبگهیت! جا بو ئەوهی بتوانین پیکهوه بزین، یهکدیمان خوژبوئی، یهکدی له ئامیز

بگرین جان گیان، پیویسته ئەوەت پێ بلیم: من ماشقەى بابت بووم، لەوەش زیاتر بووم، ژنی بووم، ژنی راستەقینەى، من لە ناخ و نیهادى خۆما هەست بە هیچ شەرمەزارییەك ناکەم، هەرگیز ژیان نیم و، من تا ئیستاش، هەرچەند مردووشە، هەر خۆشم دەوئ و، لەمەو دواش هەر خۆشم دەوئ، من جگەلەو کەسى دیکەم خۆشنەویستوو، ئەو هەموو ژیانم بوو، هەموو خۆشى و شادیەکم، هەموو ئاواتیکم، هەموو سەبر و سەلواپەکم بوو.. لەماوەیەکی زۆرا، هەموو شتیک، هەموو شتیک بوو بۆ من! گوئی لە دایکی خۆت بگرە کورەکم، لەبەردەم ئەو خوایەى هاوەبان سەرەو و ئاگای لیم دەیلیم: خۆ ئەگەر تووشم بە تووشی ئەووە نەبواپە، هەستم بە هیچ جوانییەك لە ژیانى خۆما نەدەکرد، نە هەستم بە میهر، نەبە خۆشى نەدەکرد، هەرگیز هەستم بە هیچ نەدەکرد، من لە هەموو شتیکا هەر قەرزبارى ئەوم! لەم دنیایدا تەنیا ئەوم هەبوو، دواى ئەو ئیو هەردووکتان، براکت و تۆ، بەبێ ئیو، ژیانم، تاریک، چۆل و هۆل، لیدەبوو بە شەو زەنگ. هیچم خۆشنەدەویست، هیچم نەدەزانى، ئارەزووی هیچم نەدەکرد. نە دەگریام، چونکە گریابووم جان گیان، ئاخ! ئەوسای کەبۆ ئیره بارمان کرد، گریام.

من بە تەواوەتى، بە خوایشتى خۆم، بەوپەرى شادی و پەزنامەندییەو، بە درێژایی دەدانه سأل، چ وەکو جەستە و چ وەکو روح خۆم رادەستی کردبوو، بە شایەدى و بەبەرچاوى خواو کە هەردووکمانى بە نەسیبى یەکدى کردبوو، ژنی بووم، ئەویش میردم بوو. پاشان تیگەیشتم کە قیانی وی بۆ من، لە قیانی من بۆ ئەو کەمتر بوو، هەمیشە کەسێکی چاک و مەحبوب و میهرەبان بوو. ئەو کۆتایی هات! ئۆف! چەند گریام...! چەند ناخۆش بوو، ئیدی ئەو ژیانە!.. هیچ شتیک بەردەوام نابیت.. هاتینە ئیره، ئیدی نەمدەبینى، ئەویش هەرگیز نەهات... لەهەموو نامەکانیا سۆز و بەلینى دەدامی!.. هەمیشە چاوەروانم دەکرد!.. ئیدی نەمدەبینى! ئەنجام ئەوەتا مرد!.. بەلام بەوهدا کە بیری لە تۆ کردوووەتەو، وادیارە خۆشى ویستووین. من تا دوا هەناسە خۆشم دەوئ، قەت حاشای لێناکەم، تۆشم خۆش دەوئ چونکە کورپی ئەوئ، قەتیش لەبەردەم تۆ شەرم لەو ناکەم! تیدەگەیت؟ تەریق نابمەو! ئەگەر دەتەوئ وەمێنم دەبێ بە باوکایەتى ئەو قاییل بیت و، هەندێجار باسى بکەین و، بریک خۆشت بوئ و کە تەمەشای یەکدى دەکەین، بیری لێکەینەو، یادی بکەینەو. ئەگەر ناتەوئ، ئەگەر ناتوانى، ئەوا من بەخیر و تۆ بە سەلامەت گیانەکم. مەحاله پیکەو هەلبکەین! من بە بریار و قەرارى تۆ دەکم.

جان، بە دەنگێکی نەرم گوتی:- بمینەو دایکە.

خات رولاند، توند هەردوو باسکی گرت، دووبارە دەستی بەگریان کرد، ئەوسا روومەتى نا بە روومەتى کورەکەییەو و دووبارە گوتی:

- بەلێ، ئەدى پبیر؟ حالمان لەگەل ئەودا چۆن دەبیت!

جان لەبن لیوانەو گوتی:- چاریکی بۆ دەدۆزینەو، ناتوانى لە نزیکى ئەو بزیت.

ته زوويه کی پيڏاهات، ياده وهری کورہ گه وره کهی بيٽاقه تی کرد وگوتی:

- نا، له گه ليا هه لئا که م، نا! نا!

به دلته نگی خوئی هاویشته باوه شی جان وهاواری کرد:

- فریام که وه، ئه وم له کول بکه وه، کورپی خو م پرزگارم بکه، شتی بکه، نازانم.. بگه ری..

پرزگارم بکه!

- به لئی دایکه، ده گه پیم.

- هه ر ئیستا.. ده بی.. زوو.. به ته نیا جیم مه هیله! من زور لیی ده ترسم.. زور ده ترسم!

- به لئی، چاریک ده دوزمه وه، سوزت ده ده می.

- یوف، به لام زوو، زوو، تو نازانی که کاتی ئه و ده بینم چیم به سه ردیټ. ئه وسا، به ده نگیکی

زور نه وی به گویدا چپاند:- لی ره، له لای خوټ بمشاره وه.

له فکران راجوو، یه کسه ر په ی به مه ترسی ئه م ته گبیره برد. به لام چاری نه بوو، ده بوایه بگه ری،

زور بگه ری، گه نگه شه بکات، ئاقلانه و به هه نجه تی وردوه، رووبه پرووی ئه م شیتاتیو ترسه ی

دایکی بیټه وه. خات رولاند گوتی:

- ته نیا ئه م شه و. سبه ی یه کیک بولای رولاند بنیره که پیی بلټ: من نه خو ش بووم.

- مادام پییر لی ره بوو، شتی وانا بیټ. ده ی که میک زات وه به ر خوټ بنه. خه مت نه بی،

به خو م مشووری هه موو شتیک ده خو م. به لټت ده ده می، له سبه یه وه سه عات نو له

ماوه له وه ده بم. ده ی شه پقه که ت له سه ر بنه با بتگه یه نمه وه.

- ده ی به دلئی تو ده که م.

به لاره ملییه کی مندا لانه ی پر ترس و منه تبارییه وه ئه و قسه یه ی کرد. ویستی هه ستیټ، به لام

زور به تووندی ده له رزی، نه ی توانی خوئی به پیوه بگریټ، جان، قه نداغی دایه، سرکه ی له لا

جانکه کانی هه لسوو. وازی لی هیئا تا وه خو بیټه وه. ئه و جا به هه مان ئاوی دووی مندا ل بوون،

ئازاره که ی دامرکایه وه. ئه نجام توانی خوئی به پیوه بگریټ و ری بکات، ئیدی قولی جانی گرت.

وه ختایه ک به به ر باله خانه ی شاره وانیدا ره ت بوون، سه عات سیی شه و بوو. له به ر ده رگای

ماله وه دایکی ماچ کرد وگوتی:- به دوعا دایکه گیان، وره ت به رزیټ.

خات رولاند، به هه نگاوی سووک به پلیکانه کاندا سه رکه وت، چوو ه ژووره که ی خوئی وه، بله ز

جله کانی داکه ند، به هه مان هه ستی ژنانی هه له کاری جارانه وه، به ته ریقی خوئی به ژیر

جیگا که یدا کرد تا له پال رولاندا، که له گه رمه ی پرخ وه وری خه ودا بوو، بنویټ.

له ماله که دا ته نیا پییر بیدار بوو و، گوئی لیبوو که دایکی هاته وه.

کاتی جان گه بییه وه شوقه کهی خوئی، له سهر قه نه فه گه وره که پالکه وت. ئه و خه م و په ژاره یه ی که کردیه کاریک براکه ی وه کو حه یوانیکی راره دوو نراو غار بدات و هه لئیت و به پیچه وانه ی ته بیعه تی ساردی خوئی ره فتار بکات، قه له می ده ست و پیی ئه وی شکاند.

ههستی کرد، ته و او خاوبوه ته وه، ناتوانی بجولئیت، ناتوانی برواته ناو جیگاکه ی، چ وه کو جهسته وچ وه کو روح داهیزراوه، داروخاوه، ویرانه، وه کو پییر، دوو چاری به دگومانی له ئه سل و فه سلئی خوئی نه بووبوو، ئه و ئابرووه په نه انه ی که قاوغی دلانی به خو نازیه وه، لینه درابوو، به لکو ئه و، ئه و جه زره به یه ی قه در، که له هه مان کاتدا هه ره شه ی له هه موو، خه م وخولیا و ئاواته له دلا شیرینه کانیشی ده کرد، ته و او شه که تی کردبوو.

وه ختایه ک، روحی ئارام بووه وه، کاتی بیره کانی که له ئاوی کانی زولال تر بوون و ده ستانیک لئلیان کرد، روه به رووی ئه و ره وشه بووه وه که بوئی که شف بوو. خو ئه گه ره نه یی له دایکبوونه که ی به شیوه یه کی دی و له ریگه یه کی دیکه وه بو که شف بوایه و زانی بوایه، بیگومان په ست ده بوو، له کانگای دل هه وه خه مگین ده بوو. به لام دوا ی شه ره که ی له گه ل براکه یدا و، دوا ی ئیعترافه بی چه ند وچوونه که ی دایکی هه ره توانیه کی هه لچوون ویاخی بوونی له ده ست دا. ئه و شوکه ی که پییکه وت ئه وه نده تووند بوو، که به وپه ری میهره بانیه وه، هه ره حوکمیکی پیشوه خته و ئه خلاق فروشیه کی به په له، له خوئی دوور بخاته وه. له لایه کی دیکه وه پیای به رخودان نه بوو. هزی له شه ر و دژایه تی هیه که سیک نه بوو و به تاییه تی شه ری دژ به خوئی، ئیدی به مه یلیکی غه ریزی وئیسراحه تخوازییه کی خو رسکه وه ملی بو ژیانی ئارام و هیدی دا. ههستی به نیگه رانی و ترس له و قسه و قسه لؤکانه کرد، که له ده وروبه ری ده کران و که م وزور ئه ویشی ده گرته وه. ده یزانی بیه وی و نه یه وی ئه مه هه ره رووده دات، جا بو ئه وه ی ئه مه له خوئی دوور بخاته وه، بریاری دا، ئه وپه ری هه وی خوئی بدات، هه ولیکی جدی، له سه رووی هه ولی به شه رانه وه بی. هه ولیک زور به خیرایی، له سه یینیه واداری بکات، که ئه م کیشه یه تی بیه ریئیت، چونکه به ته بیعت هزی به و چاره سه ره هه نووکه بیانه هه بوو، که وره یه کی وه به ر بنه ن و ئه و بی ده سه لاتی و بی ئیراده یه ی له لا بسرپئته وه که له میژ بوو له گه لیا بوو. له لایه کی تره وه نه فه سی محاماتی و پاریزه ری ئه و گیانه ی له لا دروستکردبوو، که حاله ت وره وشه ئالوزه کان جیابکاته وه و هه لیان سه نگینیت، ئاگاداری کیشه ی ناوخوی مالباته شیرزه کان بوو بویه یه که سه ره په ی به هه موو ئه و ئه نجامه چاوه روان کراوانه برد که له گین بوو له باره ده روونیه که ی براکه یه وه بکه ونه وه. بویه له روانگه وگوشه نیگای پیشه یه وه، هه موو هه نگاوه کانی دواتری هینایه به رچاوی خوئی، ریک وه کو ئه وه ی له پاش بویه ریکی ئه خلاق کی کومه لیک په یوه ندی ئاینده گه رای بی بو هه ندیک له مشتهریه کانی خوئی ریک بخات. مه حاله هیه مامه له و به رخوردیکی به رده وام له گه ل پییردا بکریت. به لام ده شیئ به ئسانی خوئی له براکه ی ببویری و له ماله که ی خویدا بمیئته وه، به لام چون دایکی له گه ل کوره گه وره که یدا و له یه ک مالدا هه لیکات.

ماوه یه کی زور به ده م بیرکردنه وه وه له سهر بالیفه کانی دانیش، به خه یال جوره ها چاره سه ری ده دوزیه وه و دوا یی به بی ئه وه ی بگاته هیه ته گبیریکی قه ناعه ته خش هه ره مووی ره فز ده کرد.

لهناکاوا بیرۆکه یه کیبۆهات: ئایا رهوایه ئهم سهروهت وسامانهی که وهریگرتوه بو خۆی هه لگرت، کاریکی ئابروومه ندانه یه؟ یه که مجار وه لامه کهی " نه خیر " بوو. بریاریدا به سه ره ژاران و نه دارانیدا دابهش بکات. ئهمه کاریکی قورسه، دهی کیشه نییه، کهل وپهل و شمه که کانی ده فرۆشیت و وهکو خه لکی دی مل به کار وکاسبیه وه ده نیت، وهکو هه موو ئه وانه ی که ژیانان به کار ده ست پیده کهن. ئهم بریاره پیاوانه به سوپیه وهکو قامچی چه ی لی هه لده ستان. له جیبی خۆی هه ستا، رۆیی هه نیه ی نا به جامی په نجه ره که وه. پيشتر هه ژار بوو، دووباره بو هه ژاری ده گه رپته وه، به هه رحال، خو هه ژاری نایکوژیت. نیگای له سه ره ئه و گلوپه غازیه ی که له شه قامه که دا ده سووتا گیرسایه وه. ژنیکی دیرکه وتوو به سه ره شوسته که دا ده رۆیی، یه کسه ره خاتوو روزمیلی هاته وه بیر. دلای داخو رپا، هه موو ئاکامه کانی بریاره نه رینیه که ی خۆی هاته به رچاو. ئیدی نابیی ئهم ژنه بخوازیت، ده بی ده ستبه رداری شادمانی بییت، ده ستبه رداری هه موو شتیکی ببییت، ئایا ده توانی ده ستبه رداری ببییت، به تایبه تی که تازه به لینی به و ئافره ته داوه؟ ئه و ژنه بویه پپی رازی بوو چونکه ده یزانی ده وله مه نده. باشه به هه ژاریش پپی قاییل ده بییت، ئایا مافی ئه وه ی هه یه داوای ئهم قوربانیه له م ژنه بکات و به سه ریا بیسه پینیت؟ باشه وا باشت ر نییه، به ئه مانه ت سهروه ته که لای خۆی هه لگرت و پاشان به سه ره هه ژاراندا دابهشی بکات؟ هه ره هه موو خه م وخولیا و ئاواته په نه انه کانی، له قولایی روحیا به گژی به کدیدا ده چوون وخوپه رستی وخوویستی له ژیر په رده ی ئابروومه ندیدا ده شارده وه. ئیدی حیره تی یه که می شوینی بو بیانوو وه نه جته تانی زیره کانه چۆل کرد، پاشان وه دیار که وته وه، دوایی جاره کی دی سپدرایه وه.

هاته وه و دانیشته، بیری له هه نه تییکی بنجبرو یه کلاکه ره وه ده کرده وه، بو بیانوویه کی به هیژ ده گه را، تا له دوو دلیه کانی بخه له سیته و قه ناعه ت به خودی خۆی بکات. بیست چه لان ئهم پرسیاره ی له خۆی دووباره کرده وه: " مادامییکی به وه قاییل بووم که کورپی ئهم پیاوه بم، ئایا ئاسایی نییه به میراته که شی رازی بم؟ " به لام ئهم هه نه جته ته قه ناعه ته به خش نه بوو، نه یه توانی قه ناعه ت به ناخودئاگایی ئه و بکات که له بن لیوانه وه گوته: " نا " .

لهناکاوا ئه مه ی به بیرا هات: مادام من کورپی ئهم پیاوه نیم که وام ده زانی باوکمه، که واته هیچ شتیکی ئه وم چه له ژیانیا و چه پاش مردنی پپی نابریته، ئهم کاره نه ماقووله و نه رهوایه. ئهمه ده کاته دزی له براکه م.

به م بوچوونه تازه یه ئاسووده بوو، باری ده روونی سووک بوو، ئاورپی لای په نجه ره که ی دایه وه. گوته: به لی، پپیویسته ده ستبه رداری میراتی خانه واده که م بم، هه ره هه مووی بو پپیر بیته، مادام کورپی باوکی ئه و نیم، ئهمه دروسته. ئایا له م حاله دا کاری دروست ئه وه نییه که سهروه ت و سامانه که ی باوکم بوخۆم هه لگرم؟

دوای ئهم ئیعتزاف و قه راره ی که گوایه هیچ میراتیکی رولاندی پپی نابریته و بریاری داوه ده ستبه رداری بی بو پپیر، له و روانگه یه وه قه راری دا سهروه ته که ی ماریشال بوخۆی هه لگرت، چونکه ئه گه ره هه ردوو به شه میراته که، چه ئه وه ی ماریشال و چه ئه وه ی رولاند ره فز بکات، هه نگی ده بی سوال بکات.

پاش ئهوهى ئهم كيشه وردهى چارهسهر كرد، كهوته بيركردنهوه له پييرو بوون ومانى وى له مالباتهكهدا. چوئى دوور بخاتهوه؟ ههچى سهرى هينا و سهرى برد، نهيتوانى چارهسهرىكى كردهى وهدووزى، وهختايهك گوئى له دهنگى كهشتيهكى ههلمى بوو كهخوى به بهندهرهكهدا دهكرد، وای هات بهخهيا لا كه وهلامىكى بو نازل بوو، ههر به جلهكانيهوه لهسهر سيسهمهكهى راکشا، تا رۆژ بووهوه، بهدهم خهيا لاتهوه تلایهوه.

دهوربهرى سهعات نو، لهمال وهدهرکهوت تا بزانی ئاخو پروژهكهى هى ئهوهيه جييهجى بکريت يان نا، پاشان دواى هاتن وچوونىكى زور، بوئالى كس وکارهكهى گهرايهوه، داىكى له ژوورهكهى خویدا چاوهروانى ئهمى دهكرد. داىكى گوئى:

- ئهگهر تو نههاتبای، ههركيز نهدهوييرام دابهزم.

دواى ئهوه دهنگى رولاند لهسهر قالدومهكهوه بهرز بووهوه، هاوارى دهكرد:- وادياره ئهمرو نان ناخوين!

كس وهلامى نهدايهوه، قيزاندى:- جوزفين، چ دهكهن؟

دهنگى كارهكهرهكه له قولايى ژييزه مينهكهوه بهرز بووهوه:

- ئهوهتام، قوربان .. چيته.

- ئهدى خانمت له كوئيه؟

- خانم له سهروهويه .. دهگه ل ئاغای جان دايه.

ههنگى، بوئلهيهكى كرد، سهرى بو نهوئى سهروهوه بهرز كردهوه و بانگى كرد:- لويز؟

خات رولاند، دهركاگهى به ئاستهم كردهوهو بهرسقى دايهوه:- چييه؟ هاوړيم؟

- يانى نان نهخوين.

- ئهوهتايين، هاوړيم، واهاتين.

خات رولاند دابهزى، جان دووى كهوت. رولاند كه جاني بينى هاوارى كرد:- عهجايب، ئهمه تو ليرهيت! ههروا زوو له مالهكهى خوت بيزار بوويت.

- نا، باوكه، ئهم بهيانيه ههندى قسم لهگه ل دايكمدا ههبوو.

جان، بهدهستى كراوهوه چوه پيشى، وهختايهك پيرهميرد باوكانه دهستى گوشى، ههستىكى غهريبي چاوهروان نهكرى، ئازاى سر وگرژ كرد، ههستى جيابوونهوهو مالاوايى يهكجارهكى.

خات رولاند پرسى:- پيير نههاتووتهوه؟

ميردهكهى شانكهانى ههلهتهكاند وگوئى:

- نا، به لّام قهیدی نییه، هه موو جارّ دیر ده کهوئ، با چاوه پروانی ئەو نه کههین و ئیمه نانی خوومان بخوین.

خات رولاند، ئاورپی لای جانی دایه وه وگوتی:

- کورم، برۆ بیهینه، ئەگەر کهس چاوه پروانی نه کات خه فهت ده خوا.

- به لّی، دایکه گیان، هه ر ئیستا ده چمه دووی.

جان، به پلیکانه کاندای سهر کهوت، به نه فهس و نیه تی پیاویکی په شوکاوی ترساوه وه که بو شهر پروات، سهر کهوت. که له ده رگای دا، پیبیر، وه لّامی دایه وه:- فهرموو.

جان وه ژوور کهوت. پیبیر، به سهر میزه کهیا دانه وی بووه وه وخه ریکی نووسینی شتیک بوو. جان گوتی:- رۆژباش.

ئیدی به جوړی ته و قه یان ده گه لّ یه کدی دا کرد وه کو ئەوه ی دوینی هیچ شتیک پرووی نه دابیت.

- نایه یته خواره وه نان بخویت؟

- به لّام.. ها.. کارم زوره.

دهنگی پیبیر ده له رزی و چاوه کانی ئەه لّه ق بوون. براکه ی پرسی چی بکات.

- ئەوان له خواره وه چاوه پروانت ده کهن.

- ئاه! ئایا... ئایا دایکمان له خواره وه یه؟

- به لّی. ئەو به خووی ناردمی به شوینتدا.

- ئاه! که واته.. داده به زم.

له بهر ده رگا که هه لّوه سته یه کی کرد، ئەوسا به ره به ره ده رگا که ی کرده وه. داک و بابی به ران بهر به یه کدی له ده وی میزه که دانیشتبوون.

یه که مجار به بیئوه ی چاو هه لّبرئ، به بیئوه ی چ قسه یه ک بکات، له دایکی نزیک بووه وه، له جیاتی ئەوه ی وه کو جارن پرومه تی دایکی ماچ بکات، هه نیه ی ماچ کرد، هه سته ی کرد دایکی ده می دینیته پیشه وه، به لّام هه سته ی به ته ماسی لیوه کانی له سهر پرومه تی خو ی نه کرد، دلّی به م مجامه له رواله تیه داخو رپا و له دلّی خویدا پرسی: " ئاخو دوای ده رچوونی من چ بلّین ". جان به میهره بانی لیکدا لیکدا ده یگوت؛ " دایکه " و " دایکه گیان " و بایه خی پیده داو خزمه تی ده کرد و چای بو تیده کرد. ئیدی پیبیر تیگه یی که به دوو قو لّی گریاون، به لّام نه یتوانی بجیته بنج و بناوانی هزر و بیری وان!

ئاخو جان باوه ری وابوو که دایکی تاوانباره، براکه ی که سیکی شه ره نگیزه، ئیدی سهر له نوئ هه موو ئەو ئیرادانه ی که به خو ی دروستی کردبوون، ئەو نه ینییه نه نگینه ی که شفی کردبوو،

هیرشیان بو هیئایه وه و ئه وکیان گرت، زاریان بهست، زمانیان له گۆ خست و نهیان هیشت هیچ بلیت.

ئیدی که لکه له یه کی تووندی هه لاتنی که وته سهر، که لکه له ی ئه وه ی که ئه م ماله ی چیتر به ماله ی خویی نه ده زانی، به جیبی بلیت، ئه م خه لکانه به جی بلیت که ته نیا داویکی قرچوک به وانه وه ی ده به ست.

ویستی یه کسه ر هه ستی و بروات بو شوینیک، ئیدی هه رشوینیک بیت. هه ستی کرد هه موو شتیکی ته واو بوو، کو تایی هات و ناتوانی له گه ل ئه واندا بمینیته وه، به بیئه وه ی له ده ستی خویدا بی ئه وان ئه زیه ت ده دات و ئه وانیش بو ئه م مایه ی عه زابیکی بی برانه وه ن، عه زابیکی به رگه ی ناگریت.

جان قسه ی ده کرد، رولاندی ده دواند، بیئه وه ی گوئی له رای پییر بیت، پیی وابوو له نیاز ونیه تی براکه ی حال ی بووه، هه ربه تۆنی ده نگیا په ی به نیاز ونیه تی براکه ی بردوووه.

جان گوتی:

- وادیاره ئه مه جوانترین که شتی ناو گه له که شتی که بیان ده بیت. باسی شه ش هه زار و پینج سه د به رمیل ده که ن. مانگی داها توو ده ست به یه که م سه فه ری خو ی ده کات.

رولاند، به حه په ساوی گوتی: - ئاوا زوو! وام وینا ده کرد، که ئه م هاوینه ناجوولیت.

- زوریان په له یه، ده یانه وئ به رله پایز له یه که م سه فه ری ده ریایی خو یان ببه وه.

ئه م به یانیه، سه ریکی نووسینگه ی کومپانیا که م دا، قسه م ده گه ل یه کی که له ئه ندامانی نووسینگه که دا کرد.

- ها! ها! کی بوو؟

- ئاغای مارشاند، دۆستی دلسۆزی سه رۆک و ئه نجوومه نی کارگرییه.

- عه جه ب، چما ده یناسیت؟

- به ئی، ئیشیکی بچوو کم پیی هه بوو.

- باشه ده توانی هه رکاتی که شتی " لورین " گه ییه به نده ره که وله نگه ری گرت، بمگه یه نیته که شتی نیوبراو؟

- بیگومان، له وه ئاسانتر نییه!

جان له دوودل ده چوو، بو پرسته یه ک ده گه را، بیگه ری نییته وه سه ر ئه سل ی ئه و بابته ی باسی ده کرد. ده ستی به قسان کرده وه.

- به شیوه یه کی گشتی، ژیا نی ناو که شتی که زور باشه، ئه و خه لکانه ی له م پایپوره ده ریا و ئه تله سی برانه دا کار ده که ن، نیوه ی ساله که له هه ردوو شاره جوانه که ی نیویورک وه افه ر

و لهسه ر عاردی بهسه ر دهبن و نیوهکهی تری له ده ریا و لهگه ل خه لکانی باشدا ده مینیتته وهو، ده توانی ئاشنا ورؤشنای باش بدؤزیتته وهو و بگریت وسوودیان لیوه ر بگریت. تهسه ور بکه کاپتنه که ده توانی ته نیا له پاشه که وتی خه لؤزا سالانه بیست و پینج هزار فرانک وهه ندیجار زیاتریش به ده ست بیئی.

رولان، به واقی وره وه، به شیوه یه کی باوه ر نه کرده نیه وه فیکه یه کی کیشا. جان درپژه ی دایی وگوتی:

- کاشیر و ژمیریاری که شتیه که، مووچه که ی ده گاته نزیکه ی ده هزار، دکتوری که شتیه که ته نیا له معاینه ی جیگیرا، پینج هزار وه رده گریت، جگه له وه ی سوکنه و خواردن وروناکی و گهرمکه ره وه و هه موو خزمه تگوزاریه کی دیکه شی بو دابین ده کریت.. و ئه مه به لای که مه وه هاوتای ده هزار ده کاته وه که شتیکی زور باشه.

پبیر، چاوانی هه لبرین، نیگای له نیگای براکه ی هه له نگوت، یه کسه ر تی گهی، هه نگی دوی که میک دوودلی پرسی:

- باشه، زه حمه ته، دکتوریک له و پاپوره دا کاری ده ست بکه ویت؟
- ئا ونا. ئه مه وه ستاوه ته سه ر هه ل و مه رج و ناسیاوی و پشتیوانی.

بیده نگیه کی دوور ودرپژ بالی به سه ردا کیشان، ئه وسا دکتور له سه ری رویی:- "لورین" مانگی داهاتوو ده رده چیت؟

- به لی، له هه وتی مانگی داهاتوودا.

هه ر دووکیان بیده نگ بوون، پبیر ده بیره وه چوو: ئه گهر وه کو دکتوریک له م پاپوره دا دابمه زری، زورچاکه، ئه مه چاره سه ریکی باشه، پاشان، پاشان به رچاو روونیه کی لا دروست ده بیت که بزانی چی بکات، له وانیه واز له پاپوره که بیئی، به لام خو پیش ئه مه ده توانی بیئه وه ی داوی هیچ شتیکی له خانه واده که ی بکات، نانی خو ی په یدا بکات و منه تی که س هه لنه گریت. پیرئ ناچار سه عاته که ی فروشت، چونکه نه یده ویست ده ست له دایکی پان بکاته وه! جگه له وه هیچ پاره یه کی دی پی نه بوو، ئیدی هیچ چار و مالیه یه کی نه بوو، جگه له وه ی نانی ئه م ماله بخوات، که لی بووبوو به دؤزه خ و تیای نه ده حه وایه وه. زوری به لاه زه حمه ت بوو، له جیگه یه کی غه یره ز جیگه کی خو یو له ژیر میچیکی دیکه دا بخه ویت و خه وی لیبکه ویت. ئه وسا به سووکه دوو دلپیه که وه گوتی:- ئه گهر بمتوانیبا، له و پاپوره دا کاریکم ده ست بکه ویت له گه لیا ده رپویشتم.

جان پرسی:- بو ناتوانیت؟

- چونکه من له "کومپانیای ئه تلهنئی" دا که س نانا سم.

رولاند، حه په سا، گوتی:- ئه دی پرؤزه جوانه کانت چیان به سه ر دیت؟

پيیر، له بن لیوانه وه گوتی:

- هه ندی پوژان هه ن پیاو ده بی له پیناوی ئامانجین باشتردا ده ست به رداریان بییت و بیانکات به قوربانی، ویپرای ئه وهش ئه مه ی من گه ره کمه بیکه م، ته نیا هوپیه که بو کۆکردنه وه ی چه ند هه زار فرانکیک، بو زامکردنی ئاینده .

رولاندی باوک، خیرا قه ناعه تی کرد وگوتی:

- هه قی خوپیته تی، له زهرفی دوو سالدا ده توانی شه ش هه وت هه زار فرانکیک پاشه که وت بکه ی، ئه گه ر به چاکی به کاری بینی، ئاسوپیه کی به رینتر له به رده متا ده کاته وه . لویز توچ ده لییت؟

لویز، به ده نگیکی نه وی و ئالوز گوتی: - پیموایه بیرکردنه وه که ی پيیر، بیرکردنه وه یه کی دروسته . رولاند هاواریکرد:

- من ده چم قسه له گه ل ئاغای بولان دا ده که م، زور باشی ده ناسم، له دادگای بازرگانیدا قازییه، خوی بو کارین کۆمپانیاکه ته رخان کردوو، هه روه ها جه نابی " لوینان " ش ده ناسم، که که شتیان ساز ده کات، دوستی گیانی به گیانی یه کیک له نوینه ره کانی سه روکه .

جان، له براکه ی پرسی:

- ده ته وی، ئه مرۆده میجه نا بیماریشاندا قاییکه مه وه و بزانه به نیاز چییه؟
- به لی، زوریش مه منوون ده بم.

پيیر، پاش ئه وه ی بو چه ند ساتیک ده بیره وه چوو، دووباره گوتی:

- ره نگه باشتیرین کار ئه وه بی نامه یه ک بو مامۆستا کانم له کۆلیژی پزشکی، که زوریان ریز ده گرتم بنووسم، کۆمپانیاکه زورجار خه لکی ئاسایی هه لده بزیریت، ئیدی نامه ی گه رم وگوری مامۆستایانی وه کو: ماروسیل، فلاش، ریموسو، بوریکل، ده وریکی ئه رینی ده بییت و له هه ر پالوتنیکی گومانای زیاتر ده یخوات. ئه وه نده به سه ماریشاندا براده رت ئه م نامانه بخاته به رده ستی ئه نجوومه نی کارگپری.

جان، ئه م پيشنیازه ی زور به دل بوو وگوتی: - بیرۆکه یه کی زور جوانه!

به خوشحالی وئاسووده بییه وه پیکه نی، دلنیاوو له سه رکه وتنی ریکاره که وبو ماوه یه کی زور ئوخزنی له دل وده روون گه را و، گوتی: - ئه مرۆ نامه یان بو ده نییریت؟

- هه ر ئیستا، هه نووکه ده ست به نووسینی ده که م. قاوه ناخومه وه، ئه عسابم ته واو نییه .

ئه وسا هه ستا و رۆبی، هه نگی جان ناوری له دایکی دایه وه وگوتی:

- ئەدى تۆ دايكه، دتهوئ چ بكهيت؟

- هيچ.. نازانم.

- دتهوئ له گه ل منا بيى سهرى خاتوو روزمىلى بدهين؟

- به لام.. به لئى.. به لئى.

- ده زانى.. ده بيى ئه مرۆ بچم بۆلاى.

- به لئى.. به لئى.. راسته.

رولاند، ويپراى ئه وهى خوئ له و قسه و باسانه هه لئه ده قورتاند كه له بهرده ميا دهكران، پرسى:-
بوچى ده بيت؟

- چونكه به لئىنم دابووئى كه سهرى بدهم.

- ئاه! زورچا كه. ئه مه يان شتىكى ديكه يه.

دهستى به داگرته وهى سه بيله كهى كرد، دايك وكور به پليكانه كاندا سهركه وتن تا شه پقه كانيان
بينن.

كه كه وتنه رپگا، جان لئى پرسى: - دايكه دتهوئ قوئى من بگريت؟

جاران قهت نه يده هيشت دايكى قوئى بگريت، وا راهاتبوون شان به شانى يه كدى رپيكهن. دايكى
قابيل بوو و قوئى گرت. ماوه يه كه به بيده نكي رپيان كرد، ئه وسا جان به دايكى گوت: تۆ پيت
وايه پيير به راستى بيت؟

دايكى له بن ليوانه وه گوتى:- داماه!

- بوچى، داماه؟ له پاپوئرى "لورين" دا هه رگيز داماه نابئى.

- نا.. من ئه وه ده زانم، به لام بير له زورشتى دى ده كه مه وه.

سهرى دانه واندبوو، ده فيكريكى قووله وه چوو بوو، پئى به پئى كور كهى رپى ده كرد، ئه وسا به
توئىكى غه ريب، وه كو كه سيك بيهوئ پاشماوهى بيرىكى دوور و دريژى نه ينى ته واو بكات، گوتى:

- كه زيان شتىكى دزيوه! كه جارى رووى تىكرديت و خوئ جوان نواند، ئه وا واى به حالى
ئه و كه سهى راده ستى ده بيت، ده بيى پاشان باجىكى گه وره بدات.

جان، به راويژىكى نهوى گوتى:- دايكه گيان، مه گه رپوه سهر ئه م باسه.

- شتى وا ده بيى؟ من هه ميشه بيرى ليده كه مه وه.

- قه ينا، له بيرت ده چيته وه.

خات رولاند، بيده نگ بوو، ئه وسا به كه سه ريكى قووله وه گوتى:

- ئاه! چه ند به خته وه ر ده بووم ئه گه ر شووم به پياويكى دى بكرد بايه!

زۆر پرقى له رولاند ههستا، خهتاي هه موو هه له كانى خۆى، كلۆلى ونه گبه تيه كانى خۆى خسته ئهستۆى، دزيوى، گهوجيه تى و پهزا قورسى رولاند، خستيه ئهستۆى شه پريوى ئه، بى شهخسيه تى ئه، ئه وهنده پهزا قورس و بى شهخسيه ت بوو، ناچار بوو ههلى بخه له تينيت، يه كيک له كورپه كانى هيوا براو بكات و ئه م ئيعترافه به سوئ و ئازاره بو كورپى دووه مى بكات. ئه و ئيعترافه ي كه خويى ناوى جگه رى خوارده وه، دلئى زامدار كرد، دلئى داىك. له بن ليوانه وه گوتى:- چه ند كار ه ساته كچيک شوو به پياويكى وه كو مي رده كه ي من بكات.

جان، هيچ وه لامى كى نه دا يه وه. بيري له و كه سه ده كرده وه كه تا ئيستا واى ده زانى باوكيه تى، واديار بوو ئه و بيره ئالۆزه ي كه ماوه يه كى زۆر بوو ده رباره ي شه پريوى و بى شهخسيه تى بابى، ده رباره ي ته وس و توانجه به رده وامه كانى براكه ي و گوئى نه داني خه لكى به م وته نانه ت قي زوي يزي كار ه كه ره كه ش له م، هه يبوو، هه ر هه موويان زه مينه يان بو روحى خو ش كرد كه ئيعترافه نه نكي نه كه ي داىكى قه بوول بكات. كه مترين باجى ئه و په وشه ئه مه بوو كه كورپى پياويكى دى بى، هيچ كار دانه وه يه كى سه باره ت به و شو كه ي دو ينى نه بوو، نه هه لچوونى، نه رق و كينه يى، نه تووره بوونى كى نه نواند كه خات رولاند بترسي نيت، چونكه ده ميک بوو له دلئى خويا به و ئازاره وه ده تلايه وه كه كورپى ئه م پياوه خويى تال و گه مزه و ساويلكه يه بوو.

گه يينه مالى خاتوو روزمى لى. مالى له شه قامى سانت ئه درس بوو، له قاتى سنيه مى ته لاريكى گه و ره ي تاي به ت به خويدا ئاكنجى بوو. په نجه ره كانى ده يانرا و نيه به نده رى هاقه ر، سه رانسه رى به نده ره كه ديار بوو.

وه ختايه ك ژنه ي تاي ن، خات رولاندى بينى كه له پيشه وه وه ژوو ركه وت، له جياتى وه كو جار ان ده ست بينئى وته وه قه ي ده گه لدا بكات، هه ردوو باسكى بو گرت ه وه وه ده ستى له مى وه ري نا، چونكه له دلئى خويدا هوئى هاتنه كه ي خه ملان دبوو.

موبيله وشته كانى ناو هو له كه مه خمه لى بوون، هيشتا په رده يان به سه ره وه بوو، ديواره كان به كاغه زين په نگا و په رنگى گول گولئى، ديوارپوش كرابوون، چوار تابلوى هه لكولراو، كه مي رده كا پنه كه ي كرى بوونى، به ديواره كانه وه هه لواسرابوون، ئه م تابلويان ه، چوار ديمه نى ده ريبا يى رومانسيان ه يان ده نواند، تابلوى يه كه م ژنه ماسيقانئى كى نيشانده دا، كه له كه نار ه كه دا وه ستابوو و ده سته سه ره كه ي ته كان ده دا و ئه و به له مه ي كه مي رده كه ي هه لگرتبوو، له هه ته ر و ئاسوى چاوى ون بوو. له تابلوى دووه مدا هه مان ئافره ت له سه ر كه نار ه كه كه وتبووه سه رچوكان و هه ردوو باسكى له سه ر سينگى تيك ئالان دبوون، له دووره وه، له ژي ر ئاسمانى شين و پرشن گدارا، به سه ر ده ريبا يه كى به پيل و شه پولا نى ناواقيعيه وه، ده يروانيه به له مى مي رده كه ي كه خه ري ك بوو غه رق ده بوو. دوو تابلوكه ي دى دوو ديمه نى چوون يه كى ناو چيني كى كو مه لايه تى بالايان نيشانده دا، ئافره تي كى گه نجى زه رى روخسار، هه ردوو ئانيشكى نابوونه سه ر قه راخى كه شتبه كى گه و ره ي ناو ده ريبا يه ك و خه يالاوى و به چاوانى هه سه ره تبارى نمناكى روندكانه وه ده يروانيه كه نار ه كه كه زۆر دوور كه وتبووه وه. ئاخو كئى له دواى خۆى به جئى هيشتبوو؟ تابلوى چواره م هه مان ئافره تى گه نج بوو، له سه ر قه نه فه يه كى نزيك په نجه ره يه كى كراوه دا كه ده يروانيه ئوقيانو سه كه،

دانیشتبوو و بورابوووه، نامهیهک لهدهستی بهر بووبوووه سهر فهرشهکه. کهواته مردبوو،
حهیفی! میوان، به شیوهیهکی گشتی بهو دیمه‌نانه خه‌مبار ده‌بوون، یه‌کسهر و بی هیچ شه‌رح و
شروقه‌یهک، بی هیچ چهند وچوون و گه‌نگه‌شه‌یهک لییان حالی ده‌بوون، به‌زه‌بیان بهو دووژنه
به‌له‌نگازه‌دا ده‌هاته‌وه، ئه‌گه‌رچی هوکاری خه‌مینی ژنه‌که‌ی نیوان ئه‌و دووانه‌یان نه‌ده‌زانی.
به‌لام ههر ئه‌و گونگی و ئالۆزیه‌ش زه‌مینه‌ی بو خه‌یالیان خو‌شده‌کرد، په‌نگه‌ ده‌زگیرانه‌که‌ی
له‌ده‌ست دابی‌ت! ههر چوار تابلۆکه، بالکیش بوون، ههرکه میوان وه‌ژوور ده‌که‌وت، یه‌کسهر نیگای
ده‌چوو ههر تابلۆکان، تابلۆی چی! ئه‌فسوونیان ده‌بوو، مه‌ستی جوانیان ده‌بوو.

جان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زوو زوو ده‌هات، ده‌نا نه‌یده‌توانی چاویان لی بگوازیتته‌وه، هه‌میشه له‌ههر
چوار گرت‌ه‌که‌ی ئه‌و دوو ژنه‌ راده‌ما، که‌به راده‌یه‌ک لی‌کدی ده‌چوون له‌تو وایه خوشکن .

هه‌ستت ده‌کرد، جوړه پاکیه‌ک له‌و نیگاره روونه‌وه، که‌له شیوه‌ی نه‌حتا وبه سه‌لیقه‌ی مودی‌رن
دروستکرا‌بوو هه‌لده‌قولی‌ت وجوړه گه‌وره‌یی وشکو‌یه‌ک به‌موبیله و که‌لوپه‌له‌کان ده‌به‌خشی‌ت.

قه‌نه‌فه‌کان، به‌ریک وپیکی دانرا‌بوون، هه‌ندیکیان له‌پال دیواره‌کان و هه‌ندیکی دیکه‌یان له
ده‌وری میزه چکۆله‌که‌دا دانرا‌بوون، په‌رده سپیه‌کان زور پاک وخواوین و به‌ته‌رتیب و بی هیچ چرچ
و لوچیک هه‌لواسرا‌بوون، ئه‌وه‌نده ساف و راست هاتبوونه خواره‌وه، که‌له دلی خو‌دا حه‌زت
ده‌کرد، که‌می‌ک چرچیان تی‌بخه‌یت، زه‌ره‌یه‌ک گه‌رد وتوژ به‌ زه‌نگه شووشه‌یه‌که‌وه نه‌بوو،
سه‌عاتیکی زی‌رکفت دانرا‌بوو که‌له دووره‌وه له کاله‌کیکی زه‌ردی گه‌ییو ده‌چوو.

جووته ژن، که‌له‌سهر کورسیه‌کانی خو‌یان دانیشتبوون، که‌می‌ک خو‌یان راستکرده‌وه و خات رولاند
پرسی:- ئه‌م‌رۆ نه‌چووینته ده‌ری؟

- نه‌خیر، که‌می‌ک ماندووم.

ئه‌وسا به‌جوړه منه‌تباریه‌که‌وه بو جان و دایکی، باسی هه‌موو ئه‌و خو‌شیانه‌ی کرد که‌له سه‌یران
و ماسیقانیه‌که‌دا، بینی بووی وگوتی:

- ده‌زانن من ئه‌م به‌یانیه‌ روبیانه‌کانی خو‌م خوارد. به‌له‌زه‌ت بوون. ئه‌گه‌ر حه‌زتان لی‌بوو با
سه‌یرانیکی دیکه‌ی وه‌کو ئه‌مه بکه‌ین.

جان، قسه‌که‌ی پی‌یری وگوتی:- رات چیه، پیش ئه‌وه‌ی سه‌یرانی دووهم بکه‌ین، کو‌تایی به
سه‌یرانی یه‌که‌ممان بی‌نین!

- چوون؟ من پی‌موایه‌ ته‌واو بووه، کو‌تایی هاتووه.

- ئوه! خانمه‌که‌م. من لای خو‌مه‌وه، له تاویره‌لانه‌که‌ی سان جوان دا، نی‌چیری‌کم گرت،
ده‌مه‌وی بو مالی خو‌می بگوازمه‌وه.

ئیدی، به‌ده‌م جوړه نازفرۆشییه‌که‌وه، خو‌ی له گیلی داو، گوتی:

- تو؟ چیت گرت؟

- ژنیك! من و دايكم بو ئهوه هاتووین، لیټ بپرسین كه ئاخو ئهم بهیانیه رای خوت نهگورپوه.

- نهخیر، قوربان، من رای خوّم نهگورپوه، من..

ههنگی جان، دهستی بو کردهوه، روزمیلی بهگهرم وگورپی و گورج دهستی لهنیو دهستی نا. جان پرسى:- له نزیکتین کاتدا، وانیه؟

- ههركاتی دهتهوئ.

- له زهرفی شهش ههفتهدا.

- نازانم، تو چ دهلیی خهسووی سبهینی؟

خات رولاند، بهدهم زهردهیهکی کهمیك رهشبینانهوه بهرسقی دایهوه:

- من، هیچ نالیّم، هیچ پینشيازو بیروکهیهکم لانییه. سوپاست دهکهم کهبه جان پازیت، چونکه تو زور بهختهوهری دهکهیت.

- ههرجیمان لهدهست بی لهرای شادمانی خوّمان دهیکهین دایکهگیان.

خاتوو روزمیلی، بو یهکهمجار عاتیفی هاته بهرچاو، ههستا و پر به ههردوو باسکی باوهشی به خات رولاندا کرد و وهکو مندال له ههمیزی گرت، ئهم مجامهله و هاوسوزیه تازهیه، دلی نهخوشی ژنه ی بهلهنگازی هینایهجوّش. نهیتوانی گوزارش له ههستهکانی بکات. ئهمه ی ههم بهلاوه ناخوّش و ههم بهلاوه خوّشبوو. ناخوّش بوو که کوره گهورهکهی لهدهست دابوو، خوّش بوو که کچیکی گهوره جیگاکی بو پر کردبووهوه.

وهختایهک روبهروو لهسه ر کورسیهکانیان روّنیشتبوون، دهستی یهکیان گرت، دهست لهناو دهست و بهدهم زهردهخهنهوه بهجوّری تهمهشای یهکدییان دهکرد، دهتگوت " جان " یان لهبیر چوووه.

پاشان، باسی ئامادهکردنی تهدارهکی زهماوندهکهیان کرد. دواى ئهوهی برپار لهسه ر ههموو شتیك درا وریکخرا، روزمیلی لهناکاوا شتیکی بچووکى وهبیر هاتهوه وپرسی:- ههلبهته پراویژتان به جهنابی رولاند کردوووه، وانیه؟

دایک و کور، ههردووکیان سوور بوونهوه، دایکهکه بهرسقی دایهوه:- ئوه! نهخیر.

پاشان، کهوته دوو دلی، ههستیکرد، وهلامهکهی پیویستی به شهرحه، بویه لهسه رى پویى:

- ئیمه، ههموو شتیك بهبی پرس و رای ئهو دهکهین. گرینگ ئهوهیه ههر قهراریکمان دا ئهوی لیئاگادار دهکهینهوه.

خاتوو روزمیلی بزیهکی بوکرد وبههیچ ئاوایهک مهندههوش نهبوو، ئیدی ئهمه ی بهلاوه ئاسایی بوو و بهنیشانهی ئهوهی زانی که ئهم پیاوه بایهخی نییه.

وهختايهک خات رولاند و کورهکه زقرينهوه، خات رولاند بهدهم رېگاوو گوتی: با بچين بو مالهکهت، دههوی ئيسراحتی بکهم.

خات رولاند، ههستی دهکرد، کهسیکه بی پهنا وپاسار، بی پشت و پشتیوان، چونکه له مالهکهی خویدا دهترسا.

بهدوو قوئی خویمان به مالهکهی جاندا کرد. ههکه ههستی کرد دهرگاکهی له دواوه داخرا، ئاه و ئوخهیهکی قوولی هه لکیشا، وهکو ئهوهی داخستنی دهرگاکه، دلنیایی پی بهخشی بی، لهبری ئهوهی وهکو بهتهما بوو ئيسراحت بکات، کهوته کردنهوهی دهرگای دولا ب و کومهديهکان، تا له جل و بهرگ و چه رچهف و دهسمال و گورهوویهکان دلنیا بیتهوه.

تهرتیبی شتهکانی گوری، تا تهرتیبی وه دوزی که جوانتر بیته بهرچاوی، بهرچاوی بهرپوهبهری مالهکه، وهختايهک شتهکانی به دلی خوی تهرتیب کرد، خاوی و شور و کراسهکانی لهسهر میزه چکولهکهی خوی دانا، ئیدی شتهکانی به سی ریزی سه رهکی دانان، جل و بهرگی ژیرهوه، چه رچهفین مالهکه، په ردهی سه ر میزهکان، ئهوجا که میک دوور کهوتهوه، تا تههشای ئاکامی کارهکهی بکات و، گوتی: - جان، کوا وهره تههشا بکه بزانه ئهه چه ند جوانه!

جان، ههستا، بو ئهوهی دلی دایکی خوشبکات، دلبنندی خوی بهکارهکهی ده ربری. دواي ئهوهی جان دانیشهتهوه، خات رولاند له ناکاوا به ئهسپایی له کورسیهکهی نزیک بووهوه و له پشتهوه گهردنی رامووسی، دهستیکی له ملی وهرینا و بهو حالهوه به دهستهکهی دیکه شتیکی دیکه له کاغهزیکی سپیهوه پیچراوی له سوپاکه نا. جان پرسی: - ئهه چیه؟

که خات رولاند بهرسقی نه دایهوه، یه کسه ر تیگه یی. فورمی چوارچیوه کهی ناسییهوه و گوتی: - کوا بینهی.

بهلام خات رولاند، وای نواند که گویی لینه بووه. رویی بو لای دولا ب و کومهديهکه وه رگیرا. جان ههستا، وینه کون و به ئازاره کهی هه لگرت، بهناو مالهکه دا رویی تا له چاوی میزه که پیدا هه لی بگریت، خستیه چه کمهجهی میزه که یهوه و دایخستهوه و به کلیل دوو بای پیدا دا. خات رولاند به سه ری قامکهکانی فرمیسی چاوهکانی سه ری، ئهوسا به راویژیکی نیمچه له رزان گوتی:

- هه نووکه، چاویده گی رمتا بزانه کاره که ره تازه که موبه قه که یته رتیب کردوو ه یاننا، ماداموه ده رکه وت ووه ده توانمه شاهه مووشته کانبکه متا بزانه چون.

(9)

جهنابی مارشاند، نامهکانی، ماموستایان: ماروسل، ریموسو، فلاش و بوریکلی، پیشکش به ئهنجومهنی " کومپانیای ئهتلهنتی " کرد، نامه یی چی! یه کپارچه مه دح و ستایشی دکتور پییر رولاندی قوتابی خویمان بوو، جهنابی بولان، قازی دادگای بازرگان و جهنابی لوینانی کهشتی سازی نیودار و جهنابی ماریقالی سه روکی شارهوانی هافهر، که دوستی تابهتی کاپتن بوسیر بوو، هه ره موویان پشتیوانیان له ناوه روکی نامه یی ماموستاکان کرد.

کۆمپانیای نافبری به پیکهوت هیشتا دکتۆری بۆ کهشتیه که دانه مه زرانده بوو. پییر شانسی هه بوو، دواي چه ند پۆژتیک دامه زرا. به یانیه که، وهختایه که له خۆگۆرین بووه وه، جوزفینی کاره که زهر فیکه دایه که فرمانی دامه زرانده که ی تیا بوو. ئه وه نده خۆشحال بوو، له تۆوايه که سیکی مه حکووم به ئیعدامه و حوکمه که یان بۆ سووک کردوه، که بیری له سه فه ر، له ژیا نی ئارامی ناو ده ریای به پیل و شه پۆلان، له ژیا نی ده ربه ده ری و سه رگه ردا نی ده کرده وه، هه سته ده کرد، ئازاره که ی ده داته کزی و سووک ده بی...

ئهو ئیستا له مائی بابیا که سیکه نامۆ، بیده نگ، سرک و به گومان. له و ساوه ی که نه یینییه دزیوه که، قیزه ونه که، ئهو نه یینییه ی که به برا که یی گوتبوو، هه سته ده کرد هه موو په یوه ندییه کانی ده گه ل مالبات و خانه واده که یدا پچراوه. په شیمان بوو له وه ی که به جانی گوتبوو. هه سته ده کرد که سیکی بی زراو، خراپ و قیزه ونه، هه رچه نده ئهو خه به ره که میک باری ده روونی سووک کرد. سه بیری دایکی و برا که ی نه ده کرد. چاویان له یه کدی ده دزییه وه. هه میشه له خۆی ده پرسی: " ئاخۆ دایکیان چی به جان گوتوه؟ ئایا ئیعترافی کردوه یان حاشا و درۆ؟ ئه دی برا که م قه ناعه تی به چیه؟ چ گومانیکه له دایکیه تی؟ چ گومانیکه له من هه یه؟ " ئه م له گه زه ی بۆ هه لته هات، زۆر په ست بوو. ویپای ئه مه ش له غیا بی رولاندا، مه گه ر به ده گمه ن ده نا قسه ی ده گه ل نه ده کردن. ده یویست خۆی له پرسیاران دوور بگریت.

که نامه و فرمانی دامه زرانده که ی وهرگرت، هه ر هه مان پۆژ پيشانی خانه واده که ی دا. بابی که کابرایه کی گه شبین بوو و به هه موو شتیک دل خۆشه بوو له چه پله ی دا. جان که زۆری پیخۆش بوو، به راویژیکه جدی گوتی:

- پر به دل پیرو زباییت لیده که م، چونکه من ده زانم هه قراکی زۆره ن که هه ول بۆ ئهو کاره ده دن، وادیاره نامه ی مامۆستا کانت، ده وری خۆیان دیتوه.

دایکی، سه ری ماچ کرد و له بن لیوانه وه گوتی: - زۆر خۆشالم که سه رکه وتیت.

دواي نانی نیوه رۆ چوو بۆ نووسینگه ی کۆمپانیاه که، تا له زۆرشت بیرسیت، پرسیا ری ناوی دکتۆره که ی که شته بیکاری کرد که قه رار بوو سه بی ده ربجیت، تا پرسیا ری هه موو ورد و درشتیکه ژیا نه تازه که ی خۆی و ئهو زوفه تاییه تییه لییکات که پروبه رووی ده بووه وه.

دکتۆر بیرت، له سه ر که نار بوو، پییر چوو بۆلای، له ژووریکه بچکۆله ی که شته که دا، گه نجیکه موو زه ردی ریش که له برا که ی ده چوو، پيشوازی کرد. ماوه یه کی زۆر قسه یان کرد. له دووره وه گویی له ده نگ و هه را و هه نگامه یه کی زۆر بوو، که ل و په ل و شتومه ک له پا پۆره که بار ده کرا، ئیدی ده نگه که ل و په له کان ده گه ل ده نگ و جووله ی پیی کریکاره کان و جووله ی سلینگ و رافیعه کان که سه ندوقانیان ده گواسته وه و بار ده کرد تیکه ل ده بوون، هه روه ها ده گه ل شاوری سه ر کریکاران و هه راو هه نگامه ی راکیشان و کۆکردنه وه ی زنجیران ئهو سلینگه زه به لاهانه ی که که شته زه لامه که یان ده له رانده وه تیکه ل ده بوو.

پيیر، دواى ئه‌وهى ھاوپړیکه‌ی به‌جیښت و که‌وته‌ړئ، خه‌میکی تازه دایگرت، وه‌کو ئه‌و مژ و دوومانه‌ی له ده‌ریاوه به‌رز ده‌بیته‌وه، تیى ئالا، له‌وپه‌ړی دنیاوه ده‌هات. ئه‌م چره ته‌مه جوړه نه‌ینی وجنیویکی له توئی خویدا هه‌لگرتبوو، له دیار وده‌قه‌ریکی شه‌پانی دووره ده‌سته‌وه ده‌هات.

هه‌رگیز، له هه‌په‌تی که‌سه‌رداری خو‌شیا، به‌م ئاوايه نه‌که‌وتبووه گیزاوی نائومی‌دی یه‌وه وه‌سته‌ی به‌م بی نه‌وايیه نه‌کردبوو. دوا کول وکو‌فانی ره‌وییه‌وه. هیچ شتی‌ک به‌ خانه‌واده‌که‌یه‌وه‌ی نه‌ده‌سته‌وه.

هیشتا ئه‌وه‌ی تاقی نه‌کردبووه‌وه که‌چون هه‌رچی سوژ و میه‌ری هه‌یه له دل‌ی خوئی ده‌ربینی، ئه‌وه‌ی نه‌جه‌ربان‌دبوو وه‌ختایه‌ک سه‌گیکی ویل و سه‌رگه‌ردان ده‌گرن، چون سه‌ری دنیای لی‌دیته‌وه یه‌ک، هه‌نوکه ئازاره ئه‌خلاقیه‌که‌ی له کو‌ل بو‌وبووه‌وه، به‌لکو وه‌کو حه‌بیوانیکی بی لانه وکاشانه‌ی لی‌هاتبوو، هه‌سته‌ی به‌ سه‌رگه‌ردانی و نیگه‌رانیه‌کی غه‌ریزی ده‌کرد، هیچ ساپیته‌یه‌ک نه‌بوو په‌نای به‌ریتی. ئیدی هیچ په‌نایه‌ک نه‌بوو له باران و با و باهوژ و هیزه شه‌پانیه‌کانی دنیای بی‌پاریزی‌ت و دالده‌ی بدات.

وه‌ختایه‌ک پیی نایه‌سه‌ر ئه‌م پاپوړه، وه‌ختایه‌ک خو‌ی به‌م ژووره بچو‌وکه‌دا کرد که‌به‌سه‌ر شه‌پولانه‌وه ده‌هه‌ژی، ئیدی ھا‌روژا، ئه‌ویک که‌به‌وه را‌هاتبوو هه‌میشه له‌ناو جیگی نه‌رم و ئاراما بنوویت ھا‌روژا، دژی ئه‌وه ھا‌روژا که‌له ئیستا و هیوه ئیدی ئه‌و ئارامیه‌ی جاران نه‌ما.

جاران هه‌سته‌ی ده‌کرد چوار دیواریکی بته‌وی به‌ ئه‌رزوه به‌ند، ده‌ی پاراست، هه‌سته‌ی به‌ ئاسو‌ده‌یی جه‌سته له‌و شوینه‌دا ده‌کرد، له خانوویه‌کدا بوو که به‌رگه‌ی بای ده‌گرت، ئیدی ئیستا هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌له‌و مال‌ه گه‌رم و داخراوه‌دا خو‌شی ده‌ویست، ئه‌و مال‌ه‌ی له هه‌موو شتیکی ده‌پاراست، گو‌رابوو به‌ مه‌ترسی و ئازاریکی به‌رده‌وام. ئیدی ئه‌رزیک نه‌ما هه‌نگاوی به‌سه‌ردا بنی، هه‌موو شتی‌ک ده‌ریایه‌کی به‌پیل وشه‌پولانه، ده‌ها‌رژینی و هه‌رچیه‌کی بیته‌به‌ری قووتی ده‌دا. له هه‌ر چوار نکالیا بسته ئه‌رزیک شک نابات پیاسه‌یه‌کی له‌سه‌ر بکات، غار بدات، خو‌ی له کوچه و کو‌لانه‌کانیا ون بکات، ئه‌وه‌ی هه‌یه ونییه، له‌وحه داریکی چه‌ند مه‌ترییه، تاوه‌کو زندانییه‌ک له‌نیو زندانیانی دیدا، راو‌یچکه‌ی به‌سه‌ردا بکات. نه‌ دار و دره‌خت، نه‌ باخ و باغچه، نه‌ ریگا و بان و نه‌ مالان هیچیان نه‌مان، ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه، هه‌ر ئاو و هه‌وران، به‌به‌رده‌وامی، له په‌ستا و بی پسانه‌وه هه‌ست ده‌کات پاپوړه‌که له‌ژیر پییدا ده‌هه‌ژی، به‌تووندی ته‌کان ده‌دات. ده‌بی له روژانی هه‌ستانی گه‌رداودا خو‌ی به‌ له‌مپه‌رانه‌وه، به‌ ده‌رگا‌کانه‌وه، خو‌ی به‌ قه‌راخ قه‌ره‌ویله‌ باریکه‌کانه‌وه بگریت بو ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویت وغل نه‌بیته‌وه. له روژه ئارامه‌کاندا که‌ گوئی له ده‌نگ و له‌ره‌ی ناخو‌شی په‌روانه‌ی پاپوړه‌که ده‌گرت، هه‌سته‌ی به‌وه ده‌کرد پاپوړه‌که به‌به‌رده‌وامی ده‌یرفینی، رفاندنیکی سیسته‌ماتیک که‌ رقی پیای هه‌لده‌ستاند. ئیدی خو‌ی به‌ مه‌حکوومیکی کارین قورس ده‌هاته به‌رچاو، مه‌حکوومیکی ئاواره، سه‌رگه‌ردان و ته‌نیا، چونکه دایکی راده‌سته‌ی گه‌مه و رابواردنی پیایک بو‌وبوو.

به‌خاوی و بی‌تاقه‌تی به‌ره‌وپیش پوئی، ترس و دوودلییه‌کی ترسناکی له دلدا بوو، هه‌مان ترس و ناؤمییدی خه‌لکانی موهاجیر بوو.

له دلی خویدا، هه‌ستی به هیچ رقیکی بی بنه‌ما، له خه‌لکی دی، لهو خه‌لکه نه‌ناسه‌ی که‌به به‌رده‌میا ده‌رویشتن، نه‌ده‌کرد، به‌لکو به پیچه‌وانه‌وه، چه‌زیکی خه‌مناک هانی ده‌دا قسه‌یان ده‌گه‌لدا بکات، پییان بلیت: ده‌پوات، فه‌ره‌نسا به‌جیدیلیت. گوئی لییگرن، دلخووشی بده‌نه‌وه.

له دلی خویدا ئه‌وه‌ی به پیویسته‌کی نه‌نگین ده‌زانی که ده‌ست پان بکاته‌وه، شه‌رم و شه‌رمه‌زاریه، هه‌ست بکات که یه‌کیک، خه‌فه‌ت بو رویشتنی ئه‌و بخوات. بیری له ماروفسکو، پیاهه پیره پولونیه‌که کرده‌وه، که تاقه‌که‌س بوو که به‌جدی خووشی ده‌ویست و ئه‌م به‌دل هه‌ستی پیده‌کرد، ئیدی بریاری دا یه‌کسه‌ر بولای بروات و بیدینیت. وه‌ختایه‌ک خووی به دووکانه‌که‌دا کرد، یاروی ده‌رمانساز که خه‌ریک بوو شتیکی له ده‌سکاونگیکی مه‌رمه‌ر دا ده‌کوتا، به ئاسته‌م راپله‌کی، ده‌سته‌برداری کاره‌که‌ی بوو. گوئی: - چیه‌ دیارنیت، که‌س ناتبینی؟

پییر، بوئی گپراهه‌وه که‌به زورشانه‌وه، بی ئه‌وه‌ی هیچ یه‌کیک لهو شتانه‌ی پی بلی، خه‌ریک بووه. ئه‌وسا دانیشته و پرسی: - ئی، کاروبارت له چیدایه، ده‌پوات؟

- کاروبار باش نییه، ناروات. هه‌فرکییه‌که له‌وه‌دا نییه، نه‌خوشان هه‌م که‌من و هه‌م زور ده‌سکورت و بیینه‌وان. له‌م گه‌ره‌که کریکار نشینه‌دا جگه‌له ده‌رمانی هه‌رزان بایی، هیچ ده‌رمانیکی دی نایه‌ته فرۆشتن، دکتوران، ده‌رمانی گرانبایی، ئه‌و جووره ده‌رمانانه‌ی له سه‌دا پینج سه‌د قازانج ده‌که‌ن بو نه‌خوشان نانوسن.. کابرا کوتایی به قسه‌کانی هیئا وگوئی:

- ئه‌گه‌ر ئه‌م بایه له‌م کونه‌وه بی، ده‌بی له زه‌رفی سی مانگی دیکه‌دا دووکانه‌که‌م دابخه‌م، دکتورگیان، ده‌بی بکه‌ومه قونده‌ره بویاغکرن.

پییر، هه‌ستیکرد، دلی ده‌گوشریته، له‌ناکاوا بریاری دا قسه‌ی خووی بکات، بوئه‌ گوئی:

- ئوه! من.. من.. من ناتوانم یارمه‌تیت بده‌م، له سه‌ره‌تای مانگی داهاتوودا، ده‌روم، هاقه‌ر به‌جی دیلم.

ماروفسکو، ئه‌مه‌ی زور له‌به‌ر گران بوو، به‌پاده‌یه‌ک له‌به‌ری گران بوو که چاویلکه‌که‌ی دا‌که‌ند وگوئی: - تو.. تو.. چیت گوت؟

- گوتم ده‌روم، هاوریی دامام.

یاروی پییره‌میر حایر مابوو، هه‌ستی ده‌کرد دوا ئومییدی هه‌ره‌سی هیئا، له ناکاوا هاروژا، به‌رووی ئه‌و کابراهه‌دا که خووشی ده‌ویست، متمانه‌ی زوری پی هه‌بوو، که‌چی به‌و ئاسانیه ده‌سته‌برداری بوو، به‌روویا هه‌لشاخی، به‌ده‌مه‌لالکیوه گوئی: - قابیله‌ توش خیانه‌تم لیئا که‌یت؟

پییر، به‌پاده‌یه‌ک به‌زه‌یی پییدا هاته‌وه چه‌زی ده‌کرد ده‌ست له ملی بکات، گوئی:

- من خيانهتم لینه کردوویت، لیره ئیش وکارم دهست ناکهوی، ئیدی به دکتوری دهگه لیه کیکی له پاپوره کانی ئوقیانوسی ئەتلهنتی دا ده پۆم.
- ئوه! کاکه پبیر! خوتۆ به ئینت دابوومی که یارمه تیم بدهیت!
- چارچییه! ده بی فریای خو بکهوم، ژيانی خوم دابین بکهوم. تاقه پولیک له دارای دنیا دا شک نابهم.

ماروفسکو، دووپاتی کردهوه:

- ئەمه خراپه، کاریکی زور خراپت کردووه. ئیدی هیچ چاریکم نییه، ده بی له برسانا بمرم. ئیدی ئەوه ئاکام و ئاقیبهتم ده بی، ئەمه زور خراپه. تو دهستبهرداری پیره میریک ده بیت که دواي تو که وتوووه، هه موو ئومیدیکی به تو یه، به راستی ئەمه کاریکی خراپه.

پبیر ویستی بوی پروون بکاتهوه، دلنیای بکات، به هه نجهت و به لگهی دروسته وه بوی بسه لمینیت، جگه له و کارهی کردوویه تی هیچ چاریکی دیکهی نه بووه. یاروی پولونی خرۆشیاگ، گوئی له و هه نجهتانه نه گرت، ئەمه ی به جوړه راکردن و هه لاتنیک ده زانی، بویه قسه که ی پبیری و به دەم ئامازه کردنه وه بو بویه ره رامیاربیه کان گوتی:

- توش وه کو هه ره نه سیه کی دیکه وایت، ئیوه به ئینه کانتان نابهنه سه ر.

هه نگی پبیر، به بیزاربیه وه هه ستا، به جوړه فرناخیه که وه گوتی:

- تو کابرایه کی زالمی بابه ماروفسکو. هه لبه ته له خوړایی ئەم کاره م نه کردووه، بیگومان سه دەم و ئەنگیزه ی خو ی هه یه، تو پبویسته ئەمه بزانیته. به هیقی دیدار. ئومیده وارم ئاقلانه تر بیر بکه یته وه.

له دوو کانه که وه ده رکه وت، له دلێ خویدا ده یگوت: " که واته کهس نییه، دل سوژانه خه فه تم بو بخوات " له میشکی خویدا بیری له هه موو ئەو که سانه کرده وه که ده یناسین و ناسیاوی ده گه لیاندا هه بوو، له ناو هه موو ئەو سیمایانه دا که له یادگه یدا که له که بوو بوون، سیمای ئەو کیژه ی هاته وه به رزه ی که له قاوه خانه که دا کاری ده کرد و گومانی ئەمی سه باره ت به دایکی، هارپووزاندبوو. دوو دل بوو له وه ی بچیت بولای، له دلێ خویدا جوړه رقیکی خوړسکی لی هه لگرتبوو، ئەوسا له ناکاوا به خو ی گوت: " وپرای هه موو شتیک هه ق به و بوو " ملی ریگای گرت و بولای ئەو رۆبی.

قاوه خانه که به ریکه وت له خه لکا جمه ی ده هات، پرپوو له خه لکین جگه ره کیش. ئەمانه تیکه له یه ک بوون له بورژوا یان و کریکاران، ئەمپۆ رۆژی پشوو بوو، هاواریان ده کرد، پیده که نین، بانگیان ده کرد. خاوه ن کاره که به خویشی به مشتهرییه کان راده گه یی، له م میزه وه بو ئەو میز راپیده کرد، بوتله بیر به تاله کانی کو ده کرده وه و به پری ده ی هینانه وه.

وهختايهک پيیر، له نزيکی بارهکوه شوینيکی دۆزیهوه، چاوهپروانی کرد به ئومیدی ئهوهی کارگهره ژنهکه ببینیت و بیناسیتهوه. بهلام ژنهی تاین، دووجاران به بهردهمیا بوری بیئوهی تیچاویکی تییکات. به سووکه لهجهیهکی جوان رپی دهکرد، لاقهکانی، لهژیر تهنوورهکویهوه، مشک ئاسا دهجولان. کار گهیهه ئهوهی که پيیر، به پارچه دراویک له میزهکهی دا، ژنهی تاین ئاورپی دایهوه وگوتی:- ئهمرت به چیهه قوربان؟

ژنهی تاین تهمهشای پيیری نهکرد، بیری لهلای حیسابی ئهوه مهشرووبانه بوو کهبو مشتهرییهکانی دانابوون. پيیر گوتی:- ئهمه چیهه؟ خهلکی بهم ئاویه سلاو له دۆستانی خو دهکهن؟

چاوانی تییری، به راویژيکی لهزگین گوتی:

- ئاه! ئهمه توی. حالت چونه. ئهمرۆ دهرفتهم نییه. بیرت دهوئ؟
- بهلئ، پیکیک بیره.

وهختایهک، پیکه بیرهکهی بو هیئا، پيیر گوتی:

- هاتووم خاترخوازیت لییکهه، دهرۆم، کوچ دهکهه.

ژنهی تاین، به خهمساردیهوه بهرسقی دایهوه:- ئهها، بو کوئ دهرۆیت؟

- بو ئهمریکا.
- دهلین ولاتیکی جوانه.

هیچی تر نهگوترا. بهراستی کهرهکه لهه رۆژهدا و لهه قاوهخانه قهوغایههدهیدواند!

پيیر، بهرهو دهریاکه وهپیکهوت، وهختایهک گهیهه شوسته و لهنگهرگایه لاههکییهکه، کهشتی مرواری بینی کهخوی به بهندهرهکهده کرد وباوکی وکاپتن بوسیری بهسهرهوه بوو. باباگری دهریاوان سهولئ لیدههه و، دوو پیاوهکهی دی له دواوه دانیشتبوون، شاد و بهکهیف، سهبیلیان دهکیشا. دکتور که بینانی تیدهپهپین، له دلئ خویدا گوتی: " که خهلکی سائهقل خوش دهژین!" له سهر کورسییهکی دیار دیواری شهپۆلگیرهکه دانیشت، دهیویست حهیاوان ئاسا بخهوئ. دهمهو ئیواری که بو مال گهرایهوه، دایکی بیئوهی زاتی ئهوه بکات چاوی لهچاوان بپریت گوتی:

- تو زورشتت بو ئهه سهفهره پیویسته، من تیا ماوم، ههندئ جل بهرگی ژیرهوهه بو راسپاردویت، بو مهسهلهی جل وبهرگیش سهری بهرگ دروهکهه دا، هیچ شتیکی ترت پیویسته کهمن لهبیرم نهبیئت؟

لهزگ بوو دهه ههلینی و بلایت: " نا، هیچ شتیکم پیویست نییه " بهلام زوو قسهکهی گپرایهوه و ههستی کرد که پیویسته به ئهدهبهوه و به راویژيکی زور نههرم قهبوولئ بکات، وهلامی دایهوه:- جاری نازانم، دواپی پرسیار له کۆمپانیاکه دهکهه.

پرسیاری کرد، لیستیکیان به شته زهروریهکان بۆکرد. دایکی بۆ یهکه مجار بهدهم وهگرتنی لیستهکهوه لهدهستی، تهمهشای کرد، گوزارشتیکی زۆر زهلیلانهی له قولایی چاوهکانیا بهدی دهکرد، گوزارشتیکی زۆر شیرین، زۆر خهمین، پپر پارانهوه، گوزارشتی سهگیکی بیچارهی لیدراو کهداوای ئەمان بکات.

بۆ سبهی کاتی لهمال وهدهردهکهوت، پروبهپرووی دایکی بووهوه که لهسه قالدومهکان چاوهپروانی دهکرد، دایکی به دهنگیکی نهوی کهبه ئاستهه دهبیسترا، لهبن لیوانهوه گوتی:

- ناتهوئی یارمهتیت بهدهم و لهگهلتا بيم تا لهسه پاپۆره که دهگیرسیتهوه؟

- نا، سوپاس، هه موو شتیکی تهواوبوو.

دایکی لهبن لیوانهوه گوتی: - زۆر هه زده کهم ژووره بچکوله کهت بدینم.

- پپووست ناکات، هه م زۆر ناشیرینه و هه م زۆر بچووه.

پپیر، به لایا رهت بوو. دایکی زۆر هیلاک وماندوو، رهنگزهرد و مردهلوخ، پشتی به دیواره کهوه دابوو.

له کاتی نانخواردنی ئیواریدا، رولاند که له یه کهم پوژی گهیشتنی کهشتیه کهوه سهردانی لورینی کردبوو، جگه له باسی ئەم کهشتیه جوانه، باسی هیچی دیکه ی نه کرد، سهری له وه سورمابوو که ژنه که هی هیچ شتیکی له مه پ کهشتیه که نه ده پرسی، ئەو کهشتیه ی که کوره که ی به زووترین کات له گه لیا ده پوئی.

پپیر، له و چه ند پوژهی دواییدا، به هیچ جوژی له گه ل مالباته که یا نه مایه وه. ئە عسابی تهواو نه بوو، زوو هه لده چوو، زۆر تووره و ترۆ بوو، قسه کانی ئەوه نده زبر وره ق و ناخوش بوون، ده تگوت قامچیه و به سه ر وگوئیلاکی هه موویاندا ده درئ. به لام له ناکاوا که میک پیش سه فهره که ی، تهواو گوپا، دایه نه رمکیشی، به ده م ماچکردنی داک و باوکییه وه و پیش ئەوه ی بروات له ناو کهشتیه که دا بخه وئ، بۆ یه که مجار گوتی:

- سبهینی دین، له سه ر کهشتیه که دو عاخوازیم لییکه ن؟

رولاند هاواری کرد: - هه لبه ته، ئەدی مه عنای چی، وانیه لویز؟

لویز، به ده نگ و راویژیکی زۆر نه وی گوتی: - هه لبه ته، بیگومان.

پپیر، له سه ری پوئی و گوتی:

- کهشتیه که له سه عات یازده ی تهواودا ده رده چیت. ده بی له سه عات نو و نیوا له وینده ر ناماده بین.

بابی هاواری کرد:

- زورچاکه، ئیمه زور زوو دهپین، بهسواری مرواری دهپۆین، له لهنگه‌رگا لاهه‌کیه‌که‌دا چاوه‌پروان ده‌که‌ین، تاکه‌ تۆ له‌به‌نده‌ره‌که‌ ده‌رچوویت، بۆجاری دووهم بتبیینه‌وه. واباش نییه‌ لویز؟
- به‌ئی، بیگومان.

رولاند، له‌سه‌ری پۆیی وگوتی:

- ئیدی به‌وشیوه‌یه‌ له‌نیو‌قه‌ره‌بالغی ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌دا، که‌ عاده‌ته‌ن له‌کاتی ده‌رچوونی پاپۆرانی ئە‌تله‌نتیدا له‌ له‌نگه‌رگای به‌نده‌ره‌که‌دا که‌له‌که‌ ده‌بن، و‌نمان ناکه‌یت و‌ لیت و‌ن نابین.. ئە‌وه‌نده‌ قه‌ره‌بالغ ده‌بی، که‌س له‌و قه‌ره‌بالغیه‌دا که‌س و‌کاری خۆی نادۆزیته‌وه.
- ده‌لێی چی؟
- هه‌لبه‌ته، ئە‌مه‌ باشه، پازیم.

دوای یه‌ک سه‌عات، له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ باریکه‌که‌ی خۆی، قه‌ره‌ویله‌ی ته‌سک و‌ تروسکی ده‌ریاوانان، درێژ و‌باریک عه‌ینی تابووت، لێی پالکه‌وت. ماوه‌یه‌کی زور به‌و ده‌قه‌وه‌ مایه‌وه، چاوه‌کانی کرابوونه‌وه، بیری له‌و شتانه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌له‌ ژیانیا پوویان دابوو، به‌تایبه‌تی ئە‌و باره‌ ده‌روونییه‌ی له‌م دوو مانگه‌ی دواییدا به‌سه‌ری هاتبوو.

زور ماندوو بوو، ئە‌وه‌نده‌ خۆی و‌ خه‌لکی ئازار دابوو وه‌کو چه‌قۆی کولی لیه‌هاتبوو، وای لیه‌هاتبوو زاتی نه‌ده‌کرد که‌س تووره‌ بکات.

ئیدی له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بوو، ده‌ستبه‌رداری هه‌لچوون و‌ تووره‌ بوونه‌که‌ی بوو، که‌ وه‌کو ژیانیا ب‌روات. له‌ شه‌ر، له‌ هێرش و‌ په‌لامار، له‌ رق و‌ بوغز، بیزار و‌ بی‌تاقه‌ت بوو، توانای ئە‌و شتانه‌ی نه‌ما. هه‌ولێ دا دلی خۆی به‌فه‌رامۆشی وه‌لبیر بردنه‌وه‌ به‌نج بکات، وه‌کو چۆن ئینسان خه‌وی لیده‌که‌وێت. به‌ ئاسته‌م گوپی له‌ هه‌را وه‌ه‌نگامه‌ی تازه‌ی که‌شتییه‌که‌ بوو، هه‌را و‌ زه‌نایه‌کی سووک، که‌به‌ ئاسته‌م هه‌ستی پیده‌کرا، هه‌را و‌ هه‌نگامه‌ سووکه‌که‌ ئاویته‌ی ئارامی شه‌وی به‌نده‌ره‌که‌ بوو. هه‌ستی به‌ ئازاریک ده‌کرد، وه‌کو ئازاری ئە‌و بریندارانه‌ بوو که‌ برینه‌کانیان خه‌ریکه‌ ساریژ ده‌بی.

خه‌ویکی قوولی لیکه‌وت، له‌ جم و‌جولێ ده‌ریاوانه‌کان خه‌به‌ری بووه‌وه. پۆژه‌ه‌لات، قیتاره‌که‌ گه‌یه‌یه‌ و‌یستگه‌ی به‌نده‌ره‌که‌. پ‌ی‌بو‌رانی پارێسی هینابوو. هه‌نگی له‌نیو‌ ئاپۆرای خه‌لکه‌ مژوول و‌ نیگه‌رانه‌که‌دا و‌ن بوو، ئە‌و خه‌لکه‌ی له‌ ژووره‌کانی خۆیان ده‌گه‌ران، یه‌ک‌دییان بانگ ده‌کرد، پرسیاریان ده‌کرد، به‌ شیوه‌یه‌کی په‌وته‌نی وه‌لامی یه‌کتریان ده‌دایه‌وه، هه‌موو ترسی، سه‌ره‌تا و‌ ده‌ستیکی سه‌فه‌ریان پ‌ی‌وه‌ دیاربوو. دوای ئە‌وه‌ی سلاوی له‌ کاپته‌نه‌که‌ کرد و‌ ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل براده‌ره‌که‌یدا، نوینه‌ری به‌نده‌ره‌که‌ کرد، خۆی به‌هۆله‌که‌دا کرد، که‌ چه‌ند ئینگلیزیک له‌ گوشه‌ و‌ که‌ناره‌کاندا نووستبوون.

دیواری هۆلهکه له مه‌رپه‌ری سپی بوو، هیلیکی باریکی زی‌پین به‌هه‌ر چوار ده‌وریا کی‌شرا‌بوو، له قولایی ئاوی‌نه‌یه‌که‌دا، په‌نگی ده‌دایه‌وه، می‌زه در‌یژه‌کانی که‌وتبو‌ونه نیوان دوو ریز کورسی خولاه‌وه که‌به مه‌خمه‌لیکی سوور داپۆشرا‌بوون. ئەم هۆله‌ی که به‌سه‌ر ئاوه‌وه ده‌گه‌را، جوان بوو، هه‌موو ده‌وله‌مه‌ندانی کیشوه‌ره جیا‌وازه‌کانی دنیا پیکه‌وه لی‌ره‌دا نانیا‌ن ده‌خوارد. خۆشیه‌که‌ی، وه‌کو‌خۆشی ئوتیله‌ گه‌وره و شانۆ و شوینه گشتیه‌کان بوو. ئەو خۆشیه به‌هه‌بیه‌ته‌ی که‌ چاوی ملیونیرانی تی‌ر ده‌کرد.

دکتۆر، رۆیی، تا سه‌ریکی ئەو به‌شهی که‌شتیه‌که‌ بدات که‌ تاییه‌ت بوو به‌ رپیوارانی نمره‌ دوو، وه‌ختایه‌ک بیری که‌وته‌وه که‌ دوی‌نی ئیواره، هه‌شامه‌تی‌ک خۆیا‌ن به‌ که‌شتیه‌که‌دا کرد، چوه‌ه خواره‌وه، بۆنیکی تی‌ژ و ناخۆش، بۆنی خه‌لکانی هه‌ژار و چلکن و پلکن، بۆنی گوشتی پووت، که‌ زۆر له‌ بۆنی کولکه‌ و خوری هه‌یوانات ناخۆشتر بوو، لووتی کزانه‌وه. پبیر، له‌ که‌لینیکی خواره‌وه، که‌لینیکی تاریک و نزم، وه‌کو پارپه‌وی کانه‌ خه‌لوز سه‌دان پیاو وژنی بینی که‌له‌سه‌ر ئەرزه‌که‌ پراکشابوون. ده‌م وچاوه‌کانی جیا‌نه‌ده‌کرده‌وه. به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌م ومزای هه‌شامته‌ پبیس و شری‌پۆشه‌که‌ی ده‌بینی. ئەو هه‌شیمه‌ته‌ کلۆله‌ی که‌ ژیا‌ن دای پلۆسی بوون، شه‌که‌ت و ماندوو، چه‌وساوه و پلی‌شاوه، ژنه‌ مرده‌لوخ و منداله‌ له‌ر ولاوازه‌کانیا‌ن به‌گه‌ل خۆ دابوو، پرویا‌ن ده‌کرده‌ شوینیکی نادیا‌ر به‌و ئومی‌ده‌ی له‌وی‌نده‌ر له‌ برسا نه‌مرن. دکتۆر له‌ کاتی‌کا بیری له‌ کار وژیا‌نی رابردوو‌ی ئەو هه‌ژارا‌نه، له‌ کاره‌ به‌فیرۆ چوه‌ه‌کانیا‌ن، له‌ هه‌وله‌ نه‌زۆکه‌کانیا‌ن، له‌ کۆشسه‌ بی‌هوه‌ه و دووباره‌کانیا‌ن ده‌کرده‌وه، بیری له‌و په‌نجه‌ بی‌وه‌ریا‌ن ده‌کرده‌وه که‌ ده‌یا‌ندا و ئەوجاش ده‌رپۆشتن تا سه‌رله‌ نو‌ی ده‌ست پبیکه‌نه‌وه، ده‌رپۆشتن، بی‌ئه‌وه‌ی به‌ خۆشیا‌ن بزانن بۆ کو‌ی، به‌ده‌م ئەو بی‌را‌نه‌وه، ئاره‌زووی ئەوه‌ی لا په‌یدا بوو که‌ هاواریا‌ن به‌سه‌ردا بکات: "جاری خۆتان وژن و منداله‌کانتان برۆن خۆتان به‌ ئاو بشۆن." دلی به‌ حالی‌ان سووتا، نه‌یده‌توانی ته‌مه‌شای دی‌مه‌نه‌کان بکات، بۆیه‌ پشتی تی‌کردن و رۆیی.

بابی وداکی و برا‌که‌ی و خاتوو روزمی‌لی له‌ ژووره‌ چکۆله‌که‌یدا چاوه‌روا‌نیا‌ن ده‌کرد. پپی گوتن:- هیشتا زۆر زوه‌ه.

خات رولاند، به‌ده‌نگی‌کی له‌رزۆک به‌رسقی دایه‌وه:

- به‌لی، ویستمان بریک زیاتر له‌لات بمینی‌نه‌وه و پتر بت بتبینن.

پبیر ته‌مه‌شای کرد، خات رولاند وه‌کو ئەوه‌ی تازی‌ه‌بار بی‌ جلکی ره‌شی له‌به‌ر بوو، له‌ نا‌کاوا قزه‌که‌ی، که‌ تا مانگی رابردوو‌ش ماش و برنج بوو، به‌دی کرد که‌ هه‌نووکه‌ به‌ ته‌واوی سپی بووبوو. چوه‌ه سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی، زۆری پبناخۆش بوو که‌ ئەم چوار که‌سه‌ له‌ ژووره‌ بچووکه‌که‌یدا دانی‌شن. له‌ ده‌رگا‌که‌وه که‌ کرابوو‌ه‌وه، خه‌لکانی‌کی زۆر ده‌بیرا‌ن، ده‌تگوت رپیوارانی رۆژانی جه‌ژنن، چونکه‌ دۆست و بنا‌ژویا‌نی، ئەوانه‌ی سه‌فه‌ریا‌ن ده‌کرد، به‌ناو که‌شتیه‌ گه‌وره‌که‌دا بلاو بووبوو‌نه‌وه. ئیدی به‌ناو پارپه‌وه‌کان، به‌ناو هۆله‌کان و به‌هه‌موو شوینی‌کا ده‌سوورا‌نه‌وه. هه‌ر

خه لک بوون سهريان ده کيشايه ناو ژووره که، له دهري پرا. دهنگان دههاتنه گوتی: "ئهمه ژووری دکتوره".

ههنگی پيیر ده رگاکی پيوه دا. به لام که ههستيکرد ده گهل کهس وکاره کهيدا چه پسه، چه زی کرد ده رگا که بکاته وه، چونکه له ره له ری که شتیه که بیزار و بیده نگی کرد بوون. خاتوو روزمیلی، ویستی بیده نگی که بشکینی، گوتی: - ئهم په نجره چکولانه به حال هه وایان لی دیته ژووره وه.

پيیر به رسقی دایه وه: - ئهمه ده لاقه یه.

ئامازه ی بو ئه ستووری به که ی کرد تا شووشه که به رگی هه ر به رکه و تنیکی تووند بگریت، ئه وسا به دوور و دریزی باسی چونیته تی داخستنه که ی کرد. رولاندش پرسی:

- لی ره ده رمانخانه ت هه یه؟

دکتور، سه ندوقیکی کرده وه، ریزیک شووشه ی نیشاندا، سه رو پارچه کاغه زی سپی چوارگوشه یان پیوه لکابوو که به لاتینی ناوی ده رمانه کانیا ن لینووسرابوو. به کیک له شووشه کانی ده رهینا تا تاییه تمه ندی ده رمانه که ی ناوی بخوینیته وه، ئه وسا شووشه ی دووهم و پاشان شووشه ی سییه می ده ست دایه و، ئیدی محازه ره یه کی دوور و دریزی ده رباره ی کاریگه ری به مالیجه ییه کانیا ن دا، وادیاربوو، ئه وانه ی ده وروبه ری زور به جدی گوینان لیده گرت. رولاند به دهم سه ر له قاندنه وه گوتی: - ئهمه چه ند به سووده!

به ئه سپایی له ده رگا درا، پيیر گوتی: - فه رموو.

کاپتن بوسیر وه ژوورکه وت، ده ستی گوشی و گوتی:

- بویه درهنگ هاتم، تا کو بوونه وه و مه جلیسه خیزانییه که تان لی تیکنه دهم.

ناچار، ئه ویش له سه ر قه ره ویله که رونیشت، سه ره له نوئی بیده نگی بالی به سه ردا کیشان. به لام کاپتن له ناکاوا گوئی هه لخت، له و دیو له مپه ره که وه، ده ستوریکی هاته گوتی، گوتی:

- وهختی رپویشتنمان هاتوه. ئه گه ر بمانه وئ به مرواری برپوین و له وسه ری به نده ره که چاوه روان بکه یین و به سه ر ده ریاهه دوعاخوازیت لی بکه یین ده بی برپوین.

بابه رولاند ئه وه ی زور پیخوش بوو، به تاییه تی که چه زی ده کرد سه رنجی رپیواره کانی که شتی لورین راکیشیت، بویه به زه هستا و گوتی: - ده ی به دوعا کوره که م.

ئهم لاو ئه ولای پيیری رامووسی و ئه وسا ده رگاکی کرده وه. خات رولاند له جیبی خوئی نه جولای، چاوی داخستبوو، رهنگی زهرد هه لگه رابوو. میرده که ی باسکی گرت و گوتی: - ده ی، با له زیکه یین، زور درهنگه ها.

خات رولاند هستا، بهرهلای کورهلای چوو، پرومته سپیه مؤم ئاساکانی، یهک له دواى یهک لى برده پيشه وه، بيئوه وهى هيچ قسه يهک بکات ههردوو پرومته تى (دايكى) ماچ کرد. ئهوسا تهوقه ي دهگهل خاتوو روزمیلی و براکهدا کرد وليی پرسى :- کهى زهماونده کهت ده کهى؟

- جارى به تهواوته نازانم. ده يخه ينه ئه و کاته ي که تو ديئته وه .

ئه نجام هه موویان له ژووره که وه ده رکه وتن وسه رکه وتنه سه ر ئه و پرده ي که له خه لکی و کولبه ر و ده ریاواناندا جمه ي ده هات .

هه لم، له ژير پاپوره زه به لاحه که وه، که ده تگوت له وه ستان بيزار و بيئاقهت بووه، به رز بووه وه .

رولاند، که هه ميشه په له په لى بوو، گوتى :- به دوعا .

پيیر، که له قه راخ يه کيک له و له وحه دارانه ي له نيوان شوسته که و لورين دا رايه ل کرابوو وه ستابوو، گوتى :- به دوعا .

سه رله نوئ ته وقه ي ده گهل هه موویاندا کرده وه . مالبا ته که ي دوور که وتنه وه، باوکيان هاواریده کرد :- خيرا، خيرا، خو بگه يه ننه گاليسکه که !

گاليسکه يه ک چاوه پروانى ده کردن، تا بيانگه يه نيته پيشه وه ي به نده ره که که باباگرى که شتى مروارى ئاماده کردبوو تا به ناو ده ریا بکه ون . دنيا کړوکپ، سروه يه ک نه ده هات، رۆژيکى وشک و ئارامى پاييز بوو، ده ریا مه نگ و سارد و پته و وه کو پولا ده هاته به رچاو .

جان، ده ستى دايه سه ولتيک، ده ریاوانه که ش ده ستى دايه سه ولته که ي دى و ده ستیان به سه ول ليان کرد . ئاپورايه کى بي شومار، جه ماوه ريکى شپزه و پر هه را وزه نا و غه لبه غه لب، له سه ر ديواره شه پول شکينه که و له سه ر هه ردوو شوسته که ي ئه م لا و ئه ولای به نده ره که وه ستابوون و چاوه پروانى " لورين " يان ده کرد . مروارى به به ينى ئه م دوو شه پول به شه ريه دا رته بوو و، بله ز له به نده ره که ده رچوو .

کاپتن بوسير، له نيوان هه ردوو ژنه که دا دانىشت، له مپه ره که ي گرت، گوتى :

- هه رئيستا خو مان ده گه يه نينه ريگای که شتیه که .

هه ردوو سه ول ليده ره که، به هه موو هيژ و توانای خو يانه وه که وتنه سه ول ليان، بو ئه وه ي بگه نه دوورترين شوين .

رولاند له نا کاوا هاواریکرد :

- ئا ئه وه تا، من هه ردوو بورج و هه ردوو دوو که لکيشه که ي ده بينم، وا خه ريکه له ئه ستيلی به نده ره که ده رده چيئ .

بوسير گوتى :- کورپينه هيمه تى بکه ن . ده ي بتان ره ژم .

خات رولاند، دهسته سره کهی له گیرفانی دهرهینا و نایه سهر چاوی.

رولاند، که له لای کول هه که وه وه ستابوو گوتی:

- نه وه تا له به ردهم به نده ره که دا ده جولیت.. وه ستا.. که وه ته وه جول هه.. ناچار بوو هانا بوو که شتی که بهرئ که رای بکیشیت.. نه وه که وه ته رئ.. ئافه رین! نه وه خوئی به نیوان هه ر دوو شوسته لاوه کییه کاندای کرد.. گویتان له ئاپورای خه لکه که یه که چوون هاوار ده که ن.. ئافه رین!... نه وه که شتی بنتونه که راید هه کیشیت.. ئیستا به شی پیشه وه ی ده بینم... ئا نه وه تا... ئا نه وه تا... خودایا، نه م که شتی چییه! خودایا! ته مه شای که ن ته مه شا!..

خاتوو روزمیلی و بوسیر ئاوریان دایه وه، هه ر دوو پیاوه که ده ستبه ر داری سه ول لیدان بوون، خات رولاند، تاقه که س بوو که له جیی خوئی نه جول.

که شتی زه به لاهه که، له لایه ن که شتی که راکیشانی به هیزه وه راده کیشرا، که وه تبوو به پیشی که شتی زه به لاهه که وه، له چاو که شتی زه به لاهه که دا له کرم ده چوو. که شتی که به هیمنی و به شکوو له به نده ره که ده رده چوو. هه موو گه لی هاقر له سه ر شوسته که وله سه ر که نار هکان وله سه ر په نجه ره کان که له که بوو بوون، له ناکاوا هه ماسی نیشتمان په روه ری گرتنی و به دهم هاواره وه که وتنه هورا کیشان: " بزئ لورین " ! هورایان ده کیشا و چه پله یان بوو نه م سه فه ره جوانه لیده دا، چه پله یان بوو له دایکبوونی نه م شاره ده ریایه گه وره یه لیده دا، که جوانترین کچانی خوئی به ده ریا به خشی بوو، نه نجام که شتی زه به لاهه که دوا ی نه وه ی له راره وه ته نگه که ی نیوان هه ر دوو دیواره گرانیته که تیپه ری، هه ستی به ئازادی کرد، ده ستبه ر داری نه وه که شتی بوو که راید هه کیشا، ئیدی هه رخوئی وه کو دیویکی زه به لاهه که سه ر ئاوه که دا که وه ته رئ. رولاند، له په ستا و بی پسانه وه هاواری ده کرد: - ئا نه وه تا.. ئا نه وه تا.. ! راسته وراست به ره و ئیبه دیت.

بوسیر، به روو گه شیوه گوتی: - چیم پیگوتن، قسه که ی من دهر نه چوو؟

جان به ده نگیکی زور نه وی به دایکی گوت: - ته مه شا که دایکه گیان. خه ریکه نزیک ده بیته وه.

خات رولاند، دهسته سره که ی له سه ر چاوانی لابرده، نه وه چاوانه ی روندک لیلی کرد بوون. لورین، له وه تایی له به نده ره که ده رچوو بوو، به هه موو خیراییه کی خو یه وه به ناو نه م که شه جوان و ئارامه دا ده هات. بوسیر که رووی دوور بینه که ی کرد بوو که شتی که، گوتی:

- ئاگاداربن، جه نابی پییر، له دوا ی دواوه یه و به تاقی ته نیا، به ئاشکرا دیاره.

که شتی که، به رز وه کو کیو، خیرا وه کو قیتار، به لاماندا تیپه ری، چیوای نه مابوو خوئی له مرواری بدات. خات رولاند، سه رگه ردان و شیتانه هه ر دوو باسکی بوو دریز کرد، کوره که ی بینی، پییری کوری، که شه پقه به نه وار ه که ی له سه ر کرد بوو، به هه ر دوو ده ستی کومه لیک ماچی هه وایی، ماچی دوعاخواری بوو دایکی فریکرد.

بهلام پيبر ده پړوي، له چاو ون ده بوو، ئيستا به ربه ربه بچووک ده بووه وه، وهکو پارچه يه که بچووک به سهر بينايه که گه وره وه، مه حوو ده بووه وه. خات رولاند، هيستا هر هه ولى ددا که بيبينى، بيناسيته وه، بهلام نه وه نده دوور که وتبووه وه، که فهرقى نه ده کرد.

جان ده ستى گرت وگوتى :- بينيت؟

- به لى، چه ند کورپكى باشه!

بوشار گه پرانه وه. رولاند به دنيا يه که پرچوشه وه گوتى:

- مخابن! زور بله ز پړوي.

که شتیه که هه رتاو ناتاوئ شووتی که لیده دا، ده تگوت له ئوقیانوسه که دا ده تویته وه. خات رولاند ئاوری لای که شتیه که ی دایه وه که وه ته مه شاکردنى، که به ره و خاکيکی ناديارى نه وپه پرى دنيا ده پړوي و به ربه ربه له ئاسو ئاوا ده بوو. کورپه که ی، کورپه به له نگازه که ی له سهر هم که شتیه بوو، هم که شتیه که هيج شتيک نه يده توانى پاي بگريت، و چيتر نه ی ده بينى و له هه تهرى چاوى ده رچوو بوو، کورپه که ی، پيبر له گه ل هم که شتیه دا ده پړوي، وای هه ست ده کرد نيوه ی دلى له گه ل کورپه که يدا پړوي، وای هه سترکرد ژيانيشى ته و او بوو، وای هه سترکرد که هه رگيز جاريکی دی نای بي نيته وه. ميړده که ی پرسى :- مادامیکی زووتر له مانگيکی ده گه رپته وه بوچى ده گريت.

به ده مه لالکيوه گوتى :- نازانم، بويه ده گريم، چونکه گه له ک که سهر دارم.

وه ختايه ک گه يشتنه وه سهر وشکانى بوسير يه کسهر به جيى هيستن، تا بو نانخواردن بولاى دوستيکی خوئ پروات. جان و خاتوو روزمیلی پيش که وتن. رولاند به ژنه که ی گوت :- جانی کورپمان، له هه موو حالیکا هه ر قوز و جوانه.

خات رولاند گوتى :- وایه.

جا چونکه خات رولاند له ناخا زور په شيو وپه ريشان بوو، خویشی نه يده زانى چ ده لیت، له سهرى پړوي وگوتى :- من زور خوشحالم که خاتوو روزمیلی ده خوازيت.

کابراى سائى قلى، چه په سا و، گوتى :- ها! نا! چون؟ خاتوو روزمیلی ده خوازيت؟

- هه لبه ته، به ته ما بووين نه مړو پرس به توش بکه ين.

- سهيره! ده ميکه هم ته گبیره تان کردوو؟

- نه خير! ته نيا چه ند روتريکه. جان ده يويست جارى بزاني ئاخو خاتوو روزمیلی پي پازى ده بيت، نه وسا شيرهت وراويژ به تو بکات.

رولاند، هه ر دوو ده ستى هه لگلو فتن وگوتى:

- زورچاکه، زورچاکه، ته و او، من زور رازيم.

وهختايهك له شوستهی بهندهرهكه وهدهرکهوتن و گهبينه شهقامی فرانسوای يهکهه، ژنهکهی جارهکی دی ناوری دایهوه، تا دوا چاو به دهريا دووره دهستهکهدا بگيرپیت، بهلام جگهله تهنکه دووکه ليکی زور دوور، کهله دووری دوورهوه له تهنکه تهميک دهچوو، هيچی ديکهی نهبينی.

تیبینی: له رۆژی 2021/2/7 دا له پاچقهی ئەم رۆمانه بوومهوه کهلهه دهقهوه کراوه به کوردی:

غی دو موباسان

پيیر وجان/ رواية/ نزار أباطة، بول کواتلان/ دارطلاس للدراسات و الترجمة و النشر/ الطبعة الاولى/ 1989.

فه رههنگۆك

ئا

ئه داو ئهتوار: رهوشت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگهر، مكياجكار
ئهوك: قورگ، گهروو، بهرمل
ئاسيو: ئازار، بهلا، زيان، زهره
ئاشخانه: مووبهق، چيشتخانه
ئهنگۆ: ئيوه، ههوه، هون
ئهگهرنا: دهن، ئهگينا، ئهگين، گهرنا
ئيرى: دهليی
ئهفسووناوی: سيحراوی، جادوویی
ئیکلام: کرنۆش، سهرچهماندن بو ريزگرتن
ئاميز: باوهش، ههميز
ئهزبهنی: گهورهه، قوبان
ئاران: گهرمهسيير، گهرميان، زستانهوار
ئوين: پيلان، دهسيسه، فيل و مهكر
ئوينباز: بهمهكرو فيلباز، پيلانگير
ئيشك: پاس، كيشك
ئاكنجی: نيشتهجي
ئالوده: گيروده، خوويگرتوو
ئاوهز: هوش، فام، ئهقل

ئاشپەز: شيوكەر، چيشت لىنەر، چيشتچى
ئەنگىزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسى، دژوار
ئەسەح: ئەكىد، خويا، مەعلووم
ئىرەيى: ھەسوودى
ئەستىل: ھەوز
ئىستەرەم: دەمەوئ
ئەستەر: بەر، بەرى كەواو...
ئاپورا: ھەشامات، قەرەبالغى، ھەشىمەت
ئاشووب: پەشيوى و ئازاۋە
ئەوزار: ئامراز، ئامير، ۋەسىلە
ئاغەل: جيى داكردى مەرۋوز بزن لە دەمى سەرمادا
ئەسكەمىل: كورسى
ئاۋەز: ئەقل

ئاخيز: نيوە ھەستان
ئەوقات: پاريزەر
ئول: ئاين
ئىسقايبى: نەخوشى ئاوبەند
ئىكونە: شەمايل، ۋىنەو پەيكەرى پياۋانى ئاينى ۋەمەزەبى
ئاريشە: كيشە، گرفت
ئاودرکە: ئاودر، ئەو شوينەى ئاۋ دايدىپىي
ئالچاخ و دەنى: سووك و بى ئابروو، خوئىرى
ئاوردو: سوتەمەنى، شەۋاتەك، ئىزنگ ۋە لاشكەرى
ئاسين: قۆلەكراس، قۆلەكەۋا، سۆرانى
ب:

باۋەژن: زردايك، ھۆى دايك، باجى
بىرازكردىن: داركارى كرن
بايەقوش: كوند، كوندە پەپو، بوەكوئىرە
باب: باوك

بالانما: بالانويىن، ئاۋينەى بالارۋان
بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
بايس: ھۆ، باعيس، سەبەب
بلوور: شووشە

بىنەۋا: ھەژار، بىچارە، داماو
بەتۆبىزى: بە زۆر، بە خورتى
بەروحم: بە بەزەبى، دلوقان

برنجە: جوړه كانزايه كە، زەردى سەماوەر(قصدیر)
بەلەنگاز: بېچارە، نەدار، بەسەزمان
بەرۆك: ياخە، يەخە
بەكاوہ خو: بە ھېواشى
بەرسف: وەلام
بەرک: گيرفان، باخەل
باليفوکه: سەرىنى بچووک، گوښە
بورى: تىپەرى
بىلبتون: بە تەواوتى
بەو ئاوايە: بەو جوړە، بەو شيوەيە
باريە: لوڤسە
بەستين: روڭ، كەنار، گوڤ چەم، دەم چەم
بېشە: دارستان، لير
بەرکوښە: بەرھەلبېنە
بن پيالە: ژير پيالە
بۆرەقنە: ئامال بۆر، مەيلەو بۆر، بۆر باو
بوير: ئازا، دلير
بېوہى: بى زيان، سەلامەت
بار: بېچووە مەلى بەھارە
بېزوو: بېزگ، مەگيرانى
بېزگەوان: بېزوو كەر
بەلانس: ھاوسەنگى
بارتەقا: باتەقا، ھەنبەر، بەرانبەر
باجەوان: باجگر
بەسوئ: بە ژان، بە ئازار
بەردەبار: پياوى زاناو بە تەگبیر
بېدادى: نەھەقى
بەيتال: پزىشكى ئازەلان
بويەر: رووداو
بازيرۆك: شاروچكە
باشار: دەربردن، خوراگرتن
بەرايى: پېشايى، بەراھى
بەلەد: شارەزا، رېزان، رېنووين
بەفرە ژىلكە: بەفرى زور دەنك ورد
بەلەك: پووز
بە خورتى: بە توپزى
باليف: سەرىن، پىشتى

به گه نكردن: په سندن كړدن
باندوړ: كاريگه ريبی
بايس: هو، باعيس، سوڼگه
به ر خودان: مقاوه مهت
بارخانه: كه لويپه لي بازارگانی، باری له سه ر يه ك هه لچنراو
به رجه وهن: ديمهن
بوډر: بوڼی توندى ماسی و ته گه
بوډراو: برژاو، خاوه برژ
به لځ: به لځ، كه پروو
باسریشك: به فرو باران پيکه وه
پ:
پيشخزمهت: نوکهری به رده ستان
پارک: باخ
پسمام: کورپه مام، ناموزا
پواز: سنگيکه له درزی دارى قه لشاوی ده نين تا نه يه ته وه يه ك
پور: بالنده يه کی خوش گوشته، له مريشك گه وره تره
پيشكار: خزمه تكار
په يف: وشه، وته، قسه
په ز: مه ر، ميگه له مه ر و بزن
په رى: فريشته
پاژ: به ش
پرتهو: تيشك، روناکی
پيکفه: پيکه وه، به هه قرا
پر: زور، ته ژى
پوستين: فهروه، كه ولى تيسکن
په ژمرده: چه رمسی، ژاکاو
پايدوس: ده ست له کار هه لگرتن
پولکه: گاگوز
په سيو: په سيف، هه لامهت
پيتاک: باربوو، کوکردنه وه ی دارايی
پيل: شه پول
په سلان: قيامهت، نه و دنيا
پاتاوه: پيلاو، کاله.
پاتوق: شوینی کو بووه وه
پور: قز
پيشداوه رى: حوکمی پيشوه خته
پانکردنه وه: ماستاوسار دکردنه وه، پروپامایي

پەشم: قسەى قۆرۈ بى مانا
پزىشكىيار: يارىدە دەرى پزىشك
پەتۆ: بەتانى
پووت: ۱۶ كىلوگرام
پالڧو: پالڧو، كەزۈۈى بن كلكى بارەبەر
ت:

تەمە شاقان: بىنەر، سەيركەر
تەماشاخانە: شانۆ، نامىشسەرا
تەزى: پىر، لىپاۈ لىپ، سەر رىژ
تا: لا، لايەن
تېشت: نانى بەيانى، قاۈەلتى، بەرقلىيان، تاشتى
تالووكە: مەترسى، خەتەر
تەبارە: دەغلى گەيشتۈۈى نەدوراۈ، قايمە دەغلى
تەزەۈ ناقتۆلا: گەۈرەۈ ناشىرىن
تاين: يارۆ، فلان، ناقبرى
تازى: سەگى راۈ، تانجى
تەشقەلە: گەر، بىانوۈپىگرتن
تەپىرو تو: بالندەۈ مەلان
تەۈازۆ: تەۈازى، عوزرخۈاىى، داۈاى بوردن
تخوب: سنوور، كەۈشەن، تخووم
تەۈيىل: ناۈچەۈان، ھەنىە، ئەنى، تۈيىل، جەمىن
تۆرىنۆك تۈۈرپەۈ دلناسك
تەختەبەن: تەختە خەۈ
تەقوۈ: بەلكوۈ، ھاتوۈ
تاقەتكردن: شاردنەۈە، داكردن
تۆلاز: مېياز، چاۈ لەۈەپىن
تېلمە: تېلماسك
تېلاگ: لاسەر
تاۈەگاز: تاۈانگاز، بە ھەتاۈ سوۈتاۈ
تەلفىزى: تەلفىسى، تەۈس، گالتەۈ گەپ
تەرىدە: رىگر، چەتە
تۈۈلەك: ۈەرىنى موۈى لەش
تۆسن: سەركىش، نا رام
تەقگەر: نەسرەۈت، بزۈۈتنەۈە
تەمراندن: كوزاندنەۈە
تارى: تارىك
تۆماكو: تۈۈتن

تەشبرىق : ھەورە تىرىشقە، بروسكە

تووك : نزاى خراپ ، دوعاى شەر

تاخ : گەرەك

تاس : سەر پروتاوھ، دەغسەر

تەرز : جوړ، نەوع

تەخلیت : نە ئەسل، تەقلید، كوپی

ج :

جەگەن : گىايەكە لاسكى سى سووچە لە زەلكاودا دەروى

جنگن : شەپانى، دپ، نەگونجاو، جنگز

جنگز : شەپانى، بەدفعەر

جەلو : ھەرزە پىاو، سەرسەرى

جندەخانە : سوژانى خانە، قەحىپەخانە

جەپباندن : تاقى كردنەوھ، تەجرەبە كردن

جوړنە : ھەوزوگەى گەرماو

جما : جولاً، بزوا

جفاكى : كوّمەلايەتى

جوابى كرد : دەرى كرد ، ئىزنى دا

جمكانە : دووانە، جمك، لفانە

جەندەك : تەرم

جلە شىنە : قەوزەى سەر ئاو

جانكوش : مجبورى كلىسا، خزمەتكارى كلىسا .

چ :

چەلەنگ : چوست و چالاک، گورج و گول، شوخ و شەنگ

چىنى : جوړى سوالەتى ھەرەباشە، وەكو كاشى

چتو : چوّن، چلوّن، كوو

چرپىن : وتن (بو گورانى و قام)

چيل : مانگا

چەنگ : ئاميرىكى موسيقايە، ھارپ

چەكمە : جەزمە، پىوت

چەمەنزار : ميرگ، ميرغوزار، سەوزەزار

چما : بوچى، ئەرا، لەبەرچى

چقل : دپك، دپو، دپى

چەرچى : فرۇشيارى گەرپىدە، دەستفرۇش

چوغورد : چوغور، چغر، چر

چمك : سووچ، گوّشە

چوارنكال : ھەرچوارلا

چىبوو : دروست بوو

چەمووش: سل، رەوەك، لەقەھاویژو گازگر

چەرموو: سپى

چەرچى: دىۋەرە، فرۆشپارى گەرۆك، دەستفرۆش

چاوساغ: دەسكەش، جاسووس، سىخوړ

چەلىپا: خاچ، سەلىپ

چاوك: دەستە چىە

ح:

حایرمان: سەرسام بوون

حەسار: حەوش

حەنەك: جەفەنگ، فسەى گالتەو گەپ

حەشەرى: بەر بەتاو، ژنى بە ئالۆش

حەژمەت: مەینەت، خەفەت، كەسەر، داخ، خەم

حەجامات: خوین بەردان

حەوجە: پىۋىست

حەويق: بەرزايى ئاسمان

حەسحەس: پاسەوانى شەوى ناوشار، جەزایرچى

خ:

خەنى لە خۆتان: خۆشى لە خۆتان

خشكۆك: دەلال، جوانكىلە، جوان، قەشەنگ

خەنەقاندن: خنكاندن، لە سىدارەدان

خوبزە: خولام، نوکەر، خزمەتکار، خزمەتچى

خورجین: ھەگبەى لە بەن، جانتای لە بەن، خورج

خا: خات، خاتوون، خانم، يا

خاپاندن: فریودان، تەفرەدان، خەلەتاندن

خاپینۆك: فریبۆك، فیلباز

خانەدان: نەجیمزادە، ئەسلزادە

خودان: خىو، خاوەن، ساحیب

خولق: خولق

خورتى: بە تۆبزی، بە زۆرى

خشت: رىك، بى كەم و زیاد

خاكى: بى ھەوا، بى فیز

خەرگە: پەرۆى كۆن و پىس

خوابەختەكى: خۆو بەخت، بە ھەلكەوت

خەبتین: خەبات كردن

خشكۆك: جوان، خشيك

خویا: ئاشكرا، دیار، روون

خۆرانگاز: تاوہ سووت، سووتاو لەبەر خۆر

خهفیه :جاسوس، خهوه رچین، ههوالدز

خۆله کهوه : خۆله مییش

خه مره : کوپه ی زۆر گهوره

خه نۆل : خه نده ران، ده م به بیکه نین، پروخۆش

خزاگ :عه ره بانه یه که که به سه ر به فرا رایده کیشن

خه نه تیلکه : قرپژه به رد، قه وزه ی سه ر به رد، خه نه تیفک

خوارۆخ : زۆرخۆر، پرخۆر

خه پله : خرخه پان، کوله بالای قه له و

خه له ک : ئه لقه

خه ره نگه ز : مۆزه شینه، میشه که رانه، میشیکی سه وزی گه وره یه به ولاخی به رزه وه ده دات

د :

داما و : بینه وا، به له نگاز، بیچاره

ده قه ر : ناوچه، ئاقار، شوین، جی

دی رکه وتن : دواکه وتن

دلپاقرژ : دلپاک، بی فرو فیل، بی گزی

ده ربار : دیوه خان و باره گای پاشا

ده هری : زۆر توپه

داگه پان : هاتنه خواره وه

دله واز : دلگیر، مایه ی دلخۆشی

دلۆقان : به به زه یی، دلنه رم، میره بان

دیده وانی : ئیشگرتن (به تایبه تی ئیشکی سه ر قه لات و بورجان)

دایپیره : دایه گه وره، نه نک

ده لیقه : ده رفه ت ، هه ل

ده رخت : دار

ده ربار بیان : ده ست وپیوه ندانی دیوه خان و باره گای پاشایه تی

درپوو : درک، چقل، درپی

دلره ش : بی به زه یی، سته مکار، دلره ق، رکوونی

دامه : مۆر

دنگ : دینگ، ئامرازی چه لتووک کوتان

ده له کدان : پالنان

درپوئنگ : دوودل، به گومان

دوونیه تی : خویرپیه تی، بچووکی

ده له چه : مه رایه ی که ر، ماستاوچی

دۆنکی : دارده ستی حه سحه سی ناو بازار

دیروکنووس : میژوو نووس

ده ره قی : هه له هات، رایده کرد

ده روژه : گه دایه ی، سوال

داشۆ: كاكه، براگه وره
دههرى : زۆر تورپه
دهخهبتن : خهبات دهكهن
دوڭرى : راست ، دروست
داغان : رووخان، وييرانكردن
دهغول: دهسبر، خاپينۆك، فيلبان، گزيكار
دوئيل: مبارهزه
دوتمام: كيژهمام، ئاموزا (بو كچ)
دهسهنه: بهخشين،
دور: ناوهند، ناوهراست
دير، درهنگ، جيگه ربهنانى فهله
دهست قلىپ: مال بهفيرودهر
دهسته خوشك: دوستى خوشهويستى زن بو زن
داركروك: داركوتكه، داركونكهره
دهرك: پوليسى دهريى شار
پ:
رهقسين: سهما، ههلهپهپين
رهنك: قهشهو
ردين: ريش
روندك: فرميسك، رونتك، ئهسر، ئهسرين
روخانى: پياوى ئاينى
راز: نهينى
رهژوو: زوخال ، خهلوژ
رك : كوور، پرژد
رابوون: ههستان
پازان: پاكشان، پالكهوتن، خهوتن، نووستن
روخانه: روبار، چوم، چيم، روو
رند: جوان، خوشيك، خوشكوك
رمووده: ئالووده، هوگر
رادهست: خو به دهستهوهدان
رهند: ميرخاس، مهرد، پياوانه
رهقيب: نهيار، خهنييم
ريسك: مغمه ره
ريوهله: بچكوله لاوز، بى نمود
رونىشت: دانىشت
روپامايى: مهرايى، دهلهچهيى، بن ريشه يى
رامووسان: ماچ

رهههنه: رهههنده، عهودال، ئاواره، چولگهپر

رهبهن: سهلت، زوگورت، راهب

رهبهنیته: راهبه، ژنه فهلهی تهرکه دنیا، رهبهنی ژن

پراوگه: جیگهی پراو وشکار

پریقینگ: ریوار، ریوی

ز:

زپکیز: کچی میرد بو باوهژن، یان کچی ژن بو باوهپیاره

زیده: زیاده

زهلام: گهوره، ناقولاو تهژه

زار: دهه، دهو

زورپییهت: وهچهو نهوهو نهتیره

زید: زاگه

زاگه: زید، شوینی له دایکبوون، مهفتهن

زوخال: رهژوو، خهلووز

زگپهش: پکوونی، بوغزن، کینه له دل

زهوجین: زه ماوهند

زقرینهوه: گه پانهوه

زه یسان: زه یستان، ژنی تازه زاو

زه یهوان: زیوان، نیگابانی گور و گورستان

زرانی: ئه ژنو

زاروک: بچیکان، مندالان

زه رده کهن: بزه، زه رده خهنه

زه روو: زالو

زیانوک: به زیان، زه رده رده، زیاندهر

زگورد: زگورت، ره بهن، پیاویک ژنی نه هی نابی

ژ:

ژیوان: په شیمان

ژارخن: پیکه نینی ژه هراوی

ژارو: داماو، فهقیر، بهسه زمان

ژنه وتن: بیستن، ژنه فتن

س:

سه رزه نشت: سه رکونه، لومه

سه لت: ره بهن، بی ژن و مندال، عازهب

سه ندهل: قاپقاپ، تهفته قیله

سپله: پینه زان، بی ئه مهك، بی وهفا، نمهك حه رام

سوژ: په یمان، به لئین

ستران: گورانی، قام، لاوک، لاوژه، کلام

ستيران: ئەستېرە، ئەستېران
سپىدە: بەرەبەيان
سەوزەزار: مېرگ، مېرگوزار، چەمەنزار
سەمت: لا، ئالى، رەخ
سەربوردە: بەسەرھات، سەرگوزەشتە، سەربھورد
سەرگوروشتە: سەربوردە،
سخىف: جنىو
سەختگىر: توند و بەزەبت و رەبت
سيوات: خوئىنەوارى
سائەقل: شىتۆكە
سەربۆز: سەر ماش و برنج
سياناو: قوراو
سيوى: ھەتتوو، مندالى بى داك و باب
سيكتر: دەرکردن، تروكردن
سونگى: قەمە
سەھەندە: بزۆز، نەسرەوت، زرينگ، ئازاوەچى
سيبەندى: بى شەرم و ھەيا،
سابرين: نىرى، تەگە
سەرۆ: ئىلھام، سرووش
سازقان: موزىكوان
سەرناف: ناونىشان
ستان: شار، پارىزگا
ستاندار: پارىزگار، مەسەرىف
ساردخانى: مەيتخانى
سۆل: پىلاوى سووكەلەى بى پانىيە، نەعل
سەردولكە: گورانى ھەلگوتن بە مردوودا
ساقالۆك: مندالى تازەزاوى جوانكىلە
سەلبەند: ريگەى بە بەرد فەرشكراو
سيسەم: تەختە خەو، تەختە بەن
سوئ: ئازار، ژان
سيخار: زوقم
ساقەتە: لاسكى گيا
سوتلى: قەپاتمە، ژنى بى مارەيى بو رابواردن
سەدەم: ھو، سۆنگە
ش:

شېندە: ژنى دەمدريژى شەپانى بېھيا
شېپوش: شېولە، بى بەرگ و بار

شەبپور: بۆقى، كەرەنا
شام: شىو، شىف، خواردى ئىواران
شكەفت: ئەشكەوت
شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى
شتاقيان، هيچيان، كەسيان
شنگ: هيژ، تاقەت، توانا
شەقاو: هەنگاو
شلىنگ: پارەيەكە
شاپ: شەق
شەكەت: ماندوو، هىلاك
شورە: ديوار
شەربار: پېرشەپ، شەپانى
شەنگول: بە دەماخ، كەيف خۇش
شەبەبخوون: پەلامارو هييرشى شەوانە
شەلاق: شەلاخ، قامچى
شەم: مۆم، شەمالك
شەمدان: مۆمدان، شەمان، جيگەي مۆم
شوقار: زمان شې، نيوان تىكدەر، جاسوس
شوو: مېرد، هاوسەرى ژن
شەكەت: ماندوو. هىلاك
شاشك: مېزەر، پېچى مېزەر، شاشيك
شيرهت: راويژ، ئاموژگارى
شيرەتكار: راويژكار
شادەتنامە: كارنامەي خویندن
شوخی: سوعبەت، گالتە
شىف: شىو، شام، نانى شىوان، نانى ئىوارە
شىلەو بىلە: فىل و تەلەكە
شەواك: گەمزە، گىلوکە
شەمايل: ويئەي گەورە پياوانى ئاينى ومەزەبى، ئىكۆنە
شيان: توانين
شەوەكى: بەرەبەيان، شەبەقى
شيبا: نەرمە باي شەوانە
شەوات: ئاگر بەربوونەو
ع:
عاسا: دار عاسا، دار دەست
عەيار: زيتەل، زورزان
عەبەنووس: داريكى رەش و رەق و بەنرخە

عەيان: ديار، ئاشكرا، لەبەرچا و

عەگيد: ئازا، پالەوان، جامير

غ:

غار: ئەشكەوت

غورابى خەو: شيرنە خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەرببە، بېگانە

ف:

فەرمايشت: فەرموودە، قسە

فەرخە: بېچوھ مەل و جانەوهران

فشقيات: حەنەك، گالتەوگەپ، ئاخافتنى بى تام

فراقين: نيوەرۆژە، خواردنى نيوەرۆ

فەرسەخ: فەرسەق

فېناخ: لووت بەرز، بە دەعيە، روحزل

فاما: فاميدە، تېگەبېشتوو، زيرەك

قالا: بەتال، خالى، پووك، ئاوالە، كراوھ

فەرپەنگى: ئەوروپايى

قەمراندن: كوراندنەوھى ئاگر، تەمراندن

ق:

قالىچە: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرپال: پاشا

قەرپالانشين: پاشانشين، ئيمپراتورىيەت

قورباقە: بۆق

قاوھلتى: تاشتى، بەرقلیان، نانى بەيانى، تىشت، قاوھتوون

قووچانى: ھەلھات

قشتيلە: بچووكى جوانكىلە

قالور: قاوغ

قاب: قاچ

قاوغ: قەپىلك، قابپۆرە

قوشقى: توورە، وەرەز، سل، رەوھك

قەرەشە: تەشقەلە، شەرو ناخوشى

قۆپى: زەلكاوى قاميشەلان

قەلەمرەو: سنوور و كەوشەنى ژير دەسلەلاتى كەسپك يان دەولەتپك

قوو: بالندەبەكە لە قاز سىپى ترو زلترە

قەلایى: كانزايەكى سىپى نەرمە مسى پى سىپى دەكەنەوھ

قزاولە: تاق تاقكەرە

قاوش: ھۆل، شوپىنى نووستنى بە كۆمەل

قەساس: سزا، تۆلە
قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت
قامك: پەنجە، ئەنگوست، پل، كلك
قامبېز: گۆرانى بېز
قەساو: قەساب
قەلەزراو: ترسنۆك
قەتاندىن: بەسەربردن، گوزەراندىن، بەرپىكرن
قاقر: زەوى رووتەن كە گىيى لى نەپوئ
قومات: بابوللەي ساوا تىيە پىچان
قاشوانى: گۆبازى، قاشوان
قەپاتمە: سۆيتەلى، ژنى بى مارهىي بۆ رابواردن
قەموور: كوور، پشت كۆم
قەستە سەر: دوژمنى زۆر سەرسەخت، خەتەر
قەبە: گەورە
قۆشەن: لەشكر
قرىر: برپيار، قەرار
قەوماو: بويەر، روواو
قاووتون: تاشت، تىشت، قاوولتى، نانى بەيىانى
قىرات: گەرماپيو
قەلبەزەن: تەزويرچى پارە
قرپزە بەرد: خەنە تىلكە، وردە شىنبايى پىكەو نووساوى سەر بەردان
ك:
كوت و مت: ەقاودەق
كوانگە: كوانوو، ئاگردان
كارمامز: بەچكە ئاسك
كودەلە: بىچووو بەراز
كوختە: كۆخ، خانووى چكۆلەو خراپ
كولكە: موو، توك
كولۆ: كوللە
كەچرەوى: لە رى لادان، تەحريفىت
كەوہيى: شىنكى، شىنباو، خۆلەمىشى
كئوہ: بۆ كوئ
كەپەك: سۆس
كۆمەك: يارمەتى، ھارىكارى
كلۆر: ناوبەتال
كورپزگە: كورپى بچووك
كەپوو: لووت، دفن

كەونارا: زۆركۆن، شوپىنەوار
كەسك: سەوز
كۆمىدى: پېكەنىناوى
كامكردن: نەوس تكان
كەزى: پىرچ، زلف
كلاوخود: كلاوى ئاسنىنى شەرقان
كلاوقز: پۆرى دەسكرد
كەرب: رق و كىنە
كان: مەعدەن
كىيستان: كۆسار، كۆچار
كۆلۆنى: موھاجىرنىشىن، نىشىمەن، موستەعمەرە
كەمدوو: كەم قسە
كۆسار: كۆچار، كىيستان
كەوى: مالى، دەستەمۆ
كەقز: بەرد
كەقروك: بەردەلان
كەندەكار: كەسك كە لە دار نەخش دەكەنى
كىشكىچى: پاسەوان، نىگابان
كۆ: سل، سلكردنەوھ
كەپوو: لووت، دفن
كارگە: وەرشە
كەرىپوچ: خشتى سوورەوھكراو
كوند: بوھكۆپرە، كوندە پەپوو، بايەقوش
كەودەن: گەوج
كارستان: بېشەى داركاران
كرىت: ناشىرىن، كارى خراپ
كەتوارى: رىالىستى، واقىعى
كەوشەن: مەرز، سنوور، ئاقار، تخووب
كنوكۆ: چوونە بنج و بناوان، تۆزىنەوھ
كسوك: سەگ
كەستەك: سەندە گل، كلۆقورى وشكەوھ بوو
كۆشيار: چالاک، پىركۆشش
كىنەكىش: رك ھەلگىر، ركونى
كەت: تەختەخەو
كەرەمكە: بفرموو
كەوھ رۆز: رۆزى بى ھەتاو، سىپىيە رۆز
كۆما: كۆمەلنىك

كەلەباب: كەلەشىر، دىكل
كسۆك: سەگ، توتكە سەگ
كۆلاشدم: دووپشك
گ:

گۆساخ: چاوقاييم، رووقاييم
گەدا: پارسەك، سوالكەر، دەروۆزەكەر
گورزە: باقەى گەورە
گەرەكمە: دەمەۆ، دەخوازم
گەمە: يارى، وازى، كايە
گەنج: زيرو زيو، مالى دنيا
گەردنبەند: ملوانكە
گازکردن: بانگکردن
گۆرىن: يارۆ، ناقبرى
گوند: دى، ئاوايى
گومناو: ناوبزر، نەناسراو
گۆزىنگ: قولەپى
گەلۆز: ناولىنگ
گول: گەر و گول
گاگۆز: پۆلكە
گارد: پاسەوانى تايىبەت
گۆنگ: ئالۆز
گەنگەشە: موناقتەشە
گووراو: مەخلووق
گووفەك: زىلدان، سەرانگوپىلك
گازى: بانگکردن
گپۆز: ورکن
گلکۆ: گۆر، ئارامگە
گمىز: پيشاو
گالدان، دنەدان
گازن: گلەيى، گازانده
ل:

لە كەيفان: لە خوڭشيان
لە بيلادهوہ: لە ئىجادەوہ، لە بنەرەتەوہ
ليرەوار: دارستان، جەنگەل، بيشەلان
لاپرەسەن: فزول، فزولى
لۆسە: بارى
لەزگ بوو: خەرىك بوو، وەخت بوو

لى: به لام

لىبرا: بربارى دا

لوّسه: باربه

لاق: قاچ، لنگ

له زكرن: خيرا كردن، په له كردن

لايده: بيگانه

له هه نبر: به رانبر

لى: به لام

له يستوك: بووكه شووشه، بووكه له

له گه ز: مه ته ل

له ش به بار: نه خو ش

له گين: ره ننگه، له وه يه

له وتاوه: پيس بووه

له ز: خيرا، په له

له بر: يه كسه رى، به قونتته رات

لاشه پ: بيوه ي، سه لامه ت، دووره شه پ

لاكه وه: لاچو، برو كه نار

له نك: له كن، له جه م، له ده ف، له لا

له گام: چه وره، زگ له وه پرين

ليژگه: ليژايى، نشيو

لالو: براى دايك، خاله، خالو

له يزتوك: ناميري گه مه

م:

موغازه: فرو شگه، دوكان

ميريقان: دلوقان، ميهره بان

مشوور: ته گبير، به خه م كردن

مزوول: سه رقالم، سه رگه رم

مل و موش: ملومو، گهران و بو نكردنى زه مين بو پيدا كردنى خو اردن

مول: زور، فره، زه حف

مزمره: مه ساسه

ميرغه زه ب: جه لاد

مه زرا: كيلگه

مقاش: ماشه

مه گيرانى: بيژوو

مه رزو بو: ولات، نيشتمان

مقهوا: كارتون

مه نهول: زي راب

مەزل: قۇناغ، جىي مەبەست
مىرەبان : دلۇقان ، مىرەبان
مالبات: خانەوادە ، بنەمالە
مدارا :سەبرو ھەوسەلە ، دلپراگرتنى دۇست و ئەھباب
موبەق : ئاشخانە
موغەيرى: موغارى، بوغارى، كوانووى نىو ديوار
منجر: نەژنەو ، سوور لەسەر شتتیک
مسکین : رەعییەت، بەرحوكمى ئاغا
مەعلان : پىسپوړ ، لىزان
مخابن: بە داخەوہ
مراك : كەوچك ، كەچك
مينا، ميناك: وەك، وەكو
مەخفەر: پۇلىسخانە، قەرەولخانە
مادونى: مۇلەت، ئىجازە
مەرگى مفاجا: سەكتەى دل
مەحزەر: نووسىنگەى مارەو تەلاقان
مەژى : مېشك
ماموژن: ئاموژن، ژن مام
مراك: كەوچك، كەچك
مافور: قالى
مەتەرىز: مەتەرىس، سەنگەر
مامىر: رەبەنىتەى بەتەمەن
ماسىر: رەبەنىتەى گەنج
متوو: ھوگر
مرداو: قوپی
مەكرو: مەكرباز، فىلباز
مالنج: مالە
ن:
نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى
نىگابان: پاسەوان
نەيجەزار: قامىشەلان
نسبىەت: بەلا، موسبىەت
نەترە: ورە
ناچىز: ھىچ، زور كەم
نەژاد: رەگەز، رەچەلەك، ئەسل
ناحەز: ناشىرىن
نىچىرقان : پراوچى

نشیمه ن: باره گا ، شوینی دانیشتن
 نه زاکه ت : لوتف و ئه ده ب
 نك : كن ، لا ، جه م ، ده ف
 ناقبری : ناوبراو
 نه ژنه و : نه بیست ، منجر
 نووچه : هه وال ، خه به ر
 نمه د : لباد ، نیو داشت : نه کۆن و نه تازه
 نها : ئیستا ، هه نووکه ، نه وو
 ناقسال : میانه سال
 نووکه : هه نووکه ، نه وو ، نها ، ئیستا
 نه خاسما : به تایبه تی
 نوخان : ناخون ، نینۆک
 نه سرانی : فه له ، مه سیحی
 ناباب : ناباو ، دژه باو ، ناپه سند له رووی کۆمه لایه تییه وه
 و :
 وه مینی : بمینیته وه
 وه کرد : کرده وه
 وه شیرت : شارده وه
 وینا : ته سه ور
 وار : هه وار ، شوین ، مه لبه ن
 واز : کراوه ، پیچه وانه ی داخراو
 ویده ده م : ده ده می
 وه قف کردن : ته رخان کردن
 وه رده وه دان : له جاری پتر کیلان
 وه ردیان : زیندانه وان
 وه شانخانه : بلا وه خانه ، دارالنشر
 وه شانکار : بلا وکه ره وه ، ناشر
 وپاوه : وپینه
 ودم : مومباره کی ، پییزی
 وشکه بار : میوه ی وشکه وه کراو
 وه کوزاندن : ته مراندن ، کوزاندنه وه
 ویمده : بمدیه
 واز : ئیشتیاو ئاره زووی خواردن
 وه زه ن : ئازار
 وشترالوک : حوشر خوره ، عاگول
 وازواری : ده مده می مجیز
 ه :

هانكه هانك: هه ناسه بركى
هه زگ: لكه دارى وشكه وه بوو، چروچيلكه ي ئاوردوو
هه روگيف: هه ره شه و گوره شه
هه لدير: جيگه ي زور به رزو قيت له شاخ و كيودا
هه زاربه هه زار: شاخى زور به رزو عاسى
هه لزنان: هه لگه پان بو سهره وه
هايم: سهرگه ردان، وييل
هه نبه ر: به ران به ر
هه تره ش: زه نده ق، زراو
هه نووكه: ئيستا، نها، نهوو
هوشن: به هوش
هه ته ر: مه وداى حوكمى چاو
هوقى: كيوى، وه حشى
هوده: زوور، ئوتاغ، ديوو
هزرو هزرين: بيرو بيركردنه وه
هه يف: مانگ
هه يفه شه و: مانگه شه و
هه دا: سه بر، سه وه له
هه راوزه نا: هه راو هه نكامه
هه رمه: تيكه ل و پيكه ل، گهنم ودانه وييله ي تيكه لگراو
هاپو: مام
هه له شه: له سه ر، بي ئه قل
هه ره ت: تاف
هه توان: مه ره هم، مه له هم
هه قرك: مه كه ر، ململانئ، ركبه ركئ
هه روو: هه ره، برؤ
هه نكي: هه يني، ئه وسا
هه شتاو: په له، له ز، خيرا
هاوكوف: دوو كه سى له يه ك ئاستى كو مه لايه تى
هاوده ستى: هاوبه ش له كه ين و به ينان
هه يفو ك: هه يفك، مانگيله، مانگى يه ك شه وه
هه يورين: سه وان هه وه
هاما ج: ئو تمؤ سفير
هه لا وييردن: جيا كرنه وه
هاته وه شان دن، بلا و كرايه وه
هزرقان: بي رمه ند، زانا
هه نيه: ته وييل، ناوچه وان

هه لاکه ت: گیانه لّلا، ئاویلکه، ئاوزینگ، حالّی مردن

هه لّازیان: پراکشان

هاژۆتن: لیخوپین

هه لّماساو: ئاوساو

ی:

یال: تووکی سه ر ملی شیرو یه کسم

یه کهاوی: یه کجۆر، یه کده ست، بیگۆران

یارۆ: فلان

یاتاخ: پیخه ف، نوین

یه خته: خه سینراو، گون ده رهینراو

یونیفۆرم: جلکی فه رمی یه کچه شن